

බුද්දකනිකායෙ පෙතවත්පු-අට්ඨකථා

ධම්මවිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා	1
1. උරගවග්ගො	3
1. ඛේත්තුපමපෙතවත්පුවණ්ණනා	3
2. සුකරමුඛපෙතවත්පුවණ්ණනා	7
3. පුතිමුඛපෙතවත්පුවණ්ණනා	9
4. පිට්ඨධීතලිකපෙතවත්පුවණ්ණනා	12
5. තිරොකුට්ටපෙතවත්පුවණ්ණනා	14
6. පඤ්චපුත්තබාදකපෙතිවත්පුවණ්ණනා	24
7. සත්තපුත්තබාදකපෙතිවත්පුවණ්ණනා	28
8. ගොණපෙතවත්පුවණ්ණනා	30
9. මහාපෙසකාරපෙතිවත්පුවණ්ණනා	33
10. බල්ලාටියපෙතිවත්පුවණ්ණනා	36
11. නාගපෙතවත්පුවණ්ණනා	41
12. උරගපෙතවත්පුවණ්ණනා	47
2. උඛ්ඛරිවග්ගො	52
1. සංසාරමොචකපෙතිවත්පුවණ්ණනා	52
2. සාරිපුත්තත්ථෙරමාතුපෙතිවත්පුවණ්ණනා	60
3. මත්තාපෙතිවත්පුවණ්ණනා	64
4. නන්දාපෙතිවත්පුවණ්ණනා	71
5. මට්ඨකුණ්ඩලිපෙතවත්පුවණ්ණනා	74
6. කණ්භපෙතවත්පුවණ්ණනා	74
7. ධනපාලසෙට්ඨිපෙතවත්පුවණ්ණනා	80
8. වුළුසෙට්ඨිපෙතවත්පුවණ්ණනා	85
9. අඬිකුරපෙතවත්පුවණ්ණනා	89
10. උත්තරමාතුපෙතිවත්පුවණ්ණනා	112
11. සුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා	115
12. කණ්ණමුණ්ඩපෙතිවත්පුවණ්ණනා	119
13. පුඛ්ඛරිපෙතවත්පුවණ්ණනා	127
3. වුළුවග්ගො	134

1. අභිජ්ජමානපෙතවත්පුවණ්ණනා.....	134
2. සාණවාසිත්ථෙරපෙතවත්පුවණ්ණනා	141
3. රථකාරපෙතිවත්පුවණ්ණනා	148
4. භුසපෙතවත්පුවණ්ණනා	151
5. කුමාරපෙතවත්පුවණ්ණනා	153
6. සෙරිණිපෙතිවත්පුවණ්ණනා	158
7. මිගලුද්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා	161
8. දුතියමිගලුද්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා	164
9. කුට්ඨිනිච්ඡයිකපෙතවත්පුවණ්ණනා	166
10. ධාතුච්චණ්ණපෙතවත්පුවණ්ණනා	168
4. මහාවග්ගො	171
1. අම්බසක්කරපෙතවත්පුවණ්ණනා.....	171
2. සෙරිසකපෙතවත්පුවණ්ණනා	192
3. නන්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා.....	192
4. රෙවතීපෙතවත්පුවණ්ණනා	203
5. උච්ඡුපෙතවත්පුවණ්ණනා.....	204
6. කුමාරපෙතවත්පුවණ්ණනා	206
7. රාජපුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා	208
8. ගුථබ්බකපෙතවත්පුවණ්ණනා	211
9. ගුථබ්බකපෙතිවත්පුවණ්ණනා	214
10. ගණපෙතවත්පුවණ්ණනා.....	214
11. පාටලිපුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා	216
12. අම්බවනපෙතවත්පුවණ්ණනා	217
13. අක්ඛරුක්ඛපෙතවත්පුවණ්ණනා	220
14. භොගසංහරණපෙතිවත්පුවණ්ණනා	221
15. සෙට්ඨිපුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා	222
16. සට්ඨිකුටපෙතවත්පුවණ්ණනා	224
නිගමනකථා.....	228

“ධම්මා සුතා ධාතා චච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිදා.”

(මහා සුඤ්ඤත සුත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරී
(පට්ඨ සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

පෙතවත්පු-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාථං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගුං;
වන්දෙ නිපුණගම්භිර-විචිත්‍රනයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියාන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, යිතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසංඝං තං, පුඤ්ඤක්ඛේතං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

පෙනෙහි ච කතං කම්මං, යං යං පුරිමජාතිසු;
පෙනභාවාවහං තං තං, තෙසඤ්ඤි ඵලහෙදතො.

පකාසයන්ති බුද්ධානං, දෙසනා යා විසෙසතො;
සංවෙගජනනී කම්ම-ඵලපච්චක්ඛකාරිනී.

පෙතවත්පුති නාමෙන, සුපරිඤ්ඤාතවත්පුකා;
යං බුද්දකනිකායස්මිං, සඬගායිංසු මහෙසයො.

තස්ස සම්මාවලම්බිත්වා, පොරාණට්ඨකථානායං;
තත්ථ තත්ථ නිදානානි, විභාවෙන්තො විසෙසතො.

සුවිසුද්ධං අසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිච්ඡයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

යථාබලං කරිස්සාමි, අත්ථසංවණ්ණනං සුභං;
සක්කච්චං භාසතො තං මෙ, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ථ පෙතවත්පුති සෙට්ඨිපුත්තාදිකස්ස තස්ස තස්ස සත්තස්ස
පෙනභාවහෙතුහුතං කම්මං, තස්ස පන පකාසනවසෙන පවත්තො
“ඛේතූපමා අරහන්තො”තිආදිකා පරියත්තිධම්මො ඉධ “පෙතවත්පු”ති
අධිප්පෙතො.

තයිදං පෙතවත්ථු කෙන භාසිතං, කත්ථ භාසිතං, කදා භාසිතං, කස්මා ච භාසිතන්ති? වුවුවතෙ – ඉදඤ්ඨි පෙතවත්ථු දුට්ඨෙන පචත්තං අට්ඨුප්පත්තිවසෙන, පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනවසෙන ච. තත්ථ යං අට්ඨුප්පත්තිවසෙන පචත්තං, තං භගවතා භාසිතං, ඉතරං නාරදත්ථෙරාදීභි පුච්ඡිතං තෙහි තෙහි පෙනෙහි භාසිතං. සත්ථා පන යස්මා නාරදත්ථෙරාදීභි තස්මිං තස්මිං පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනෙ ආරොචිතෙ තං තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්ථා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, තස්මා සබ්බම්පෙතං පෙතවත්ථු සත්ථාරා භාසිතමෙව නාම ජාතං. පචත්තිතවරධම්මවක්කෙ හි සත්ථරි තත්ථ තත්ථ රාජගහාදීසු විහරන්තෙ යෙභුයොන තාය තාය අට්ඨුප්පත්තියා පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනවසෙන සත්තානං කම්මඵලපච්චක්ඛකරණාය තං තං පෙතවත්ථු දෙසනාරුළුහන්ති අයං තාවෙත්ථ “කෙන භාසිත”න්තිආදීනං පදානං සාධාරණතො විස්සජ්ජනා. අසාධාරණතො පන තස්ස තස්ස වත්ථුස්ස අත්ථවණ්ණනායමෙව ආගමිස්සති.

තං පනෙතං පෙතවත්ථු විනයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්තං, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංයුත්තනිකායො අඛණ්ඩකනිකායො බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්තං, සුත්තං ගෙයාං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදානං ඉතිවුත්තකං ජාතකං අඛණ්ඩකනිකායං වෙදල්ලන්ති නවසු සාසනඤ්ඤාසු ගාථාසඤ්ඤාසු.

“ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්ඨිං, ද්වෙ සහස්සානි හික්ඛුතො;
චතුරාසීති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පචත්තිතො”ති. (ථෙරගා.
1027) –

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසීතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඤ්ඤාසු, භාණුවාරතො චතුරාසීතාරමත්තං, වග්ගතො – උරගවග්ගො උබ්බරිවග්ගො චූළවග්ගො මහාවග්ගොති චතුරවග්ගසඤ්ඤාසු. තෙසු පය්‍යවග්ගෙ ද්වාදස වත්ථුනි, දුතියවග්ගෙ තෙරස වත්ථුනි, තතියවග්ගෙ දස වත්ථුනි, චතුත්ථවග්ගෙ සොළස වත්ථුනිති වත්ථුතො එකපඤ්ඤාසවත්ථුපටිමණ්ඩිතං. තස්ස වග්ගෙසු උරගවග්ගො ආදි, වත්ථුසු ඛෙත්තුපමපෙතවත්ථු ආදි, තස්සාපි “ඛෙත්තුපමා අරහන්තො”ති අයං ගාථා ආදි.

1. උරගවග්ගො

1. ඛෙත්තුපමපෙතවත්පුවණ්ණනා

තං පනෙතං වත්ථුං භගවා රාජගහෙ විහරන්තො වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ අඤ්ඤතරං සෙට්ඨිපුත්තපෙතං ආරබ්භ කටෙසි. රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො අඩ්ඨො මහද්ධනො මහාභොගො පඤ්ඤාචරිතපකරණො අනෙකකොට්ඨනසන්නිවයො සෙට්ඨි අභොසි. තස්ස මහාධනසම්පන්නතාය “මහාධනසෙට්ඨි”ත්වෙව සමඤ්ඤා අභොසි. එකොව පුත්තො අභොසි, පියො මනාපො. තස්මිං විඤ්ඤුතං පත්තෙ මාතාපිතරො එවං චිත්තෙසුං – “අම්භාකං පුත්තස්ස දිවසෙ දිවසෙ සහස්සං සහස්සං පරිබ්බයං කරොත්තස්ස වස්සසනෙනාපි අයං ධනසන්නිවයො පරික්ඛයං න ගමිස්සති, කිං ඉමස්ස සිප්පග්ගහණපරිස්සමෙන, අකිලන්තකායචිත්තො යථාසුඛං භොගෙ පරිභුඤ්ජතු”ති සිප්පං න සික්ඛාපෙසුං. වයස්පත්තෙ පන කුලරූපයොබ්බනවිලාසසම්පන්නං කාමාහිමුඛං ධම්මසඤ්ඤාවිමුඛං කඤ්ඤං ආනෙසුං. සො තාය සද්ධිං අභිරමන්තො ධම්මෙ චිත්තමත්තම්පි අනුප්පාදෙන්වා, සමණබ්‍රාහ්මණගුරුජනෙසු අනාදරො හුත්වා, ධුත්තජනපරිවුතො රජ්ජමානො පඤ්චකාමගුණෙ රතො ගිද්ධො මොහෙන අන්ධො හුත්වා කාලං විතීනාමෙන්වා, මාතාපිතුසු කාලකතෙසු නටනාටකගායකාදීනං යථිච්ඡිතං දෙන්තො ධනං විනාසෙන්වා නවිරස්සෙව පාරිජුඤ්ඤප්පත්තො හුත්වා, ඉණං ගහෙන්වා ජීවිකං කප්පෙන්තො පුන ඉණම්පි අලභිත්වා ඉණායිකෙහි වොදියමානො තෙසං අත්තනො ඛෙත්තවත්පුසරාදීනි දත්වා, කපාලහත්ථො භික්ඛං චරිත්වා භුඤ්ජන්තො තස්මිංයෙව නගරෙ අනාථසාලායං වසති.

අථ නං එකදිවසං වොරා සමාගතා එවමාහංසු – “අම්භො පුරිස, කිං තුය්හං ඉමිනා දුප්ථිවිතෙන, තරුණො ත්වමසි ථාමජවබ්බසම්පන්නො, කස්මා හත්ථපාදවිකලො විය අවිජ්ජි? එහි අම්භෙහි සහ වොරිකාය පරෙසං සන්නකං ගහෙන්වා සුඛෙන ජීවිකං කප්පෙහි”ති. සො “නාහං වොරිකං කාතුං ජානාමි”ති ආහ. වොරා “මයං තං සික්ඛාපෙම, කෙවලං ත්වං අම්භාකං වචනං කරොහි”ති ආහංසු. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිඡිත්වා තෙහි සද්ධිං අගමාසි. අථ තෙ වොරා තස්ස හත්ථෙ මහන්නං මුග්ගරං දත්වා සන්ධිං ඡිත්තීත්වා සරං පවිසන්තො තං සන්ධිමුඛෙ යපෙන්වා ආහංසු – “සචෙ ඉධ අඤ්ඤො කොචි ආගච්ඡති, තං ඉමිනා මුග්ගරෙන පහරිත්වා එකප්පහාරෙනෙව මාරෙහි”ති. සො අන්ධබාලො හිතාහිතං අජානන්තො පරෙසං ආගමනමෙව ඔලොකෙන්තො තත්ථ අටියාසි. වොරා පන සරං පවිසිත්වා ගය්හුපගං හණ්ඩං ගහෙන්වා සරමනුස්සෙහි ඤාතමත්තාව ඉතො විතො ව පලායිංසු. සරමනුස්සා උටියහිත්වා සිසං සිසං ධාවන්තා ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තා තං පුරිසං සන්ධිද්වාරෙ යිතං දිස්වා “හරෙ දුටියවොරා”ති ගහෙන්වා හත්ථපාදෙ මුග්ගරාදිහි පොථෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං – “අයං, දෙව, වොරො සන්ධිසුඛෙ ගහිතො”ති. රාජා “ඉමස්ස සිසං ඡිත්තාපෙහි”ති නගරගුත්තිකං ආණාපෙසි. “සාධු, දෙවා”ති

නගරගුත්තිකො තං ගාභාපෙත්වා පච්ඡාබාහං ගාල්භබන්ධනං බන්ධාපෙත්වා රත්තවණ්ණවිරලමාලාබන්ධකණ්ඨං. ඉට්ඨකචුණ්ණමක්ඛිතසීසං වජ්ඣපහට්ඨෙරිදෙසිතමග්ගං රජීකාය රජීකං සිඬ්ඝාටකෙන සිඬ්ඝාටකං විවරාපෙත්වා කසාහි තාලෙන්තො ආසාතනාහිමුඛං නෙති. “අයං ඉමස්මිං නගරෙ විලුම්පමානකචොරො ගතිතො”ති කොලාහලං අහොසි.

තෙන ච සමයෙන තස්මිං නගරෙ සුලසා නාම නගරසොහිතී පාසාදෙ ධීතා වාතපානන්තරෙන ඔලොකෙන්තී තං තථා නීයමානං දිස්වා පුබ්බෙ තෙන කතපරිවයා “අයං පුරිසො ඉමස්මිංයෙව නගරෙ මහතිං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා ඉදානි ඵ්චරූපං අනත්ථං අනායබ්බසනං පත්තො”ති තස්ස කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙන්වා චත්තාරො මොදකෙ පානීයඤ්ච පෙසෙසි. නගරගුත්තිකස්ස ච ආරොවාපෙසි – “තාච අයොහා ආගමෙතු, යාචායං පුරිසො ඉමෙ මොදකෙ බාදිත්වා පානීයං පිච්ඡස්සති”ති.

අපේතස්මිං අන්තරෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො තස්ස බ්බසනප්පත්තිං දිස්වා කරුණාය සඤ්චොදිතමානසො – “අයං පුරිසො අකතපුඤ්ඤො කතපාපො, තෙනායං නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, මයි පන ගතෙ මොදකෙ ච පානීයඤ්ච දත්වා භූමිමදෙවෙසු උප්පජ්ජීස්සති, යංනුනාහං ඉමස්ස අවස්සයො භවෙය්”න්ති වින්තෙන්වා පානීයමොදකෙසු උපනීයමානෙසු තස්ස පුරිසස්ස පුරතො පාතුරහොසි. සො ථෙරං දිස්වා පසන්තමානසො “කිං මෙ ඉදානෙව ඉමෙහි මාරියමානස්ස මොදකෙහි බාදිතෙහි, ඉදං පන පරලොකං ගච්ඡන්තස්ස පාථෙය්”හි වින්තෙන්වා මොදකෙ ච පානීයඤ්ච ථෙරස්ස දාපෙසි. ථෙරො තස්ස පසාදසංචඩ්ඨනත්ථං තස්ස පස්සන්තස්සෙව තථාරූපෙ යානෙ නිසිදිත්වා මොදකෙ පරිභුඤ්ජිත්වා පානීයඤ්ච පිච්ඡත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. සො පන පුරිසො චොරසාතකෙහි ආසාතනං නෙත්වා සීසච්ඡෙදං පාපිතො අනුත්තරෙ පුඤ්ඤක්ඛෙන්තෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙ කතෙන පුඤ්ඤෙන උළාථෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තනාරහොපි යස්මා “සුලසං ආගම්ම මයා අයං දෙය්‍යාධම්මො ලද්ධො”ති සුලසාය ගතෙන සිනෙහෙන මරණකාලෙ විත්තං උපක්කිලිට්ඨං අහොසි. තස්මා භීතකායං උපපජ්ජන්තො පබ්බතගහනසම්භූතෙ සන්දච්ඡායෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති.

සො කිර සචෙ පඨමවයෙ කුලවංසට්ඨපනෙ උස්සුක්කං අකරිස්ස, තස්මිංයෙව නගරෙ සෙට්ඨිතං අග්ගො අභවිස්ස, මජ්ඣිමවයෙ මජ්ඣිමො, පච්ඡිමවයෙ පච්ඡිමො. සචෙ පන පඨමවයෙ පබ්බජිතො අභවිස්ස, අරහා අභවිස්ස, මජ්ඣිමවයෙ සකදාගාමී අනාගාමී වා අභවිස්ස, පච්ඡිමවයෙ සොනාපන්තො අභවිස්ස. පාපමිත්තසංසග්ගෙන පන ඉත්ථිධුත්තො සුරාධුත්තො දුච්චරිතනිරතො අනාදරිකො හුත්වා අනුක්කමෙන සබ්බසම්පත්තිතො පරිභාසිත්වා මහාබ්බසනං පත්තොති වදන්ති.

අථ සො අපරෙන සමයෙන සුලසං උය්‍යානගතං දිස්වා සඤ්ජාතකාමරාගො අන්ධකාරං මාපෙත්වා තං අත්තනො භවනං නෙත්වා සත්තාහං තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි, අත්තානඤ්චස්සා ආරොවෙසි. තස්සා මාතා තං අපස්සන්තී රොදමානා ඉතො විතො ච පරිබ්භමති. තං දිස්වා මහාජනො “අයො මහාමොග්ගල්ලානො මහිද්ධිකො මහානුභාවො තස්සා ගතිං ජානෙය්‍ය, තං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡෙය්‍යාසී”ති ආහ. සා “සාධු අයො”ති ථෙරං උපසඬකමිත්වා තමත්ථං පුච්ඡී. ථෙරො “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ වෙළවනමහාවිහාරෙ භගවති ධම්මං දෙසෙන්නෙ පරිසපරියන්තෙ පස්සිස්සසී”ති ආහ. අථ සුලසා තං දෙවපුත්තං අවොච – “අයුත්තං මය්හං තච භවතෙ වසන්තියා, අජ්ජ සත්තමො දිවසො, මම මාතා මං අපස්සන්තී පරිදෙවසොකසමාපන්නා භවිස්සති, සාධු මං, දෙව, තත්ථෙව නෙහී”ති. සො තං නෙත්වා වෙළවනෙ භගවති ධම්මං දෙසෙන්නෙ පරිසපරියන්තෙ යපෙන්නත්වා අදිස්සමානරූපො අට්ඨාසී.

තතො මහාජනො සුලසං දිස්වා එවමාහ – “අම්ම සුලසෙ, ත්වං එත්තකං දිවසං කුහිං ගතා? තච මාතා ත්වං අපස්සන්තී පරිදෙවසොකසමාපන්නා උම්මාදප්පත්තා විය ජාතා”ති. සා තං පවත්තිං මහාජනස්ස ආවික්ඛි. මහාජනෙන ච “කථං සො පුරිසො තථාපාපපසුතො අකතකුසලො දෙවුපපත්තිං පටිලහති”ති චුත්තෙ සුලසා “මයා දාපිතෙ මොදකෙ පාතියඤ්ච අය්‍යස්ස මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස දත්වා තෙන පුඤ්ඤෙන දෙවුපපත්තිං පටිලහති”ති ආහ. තං සුත්වා මහාජනො අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතො අහොසී – “අරහන්තො නාම අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්ස, යෙසු අජ්ජකොපි කතො කාරො සත්තානං දෙවුපපත්තිං ආවහති”ති උළාරං පීතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසී. හික්ඛු තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසුං. තතො භගවා ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා –

1.

“ඛෙත්තුපමා අරහන්තො, දායකා කස්සකුපමා;
බීජුපමං දෙය්‍යධම්මං, එත්තො නිබ්බත්තතෙ ඵලං.

2.

“එතං බීජං කසී ඛෙත්තං, පෙතානං දායකස්ස ච;
තං පෙතා පරිභුඤ්ජන්ති, දාතා පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪති.

3.

“ඉධෙව කුසලං කත්වා, පෙතෙ ච පටිපුජිය;
සග්ගඤ්ච කමතිට්ඨානං, කම්මං කත්වාන හද්දක”න්ති. – ඉමා ගාථා අහාසී;

1. තත්ථ ඛෙත්තුපමාති බිත්තං චුත්තං බීජං තායති මහජ්ඵලභාවකරණෙන රක්ඛතීති ඛෙත්තං, සාලිබ්භාදීනං විරුහනට්ඨානං.

තං උපමා එතෙසන්ති ඛේත්තුපමා, කෙදාරසදිසාති අත්ථො. අරහන්තොති ඛිණාසවා. තෙ හි කිලෙසාරිනං සංසාරවක්කස්ස අරානඤ්ච භතත්තා, තතො එව ආරකත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා ව “අරහන්තො”ති වුච්චන්ති. තත්ථ යථා ඛේතඤ්චි තිණාදිදොසරහිතං ස්වාභිසංඛිතඛිපමිති වුත්තෙ උතුසලිලාදිපච්චයන්තරුපෙනං කස්සකස්ස මහජ්ඵලං හොති, එවං ඛිණාසවසන්තානො ලොභාදිදොසරහිතො ස්වාභිසංඛිතෙ දෙය්‍යධම්මබ්බිපෙ වුත්තෙ කාලාදිපච්චයන්තරසහිතො දායකස්ස මහජ්ඵලො හොති. තෙනාහ භගවා “ඛේත්තුපමා අරහන්තො”ති. උක්කට්ඨනිද්දෙසො අයං තස්ස සෙබ්බාදීනම්පි ඛේත්තභාවාපටික්ඛෙපතො.

දායකාති විවරාදීනං පච්චයානං දාතාරො පරිච්චජනකා, තෙසං පරිච්චාගෙන අත්තතො සන්තානෙ ලොභාදීනං පරිච්චජනකා ඡෙදනකා, තතො වා අත්තතො සන්තානස්ස සොධකා, රක්ඛකා වාති අත්ථො. කස්සකුපමාති කස්සකසදිසා. යථා කස්සකො සාලිඛේත්තාදීති කසිත්වා යථාකාලඤ්ච වුත්තුදකදානනීභරණනිධානරක්ඛණාදීහි අජ්ජමජ්ජන්තො උළාරං විපුලඤ්ච සස්සඵලං පටිලභති, එවං දායකොපි අරහන්තෙසු දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගෙන පාරිවරියාය ව අජ්ජමජ්ජන්තො උළාරං විපුලඤ්ච දානඵලං පටිලභති. තෙන වුත්තං “දායකා කස්සකුපමා”ති.

බීජුපමං දෙය්‍යධම්මන්ති ලිඛිගවිපල්ලාසෙන වුත්තං, බීජසදිසො දෙය්‍යධම්මොති අත්ථො. අන්තපානාදිකස්ස හි දසවිධස්ස දාතබ්බවත්ථුනො එතං නාමං. එත්තො නිබ්බත්තතෙ ඵලන්ති එතස්මා දායකපටිග්ගාහකදෙය්‍යධම්මපරිච්චාගතො දානඵලං නිබ්බත්තති වෙච උජ්ජජ්ජති ව, විරතරපබන්ධවසෙන පවත්තති වාති අත්ථො. එත්ථ ව යස්මා පරිච්චාගචෙතනාභිසංඛිතස්ස අන්තපානාදිවත්ථුනො භාවො, න ඉතරස්ස, තස්මා “බීජුපමං දෙය්‍යධම්ම”න්ති දෙය්‍යධම්මග්ගහණං කතං. තෙන දෙය්‍යධම්මාපදෙසෙන දෙය්‍යධම්මවත්ථුච්චසයාය පරිච්චාගචෙතනායයෙව බීජභාවො දට්ඨබ්බො. සා හි පටිසන්ධිආදිජ්ජහෙදස්ස තස්ස නිස්සයාරම්මණජ්ජහෙදස්ස ව ඵලස්ස නිජ්ජාදිකා, න දෙය්‍යධම්මොති.

2. එතං බීජං කසි ඛේත්තන්ති යථාවුත්තං බීජං, යථාවුත්තඤ්ච ඛේත්තං, තස්ස බීජස්ස තස්මිං ඛේත්තෙ වපනපයොගසංඛිතා කසි වාති අත්ථො. එතං තයං කෙසං ඉච්ඡිතබ්බන්ති ආහ “පෙතානං දායකස්ස වා”ති. යදි දායකො පෙතෙ උද්දිස්ස දානං දෙති, පෙතානඤ්ච දායකස්ස ව, යදි න පෙතෙ උද්දිස්ස දානං දෙති, දායකස්සෙව එතං බීජං එසා කසි එතං ඛේත්තං උපකාරාය හොතීති අධිජ්ජායො. ඉදානි තං උපකාරං දස්සෙතුං “තං පෙතා පරිභුඤ්ජන්ති, දාතා පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪති”ති වුත්තං. තත්ථ තං පෙතා පරිභුඤ්ජන්තීති දායකෙන පෙතෙ උද්දිස්ස දානෙ දින්තො යථාවුත්තඛේත්තකසිබ්බසම්පත්තියා අනුමොදනාය ව යං පෙතානං උපකජ්ජති, තං දානඵලං පෙතා පරිභුඤ්ජන්ති. දාතා පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪතීති

දාතා පන අත්තනො දානමයපුඤ්ඤනිමිත්තං දෙවමනුස්සෙසු හොගසම්පත්තිආදිනා පුඤ්ඤඵලෙන අභිවඤ්ඤාති. පුඤ්ඤඵලමපි හි “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙනු ඵවමිදං පුඤ්ඤං පවඤ්ඤාති” තිආදිසු (දී. නි. 3.80) පුඤ්ඤන්ති වුවවති.

3. ඉධෙව කුසලං කත්වාති අනවජ්ජසුඛවිපාකට්ඨයෙන කුසලං පෙතානං උද්දිසනවසෙන දානමයං පුඤ්ඤං උපවිනිත්වා ඉධෙව ඉමස්මිංයෙව අත්තනාවෙ. පෙතෙ ව පටිපුජියාති පෙතෙ උද්දිස්ස දානෙන සම්මානෙන්වා අනුභුයාමානදුක්ඛතො තෙ මොවෙත්වා. පෙතෙ හි උද්දිස්ස දියාමානං දානං තෙසං පූජා නාම හොති. තෙනාහ – “අම්භාකඤ්ච කතා පූජා” ති (පෙ. ව. 18), “පෙතානං පූජා ව කතා උළාරා” ති (පෙ. ව. 25) ව. “පෙතෙ වා” ති ව-සද්දෙන “පියො ව හොති මනාපො, අභිගමනීයො ව හොති විස්සාසනීයො, භාවනීයො ව හොති ගරුකාතබ්බො, පාසංසො ව හොති කිත්තනීයො විඤ්ඤුන” ති ඵවමාදිකෙ දිට්ඨධම්මිකෙ දානානිසංසෙ සඨගණ්භාති. සග්ගඤ්ච කමති යානං, කම්මං කත්වාන හද්දකන්ති කල්‍යාණං කුසලකම්මං කත්වා දිබ්බෙහි ආයුආදීහි දසහි යානෙහි සුට්ඨ අග්ගත්තා “සග්ග” ති ලද්ධනාමං කතපුඤ්ඤානං නිබ්බත්තනට්ඨානං දෙවලොකං කමති උපපජ්ජනවසෙන උපගච්ඡති.

එත්ථ ව “කුසලං කත්වා” ති වත්වා පුන “කම්මං කත්වාන හද්දක” ති වචනං. “දෙය්‍යධම්මපරිව්වාගො විය පත්තිදානවසෙන දානධම්මපරිව්වාගොපි දානමයකුසලකම්මමෙවා” ති දස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. කෙච් පනෙත්ථ “පෙතාති අරහන්තො අධිප්පෙතා” ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. “පෙතා” ති බීණාසවානං ආගතට්ඨානස්සෙව අභාවතො, බීජාදිභාවස්ස ව දායකස්ස විය තෙසං අයුජ්ජමානත්තා, පෙතයොනිකානං යුජ්ජමානත්තා ව. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවපුත්තං සුලසඤ්ච ආදිං කත්වා චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

බෙත්තුපමපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුකරමුඛපෙතවත්පුවණ්ණනා

කායො තෙ සබ්බසොවණ්ණොති ඉදං සත්ථරි රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤාතරං සුකරමුඛපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ එකො භික්ඛු කායෙන සඤ්ඤතො අහොසි, වාචාය අසඤ්ඤතො, භික්ඛු අක්කොසති පරිභාසති. සො කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තො, එකං බුද්ධන්තරං තත්ථ පච්චිත්වා තතො චචිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ රාජගහසමීපෙ ගිජ්ඣකුටපබ්බතපාදෙ තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන බුජ්ජිපාසාභිභූතො පෙතො භුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස කායො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි, මුඛං සුකරමුඛසදිසං. අථායස්මා නාරදො

ගිජ්ඣක්ඛුටෙ පබ්බතෙ වසන්තො පාතොව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා පත්තචීවරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ තං පෙතං දිස්වා තෙන කතකම්මං පුච්ඡන්තො -

4.

“කායො තෙ සබ්බසොචණ්ණො, සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා;
මුඛං තෙ සුකරස්සෙව, කිං කම්මමකරී පුරෙ”ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ කායො තෙ සබ්බසොචණ්ණොති තච කායො දෙහො සබ්බො සුවණ්ණචණ්ණො උත්තත්තකතකසන්නිහො. සබ්බා ඔභාසතෙ දිසාති තස්ස පභාය සබ්බාපි දිසා සමන්තන්තො ඔභාසති විජ්ජොතති. ඔභාසතෙති වා අන්තොගධහොතුඅත්ථමිදං පදන්ති “තෙ කායො සබ්බසොචණ්ණො සබ්බා දිසා ඔභාසෙති විජ්ජොතෙති”ති අත්ථො දට්ඨබ්බො. මුඛං තෙ සුකරස්සෙවති මුඛං පන තෙ සුකරස්ස විය, සුකරමුඛසදිසං තච මුඛන්ති අත්ථො. කිං කම්මමකරී පුරෙති “ත්වං පුබ්බෙ අතීතජාතියං කීදිසං කම්මං අකාසී”ති පුච්ඡති.

එවං ථෙරෙන සො පෙතො කතකම්මං පුට්ඨො ගාථාය විස්සජ්ජෙත්තො -

5.

“කායෙන සඤ්ඤතො ආසිං, වාචායාසිමසඤ්ඤතො;
තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, යථා පස්සසි නාරදා”ති. -

ආහ. තත්ථ කායෙන සඤ්ඤතො ආසින්ති කායිකෙන සංයමෙන සංයතො කායද්වාරිකෙන සංවරෙන සංචුතො අහොසිං. වාචායාසිමසඤ්ඤතොති වාචාය අසඤ්ඤතො වාචසිකෙන අසංවරෙන සමන්තාගතො අහොසිං. තෙනාති තෙන උභයෙන සංයමෙන අසංයමෙන ව. මෙති මය්හං. එතාදිසො වණ්ණොති එදිසො. යථා ත්වං, නාරද, පච්චක්ඛතො පස්සසි, එවරුපො, කායෙන මනුස්සසණ්ඨාතො සුවණ්ණචණ්ණො, මුඛෙන සුකරසදිසො ආසින්ති යොජනා. වණ්ණසද්දො හි ඉධ ඡවියං සණ්ඨාතෙ ව දට්ඨබ්බො.

එවං පෙතො ථෙරෙන පුච්ඡිතො තමත්ථං විස්සජ්ජෙත්වා තමෙව කාරණං කත්වා ථෙරස්ස ඔවාදං දෙන්තො -

6.

“තං ත්‍යාහං නාරද බුඪි, සාමං දිට්ඨමිදං තයා;
මාකාසි මුඛසා පාපං, මා බො සුකරමුඛො අහු”ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ තත්ති තස්මා. ත්‍යාහන්ති තෙ අහං. නාරදාති ථෙරං ආලපති. බුඪිති කථෙමි. සාමන්ති සයමෙව. ඉදන්ති අත්තනො සරීරං සන්ධාය වදති.

අයඤ්ඤතේථ අත්ථො – යස්මා, හත්තෙ නාරද, ඉදං මම සරීරං ගලතො පට්ඨාය හෙට්ඨා මනුස්සසන්ධානං, උපරි සුකරසන්ධානං, තයා පච්චක්ඛතොව දිට්ඨං, තස්මා තෙ අහං ඔවාදවසෙන වදාමිති. කිත්ති වෙති ආහ “මාකාසි මුඛසා පාපං, මා බො සුකරමුඛො අහු”ති. තත්ථ මාති පටිසෙධෙ නිපාතො. මුඛසාති මුඛෙන. බොති අවධාරණෙ, වාචාය පාපකම්මං මාකාසි මා කරොහි. මා බො සුකරමුඛො අහුති අහං විය සුකරමුඛො මා අහොසියෙව. සචෙ පන ත්වං මුඛරො හුත්වා වාචාය පාපං කරෙය්‍යාසි, එකංසෙන සුකරමුඛො හවෙය්‍යාසි, තස්මා මාකාසි මුඛසා පාපන්ති ඵලපටිසෙධනමුඛෙනපි හෙතුමෙව පටිසෙධෙති.

අථායස්මා නාරදො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසින්තස්ස සත්ථුනො තමත්ථං ආරොචෙසි. සත්ථා, “නාරද, පුබ්බෙව මයා සො සත්ථො දිට්ඨො”ති වත්වා අනෙකාකාරවොකාරං වච්චුවරිතසන්තිස්සිතං ආදීනවං, වච්චුවරිතපටිසංයුත්තඤ්ච ආනිසංසං පකාසෙන්තො ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සම්පත්තපරිසාය සාත්ථිකා අහොසිති.

සුකරමුඛපෙනවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පුත්තිමුඛපෙනවත්පුවණ්ණනා

දිබ්බං සුභං ධාරෙසි වණ්ණදාතුන්ති ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ කලන්දකනිවාපෙ අඤ්ඤතරං පුත්තිමුඛපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර කස්සපස්ස හගවතො කාලෙ ද්වෙ කුලපුත්තා තස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා සීලාචාරසම්පන්නා සල්ලෙඛවුත්තිනො අඤ්ඤතරස්මි. ගාමකාචාසෙ සමග්ගවාසං වසිංසු. අථ අඤ්ඤතරො පාපජ්ඣාසයො පෙසුඤ්ඤාහිරතො හික්ඛු තෙසං වසනට්ඨානං උපගඤ්ඡි. ථෙරා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා වසනට්ඨානං දත්වා දුතියදිවසෙ තං ගහෙන්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. මනුස්සා තෙ දිස්වා තෙසු ථෙරෙසු අතිවිය පරමනිපච්චකාරං කත්වා යාගුහත්තාදිහි පටිමානෙසුං. සො විහාරං පවිසිත්වා චිත්තෙසි – “සුන්දරො වතායං ගොවරගාමො, මනුස්සා ව සද්ධා පසන්නා, පණිතපණිතං පිණ්ඩපාතං දෙන්ති, අයඤ්ච විහාරො ඡායුදකසම්පන්නො, සක්කා මෙ ඉධ සුබ්බෙන වසිතුං. ඉමෙසු පන හික්ඛුසු ඉධ වසන්තෙසු මය්හං ඵාසුචිහාරො න හවිස්සති, අන්තෙවාසිකවාසො විය හවිස්සති. හන්දාහං ඉමෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං හින්දිත්වා යථා න පුන ඉධ වසිස්සන්ති, තථා කරිස්සාමි”ති.

අථෙකදිවසං මහාථෙරෙ ද්වින්තමිපි ඔවාදං දත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං පටිට්ඨෙ පෙසුණිකො හික්ඛු ථොකං කාලං චිතිනාමෙත්වා මහාථෙරං උපසඬ්ඨකමිත්වා වන්දිත්වා ථෙරෙන “කිං, ආවුසො, විකාලෙ ආගතොසි”ති ව වුත්තෙ, “ආම, හත්තෙ කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථි”ති වත්වා “කථෙහි, ආවුසො”ති ථෙරෙන අනුඤ්ඤාතො ආහ – “එසො, හත්තෙ,

තුම්භාකං සභායකත්ථෙරො සම්මුඛා මිත්තො විය අත්තානං දස්සෙත්වා පරම්මුඛා සපත්තො විය උපවදති”ති. “කිං කථෙති”ති ප්‍රවිෂිතො “සුඤ්ඤාච, හත්තෙ, ‘එසො මහාථෙරො සඤ්ඤා මායාචී කුහකො මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙති”ති තුම්භාකං අගුණං කථෙති”ති ආහ. “මා, ආවුසො, එවං භණි, න සො භික්ඛු එවං මං උපවදිස්සති, ගිහිකාලතො පට්ඨාය මම සභාවං ජානාති ‘පෙසලො කල්‍යාණසීලො””ති. “සථෙ, හත්තෙ, තුම්භෙ අත්තතො විසුද්ධචිත්තතාය එවං චිත්තෙට්ඨ, තං තුම්භාකංයෙව අනුච්ඡවිකං, මය්හං පන තෙන සද්ධිං වෙරං නත්ථී, කස්මා අහං තෙන අවුත්තං ‘චුත්ත’න්ති වදාමි. හොතු, කාලන්තරෙන සයමෙව ජානිස්සා”ති ආහ. ථෙරොපි පුට්ඨජනභාවදොසෙන ද්වෙළ්භකචිත්තො “එවම්පි සියා”ති සාසඬකභද්දො හුත්වා ථොකං සිථිලවිස්සාසො අහොසි. සො ඛාලො පඨමං මහාථෙරං පරිහින්දිත්වා ඉතරම්පි ථෙතං චුත්තනයෙනෙව පරිහින්දි. අථ තෙ උහොපි ථෙරා දුතියදිවසෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අනාලපිත්වා පත්තචීවරමාදාය ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතමාදාය අත්තතො වසනට්ඨානෙයෙව පරිභුඤ්ජිත්වා සාමීචිමත්තම්පි අකත්වා තං දිවසං තත්ථෙව වසිත්වා විභාතාය ව රත්තියා අඤ්ඤමඤ්ඤං අනාරොචෙත්වා යථාචාසුකට්ඨානං අගමංසු.

පෙසුණිකං පන භික්ඛුං පරිපුණ්ණමනොරථං ගාමං පිණ්ඩාය පට්ඨං මනුස්සා දිස්වා ආහංසු – “හත්තෙ, ථෙරා කුහිං ගතා”ති? සො ආහ – “සබ්බරත්තිං අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කත්වා මයා ‘මා කලහං කරොට්ඨ, සමග්ගා හොට්ඨ, කලහො නාම අනත්ථාවහො ආයතිදුක්ඛජ්ජාදකො අකුසලසංවත්තනිකො, පුරිමකාපි කලහෙන මහතා හිතා පරිහට්ඨා’තිආදීනි චුච්චමානාපි මම වචනං අනාදිසිත්වා පක්කන්තා”ති. තතො මනුස්සා “ථෙරා තාව ගච්ඡන්තු, තුම්භෙ පන අම්භාකං අනුකම්පාය ඉධෙව අනුක්කණ්ඨිත්වා වසා”ති යාචිංසු. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තත්ථෙව වසන්තො කතිපාහෙන චිත්තෙසි – “මයා සීලවන්තො කල්‍යාණධම්මා භික්ඛු ආවාසලොහෙන පරිහින්තා, බහුං වත මයා පාපකම්මං පසුත”න්ති බලවච්ඡපටිසාරාහිභූතො සොකථෙගෙන ගිලානො හුත්වා නචිරෙනෙව කාලං කත්වා අචීචිමිහි නිබ්බත්ති.

ඉතරෙ ද්වෙ සභායකත්ථෙරා ජනපදචාරිකං වරන්තා අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ සමාගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදිත්වා තෙන භික්ඛුනා චුත්තං හෙදවචනං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආරොචෙත්වා තස්ස අභුතභාවං ඤාත්වා සමග්ගා හුත්වා අනුක්කමෙන තමෙව ආවාසං පට්ඨාගමිංසු. මනුස්සා ද්වෙ ථෙරෙ දිස්වා හට්ඨතුට්ඨා සඤ්ජාතසොමනස්සා හුත්වා වතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිංසු. ථෙරා ව තත්ථෙව වසන්තා සප්පායආහාරලාහෙන සමාහිතචිත්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා නචිරෙනෙව අරහත්තං පාපුණිංසු.

පෙසුණිකො භික්ඛු එකං බුද්ධන්තරං නිරයෙ පච්චිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධජ්ජාදෙ රාජගහස්ස අවිදුරෙ පුත්තිමුඛපෙතො හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස

කායො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි, මුඛතො පන පුළුවකා නික්ඛමිත්වා ඉතො චිතො ච මුඛං බාදන්ති, තස්ස දුරමිපි ඔකාසං ඵරිත්වා දුග්ගන්ධං වායති. අථායස්මා නාරදො ගිජ්ඣකුටපබ්බතා ඔරොහන්තො තං දිස්වා –

7.

“දිබ්බං සුභං ධාරෙසි වණ්ණධාතුං, වෙහායසං තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ;
මුඛඤ්ච තෙ කිමයො පුතිගන්ධං, බාදන්ති කිං කම්මමකාසි පුබ්බෙ”ති. –

ඉමාය ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡි. තත්ථ දිබ්බන්ති දිවි භවං දෙවත්තභාවපරියාපන්නං. ඉධ පන දිබ්බං වියාති දිබ්බං. සුභන්ති සොහනං, සුන්දරභාවං වා. වණ්ණධාතුන්ති ඡට්ටණ්ණං. ධාරෙසිති වහසි. වෙහායසං තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙති වෙහායසසඤ්ඤිතෙ අන්තලික්ඛෙ තිට්ඨසි. කෙච්චි පන “විහායසං තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ”ති පාඨං වත්වා විහායසං ඔහාසෙන්නො අන්තලික්ඛෙ තිට්ඨසිති වචනසෙසෙන අත්ථං වදන්ති. පුතිගන්ධන්ති කුණපගන්ධං, දුග්ගන්ධන්ති අත්ථො. කිං කම්මමකාසි පුබ්බෙති පරමදුග්ගන්ධං තෙ මුඛං කිමයො බාදන්ති, කායො ච සුවණ්ණවණ්ණො, කිදිසං නාම කම්මං ඵවරූපස්ස අත්තභාවස්ස කාරණභූතං පුබ්බෙ ත්වං අකාසිති පුච්ඡි.

ඵවං ථෙරෙන සො පෙනො අත්තනා කතකම්මං පුට්ඨො තමත්ථං විස්සජ්ජෙන්නො –

8.

“සමණො අහං පාපොතිදුට්ඨවාචො, තපස්සිරූපො මුඛසා අසඤ්ඤතො;
ලද්ධා ච මෙ තමසා වණ්ණධාතු, මුඛඤ්ච මෙ පෙසුණියෙන පුති”ති.

ගාථමාහ. තත්ථ සමණො අහං පාපොති අහං ලාමකො සමණො පාපහික්ඛු අහොසිං. අතිදුට්ඨවාචොති අතිදුට්ඨවචනො, පරෙ අතික්කමිත්වා ලඬ්ඝිත්වා වත්තා, පරෙසං ගුණපරිධංසකවචනොති අත්ථො. “අතිදුක්ඛවාචො”ති වා පාඨො, අතිවිය ඵරූසවචනො මුසාවාදපෙසුඤ්ඤාදිවච්ඡවචරිතනිරතො. තපස්සිරූපොති සමණපතිරූපකො. මුඛසාති මුඛෙන. ලද්ධාති පටිලද්ධා. ව-කාරො සම්පිණ්ඩනත්ථො. මෙති මයා. තපසාති බ්‍රහ්මචරියෙන. පෙසුණියෙනාති පිසුණවාචාය. පුතීති පුතිගන්ධං.

ඵවං සො පෙනො අත්තනා කතකම්මං ආවික්ඛිත්වා ඉදානි ථෙරස්ස ඔවාදං දෙන්නො –

9.

“තයිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං,
අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යං;
මා පෙසුණං මා ච මුසා අභාණි,
යක්ඛො තුවං භොහිසි කාමකාමී”ති. —

ඔසානගාථමාහ. තත්ථ තයිදන්ති තං ඉදං මම රූපං. අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යන්ති යෙ අනුකම්පනසිලා කාරුණිකා පරහිතපටිපත්තියං කුසලා නිපුණා බුද්ධාදයො යං වදෙය්‍යං, තදෙව වදාමිති අධිජ්ජායො. ඉදානි තං ඔවාදං දස්සෙන්නො “මා පෙසුණං මා ච මුසා අභාණි, යක්ඛො තුවං භොහිසි කාමකාමී”ති ආහ. තස්සත්ථො — පෙසුණං පිසුණවචනං මුසා ච මා අභාණි මා කථෙහි. යදි හි ත්වං මුසාවාදං පිසුණවාචකද්ව පභාය වාචාය සඤ්ඤතො භවෙය්‍යාසි, යක්ඛො වා දෙවො වා දෙවඤ්ඤතරො වා ත්වං භවිස්සසි, කාමං කාමිතබ්බං උළාරං දිබ්බසම්පත්තිං පටිලහිත්වා තත්ථ කාමනසිලො යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානං පරිවරණෙන අභිරමණසිලොති.

තං සුත්වා ථෙරො තතො රාජගහං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සත්ථු තමත්ථං ආරොචෙසි. සත්ථා තං අට්ඨුජ්ජන්ති. කත්වා ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සම්පත්තපරිසාය සාත්ථිකා අභොසිති.

සුත්තිමුඛපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පිට්ඨධීතලිකපෙතවත්පුවණ්ණනා

යං කිඤ්චාරම්මණං කත්වාති ඉදං සත්ථා සාවත්ථියං ජෙතවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිනො දානං ආරබ්භ කථෙසි. අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර ගහපතිනො ධිතු ධිතාය දාරිකාය ධාති පිට්ඨධීතලිකං අදාසි “අයං තෙ ධිතා, ඉමං ගහෙත්වා කිළස්සු”ති. සා තත්ථ ධිතුසඤ්ඤං උජ්ජාදෙසි. අථස්සා එකදිවසං තං ගහෙත්වා කිළන්තියා පමාදෙන පතිත්වා හිජ්ජි. තතො දාරිකා “මම ධිතා මතා”ති පරොදි. තං රොදන්ති. කොච්චි ගෙහජනො සඤ්ඤාපෙතුං නාසක්ඛි. තස්මිඤ්ච සමයෙ සත්ථා අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිනො ගෙහෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසින්තො භොති, මහාසෙට්ඨි ච භගවතො සම්පෙ නිසින්තො අභොසි. ධාති තං දාරිකං ගහෙත්වා සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං අගමාසි. සෙට්ඨි තං දිස්වා “කිස්සායං දාරිකා රොදති”ති ආහ. ධාති තං පවත්ති. සෙට්ඨිස්ස ආරොචෙසි. සෙට්ඨි තං දාරිකං අඛිකෙ නිසිදාපෙත්වා “තව ධිතුදානං දස්සාමි”ති සඤ්ඤාපෙත්වා සත්ථු ආරොචෙසි — “භන්තෙ, මම නත්තුධිතරං පිට්ඨධීතලිකං උද්දිස්ස දානං දාතුකාමො, තං මෙ පඤ්චහි හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ස්වාතනාය අධිවාසෙථා”ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන.

අථ භගවා දුතියදිවසෙ පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සෙට්ඨිස්ස සරං ගන්ත්වා භත්තකිච්චං කත්වා අනුමොදනං කරොන්තො –

10.

“යං කිඤ්චාරම්මණං කත්වා, දජ්ජා දානං අමච්ඡරී;
පුබ්බපෙතෙ ච ආරබ්භ, අථ වා චත්ථුදෙවතා.

11.

“චත්තාරො ච මහාරාජෙ, ලොකපාලෙ යසස්සිනෙ;
කුචෙරං ධතරට්ඨඤ්ච, විරූපක්ඛං විරූළ්භකං;
තෙ චෙව පුජිතා භොන්ති, දායකා ච අනිජ්ඣලා.

12.

“න හි රුණ්ණං වා සොකො වා, යා චඤ්ඤා පරිදෙවතා;
න තං පෙතස්ස අත්ථාය, එවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො.

13.

“අයඤ්ච ඛො දක්ඛිණා දින්තා, සඬ්ඝම්හි සුජ්ජතිට්ඨිතා;
දීඝරත්තං භිතායස්ස, යානසො උපකජ්ජති”ති. – ඉමා ගාථා අභාසි;

10. තත්ථ යං කිඤ්චාරම්මණං කත්වාති මඬගලාදීසු අඤ්ඤතරං යං කිඤ්චි ආරබ්භ උද්දිස්ස. දජ්ජාති දදෙය්‍යා. අමච්ඡරීති අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවාසහනලක්ඛණස්ස මච්ඡෙරස්ස අභාවතො අමච්ඡරී, පරිච්චාගසිලො මච්ඡරියලොභාදිචිත්තමලං දුරතො කත්වා දානං දදෙය්‍යාති අධිජ්ජායො. පුබ්බපෙතෙ ච ආරබ්භාති පුබ්බකෙපි පෙතෙ උද්දිස්ස. චත්ථුදෙවතාති සරවත්ථුආදීසු අධිවත්ථා දෙවතා ආරබ්භාති යොජනා. අථ වාති ඉමිනා අඤ්ඤෙපි දෙවමනුස්සාදිකෙ යෙ කෙචි ආරබ්භ දානං දදෙය්‍යාති දස්සෙති.

11. තත්ථ දෙවෙසු තාව එකච්චෙ පාකට්ඨෙ දෙවෙ දස්සෙන්නො “චත්තාරො ච මහාරාජෙ”ති චත්වා පුත තෙ නාමතො ගණ්භන්තො “කුචෙර”න්තිආදිමාහ. තත්ථ කුචෙරන්ති වෙස්සවණං. ධතරට්ඨන්තිආදීති සෙසානං තිණ්ණං ලොකපාලානං නාමාති. තෙ චෙව පුජිතා භොන්තිති තෙ ච මහාරාජානො පුබ්බපෙතචත්ථුදෙවතායො ච උද්දිසනකිරියාය පටිමානිකා භොන්ති. දායකා ච අනිජ්ඣලාති යෙ දානං දෙත්ති, තෙ දායකා ච පරෙසං උද්දිසනමත්තෙන න නිජ්ඣලා, අත්තනො දානඵලස්ස භාගිනො එව භොන්ති.

12. ඉදානි “යෙ අත්තනො ඤාතීනං මරණෙන රොදන්ති පරිදෙවන්ති සොචන්ති, තෙසං තං නිරත්ථකං, අත්තපරිතාපනමත්තමොවා”ති දස්සෙතුං “න හි රුණ්ණං වා”ති ගාථමාහ. තත්ථ රුණ්ණන්ති රුදිතං අස්සුමොචනං න

හි කාතබ්බන්ති වචනසෙසො. සොකොති සොවනං විත්තසන්නාපො,
අන්තොනිජ්ඣානන්ති අත්ථො. යා වඤ්ඤා පරිදෙවනාති යා ව
රුණ්ණසොකතො අඤ්ඤා පරිදෙවනා, “කහං
එකපුත්තකා”තිආදිවාචාවිජ්ජලාපො, සොපි න කාතබ්බොති අත්ථො.
සබ්බත්ථ වා-සද්දො විකජ්ජනත්ථො. න තං පෙතස්ස අත්ථායාති යස්මා
රුණ්ණං වා සොකො වා පරිදෙවනා වාති සබ්බමිපි තං පෙතස්ස
කාලකතස්ස අත්ථාය උපකාරාය න හොති, තස්මා න හි තං කාතබ්බං, තථාපි
එවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො අවිද්දසුනොති අධිජ්ජායො.

13. එවං රුණ්ණාදීනං නිරත්ථකභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි යා
පුබ්බපෙතාදිකෙ ආරබ්භ දායකෙන සඬ්ඝස්ස දක්ඛිණා දින්නා, තස්සා
සාත්ථකභාවං දස්සෙත්තො “අයඤ්ච බො දක්ඛිණා”ති ගාථමාහ. තත්ථ
අයන්ති දායකෙන තං දින්නං දානං පච්චක්ඛන්තො දස්සෙත්තො වදති. ව-
සද්දො බ්‍යතිරෙකත්ථො, තෙන යථා රුණ්ණාදි පෙතස්ස න කස්සචි අත්ථාය
හොති, න එවමයං, අයං පන දක්ඛිණා දීඝරත්තං භිතායස්ස හොතීති
වක්ඛමානමෙව විසෙසං ජොතෙති. බොති අවධාරණෙ. දක්ඛිණාති දානං.
සඬ්ඝමිහි සුජ්ජතිට්ඨිතාති අනුත්තරෙ පුඤ්ඤක්ඛෙන්තෙ සඬ්ඝෙ සුට්ඨ
ජතිට්ඨිතා. දීඝරත්තං භිතායස්සාති අස්ස පෙතස්ස විරකාලං භිතාය අත්ථාය.
යානසො උපකජ්ජනීති තඬ්ඛණඤ්ඤෙව නිජ්ජජ්ජති, න කාලන්තරෙති
අත්ථො. අයඤ්ච තත්ථ ධම්මතා – යං පෙනෙ උද්දිස්ස දානෙ දින්නෙ පෙනා
චෙ අනුමොදන්ති, තාවදෙව තස්ස එලෙන පෙනා පරිමුච්චන්තිති.

එවං හගවා ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං පෙනෙ උද්දිස්ස
දානාභිරතමානසං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. පුනදිවසෙ සෙට්ඨිහරියා
අවසෙසා ව ඤාතකා සෙට්ඨිං අනුවත්තන්තා එවං තෙමාසමත්තං මහාදානං
පවත්තෙසුං. අථ රාජා පසෙනදි කොසලො හගවන්තං උපසඬ්ඝමිත්වා
“කස්මා, හන්තෙ, භික්ඛු මාසමත්තං මම සරං නාගමිංසු”ති පුච්ඡී. සත්ථාරා
තස්මිං කාරණෙ කථිතෙ රාජාපි සෙට්ඨිං අනුවත්තන්තො බුද්ධජ්ජමුඛස්ස
භික්ඛුසඬ්ඝස්ස මහාදානං පවත්තෙසි, තං දිස්වා නාගරා රාජානං
අනුවත්තන්තා මාසමත්තං මහාදානං පවත්තෙසුං. එවං මාසද්වයං
පිට්ඨධිතලිකමූලකං මහාදානං පවත්තෙසුන්ති.

පිට්ඨධිතලිකපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. තිරොකුට්ටපෙතවත්පුවණ්ණනා

තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්තිති ඉදං සත්ථා රාජගහෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ
පෙනෙ ආරබ්භ කථෙසි.

තත්‍රායං විත්ථාරකථා – ඉතො ද්වානවුතිකජ්ජෙ කාසි නාම නගරං
අහොසි. තත්ථ ජයසෙනො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සිරිමා නාම
දෙවි. තස්සා කුච්ඡියං ඵුස්සො නාම බොධිසත්තො නිබ්බන්තිත්වා

අනුපුබ්බෙන සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති. ජයසෙනො රාජා “මම පුත්තො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා බුද්ධො ජාතො, මය්හමෙව බුද්ධො, මය්හං ධම්මො, මය්හං සඬ්ඝො”ති මමත්තං උප්පාදෙන්වා සබ්බකාලං සයමෙව උපට්ඨහති, න අඤ්ඤෙසං ඕකාසං දෙති.

හගවතො කනිට්ඨභාතරො වෙමානිකා තයො භාතරො චිත්තෙසුං – “බුද්ධා නාම සබ්බලොක භික්ඛාය උප්පජ්ජන්ති, න එකස්සෙව අත්ථාය. අම්භාකඤ්ච පිතා අඤ්ඤෙසං ඕකාසං න දෙති. කථං නු ඛො මයං ලභෙය්‍යාම හගවත්තං උපට්ඨාතුං භික්ඛුසඬ්ඝඤ්චා”ති? තෙසං එතදහොසි – “හන්ද මයං කිඤ්චි උපායං කරොමා”ති. තෙ පච්චන්තං කුපිතං විය කාරාපෙසුං. තතො රාජා “පච්චන්තො කුපිතො”ති සුත්වා තයොපි පුත්තෙ පච්චන්තං වූපසමෙතුං පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා වූපසමෙත්වා ආගතා. රාජා තුට්ඨො වරං අදාසි “යං ඉච්ඡථ, තං ගණ්හථා”ති. තෙ “මයං හගවත්තං උපට්ඨාතුං ඉච්ඡාමා”ති ආහංසු. රාජා “එතං යපෙත්වා අඤ්ඤං ගණ්හථා”ති ආහ. තෙ “මයං අඤ්ඤන අනත්ථිකා”ති ආහංසු. තෙන හි පරිච්ඡේදං කත්වා ගණ්හථාති. තෙ සත්ත වස්සානි යාචිංසු. රාජා න අදාසි. එවං “ඡ, පඤ්ච, චත්තාරි, තිණි, ද්වෙ, එකං, සත්ත මාසෙ, ඡ, පඤ්ච, චත්තාරො”ති වත්වා යාව තෙමාසං යාචිංසු. තදා රාජා “ගණ්හථා”ති අදාසි.

තෙ හගවත්තං උපසඬ්ඝමිත්වා ආහංසු – “ඉච්ඡාම මයං, හන්තෙ, හගවත්තං තෙමාසං උපට්ඨාතුං, අධිවාසෙතු නො, හන්තෙ, හගවා ඉමං තෙමාසං වස්සාවාස”න්ති. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හීභාවෙන. තෙ තයො අත්තනො ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසස්ස ලෙඛං පෙසෙසුං. “ඉමං තෙමාසං අම්භෙහි හගවා උපට්ඨාතබ්බො, විහාරං ආදිං කත්වා සබ්බං හගවතො උපට්ඨානසම්භාරං සම්පාදෙහි”ති. සො සබ්බං සම්පාදෙන්වා පටිපෙසෙසි. තෙ කාසායවත්ථනිවත්ථා හුත්වා පුරිසසහස්සෙහි වෙය්‍යාවච්චකරෙහි හගවත්තං භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච සක්කච්චං උපට්ඨහමානා ජනපදං නෙත්වා විහාරං නිය්‍යාතෙත්වා වස්සං වසාපෙසුං.

තෙසං හණ්ඩාගාරිකො එකො ගහපතිපුත්තො සපජාපතිකො සද්ධො අහොසි පසන්තො. සො බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානවත්තං සක්කච්චං අදාසි. ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො තං ගහෙන්වා ජානපදෙහි එකාදසමත්තෙහි පුරිසසහස්සෙහි සද්ධිං සක්කච්චමෙව දානං පවත්තාපෙසි. තත්ථ කෙචි ජානපදා පටිහතචිත්තා අහෙසුං. තෙ දානස්ස අත්තරායං කත්වා දෙය්‍යධම්මං අත්තනා බාදිංසු, හත්තසාලඤ්ච අග්ගිනා දහිංසු. පචාරිතා රාජපුත්තා හගවතො සක්කාරං කත්වා හගවත්තං පුරක්ඛත්වා පිතු සන්තිකමෙව පච්චාගමිංසු. තත්ථ ගන්ත්වා හගවා පරිනිබ්බාසි. රාජපුත්තා ච ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො ච හණ්ඩාගාරිකො ච අනුපුබ්බෙන කාලං කත්වා සද්ධිං පරිසාය සග්ගෙ උප්පජ්ජිංසු, පටිහතචිත්තා ජනා නිරයෙ උප්පජ්ජිංසු.

එවං තෙසං උභයෙසං ජනානං සග්ගතො සග්ගං නිරයතො නිරයං උපපජ්ජන්තානං ද්වානවුතිකජ්ජා වීතිවත්තා.

අථ ඉමස්මිං භද්දකජ්ජෙ කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ තෙ පටිභතචිත්තා ජනා පෙතෙසු උජ්ජන්තා. තදා මනුස්සා අත්තනො අත්තනො ඤාතකානං පෙතානං අත්ථාය දානං දත්වා උද්දිස්සන්ති “ඉදං නො ඤාතීනං භොතු”ති, තෙ සම්පත්තිං ලභන්ති. අථ ඉමෙපි පෙතා තං දිස්වා කස්සපං සම්මාසම්බුද්ධං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡිංසු – “කිං නු ඛො, භත්තෙ, මයමිපි එවරූපං සම්පත්තිං ලභෙය්‍යාමා”ති? භගවා ආහ – “ඉදානි න ලභථ, අනාගතෙ පන ගොතමො නාම සම්මාසම්බුද්ධො භවිස්සති, තස්ස භගවතො කාලෙ ඛිම්බිසාරො නාම රාජා භවිස්සති, සො තුම්භාකං ඉතො ද්වානවුතිකජ්ජෙ ඤාති අභොසි, සො බුද්ධස්ස දානං දත්වා තුම්භාකං උද්දිස්සිස්සති, තදා ලභිස්සථා”ති. එවං වුත්තෙ කිර තෙසං පෙතානං තං වචනං “ස්වෙ ලභිස්සථා”ති වුත්තං විය අභොසි.

තතො එකස්මිං බුද්ධන්තරෙ වීතිවත්තෙ අම්භාකං භගවා උජ්ජජ්ජි. තෙපි තයො රාජපුත්තා පුරිසසභස්සෙන සද්ධිං දෙවලොකතො චචිත්වා මගධරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උජ්ජජ්ජිත්වා අනුපුබ්බෙන තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ගයාසීසෙ තයො ජට්ඨා අභෙසුං, ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො රාජා ඛිම්බිසාරො අභොසි, භණ්ඩාගාරිකො ගහපතිපුත්තො විසාඛො නාම සෙට්ඨි අභොසි, තස්ස පජාපති ධම්මදින්නා නාම සෙට්ඨිධිතා අභොසි, අවසෙසා පන පරිසා රඤ්ඤො එව පරිවාරා හුත්වා නිබ්බන්තිංසු.

අම්භාකමිපි භගවා ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා සත්තසත්තාහං අතික්කමිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ආගම්ම ධම්මවක්කං පචත්තෙත්වා පඤ්චවග්ගියෙ ආදිං කත්වා යාව සභස්සපරිවාරෙ තයො ජට්ඨෙ විනෙත්වා රාජගහං අගමාසි. තත්ථ ච තදහුපසඬකමන්තංයෙව රාජානං ඛිම්බිසාරං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි සද්ධිං එකාදසනහුතෙහි අඬගමගධවාසීහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි. අථ රඤ්ඤො ස්වාතනාය භත්තෙන නිමන්තිතො අධිවාසෙත්වා දුතියදිවසෙ මාණවකචණ්ණෙන සක්කෙන දෙවානමිත්දෙන පුරතො ගච්ඡන්තෙන –

“දන්තො දන්තෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;

සිඬගීතික්ඛසචණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා”ති. (මහාව. 58) –

එවමාදිහි ගාථාහි අභිත්ථවියමානො රාජගහං පවිසිත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙ මහාදානං සම්පට්ඨි. තෙ පන පෙතා “ඉදානි රාජා දානං අම්භාකං උද්දිස්සිස්සති, ඉදානි උද්දිස්සිස්සති”ති ආසාය සම්පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු.

රාජා දානං දත්වා “කත්ථ භු ඛො භගවා විහරෙය්‍යා”ති භගවතො විහාරට්ඨානමෙව චිත්තෙසි, න තං දානං කස්සචි උද්දිසි. තථා තං දානං අලහන්තා පෙතා ඡිත්තාසා හුත්වා රත්තියං රඤ්ඤො නිවෙසනෙ අතිවිය හිංසනකං විස්සරමකංසු. රාජා භයසන්තාසසංවෙගං ආපජ්ජිත්වා විහාතාය රත්තියා භගවතො ආරොවෙහි – “ඵවරුපං සද්දං අස්සොසිං, කිං භු ඛො මෙ, භන්තෙ, භවිස්සති”ති? භගවා “මා භායි, මහාරාජ, න තෙ කිඤ්චි පාපකං භවිස්සති, අපිච ඛො සන්ති තෙ පුරාණඤ්ඤාතකා පෙතෙසු උප්පන්නා. තෙ ඵකං බුද්ධත්තරං තමෙව පච්චාසිසන්තා ‘බුද්ධස්ස දානං දත්වා අම්භාකං උද්දිසිස්සති’ති විචරන්තා තයා හියෙය්‍යා දානං දත්වා න උද්දිසිත්තා ඡිත්තාසා හුත්වා තථාරුපං විස්සරමකංසු”ති ආහ. “කිං ඉදානිපි, භන්තෙ, දිත්තෙ තෙ ලභෙය්‍යු”න්ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි, භන්තෙ, අධිවාසෙතු මෙ භගවා අජ්ජතනාය දානං, තෙසං උද්දිසිස්සාමි”ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන.

රාජා නිවෙසනං ගන්ත්වා මහාදානං පටියාදාපෙත්වා භගවතො කාලං ආරොවාපෙසි. භගවා රාජන්තෙපුරං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි සද්ධිං හික්ඛුසඬ්ඝෙන. තෙ පෙතා “අපි නාම අජ්ජ ලභෙය්‍යාමා”ති ගන්ත්වා තිරොකුට්ටාදිසු අට්ඨංසු. භගවා තථා අකාසි, යථා තෙ සබ්බෙව රඤ්ඤො ආපාථං ගතා අහෙසුං. රාජා දක්ඛිණොදකං දෙන්තො “ඉදං මෙ ඤාතිනං හොතු”ති උද්දිසි. තාවදෙව පෙතානං කමලකුචලයසඤ්ජන්තා පොක්ඛරණියො නිබ්බත්තිංසු. තෙ තත්ථ න්හත්වා ච පිචිත්වා ච පටිප්පස්සද්ධදරථකිලමථපිපාසා සුවණ්ණවණ්ණා අහෙසුං. රාජා යාගුඛජ්ජහොජ්ජානි දත්වා උද්දිසි. තෙසං තඬ්ඨණඤ්ඤෙව දිබ්බයාගුඛජ්ජහොජ්ජානි නිබ්බත්තිංසු. තෙ තානි පරිභුඤ්ජිත්වා පිණන්ද්‍රියා අහෙසුං. අථ වත්ථසෙතාසනානි දත්වා උද්දිසි. තෙසං දිබ්බවත්ථපාසාදපච්චත්ථරණසෙය්‍යාදිඅලඬ්ඤාකාරවිධයො නිබ්බත්තිංසු. සා ච තෙසං සම්පත්ති සබ්බාපි යථා රඤ්ඤො පාකටා හොති, තථා භගවා අධිට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා අතිවිය අත්තමනො අහොසි. තතො භගවා භුත්තාවි පචාරිතො රඤ්ඤො ඛිම්බිසාරස්ස අනුමොදනත්ථං තිරොකුට්ටපෙතවත්පුං අහාසි –

14.

“තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති, සන්ධිසිඬ්ඝාටකෙසු ච;
ද්වාරබාහාසු තිට්ඨන්ති, ආගන්ත්වාන සකං සරං.

15.

“පහුතෙ අන්තපානම්හි, ඛජ්ජහොජ්ජෙ උපට්ඨිතෙ;
න තෙසං කොචි සරති, සත්තානං කම්මපච්චයා.

16.

“ඵචං දදන්ති ඤාතිනං, යෙ හොන්ති අනුකම්පකා;

සුචිං පණ්ණිනං කාලොන, කප්පියං පානභොජනං.

17.

“ඉදං වො ඤාතීනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො;
තෙ ච තත්ථ සමාගන්ත්වා, ඤාතිපෙතා සමාගතා;
පහුතෙ අන්තපානමිහි, සක්කච්චං අනුමොදරෙ.

18.

“චිරං ජීවන්තු නො ඤාතී, යෙසං භෙතු ලභාමසෙ;
අම්භාකඤ්ච කතා පූජා, දායකා ච අනිජ්ජලා.

19.

“න හි තත්ථ කසි අත්ථී, ගොරක්ඛෙන්ථ න විජ්ජති;
චණ්ණිජා තාදිසි නත්ථී, හිරඤ්ඤෙන කයාකයං;
ඉතො දින්නෙන යාපෙන්නි, පෙතා කාලගතා තහිං.

20.

“උන්නමෙ උදකං වුට්ඨං, යථා නින්තං පවත්තති;
ඵවමෙව ඉතො දින්නං, පෙතානං උපකප්පති.

21.

“යථා වාරිවහා පුරා, පරිපූරෙන්ති සාගරං;
ඵවමෙව ඉතො දින්නං, පෙතානං උපකප්පති.

22.

“අදාසි මෙ අකාසි මෙ, ඤාතිමිත්තා සබ්බා ච මෙ;
පෙතානං දක්ඛිණං දජ්ජා, පුබ්බෙ කතමනුස්සරං.

23.

“න හි රුණ්ණං වා සොකො වා, යා චඤ්ඤා පරිදෙවනා;
න තං පෙතානමත්ථාය, ඵවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො.

24.

“අයඤ්ච බො දක්ඛිණා දින්නා, සඬ්ඝමිහි සුජ්ජතිට්ඨිතා;
දීඝරත්තං හිතායස්ස, යානසො උපකප්පති.

25.

“සො ඤාතිධම්මො ච අයං නිදස්සිතො, පෙතාන පූජා ච කතා
උළාරා;
බලඤ්ච හික්ඛුනමනුස්පදින්නං, තුම්භෙහි පුඤ්ඤං පහුතං
අනප්පක”න්ති.

14. තත්ථ තිරොකුට්ඨෙසුති කුට්ටානං පරභාගෙසු. තිට්ඨන්තීති නිසජ්ජාදිපටික්ඛෙපතො යානකජ්ජනවචනමෙතං, ගෙහපාකාරකුට්ටානං ද්වාරතො ඛෙති එව තිට්ඨන්තීති අත්ථො. සන්ධිසිඬ්ඝාටකෙසු වාති සන්ධිසු ව සිඬ්ඝාටකෙසු ව. සන්ධිති වතුක්කොණරච්ඡා, සරසන්ධිහිත්තිසන්ධිආලෝකසන්ධියොපි වුවචන්ති. සිඬ්ඝාටකාති තිකොණරච්ඡා. ද්වාරබාහාසු තිට්ඨන්තීති නගරද්වාරසරද්වාරානං බාහා නිස්සාය තිට්ඨන්ති. ආගන්ත්වාන සකං සරන්ති සකසරං නාම පුබ්බඤ්ඤාතිසරම්පි අත්තනා සාම්භාවෙන අජ්ඣාචුත්ථසරම්පි, තද්වහයම්පි තෙ යස්මා සකසරසඤ්ඤාය ආගච්ඡන්ති, තස්මා “ආගන්ත්වාන සකං සර”න්ති ආහ.

15. එවං භගවා පුබ්බෙ අනජ්ඣාචුත්ථපුබ්බම්පි පුබ්බඤ්ඤාතිසරත්තා බිම්බිසාරනිවෙසනං සකසරසඤ්ඤාය ආගන්ත්වා තිරොකුට්ටාදීසු යිතෙ ඉස්සාමච්ඡරියඵලං අනුභවන්තෙ අතිවිය දුද්දසිකචිරුපහයානකදස්සනෙ බහු පෙතෙ රඤ්ඤො දස්සෙන්නො “තිරොකුට්ඨෙසු තිට්ඨන්තී”ති ගාථං වත්වා පුන තෙහි කතස්ස කම්මස්ස දාරුණභාවං දස්සෙන්නො “පහුතෙ අන්තපානම්හී”ති දුතියගාථමාහ.

තත්ථ පහුතෙති අනජ්ජකෙ බහුමිහි, යාවදත්ථෙති අත්ථො. බ-කාරස්ස හි ප-කාරො ලබ්භති “පහු සන්තො න භරති”තිආදීසු (සු. නි. 98) විය. කෙච්ච පන “බහුතෙ”ති පදන්ති, සො පන පමාදපායො. අන්තපානම්හීති අන්තෙ ව පානෙ ව. බජ්ජභොජ්ජෙති බජ්ජෙ ව භොජ්ජෙ ව. එතෙන අසිතපිතබායිතසායිතවසෙන වතුබ්බිධම්පි ආහාරං දස්සෙති. උපට්ඨිතෙති උපගම්ම යිතෙ සජ්ජිතෙ, පටියත්තෙති අත්ථො. න තෙසං කොච්චි සරති සත්තානන්ති තෙසං පෙත්තිවිසයෙ උජ්ජන්තානං සත්තානං කොච්චි මාතා වා පිතා වා පුත්තො වා නත්තා වා න සරති. කිං කාරණා? කම්මපච්චයාති, අත්තනා කතස්ස අදානදානපටිසෙධනාදිහෙදස්ස කදරියකම්මස්ස කාරණභාවතො. තඤ්ඤි කම්මං තෙසං ඤාතීතං සරිතුං න දෙති.

16. එවං භගවා අනජ්ජකෙපි අන්තපානාදිමිහි විජ්ජමානෙ ඤාතීතං පච්චාසිසන්තානං පෙතානං කම්මඵලෙන ඤාතකානං අනුස්සරණමත්තස්සාපි අභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පෙත්තිවිසයපපන්තෙ ඤාතකෙ උද්දිස්ස රඤ්ඤො දින්තදානං පසංසන්තො “එවං දදන්ති ඤාතීත”න්ති තතියගාථමාහ.

තත්ථ එවන්ති උපමාවචනං. තස්ස ද්විධා සම්බන්ධො – තෙසං සත්තානං කම්මපච්චයා අසරන්තෙසුපි කෙසුචි කෙච්චි දදන්ති ඤාතීතං, යෙ එවං අනුකම්පකා භොන්තීති ව, මහාරාජ, යථා තයා දින්තං, එවං සුචිං පණිතං කාලෙන කජ්ජියං පානභොජනං දදන්ති ඤාතීතං, යෙ භොන්ති අනුකම්පකාති ව. තත්ථ දදන්තීති දෙන්නි උද්දිසන්ති නියායාතෙන්නි.

ඤාතීනන්ති මානිතො ව පිතිතො ව සම්බන්ධානං. යෙනි යෙ කෙවි පුත්තාදයො. භොන්තීති භවන්ති. අනුකම්පකාති අත්ථකාමා භිතෙසිනො. සුවිත්ති සුද්ධං මනොහරං ධම්මිකඤ්ච. පඤ්ඤානන්ති උළාරං. කාලෙනාති දක්ඛිණෙය්‍යානං. පරිභොගයොග්ගකාලෙන, ඤාතිපෙතානං වා තිරොකුට්ඨාදීසු ආගන්ත්වා යිතකාලෙන. කප්පියන්ති අනුවච්ඡවිකං පතිරූපං අරියානං. පරිභොගාරහං. පානභොජනන්ති පානඤ්ච භොජනඤ්ච, තදුපදෙසෙන චෙත්ථ සබ්බං දෙය්‍යධම්මං වදන්ති.

17. ඉදානි යෙන පකාරෙන තෙසං පෙතානං දින්නං නාම භොති, තං දස්සෙන්තො “ඉදං වො ඤාතීනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො”ති චතුත්ථගාථාය පුබ්බඨිඨං ආහ. තං තතියගාථාය පුබ්බඨිඨෙත සම්බන්ධිතබ්බං -

“එවං දදන්ති ඤාතීනං, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
ඉදං වො ඤාතීනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො”ති.

තෙන “ඉදං වො ඤාතීනං භොතුති එවං පකාරෙන දදන්ති, නො අඤ්ඤපා”ති ආකාරත්ථෙත එවංසද්දෙන දාතබ්බාකාරනිදස්සනං කතං භොති.

තත්ථ ඉදන්ති දෙය්‍යධම්මනිදස්සනං. වොති නිපාතමත්තං. “යෙහි වො අරියා”තිආදීසු (ම. නි. 1.36) විය. ඤාතීනං භොතුති පෙත්තිවිසයෙ උප්පන්නානං ඤාතකානං භොතු. “නො ඤාතීන”න්ති ච පඨන්ති, අම්භාකං ඤාතීනන්ති අත්ථො. සුඛිතා භොන්තු ඤාතයොති තෙ පෙත්තිවිසයූපපන්නා ඤාතයො ඉදං එලං පච්චනුභවන්තා සුඛිතා සුඛප්පත්තා භොන්තු.

යස්මා “ඉදං වො ඤාතීනං භොතු”ති චුත්තෙපි අඤ්ඤෙන කතකම්මං න අඤ්ඤස්ස එලදං භොති, කෙවලං පන තථා උද්දිස්ස දීයමානං තං චත්ථ ඤාතිපෙතානං කුසලකම්මස්ස පච්චයො භොති, තස්මා යථා තෙසං තස්මිං චත්ථස්මිං තස්මිංයෙව බණෙ එලනිබ්බත්තකං කුසලකම්මං භොති, තං දස්සෙන්තො “තෙ ව තත්ථො”තිආදිමාහ.

තත්ථ තෙති ඤාතිපෙතා. තත්ථාති යත්ථ දානං දීයති, තත්ථ. සමාගන්ත්වාති “ඉමෙ නො ඤාතයො අම්භාකං අත්ථාය දානං උද්දිස්සන්ති”ති අනුමොදනත්ථං තත්ථ සමාගතා හුත්වා. පහුතෙ අන්තපානම්භීති අත්තනො උද්දිස්ස දීයමානෙ තස්මිං චත්ථස්මිං. සක්කච්චං අනුමොදරෙති කම්මඵලං අභිසද්දහන්තා විත්තිකාරං අවිජහන්තා අවික්ඛිත්තවිත්තා හුත්වා “ඉදං නො දානං භිතාය සුඛාය භොතු”ති මොදන්ති අනුමොදන්ති පීතිසොමනස්සජාතා භොන්ති.

18. චිරං ජීවන්තුති චිරං ජීවිතො දිසායුකා භොන්තු. නො ඤාතීති අම්භාකං ඤාතකා. යෙසං හෙතුති යෙසං කාරණා යෙ නිස්සාය. ලභාමසෙති ඊදිසං සම්පත්තිං පටිලභාම. ඉදඤ්ථි උද්දිසනෙන උද්ධසම්පත්තිං අනුභවන්තානං පෙතානං අත්තනො ඤාතීනං ටොමනාකාරදස්සනං. පෙතානඤ්ථි අත්තනො අනුමොදනෙන, දායකානං උද්දිසනෙන, උක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තියා වාති තීඨි අඬිගෙහි දක්ඛිණා තඬිඛණඤ්ඤෙව ඵලනිබ්බත්තිකා භොති. තත්ථ දායකා විසෙසහෙතු. තෙනාහ “යෙසං හෙතු ලභාමසෙ”ති. අම්භාකඤ්ඤෙව කතා පූජාති “ඉදං වො ඤාතීනං භොතු”ති ඵවං උද්දිසන්තෙහි දායකෙහි අම්භාකඤ්ඤෙව පූජා කතා, තෙ දායකා ව අනිජ්ජලා යස්මිං සන්තානෙ පරිච්චාගමයං කම්මං නිබ්බත්තං තස්ස තත්ථෙව ඵලදානතො.

එත්ථාහ – “කිං පන පෙත්තිවිසයුපපන්නා ඵව ඤාතී හෙතුසම්පත්තියො ලභන්ති, උදාහු අඤ්ඤෙපී”ති? න චෙත්ථ අම්භෙහි වත්තබ්බං, අත්ථි භගවතා ඵවං බ්‍යාකතත්තා. වුත්තඤ්ඤෙනං —

“මයමස්සු, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා නාම දානානි දෙම, පුඤ්ඤාති කරොම ‘ඉදං දානං පෙතානං ඤාතිසාලොභිතානං උපකප්පතු, ඉදං දානං පෙතා ඤාතිසාලොභිතා පරිභුඤ්ජන්තු’ති. කච්චි තං, හො ගොතම, දානං පෙතානං ඤාතිසාලොභිතානං උපකප්පති, කච්චි තෙ පෙතා ඤාතිසාලොභිතා තං දානං පරිභුඤ්ජන්තීති? යානෙ බො, බ්‍රාහ්මණ, උපකප්පති, නො අට්ඨානෙති.

“කතමං පන, හො ගොතම, යානං, කතමං අට්ඨානන්ති? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාතී භොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො භොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා නිරයං උපපජ්ජති. යො තෙරයිකානං සත්තානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදං බො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාතී භොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො භොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා නිරවිඡානයොති. උපපජ්ජති. යො නිරවිඡානයොතිකානං සත්තානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදම්පි බො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාතා පටිච්චරතො භොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨිකො භොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා මනුස්සානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජති...පෙ.... දෙවානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජති. යො දෙවානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන

සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදම්පි බො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාතී හොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණං පෙත්තිවිසයං උපපජ්ජති. යො පෙත්තිවිසයිකානං සත්තානං ආහාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. යං වා පනස්ස ඉතො අනුපවෙච්ඡෙත්ති මිත්තාමච්චා වා ඤාතිසාලොහිතා වා, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදං බො, බ්‍රාහ්මණ, යානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං උපකප්පති”ති.

“සචෙ පන, හො ගොතම, සො පෙනො ඤාතිසාලොහිතො තං යානං අනුපපන්නො හොති, කො තං දානං පරිභුඤ්ජති”ති? “අඤ්ඤෙපිස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පෙනා ඤාතිසාලොහිතා තං යානං උපපන්නා හොත්ති, තෙ තං දානං පරිභුඤ්ජන්ති”ති.

“සචෙ පන, හො ගොතම, සො චෙච පෙනො ඤාතිසාලොහිතො තං යානං අනුපපන්නො හොති, අඤ්ඤෙපිස්ස පෙනා ඤාතිසාලොහිතා තං යානං අනුපපන්නා හොත්ති, කො තං දානං පරිභුඤ්ජති”ති? “අට්ඨානං බො එතං, බ්‍රාහ්මණ, අනවකාසො, යං තං යානං විචිත්තං අස්ස ඉමිනා දීසෙන අද්ධනා යදිදං පෙනෙහි ඤාතිසාලොහිතෙහි, අපිච, බ්‍රාහ්මණ, දායකොපි අනිජ්ඣලො”ති (අ. නි. 10.177).

19. ඉදානි පෙත්තිවිසයුපපන්නානං තත්ථ අඤ්ඤස්ස කසිගොරක්ඛාදිතො සම්පත්තිපට්ටාභකාරණස්ස අභාවං ඉතො දින්නෙන යාපනඤ්ච දස්සෙතුං “න හි”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ න හි තත්ථ කසි අත්ථිති තස්මිං පෙත්තිවිසයෙ කසි න හි අත්ථි, යං නිස්සාය පෙනා සුබ්බෙන ජීවෙය්‍යං. ගොරක්ඛෙත්ථ න විජ්ජති එත්ථ පෙත්තිවිසයෙ න කෙවලං කසියෙව නත්ථි, අථ බො ගොරක්ඛාපි න විජ්ජති, යං නිස්සාය තෙ සුබ්බෙන ජීවෙය්‍යං. වණ්ඨජ්ජා තාදිසි නත්ථිති වණ්ඨජ්ජාපි තාදිසි නත්ථි, යා තෙසං සම්පත්තිපට්ටාභහෙතු භවෙය්‍යා. හිරඤ්ඤෙන කයාකයන්ති හිරඤ්ඤෙන කයවික්කයම්පි තත්ථ තාදිසං නත්ථි, යං තෙසං සම්පත්තිපට්ටාභහෙතු භවෙය්‍යා. ඉතෙ දින්නෙන යාපෙත්ති, පෙනා කාලගතා තහිත්ති කෙවලං පන ඉතො ඤාතිහි වා මිත්තාමච්චෙහි වා දින්නෙන යාපෙත්ති, අත්තභාවං පවත්තෙත්ති. පෙනාති පෙත්තිවිසයුපපන්නා සත්තා. කාලගතාති අත්තනො මරණකාලෙන ගතා. “කාලකතා”ති වා පායො, කතකාලා කතමරණා මරණං සම්පත්තා. තහිත්ති තස්මිං පෙත්තිවිසයෙ.

20-21. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං උපමාහි පකාසෙතුං “උන්තමෙ උදකං වුට්ඨ”න්ති ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො – යථා උන්තමෙ ථලෙ උන්තතප්පදෙසෙ මෙසෙහි අභිවුට්ඨං උදකං යථා නින්තං පවත්ති, යො භූමිභාගො නින්තො ඔණතො, තං උපගච්ඡති; එවමෙව ඉතො දින්නං දානං පෙතානං උපකප්පති, එලුප්පත්ති යා විනිශ්ඡප්පති. නින්තමිව හි උදකප්පවත්ති යානං පෙතලොකො දානුපකප්පනාය. යථාහ – “ඉදං බො, බ්‍රාහ්මණ, යානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං උපකප්පති”ති (අ. නි. 10.177). යථා ච කන්දරපදරසාඛපසාඛකුසොඛිහමභාසොඛිහෙ හි ඔගලිතෙන උදකෙන වාරිවහා මහානජ්ජො පුරා හුත්වා සාගරං පරිපුරෙන්නි, එවං ඉතො දින්නදානං පුබ්බෙ චුත්තනයෙන පෙතානං උපකප්පති.

22. යස්මා පෙතා “ඉතො කිඤ්චි ලභාමා”ති ආසාහිභූතා ඤාතිසරං ආගන්ත්වාපි “ඉදං නාම නො දෙථා”ති යාචිතුං න සක්කොන්ති, තස්මා තෙසං ඉමානි අනුස්සරණවත්ථුනි අනුස්සරන්තො කුලපුත්තො දක්ඛිණං දජ්ජාති දස්සෙන්තො “අදාසි මෙ”ති ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – ඉදං නාම මෙ ධනං වා ධක්ඤං වා අදාසි, ඉදං නාම මෙ කිච්චං අත්තනායෙව යොගං ආපජ්ජන්තො අකාසි, “අසුකො මෙ මාතිතො වා පිතිතො වා සම්බන්ධත්තා ඤාති, සිනෙහවසෙන තාණසමත්ථතාය මිත්තො, අසුකො මෙ සහපංසුකිළකසභායො සබ්බා”ති ච එතං සබ්බමනුස්සරන්තො පෙතානං දක්ඛිණං දජ්ජා දානං නියායාතෙයා. “දක්ඛිණා දජ්ජා”ති වා පායො, පෙතානං දක්ඛිණා දාතබ්බා, තෙන “අදාසි මෙ”තිආදිනා නයෙන පුබ්බෙ කතමනුස්සරං අනුස්සරනාති චුත්තං හොති. කරණත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං.

23-24. යෙ පන සත්තා ඤාතිමරණෙන රුණ්ණසොකාදිපරා එව හුත්වා තිට්ඨන්ති, න තෙසං අත්ථාය කිඤ්චි දෙන්ති, තෙසං තං රුණ්ණසොකාදි කෙවලං අත්තපරිතාපනමත්තමෙව හොති, තං න පෙතානං කඤ්චි අත්ථං සාධෙතීති දස්සෙන්තො “න හි රුණ්ණං වා”ති ගාථං වත්වා පුන මගධරාජෙන දින්නදක්ඛිණාය සාත්ථකභාවං දස්සෙතුං “අයඤ්ච බො”ති ගාථමාහ. තෙසං අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

25. ඉදානි යස්මා ඉමං දක්ඛිණං දෙන්තෙන රඤ්ඤා ඤාතිනං ඤාතිහි කත්තබ්බකිච්චකරණෙන ඤාතිධම්මො නිදස්සිතො, බහුජනස්ස පාකටො කතො, නිදස්සනං පාකටං කතං “තුම්හෙහිපි එවමෙව ඤාතිසු ඤාතිධම්මො පරිපුරෙතබ්බො”ති. තෙ ච පෙතෙ දිබ්බසම්පත්තිං අධිගමෙන්තෙන පෙතානං පූජා කතා උළාරා, බුද්ධප්පමුඛං හික්ඛුසඬ්ඝං අත්තපානාදිහි සන්තප්පෙන්තෙන හික්ඛුනං බලං අනුප්පදින්නං, අනුකම්පාදිගුණපරිවාරඤ්ච වාගචෙතනං නිබ්බත්තෙන්තෙන අනප්පකං

පුඤ්ඤං පසුතං, තස්මා භගවා ඉමෙහි යථාභූච්චගුණෙහි රාජානං සම්පහංසෙත්තො “සො ඤාතිධම්මො”ති ඔසානගාථමාහ.

තත්ථ ඤාතිධම්මොති ඤාතීහි ඤාතීනං කත්තබ්බකරණං. උළාරාති ඒතා සමිද්ධා. බලන්ති කායබලං. පසුතන්ති උපවිතං. එත්ථ ච “සො ඤාතිධම්මො ච අයං නිදස්සිතො”ති එතෙන භගවා රාජානං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි. ඤාතිධම්මදස්සනඤ්ඤාත්ථ සන්දස්සනං. “පෙනාන පුජා ච කතා උළාරා”ති ඉමිනා සමාදපෙසි. “උළාරා”ති පසංසනඤ්ඤාත්ථ පුනස්පුනං පුජාකරණෙ සමාදපනං. “බලඤ්ච භික්ඛුනමනුජපදින්ත”න්ති ඉමිනා සමුත්තෙපෙසි. භික්ඛුනං බලානුජපදානඤ්ඤාත්ථ එවංවිධානං බලානුජපදානෙ උස්සාහවඩ්ඨිතෙන සමුත්තෙජනං. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනස්පක”න්ති ඉමිනා සම්පහංසෙසි. පුඤ්ඤපසවනකිත්තනඤ්ඤාත්ථ තස්ස යථාභූච්චගුණසංවණ්ණනභාවෙන සම්පහංසනන්ති එවමෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

දෙසනාපරියොසානෙ ච පෙත්තිවිසයුපපත්තිආදීනවසංවණ්ණනෙන සංවිග්ගහදයානං යොනිසො පදහනං චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. දුතියදිවසෙපි දෙවමනුස්සානං ඉදමෙව තිරොකුට්ඨදෙසනං දෙසෙසි. එවං යාව සත්ත දිවසා තාදිසොව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

තිරොකුට්ඨපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පඤ්චපුත්තබාදකපෙතිවත්පුවණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසීති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ පඤ්චපුත්තබාදකපෙතිං ආරබ්භ චුත්තං. සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ ගාමකෙ අඤ්ඤතරස්ස කුටුම්භිකස්ස හරියා වඤ්ඤා අහොසි. තස්ස ඤාතකා එතදවොචුං - “තච පජාපති වඤ්ඤා, අඤ්ඤං තෙ කඤ්ඤං ආනෙමා”ති. සො තස්සො හරියාය සිනෙහෙන න ඉච්ඡී. අථස්ස හරියා තං පවත්තිං සුත්වා සාමිකං එවමාහ - “සාමි, අහං වඤ්ඤා, අඤ්ඤා කඤ්ඤා ආනෙතබ්බා, මා තෙ කුලවංසො උපච්ඡිජ්ජී”ති. සො තාය නිජ්ජිලියමානො අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙසි. සා අපරෙන සමයෙන ගබ්භිනී අහොසි. වඤ්ඤිත්ථි - “අයං පුත්තං ලභිත්වා ඉමස්ස ගෙහස්ස ඉස්සරා හවිස්සති”ති ඉස්සාපකතා තස්සා ගබ්භපාතනුපායං පරියෙසන්ති අඤ්ඤතරං පරිබ්බාජිකං අත්තපානාදිහි සඬගණ්ඨිත්වා තාය තස්සා ගබ්භපාතනං දාපෙසි. සා ගබ්භෙ පතිතෙ අත්තනො මාතුයා ආරොවෙසි, මාතා අත්තනො ඤාතකෙ සමොධානෙත්වා තමත්ථං නිවෙදෙසි. තෙ වඤ්ඤිත්ථි එතදවොචුං - “තයා ඉමිස්සා ගබ්භො පාතිතො”ති? “නාහං පාතෙමී”ති. “සවෙ තයා ගබ්භො න පාතිතො, සපථං කරොහී”ති. “සවෙ මයා ගබ්භො පාතිතො, දුග්ගතිපරායණා බුජ්ජිපාසාහිභූතා සායං පාතං පඤ්ච පඤ්ච පුත්තෙ විජායිත්වා බාදිත්වා

තිත්තිං න ගච්ඡෙය්‍යං, නිව්චං දුග්ගන්ධා මක්ඛිකාපරිකිණ්ණා ව භවෙය්‍යා’න්ති මුසා වත්වා සපථං අකාසි. සා නවිරස්සෙව කාලං කත්වා තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ දුබ්බණ්ණරූපා පෙනී හුත්වා නිබ්බන්ති.

තදා ජනපදෙ වුත්ථවස්සා අට්ඨ ථෙරා සත්පු දස්සනත්ථං සාවත්ථීං ආගච්ඡන්තා තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ ඡායුදකසම්පන්නෙ අරඤ්ඤට්ඨානෙ වාසං උපගච්ඡංසු. අථ සා පෙනී ථෙරානං අත්තානං දස්සෙසි. තෙසු සඬ්ඝත්ථෙරො තං පෙනිං -

26.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි, දුග්ගන්ධා පුති වායසි;
මක්ඛිකාහි පරිකිණ්ණා, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසි” ති. -

ගාථාය පටිපුච්ඡි. තත්ථ නග්ගාති නිව්චොලා. දුබ්බණ්ණරූපාසිති ණවිරූපා අතිවිය බිභව්ජරූපෙන සමන්තාගතා අසි. දුග්ගන්ධාති අනිට්ඨගන්ධා. පුති වායසිති සරිරතො කුණපගන්ධං වායසි. මක්ඛිකාහි පරිකිණ්ණාති නීලමක්ඛිකාහි සමන්තතො ආකිණ්ණා. කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසිති කා නාම එවරූපා ඉමස්මිං යානෙ තිට්ඨසි, ඉතො චිතො ව විවරසිති අත්ථො.

අථ සා පෙනී මහාථෙරෙන එවං පුට්ඨා අත්තානං පකාසෙන්ති සත්තානං සංවෙගං ජනෙන්ති -

27.

“අභං භදන්තෙ පෙනීම්හි, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා.

28.

“කාලෙන පඤ්ච පුත්තානි, සායං පඤ්ච පුනාපරෙ;
විජායිත්වාන බාදාමි, තෙපි නා භොන්ති මෙ අලං.

29.

“පරිඛය්හති ධුමායති, බුදාය භදයං මම;
පානීයං න ලභෙ පාතුං, පස්ස මං බ්‍යසනං ගත”න්ති. -

ඉමා තිස්සො ගාථා අභාසි.

27. තත්ථ භදන්තෙති ථෙරං ගාරවෙන ආලපති. දුග්ගතාති දුග්ගතිං ගතා. යමලොකිකාති “යමලොකො”ති ලද්ධනාමෙ පෙතලොකෙ තත්ථ පරියාපන්නභාවෙන විදිතා. ඉතො ගතාති ඉතො මනුස්සලොකතො පෙතලොකං උපපජ්ජනවසෙන ගතා, උපපන්නාති අත්ථො.

28. කාලෙනාති රත්තියා විභාතකාලෙ. භූමිමත්ථෙ හි එතං කරණවචනං. පඤ්ච පුත්තානීති පඤ්ච පුත්තෙ. ලිඛිගවිපල්ලාසෙන හෙතං වුත්තං. සායං පඤ්ච පුනාපරෙති සායන්හකාලෙ පුන අපරෙ පඤ්ච පුත්තෙ බාදාමීති යොජනා. විජායිත්වානාති දිවසෙ දිවසෙ දස දස පුත්තෙ විජායිත්වා. තෙපි නා භොන්ති මෙ අලන්ති තෙපි දසපුත්තා එකදිවසං මය්හං බුද්ධාය පටිසානාය අහං පරියත්තා න භොන්ති. ගාථාසුඛත්ථඤ්ඤෙත්ථ නා-ඉති දීඝං කත්වා වුත්තං.

29. පරිඛය්හති ධුමායති බුද්ධාය හදයං මමාති බුද්ධාය ජිසවිජාය බාධියමානාය මම හදයපදෙසො උදරග්ගිනා පරිසමන්තතො ඤායති ධුමායති සන්තප්පති. පානීයං න ලභෙ පාතුන්ති පිපාසාහිභූතා තත්ථ තත්ථ විචරන්ති පානීයමිපි පාතුං න ලභාමි. පස්ස මං බ්‍යසනං ගතන්ති පෙතුපපත්තියා සාධාරණං අසාධාරණඤ්ච ඉමං ඊදිසං බ්‍යසනං උපගතං මං පස්ස, හන්තෙති අත්තනා අනුභවියමානං දුක්ඛං ථෙරස්ස පච්චෙදෙසි.

තං සුත්වා ථෙරො තාය කතකම්මං පුච්ඡන්තො -

30.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්ස කම්මවිපාකෙන, පුත්තමංසානි බාදෙසි”ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ දුක්ඛංති දුච්චරිතං. කිස්ස කම්මවිපාකෙනාති කීදිසස්ස කම්මස්ස විපාකෙන, කිං පාණාතිපාතස්ස, උදාහු අදින්නාදානාදීසු අඤ්ඤතරස්සාති අත්ථො. “කෙන කම්මවිපාකෙනා”ති කෙච්චි පටන්ති.

අථ සා පෙනී අත්තනා කතකම්මං ථෙරස්ස කථෙන්නී -

31.

“සපතී මෙ ගබ්හිනී ආසි, තස්සා පාපං අචෙතයි;
සාහං පදුට්ඨමනසා, අකරිං ගබ්හපාතනං.

32.

“තස්ස ද්වෙමාසිකො ගබ්හො, ලොභිතඤ්ඤෙව පග්ගරි;
තදස්සා මාතා කුපිතා, මය්හං ඤාතී සමානයි;
සපථඤ්ච මං අකාරෙසි, පරිභාසාපයි ච මං.

33.

“සාහං ඝොරඤ්ච සපථං, මුසාවාදං අභාසිසං;
‘පුත්තමංසානි බාදාමි, සචෙ තං පකතං මයා’.

34.

“තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන, මුසාවාදස්ස වුභයං;

පුත්තමංසානි බාදාමි, පුබ්බලොභිතමක්ඛිතා’ති. – ගාථායො අභාසි;

31-32. තත්ථ සපතීති සමානපතිකා ඉත්ථි වුවිචති. තස්සා පාපං අවෙතයිත්ති තස්ස සපතියා පාපං ලුද්දකං කම්මං අවෙතයිං. පද්ධට්ඨමනසානි පද්ධට්ඨචිත්තා, පද්ධට්ඨෙත වා මනසා. ද්වෙමාසිකොති ද්වෙමාසජාතො පතිට්ඨිතො හුත්වා ද්වෙමාසිකා. ලොභිතඤ්ඤෙව පශ්ඨරීති විපජ්ජමානො රුහිරඤ්ඤෙව හුත්වා විස්සන්දි. තදස්සා මාතා කුපිතා, මය්හං ඤාතී සමානයිති තදා අස්සා සපතියා මාතා මය්හං කුපිතා අත්තනො ඤාතකෙ සමොධානෙසි. “තතස්සා”ති වා පාඨො, තනො අස්සාති පදවිභාගො.

33-34. සපථන්ති සපතං. පරිභාසාපයීති භයෙන තජ්ජාපෙසි. සපථං මුසාවාදං අභාසිසන්ති “සවෙ තං මයා කතං, ඊදිසි භවෙය්‍ය”න්ති කතමෙව පාපං අකතං කත්වා දස්සෙන්ති මුසාවාදං අභූතං සපථං අභාසිං. පුත්තමංසානි බාදාමි, සවෙතං පකතං මයාති ඉදං තදා සපථස්ස කතාකාරදස්සනං. යදි එතං ගබ්භපාතනපාපං මයා කතං, ආයතිං පුනබ්භවාහිනිබ්බත්තියං මය්හං පුත්තමංසානියෙව බාදෙය්‍යන්ති අත්ථො. තස්ස කම්මස්සාති තස්ස ගබ්භපාතනවසෙන පකතස්ස පාණාතිපාතකම්මස්ස. මුසාවාදස්ස වාති මුසාවාදකම්මස්ස ව. උභයන්ති උභයස්සපි කම්මස්ස උභයෙන විපාකෙන. කරුණත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං. පුබ්බලොභිතමක්ඛිතාති පසවනවසෙන පරිහිජ්ජනවසෙන ව පුබ්බෙන ව ලොභිතෙන ව මක්ඛිතා හුත්වා පුත්තමංසානි බාදාමිති යොජනා.

එවං සා පෙතී අත්තනො කම්මවිපාකං පවෙදෙන්වා පුන ථෙරෙ එවමාහ – “අහං, හන්තෙ, ඉමස්මිංයෙව ගාමෙ අසුකස්ස කුටුම්භිකස්ස හරියා ඉස්සාපකතා හුත්වා පාපකම්මං කත්වා එවං පෙතයොනියං නිබ්බත්තා. සාධු, හන්තෙ, තස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙහං ගච්ඡට්ඨ, සො තුම්භාකං දානං දස්සති, තං දක්ඛිණං මය්හං උද්දිසාපෙය්‍යාට්ඨ, එවං මෙ ඉතො පෙතලොකතො මුත්ති භවිස්සති”ති. ථෙරා තං සුත්වා තං අනුකම්පමානා උල්ලම්පනසභාවසණ්ඨිතා තස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙහං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. කුටුම්භිකො ථෙරෙ දිස්වා සඤ්ජාතජ්ජසාදො පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තානි ගහෙන්වා ථෙරෙ ආසනෙසු නිසිදාපෙත්වා පණිතෙන ආභාරෙන භොජෙතුං ආරභි. ථෙරා තං පවත්තිං කුටුම්භිකස්ස ආරොචෙන්වා තං දානං තස්සා පෙතියා උද්දිසාපෙසු. තඨබ්බඤ්ඤෙව ව සා පෙතී තනො දුක්ඛතො අපෙතා උළාරසම්පත්තිං පටිලභිත්වා රත්තියං කුටුම්භිකස්ස අත්තානං දස්සෙසි. අථ ථෙරා අනුක්කමෙන සාවත්ථිං ගන්ත්වා භගවතො තමත්ථං ආරොචෙසු. භගවා ව තමත්ථං අට්ඨුජ්ජත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාවසානෙ මහාජනො පටිලද්ධසංවෙගො ඉස්සාමච්ඡෙරතො පටිවිරම්. එවං සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

පඤ්චපුත්තබාදකපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සත්තපුත්තබාදකපෙතිවත්පුවණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසීති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ සත්තපුත්තබාදකපෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස ද්වෙ පුත්තා අහෙසුං – පට්ඨමවයෙ යිතා රූපසම්පන්නා සීලාචාරෙන සමන්නාගතා. තෙසං මාතා “පුත්තවතී අහ”න්ති පුත්තබලෙන හත්තාරං අතිමඤ්ඤති. සො හරියාය අවමානිතො නිබ්බන්තමානසො අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙසි. සා නචිරස්සෙව ගබ්භිනී අහොසි. අට්ඨස්ස ජෙට්ඨහරියා ඉස්සාපකතා අඤ්ඤතරං වෙජ්ජං ආමිසෙන උපලාපෙත්වා තෙන තස්සා තෙමාසිකං ගබ්භං පානෙසි. අට්ඨ සා ඤාතීහි ච හත්තාරා ච “තයා ඉමිස්සා ගබ්භො පානිතො”ති පුට්ඨා “නාහං පානෙමි”ති මුසා වත්වා තෙහි අසද්දහන්තෙහි “සපථං කරොහී”ති වුත්තා “සායං පාතං සත්ත සත්ත පුත්තෙ විජායිත්වා පුත්තමංසානි බාදාමි, නිච්චං දුග්ගන්ධා ච මක්ඛිකාපරිකිණ්ණා ච භවෙය්‍යා”න්ති සපථං අකාසි.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තස්ස ගබ්භපාතනස්ස මුසාවාදස්ස ච එලෙනෙව පෙතයොනියං නිබ්බත්තිත්වා පුත්තනයෙන පුත්තමංසානි බාදන්ති තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ විවරති. තෙන ච සමයෙන සම්බහුලා ථෙරා ගාමකාවාසෙ වුත්ථවස්සා භගවන්තං දස්සනාය සාවත්ථියං ආගච්ඡන්තා තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං පදෙසෙ රත්තියං වාසං කප්පෙසුං. අට්ඨ සා පෙති තෙසං ථෙරානං අත්තානං දස්සෙසි. තං මහාථෙරො ගාථාය පුච්ඡි –

35.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසී, දුග්ගන්ධා පුති වායසී;
මක්ඛිකාහි පරිකිණ්ණා, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති.

සා ථෙරෙන පුට්ඨා තීහි ගාථාහි පටිච්චනං අදාසි –

36.

“අහං භදන්තෙ පෙතීම්හි, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා.

37.

“කාලෙන සත්ත පුත්තානි, සායං සත්ත පුනාපරෙ;
විජායිත්වාන බාදාමි, තෙපි නා භොන්ති මෙ අලං.

38.

“පරිඛය්හති ධුමායති, බුදාය භදයං මම;
නිබ්බුතිං නාධිගච්ඡාමි, අග්ගිද්ධිසාව ආතපෙ”ති.

38. තත්ථ නිබ්බුතීන්ති බුජ්ජිපාසාදුක්ඛස්ස වූපසමං. නාධිගච්ඡාමීති න ලහාමි. අග්ගිද්ධිසාව ආතපෙති අතිඋණ්භආතපෙ අග්ගිනා ඩය්භමානා විය නිබ්බුතිං නාධිගච්ඡාමීති යොජනා.

තං සුත්වා මහාථෙරො තාය කතකම්මං පුච්ඡන්තො –

39.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පුත්තමංසානි බාදසී”ති. – ගාථමාහ;

අථ සා පෙතී අත්තනො පෙතලොකුපපත්තිඤ්ච
පුත්තමංසබාදනකාරණඤ්ච කථෙන්නී –

40.

“අහු මය්භං දූවෙ පුත්තා, උහො සම්පත්තයොබ්බනා;
සාහං පුත්තබ්බලූපෙනා, සාමිකං අතිමඤ්ඤිසං.

41.

“තතො මෙ සාමිකො කුද්ධො, සපතිං මය්භමානයි;
සා ච ගබ්භං අලහිත්ථ, තස්සා පාපං අවෙනයිං.

42.

“සාහං පදුට්ඨමනසා, අකරිං ගබ්භපාතනං;
තස්ස තෙමාසිකො ගබ්භො, පුතිලොහිතකො පති.

43.

“තදස්සා මාතා කුපිතා, මය්භං ඤාතී සමානයි;
සපථඤ්ච මං කාරෙසී, පරිභාසාපයී ච මං.

44.

“සාහං සොරඤ්ච සපථං, මුසාවාදං අභාසිසං;
‘පුත්තමංසානි බාදාමි, සවෙ තං පකතං මයා’.

45.

“තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන, මුසාවාදස්ස වූභයං;
පුත්තමංසානි බාදාමි, පුබ්බලොහිතමක්ඛිතා”ති. – ඉමා ගාථා අභාසී;

40-45. තත්ථ පුත්තබ්බලූපෙනාති පුත්තබ්බලෙන උපෙනා, පුත්තානං වසෙන ලද්ධබලා. අතිමඤ්ඤිසන්නි අතික්කම්ත්වා මඤ්ඤිං අවමඤ්ඤිං. පුතිලොහිතකො පතීති කුණ්ඨපලොහිතං හුත්වා ගබ්භො පරිපති. සෙසං සබ්බං අනන්තරසදිසමෙව. තත්ථ අට්ඨ ථෙරා, ඉධ සම්බහුලා. තත්ථ පඤ්ච පුත්තා, ඉධ සත්තාති අයමෙව විසෙසොති.

සත්තපුත්තබාදකපෙතිවත්පුවණ්ණානා නිට්ඨිතා.

8. ගොණපෙතවත්පුවණ්ණානා

කිං නු උම්මත්තරුපො වාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මතපිතිකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කපෙසි. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරස්ස කුටුම්භිකස්ස පිතා කාලමකාසි. සො පිතු මරණෙන සොකසත්තත්තභද්දො රොදමානො උම්මත්තකො පිය විවරන්තො යං යං පස්සති, තං තං පුච්ඡති – “අපි මෙ පිතරං පස්සිත්ථා”ති? න කොචි තස්ස සොකං විනොදෙත්තුං අසක්ඛි. තස්ස පත භද්දො සටෙ පදිපො විය සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයො පජ්ජලති.

සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තස්ස සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා “ඉමස්ස අතීතකාරණං ආහරිත්වා සොකං වූපසමෙත්වා සොතාපත්තිඵලං දාතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා පුතදිවසෙ පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො පච්ඡාසමණං අනාදාය තස්ස සරද්ධාරං අගමාසි. සො “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා සත්ථාරං ගෙහං පවෙසෙත්වා සත්ථරි පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසින්තෙ සයං භගවත්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො “කිං, භන්තෙ, මය්හං පිතු ගතට්ඨානං ජානාථා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා, “උපාසක, කිං ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පිතරං පුච්ඡසි, උදාහු අතීතෙ”ති ආහ. සො තං වචනං සුත්වා “බහු කිර මය්හං පිතරො”ති තනුභූතසොකො ථොකං මජ්ඣක්කන්තං පටිලභි. අථස්ස සත්ථා සොකවිනොදනං ධම්මකථං කත්වා අපගතසොකං කල්ලචිත්තං විදිත්වා සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා විහාරං අගමාසි.

අථ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “පස්සථ, ආවුසො, බුද්ධානුභාවං, තථා සොකපරිදෙවසමාපන්තො උපාසකො බණෙනෙව භගවතා සොතාපත්තිඵලෙ විනිතො”ති. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තො “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡි. භික්ඛු තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මයා ඉමස්ස සොකො අපනීතො, පුබ්බෙපි අපනීතොයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං අඤ්ඤතරස්ස ගහපතිකස්ස පිතා කාලමකාසි. සො පිතු මරණෙන සොකපරිදෙවසමාපන්තො අස්සුමුබො රත්තක්ඛො කන්දන්තො විතකං පදක්ඛිණං කරොති. තස්ස පුත්තො සුජාතො නාම කුමාරො පණ්ඩිතො බාත්තො බුද්ධිසම්පත්තො පිතුසොකවිනයනුපායං වින්තෙන්තො එකදිවසං බහිනගරෙ එකං මතගොණං දිස්වා තිණඤ්ච පානියඤ්ච ආහරිත්වා තස්ස පුරතො යපෙත්වා “බාද, බාද, පිව, පිවා”ති වදන්තො අට්ඨාසි. ආගතාගතා තං දිස්වා “සම්ම සුජාත, කිං උම්මත්තකොසි, යො ත්වං මතස්ස ගොණස්ස තිණොදකං උපනෙසි”ති

වදන්ති? සො න කිඤ්චි පටිවදති. මනුස්සා තස්ස පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා “පුත්තො තෙ උම්මත්තකො ජාතො, මතගොණස්ස තිණොදකං දෙති”ති ආභංසු. තං සුත්වා ව කුටුම්භිකස්ස පිතරං ආරබ්භ ධීතො සොකො අපගතො. සො “මය්හං කීර පුත්තො උම්මත්තකො ජාතො”ති සංවෙගජ්ජත්තො වෙගෙන ගන්ත්වා “නනු ත්වං, තාත සුජාත, පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො බුද්ධිසම්පත්තො, කස්මා මතගොණස්ස තිණොදකං දෙසී”ති වොදෙන්තො

—

46.

“කිං නු උම්මත්තරූපොව, ලායිත්වා හරිතං තිණං;
බාද බාදාති ලපසි, ගතසත්තං ජරග්ගවං.

47.

“න හි අන්තෙන පානෙන, මතො ගොණො සමුට්ඨහෙ;
ත්වංසි බාලො ව දුම්මෙධො, යථා තඤ්ඤොව දුම්මති”ති. —

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කිං නුති පුච්ඡාවචනං. උම්මත්තරූපොවාති උම්මත්තකසභාවො විය චිත්තක්ඛෙපං පත්තො විය. ලායිත්වාති ලචිත්වා. හරිතං තිණන්ති අල්ලතිණං. ලපසි විලපසි. ගතසත්තන්ති විගතජීවිතං. ජරග්ගවන්ති බලිබද්දං ජිණ්ණගොණං. අන්තෙන පානෙනාති තයා දිත්තෙන හරිතතිණෙන වා පානීයෙන වා. මතො ගොණො සමුට්ඨහෙති කාලකතො ගොණො ලද්ධජීවිතො හුත්වා න හි සමුට්ඨහෙය්‍ය. ත්වංසි බාලො ව දුම්මෙධොති ත්වං බාලායොගතො බාලො, මෙධාසඬ්ඛාතාය පඤ්ඤාය අභාවතො දුම්මෙධො අසි. යථා තඤ්ඤොව දුම්මතීති යථා තං අඤ්ඤොපි නිජ්ජඤ්ඤො විජ්ජලපෙය්‍ය, එවං ත්වං නිරත්ථකං විජ්ජලපසිති අත්ථො. යථා තත්ති නිපාතමත්තං.

තං සුත්වා සුජාතො පිතරං සඤ්ඤාපෙතුං අත්තනො අධිජ්ජායං පකාසෙන්තො —

48.

“ඉමෙ පාදා ඉදං සීසං, අයං කායො සවාලධි;
නෙත්තා තථෙව තිට්ඨන්ති, අයං ගොණො සමුට්ඨහෙ.

49.

“නාය්‍යාකස්ස හත්ථපාදා, කායො සීසඤ්ඤා දිස්සති;
රුදං මත්තිකපුපස්මිං, නනු ත්වඤ්ඤොව දුම්මති”ති. —

ගාථාද්වයං අභාසි. තස්සත්ථො — ඉමස්ස ගොණස්ස ඉමෙ චත්තාරො පාදා, ඉදං සීසං, සහ වාලධිතා චත්තතීති සවාලධි අයං කායො. ඉමානි ව නෙත්තා නයනානි යථා මරණතො පුබ්බෙ, තථෙව අභින්නසණ්ඨානානි තිට්ඨන්ති.

අයං ගොණො සමුට්ඨහෙනි ඉමස්මා කාරණා අයං ගොණො සමුට්ඨහෙයා සමුත්තිට්ඨෙය්‍යාති මම චිත්තං භවෙය්‍යා. “මඤ්ඤෙ ගොණො සමුට්ඨහෙ”ති කෙච්චි පටන්ති, තෙන කාරණෙන අයං ගොණො සහසාපි කායං සමුට්ඨහෙය්‍යාති අහං මඤ්ඤෙය්‍යං, එවං මෙ මඤ්ඤනා සම්භවෙය්‍යාති අධිප්පායො. අය්‍යකස්ස පන මය්භං පිතාමහස්ස න හත්ථපාදා කායො සීසං දිස්සති, කෙවලං පන තස්ස අට්ඨිකාති පක්ඛිපිත්වා කතෙ මත්තිකාමයෙ ථූපෙ රුදන්තො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන, තාත, ත්වඤ්ඤෙව දුම්මති නිප්පඤ්ඤො, හිප්පනධම්මා සඬ්ඛාරා හිප්පන්ති, තත්ථ විජානතං කා පරිදෙවනාති පිතු ධම්මං කපෙසි.

තං සුත්වා බොධිසත්තස්ස පිතා “මම මුත්තො පණ්ඩිතො මං සඤ්ඤාපෙතුං ඉමං කම්මං අකාසී”ති චිත්තෙන්වා “තාත සුජාත, ‘සබ්බෙපි සත්තා මරණධම්මා’ති අඤ්ඤාතමෙනං, ඉතො පට්ඨාය න සොච්ඡිසාමි, සොකහරණසමත්ථෙන නාම මෙධාවිතා තාදිසෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති සුත්තං පසංසන්තො –

50.

“ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතසිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

51.

“අබ්බහී වත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පිතුසොකං අපානුදි.

52.

“ස්වාහං අබ්බුල්ලසල්ලොස්මි, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්වාන මාණව.

53.

“එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤා, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
විනිවත්තයන්ති සොකම්භා, සුජාතො පිතරං යථා”ති. –

වතස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ ආදිත්තන්ති සොකග්ගිනා ආදිත්තං ජලිතං. සත්තන්ති සමානං. පාවකන්ති අග්ගි. වාරිනා විය ඔසිඤ්චන්ති උදකෙන අවසිඤ්චන්තො විය. සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරන්ති සබ්බං මෙ චිත්තදරථං නිබ්බාපෙසි. අබ්බහී වතාති නීහරි වත. සල්ලන්ති සොකසල්ලං. හදයනිස්සිතන්ති චිත්තසන්තිස්සිතසල්ලභූතං. සොකපරෙතස්සාති සොකෙන අභිභූතස්ස. පිතුසොකන්ති පිතරං ආරබ්භ උප්පන්නං සොකං. අපානුදිති අපනෙසි. තව සුත්වාන මාණවාති, කුමාර, තව වචනං සුත්වා ඉදාති පන න සොවාමි න රොදාමි. සුජාතො පිතරං යථාති යථා අයං සුජාතො අත්තතො පිතරං සොකතො විනිවත්තෙසි, එවං අඤ්ඤෙපි යෙ

අනුකම්පකා අනුග්ගණ්හසීලා භොන්ති, තෙ සප්පඤ්ඤා එවං කරොන්ති පිතුනං අඤ්ඤෙසඤ්ච උපකාරං කරොන්තිති අත්ථො.

මාණවස්ස වචනං සුත්වා පිතා අපගතසොකො හුත්වා සීසං නභායිත්වා භුඤ්ජීත්වා කම්මන්තෙ පවත්තෙත්වා කාලං කත්වා සග්ගපරායණො අභොසි. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා තෙසං භික්ඛූනං සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීසු පතිට්ඨහිංසු. තදා සුජාතො ලොකනාථො අභොසීති.

ගොණපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාපෙසකාරපෙතිවත්පුවණ්ණනා

ගුරුඤ්ච මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බන්ති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං පෙසකාරපෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. ද්වාදසමත්තා කිර භික්ඛු සත්පු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වසනායොග්ගට්ඨානං විමංසන්තා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය අඤ්ඤතරං ඡායුදකසම්පන්නං රමණීයං අරඤ්ඤායතනං තස්ස ච නාතිදුරෙ නාව්වාසන්තෙ ගොවරගාමං දිස්වා තත්ථ එකරත්ති. වසිත්වා දුතියදිවසෙ ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තත්ථ එකාදස පෙසකාරා පටිවසන්ති, තෙ තෙ භික්ඛු දිස්වා සඤ්ජාතසොමනස්සා හුත්වා අත්තනො අත්තනො ගෙහං නෙත්වා පණීතෙන ආහාරෙන පරිවිසිත්වා ආහංසු “කුහිං, හන්තෙ, ගච්ඡා”ති? “යත්ථ අම්භාකං එසුකං, තත්ථ ගමිස්සාමා”ති. “යදි එවං, හන්තෙ, ඉධෙව වසිතබ්බ”න්ති වස්සුපගමනං යාචිංසු. භික්ඛු සම්පට්ඨිංසු. උපාසකා තෙසං තත්ථ අරඤ්ඤකුට්ඨායො කාරෙත්වා අදංසු. භික්ඛු තත්ථ වස්සං උපගච්ඡිංසු.

තත්ථ ජෙට්ඨකපෙසකාරො ද්වෙ භික්ඛු වතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහි, ඉතරෙ එකෙකං භික්ඛුං උපට්ඨහිංසු. ජෙට්ඨකපෙසකාරස්ස හරියා අස්සද්ධා අප්පසන්නා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මච්ඡරිනී භික්ඛු න සක්කච්චං උපට්ඨාති. සො තං දිස්වා තස්සායෙව කනිට්ඨහගිති. ආනෙත්වා අත්තනො ගෙහෙ ඉස්සරියං නියායාදෙසි. සා සද්ධා පසන්නා හුත්වා සක්කච්චං භික්ඛු පටිපථගි. තෙ සබ්බෙ පෙසකාරො වස්සං වුත්ථානං භික්ඛූනං එකෙකස්ස එකෙකං සාටකමදංසු. තත්ථ මච්ඡරිනී ජෙට්ඨකපෙසකාරස්ස හරියා පදුට්ඨචිත්තා අත්තනො සාමිකං පරිභාසි – “යං තයා සමණානං සකාපුත්තියානං දානං දින්නං අන්තපානං, තං තෙ පරලොකෙ ගුරුමුත්තං පුබ්බලොභිතඤ්ච හුත්වා නිබ්බත්තතු, සාටකා ච ජලිතා අයොමයපට්ඨා භොන්තු”ති.

තත්ථ ජෙට්ඨකපෙසකාරො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා විඤ්ඤාට්ඨියං ආනුභාවසම්පන්නා රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස පන කදරියා හරියා කාලං කත්වා තස්සෙව වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ පෙතී හුත්වා නිබ්බත්ති. සා නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා ජීසව්ඡාපිපාසාහිභූතා තස්ස

භූමදෙවස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආහ - “අහං, සාමී, නිව්චොළා අතිවිය ජිසවිජාපිපාසාහිභූතා විවරාමී, දෙහි මෙ වත්ථං අන්තපානඤ්චා”ති. සො තස්සා දිබ්බං උළාරං අන්තපානං උපනෙසී. තං තාය ගහිතමත්තමෙව ගුප්ථත්තං පුබ්බලොහිතඤ්ච සම්පජ්ජති, සාටකඤ්ච දින්නං තාය පරිදහිතං පජ්ජලිතං අයොමයපට්ටං හොති. සා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තී තං ඡඩ්ඛෙත්වා කන්දන්තී විවරති.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු වුත්ථවස්සො සත්ථාරං වන්දිතුං ගච්ඡන්තො මහතා සත්ථෙත සද්ධිං විඤ්ඤාට්ඨිං පටිපජ්ජී. සත්ථිකා රත්තිං මග්ගං ගන්ත්වා දිවා වනෙ සන්දවිජායුදකසම්පන්නං පදෙසං දිස්වා යානානි මුඤ්චිත්වා මුහුත්තං විස්සමිංසු. හික්ඛු පන විවෙකකාමතාය ථොකං අපක්කමිත්වා අඤ්ඤතරස්ස සන්දවිජායස්ස වනගහනපටිව්ඡන්තස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ සඩ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා නිපන්තො රත්තියං මග්ගගමනපරිස්සමෙන කිලන්තකායො නිද්දං උපගඤ්ජී. සත්ථිකා විස්සමිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු, සො හික්ඛු න පටිබුජ්ඣි. අථ සායන්හසමයෙ උට්ඨහිත්වා තෙ අපස්සන්තො අඤ්ඤතරං කුම්මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා අනුක්කමෙන තස්සා දෙවතාය වසනට්ඨානං සම්පාපුණි. අථ නං සො දෙවපුත්තො දිස්වා මනුස්සරූපෙන උපගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා අත්තනො විමානං පවෙසෙත්වා පාදබ්භඤ්ජනාදීනි දත්වා පයිරූපාසන්තො නිසීදි. තස්මිඤ්ච සමයෙ සා පෙතී ආගන්ත්වා “දෙහි මෙ, සාමී, අන්තපානං සාටකඤ්චා”ති ආහ. සො තස්සා තානි අදාසී. තානි ව තාය ගහිතමත්තානි ගුප්ථත්තපුබ්බලොහිතපජ්ජලිතඅයොපට්ටායෙව අහෙසුං. සො හික්ඛු තං දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො තං දෙවපුත්තං -

54.

“ගුප්ථඤ්ච මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බං, පරිභුඤ්ජති කිස්ස අයං විපාකො; අයං නු කිං කම්මමකාසී නාරී, යා සබ්බදා ලොහිතපුබ්බහක්ඛා.

55.

“නවානි වත්ථානි සුභානි චෙව, මුදුනි සුද්ධානි ච ලොමසානි; දින්නානි මිස්සා කිතකා භවන්ති, අයං නු කිං කම්මමකාසී නාරී”ති.

ද්විහි ගාථාහි පටිපුච්ජී. තත්ථ කිස්ස අයං විපාකොති කිදිසස්ස කම්මස්ස අයං විපාකො, යං එසා ඉදානි පච්චනුභවතීති. අයං නු කිං කම්මමකාසී නාරීති අයං ඉත්ථී කිං නු ඛො කම්මං පුබ්බෙ අකාසී. යා සබ්බදා ලොහිතපුබ්බහක්ඛාති යා සබ්බකාලං රුහිරපුබ්බමෙව හක්ඛති පරිභුඤ්ජති. නවානීති පච්චග්ඝානි තාවදෙව පාතුභූතානි. සුභානීති සුන්දරානි දස්සනීයානි. මුදුනීති සුඛසම්ඵස්සානි. සුද්ධානීති පරිසුද්ධවණ්ණානි. ලොමසානීති සලොමකානි සුඛසම්ඵස්සානි, සුන්දරානීති අත්ථො. දින්නානි මිස්සා කිතකා

භවන්තීති කිතකකණ්ටකසදිසානි ලොහපට්ටසදිසානි භවන්ති. “කීටකා භවන්ති”ති වා පායො, බාදකපාණකවණ්ණානි භවන්තීති අත්ථො.

එවං සො දෙවපුත්තො තෙන භික්ඛුනා පුට්ඨො තාය පුරිමජාතියා කතකම්මං පකාසෙත්තො -

56.

“භරියා මමෙසා අහු භදන්තෙ, අදායිකා මච්ඡරිනී කදරියා;
සා මං දදන්තං සමණුක්ඛාමණානං, අක්කොසති ච පරිභාසති ච.

57.

“ගුථඤ්ච මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බං, පරිභුඤ්ජ ත්වං අසුචිං
සබ්බකාලං;

එතං තෙ පරලොකස්මිං හොතු, වත්ථා ච තෙ කිතකසමා භවන්තු;

එතාදිසං දුච්චරිතං චරිත්වා, ඉධාගතා චිරරත්තාය බාදතී”ති. -

ද්වෙ ගාථා අභාසි. තත්ථ අදායිකාති කස්සචි කිඤ්චිපි අදානසීලා. මච්ඡරිනී කදරියාති පට්ඨමං මච්ඡෙරමලස්ස සභාවෙන මච්ඡරිනී, තාය ච පුනප්පුනං ආසෙවනතාය ථද්ධමච්ඡරිනී, තාය කදරියා අහුති යොජනා. ඉදානි තස්සා තමෙව කදරියතං දස්සෙත්තො “සා මං දදන්ත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එතාදිසන්ති එවරූපං යථාචුත්තවච්ඡුච්චරිතාදිං චරිත්වා. ඉධාගතාති ඉමං පෙතලොකං ආගතා, පෙතත්තභාවං උපගතා. චිරරත්තාය බාදතීති චිරකාලං ගුථාදිමෙව බාදති. තස්සා හි යෙනාකාරෙන අක්කුට්ඨං, තෙනෙවාකාරෙන පවත්තමානම්පි එලං. යං උද්දිස්ස අක්කුට්ඨං, තතො අඤ්ඤත්ථ පට්ඨියං කමන්තකසඬ්ඛාතෙ මත්ථකෙ අසනිපාතො විය අත්තතො උපරි පතති.

එවං සො දෙවපුත්තො තාය පුබ්බෙ කතකම්මං කථෙත්වා පුන තං භික්ඛුං ආහ - “අත්ථී පන, භන්තෙ, කොචි උපායො ඉමං පෙතලොකතො මොචෙතු”න්ති? “අත්ථී”ති ච චුත්තෙ “කථෙථ, භන්තෙ”ති. යදි භගවතො අරියසඬ්ඝස්ස ච එකස්සෙව වා භික්ඛුනො දානං දත්වා ඉමිස්සා උද්දිසියති, අයඤ්ච තං අනුමොදති, එවමෙතිස්සා ඉතො දුක්ඛතො මුත්ති භවිස්සතිති. තං සුත්වා දෙවපුත්තො තස්ස භික්ඛුනො පණිතං අන්තපානං දත්වා තං දක්ඛිණං තස්සා පෙතියා ආදිසි. තාවදෙව සා පෙතී සුභිතා පිණින්ද්‍රියා දිබ්බාභාරස්ස තිත්තා අභොසි. පුන තස්සෙව භික්ඛුනො හත්ථෙ දිබ්බසාටකයුගං භගවන්තං උද්දිස්ස දත්වා තඤ්ච දක්ඛිණං පෙතියා ආදිසි. තාවදෙව ච සා දිබ්බවත්ථනිවත්ථා දිබ්බාලඬ්ඛකාරවිභූසිතා සබ්බකාමසම්ද්ධා දෙවච්ඡරාපට්භාගා අභොසි. සො ච භික්ඛු තස්ස දෙවපුත්තස්ස ඉද්ධියා තදභෙව සාවත්ථී. පත්වා ජෙතවනං පවිසිත්වා භගවතො සන්තිකං උපගන්ත්වා වන්දිත්වා තං සාටකයුගං දත්වා තං පවත්ති. ආරොචෙසි. භගවාපි තමත්ථං අට්ඨුප්පත්ති. කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

මහාපෙසකාරපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. බල්ලාටියපෙතිවත්පුවණ්ණනා

කා නු අත්තොව්මානස්මිත්ති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං බල්ලාටියපෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර බාරාණසියං අඤ්ඤතරා රුපුපථිවිති ඉත්ථි අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා අතිමනොහරකෙසකලාපි අහොසි. තස්සා හි කෙසා නිලා දීසා තනු මුදු සිනිද්ධා වෙල්ලිතග්ගා ද්විහත්ථගය්හා විසට්ඨා යාව මෙබලා කලාපා ඔලම්බන්ති. තං තස්සා කෙසසොහං දිස්වා තරුණජනො යෙභුයොන තස්සං පටිබද්ධවිත්තො අහොසි. අට්ඨස්සා තං කෙසසොහං අසහමානා ඉස්සාපකතා කතිපයා ඉත්ථියො මන්තෙත්වා තස්සා එව පරිවාරිකදාසිං ආමිසෙන උපලාපෙත්වා තාය තස්සා කෙසුපපාතනං හෙසජ්ජං දාපෙසුං. සා කිර දාසී තං හෙසජ්ජං න්භානියවුණ්ණෙන සද්ධිං පයොපෙත්වා ගඬිගාය නදියා න්භානකාලෙ තස්සා අදාසි. සා තෙන කෙසමුලෙසු තෙමෙත්වා උදකෙ නිමුජ්ජී, නිමුජ්ජනමත්තෙයෙව කෙසා සමුලා පරිපතිංසු, සීසං වස්සා තිත්තකලාබ්බසදිසං අහොසි. අථ සා සබ්බසො විලුනකෙසා ලුඤ්චිතමත්ථකා කපොතී විය විරුපා හුත්වා ලජ්ජාය අත්තොනගරං පවිසිතුං අසක්කොන්ති වත්ථෙත සීසං වෙට්ඨෙත්වා බහිනගරෙ අඤ්ඤතරස්මිං පදෙසෙ වාසං කප්පෙත්ති කතිපාහව්වයෙන අපගතලජ්ජා තතො නිවත්තෙත්වා තිලානි පිළෙත්වා තෙලවණ්ණජ්ජං සුරාවණ්ණජ්ජඤ්ච කරොන්ති ජීවිකං කප්පෙසි. සා එකදිවසං ද්විසු තිසු මනුස්සෙසු සුරාමත්තෙසු මහානිද්දං ඔක්කමත්තෙසු සිථිලභුතානි තෙසං නිවත්ථවත්ථානි අවහරි.

අට්ඨකදිවසං සා එකං බිණාසවත්ථෙරං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා පසන්නවිත්තා අත්තතො සරං නෙත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා තෙලසංසට්ඨං දොණිනිමමජ්ජනිං පිඤ්ඤාකමදාසි. සො තස්සා අනුකම්පාය තං පටිග්ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජී. සා පසන්නමානසා උපරි ඡත්තං ධාරයමානා අට්ඨාසි. සො ව ථෙරො තස්සා චිත්තං පහංසෙත්තො අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සා ව ඉත්ථි අනුමොදනකාලෙයෙව “මය්හං කෙසා දීසා තනු සිනිද්ධා මුදු වෙල්ලිතග්ගා හොන්තු”ති පත්ථනමකාසි.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා මිස්සකකම්මස්ස එලෙන සමුද්දමජ්ඣෙ කනකවිමානෙ එකිකා හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්සා කෙසා පත්ථිතාකාරායෙව සම්පජ්ජීංසු. මනුස්සානං සාටකාවහරණෙන පන නග්ගා අහොසි. සා තස්මිං කනකවිමානෙ පුනජ්ජනං උජ්ජජ්ජිත්වා එකං බුද්ධන්තරං නග්ගාව හුත්වා චිත්තාමෙසි. අථ අමිහාකං හගවති ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුපුබ්බෙන සාවත්ථියං විහරන්තෙ සාවත්ථිවාසිනො සත්තසතා වාණිජා සුවණ්ණභූමිං උද්දිස්ස නාවාය මහාසමුද්දං ඔතරිංසු. තෙහි ආරුල්භා නාවා විසමවාතවෙගුක්ඛිත්තා ඉතො විතො ව පරිබ්භමන්ති තං පදෙසං අගමාසි. අථ සා විමානපෙති සහ

විමානෙන තෙසං අත්තානං දස්සෙසි. තං දිස්වා ජෙට්ඨවාණිජො පුච්ඡන්තො

—

58.

“කා නු අත්තොවිමානස්මිං, තිට්ඨන්ති නුපනික්ඛමි;
උපනික්ඛමස්සු හද්දෙ, පස්සාම තං බහිට්ඨිත”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ කා නු අත්තොවිමානස්මිං තිට්ඨන්ති විමානස්ස අත්තො අබ්භන්තරෙ තිට්ඨන්ති කා නු ත්වං, කිං මනුස්සිත්ථි, උදාහු අමනුස්සිත්ථි පුච්ඡති. නුපනික්ඛමිති විමානතො න නික්ඛමි. උපනික්ඛමස්සු, හද්දෙ, පස්සාම තං බහිට්ඨිතන්ති, හද්දෙ, තං මයං බහි ධීතං පස්සාම දට්ඨුකාමම්භා, තස්මා විමානතො නික්ඛමස්සු. “උපනික්ඛමස්සු හද්දන්තෙ”ති වා පාඨො, හද්දං තෙ අත්ථුති අත්ථො.

අට්ඨස්ස සා අත්තතො බහි නික්ඛමිසුං අසක්කුණෙය්‍යාතං පකාසෙන්නි —

59.

“අට්ඨියාමි හරායාමි, නග්ගා නික්ඛමිතුං බහි;
කෙසෙහමහි පටිච්ඡන්තා, පුඤ්ඤං මෙ අප්පකං කත”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ අට්ඨියාමිති නග්ගා හුත්වා බහි නික්ඛමිතුං අට්ඨිකා දුක්ඛිතා අමිහි. හරායාමිති උජ්ජාමි. කෙසෙහමහි පටිච්ඡන්තාති කෙසෙහි අමිහි අහං පටිච්ඡාදිතා පාරුතසරීරා. පුඤ්ඤං මෙ අප්පකං කතන්ති අප්පකං පරිත්තං මයා කුසලකම්මං කතං, පිඤ්ඤාකදානමත්තන්ති අධිප්පායො.

අට්ඨස්සා වාණිජො අත්තතො උත්තරිසාටකං දාතුකාමො —

60.

“හන්දුත්තරියං දදාමි තෙ, ඉදං දුස්සං නිවාසය;
ඉදං දුස්සං නිවාසෙත්වා, එහි නික්ඛම සොහනෙ;
උපනික්ඛමස්සු හද්දෙ, පස්සාම තං බහිට්ඨිත”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ හන්දාති ගණ්භ. උත්තරියන්ති උපසංඛ්‍යානං උත්තරිසාටකන්ති අත්ථො. දදාමි තෙති තුය්හං දදාමි. ඉදං දුස්සං නිවාසයාති ඉදං මම උත්තරිසාටකං ත්වං නිවාසෙහි. සොහනෙති සුන්දරරූපෙ.

එවඤ්ච පන වත්වා අත්තතො උත්තරිසාටකං තස්සා උපනෙසි, සා තථා දියාමානස්ස අත්තතො අනුපකප්පනීයතඤ්ච, යථා දියාමානං උපකප්පති, තඤ්ච දස්සෙන්නි —

61.

“හත්ථෙන හත්ථෙ තෙ දින්තං, න මය්හං උපකප්පති;

එසෙත්ථුපාසකො සද්ධො, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො.

62.

“එතං අවිජාදයිත්වාන, මම දක්ඛිණමාදිස;
තථාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්ඳ්ධිනී”ති. —

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ හත්ථෙන හත්ථෙ තෙ දිත්තං, න මය්හං උපකප්පතීති,
මාරිස, තව හත්ථෙන මම හත්ථෙ තයා දිත්තං න මය්හං උපකප්පති න
විනිශ්චජ්ජති, උපභොගයොග්ගං න භොතීති අත්ථො. එසෙත්ථුපාසකො
සද්ධොති එසො රතනත්තයං උද්දිස්ස සරණගමනෙන උපාසකො
කම්මඵලසද්ධාය ව සමන්තාගතත්තා සද්ධො එත්ථ එතස්මිං ජනසමූහෙ
අත්ථී. එතං අවිජාදයිත්වාන, මම දක්ඛිණමාදිසාති එතං උපාසකං මම
දියාමානං සාධකං පරිදහාපෙත්වා තං දක්ඛිණං මය්හං ආදිස පත්තිදානං
දෙහි. තථාහං සුඛිතා හෙස්සන්ති තථා කතෙ අහං සුඛිතා දිබ්බවත්ථනිවත්ථා
සුඛප්පත්තා හවිස්සාමිති.

තං සුත්වා වාණිජා තං උපාසකං න්භාපෙත්වා විලිම්පෙත්වා වත්ථයුගෙන
අවිජාදෙසුං. තමත්ථං පකාසෙත්තා සඬගීතිකාරා —

63.

“තඤ්ච තෙ න්භාපයිත්වාන, විලිම්පෙත්වාන වාණිජා;
වත්ථෙහවිජාදයිත්වාන, තස්සා දක්ඛිණමාදිසුං.

64.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය, විපාකො උදපජ්ජථ;
භොජනච්ඡාදනපාතීයං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

65.

“තතො සුද්ධා සුවිචසනා, කාසිකුත්තමධාරිනී;
හසන්තී විමානා නික්ඛමි, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං”න්ති. —

තිස්සො ගාථායො අවොචුං.

63. තත්ථ තන්ති තං උපාසකං. ව-සද්දො නිපාතමත්තං. තෙති තෙ
වාණිජාති යොජනා. විලිම්පෙත්වානාති උත්තමෙන ගත්ථෙන විලිම්පෙත්වා.
වත්ථෙහවිජාදයිත්වානාති වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නං සබ්බඤ්ජනං භොජනං
භොජෙත්වා නිවාසනං උත්තරීයන්ති ද්විති වත්ථෙහි අවිජාදෙසුං, ද්වෙ
වත්ථානි අදංසුති අත්ථො. තස්සා දක්ඛිණමාදිසුන්ති තස්සා පෙතියා තං
දක්ඛිණං ආදිසිංසු.

64. සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙති අනු-ති නිපාතමත්තං, තස්සා දක්ඛිණාය උද්දිට්ඨසමනන්තරමෙව. විපාකො උදපජ්ජමාති තස්සා පෙනියා විපාකො දක්ඛිණාය එලං උජ්ජජ්ජි. කිදිසොති පෙනී ආහ භොජනවිජාදනපාතීයන්ති. නානප්පකාරං දිබ්බභොජනසදිසං භොජනඤ්ච නානාවිරාගවණ්ණසමුජ්ජලං දිබ්බවත්ථසදිසං වත්ථඤ්ච අනෙකවිධං පානකඤ්ච දක්ඛිණාය ඉදං ඊදිසං එලං උදපජ්ජමාති යොජනා.

65. තතොති යථාචුත්තභොජනාදිපටිලාභතො පවිජා. සුද්ධාති න්හානෙන සුද්ධසරීරා. සුවිවසනාති සුවිසුද්ධවත්ථනිවත්ථා. කාසිකුත්තමධාරිතීති කාසිකවත්ථතොපි උත්තමවත්ථධාරිතී. භසන්තීති “පස්සථ තාව තුම්භාකං දක්ඛිණාය ඉදං එලවිසෙස”න්ති පකාසනවසෙන භසමානා විමානතො නික්ඛමි.

අථ තෙ වාණිජා එවං පව්චක්ඛතො පුඤ්ඤඵලං දිස්වා අවිජරියබ්භුතචිත්තජාතා තස්මිං උපාසකෙ සඤ්ජාතගාරවබ්භුමානා කතඤ්ජලී තං පශිරූපාසිංසු. සොපි තෙ ධම්මකථාය භියොයාසොමත්තාය පසාදෙන්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසි. තෙ තාය විමානපෙනියා කතකම්මං -

66.

“සුවිත්තරූපං රූචිරං, විමානං තෙ පභාසති;
දෙවතෙ පුව්ජිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං එල”න්ති. -

ඉමාය ගාථාය පුව්ජිංසු. තත්ථ සුවිත්තරූපන්ති භත්ථිඅස්සඉත්ථිපුරිසාදිවසෙන වෙව මාලාකම්මලතාකම්මාදිවසෙන ව සුට්ඨු විහිතචිත්තරූපං. රූචිරන්ති රමණීයං දස්සනීයං. කිස්ස කම්මස්සිදං එලන්ති කිදිසස්ස කම්මස්ස, කිං දානමයස්ස උදාහු සීලමයස්ස ඉදං එලන්ති අත්ථො.

සා තෙහි එවං පුට්ඨා “මයා කතස්ස පරිත්තකස්ස කුසලකම්මස්ස තාව ඉදං එලං, අකුසලකම්මස්ස පන ආයතිං නිරයෙ ඵදිසං භවිස්සති”ති තදුභයං ආචික්ඛන්ති -

67.

“භික්ඛුනො වරමානස්ස, දොණ්ණිමිමජ්ජනිං අහං;
අදාසිං උජුභූතස්ස, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.

68.

“තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, විපාකං දීසමන්තරං;
අනුභොමි විමානස්මිං, තඤ්ච දානි පරිත්තකං.

69.

“උද්ධං චතුභි මාසෙහි, කාලංකිරියා භවිස්සති;
එකන්තකටුකං සොරං, නිරයං පපතිස්සහං.

70.

“චතුක්කණ්ණං චතුද්වාරං, විහත්තං භාගසො මිතං;
අයොපාකාරපරියන්තං, අයසා පටිකුජ්ජිතං.

71.

“තස්ස අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා.

72.

“තත්ථාහං දීඝමද්ධානං, දුක්ඛං වෙදිස්ස වෙදනං;
එලඤ්ච පාපකම්මස්ස, තස්මා සොවාමහං භුස”න්ති. — ගාථායො
අභාසි;

67. තත්ථ භික්ඛුනො වරමානස්සාති අඤ්ඤතරස්ස භින්තකිලෙසස්ස භික්ඛුනො භික්ඛාය වරන්තස්ස. දොණ්ණිමමජ්ජනිති විස්සන්දමානතෙලං පිඤ්ඤාකං. උජුභුතස්සාති විත්තජම්භවඛිකකුට්ඨිභාවකරානං කිලෙසානං අභාවෙන උජුභාවජ්ජත්තස්ස. විජ්ජසන්තෙන වෙනසාති කම්මඵලසද්ධාය සුට්ඨු පසන්තෙන විත්තෙන.

68-69. දීඝමන්තරන්ති ම-කාරො පදසන්ධිකරො, දීඝඅන්තරං දීඝකාලන්ති අත්ථො. තඤ්ච දානි පරිත්තකන්ති තඤ්ච පුඤ්ඤඵලං විපක්කවිපාකත්තා කම්මස්ස ඉදානි පරිත්තකං අජ්ජාවසෙසං, න විරෙනෙව ඉතො චවිස්සාමීති අත්ථො. තෙනාහ “උද්ධං චතුභි මාසෙහි, කාලංකිරියා භවිස්සති”ති චතුභි මාසෙහි උද්ධං චතුන්තං මාසානං උපරි පඤ්චමෙ මාසෙ මම කාලංකිරියා භවිස්සතිති දස්සෙති. එකන්තකටුකන්ති එකන්තෙනෙව අනිට්ඨජඵස්සායතනිකභාවතො එකන්තදුක්ඛන්ති අත්ථො. සොරන්ති දාරුණං. නිරයන්ති නත්ථි එත්ථ අයො සුඛන්ති කත්වා “නිරය”න්ති ලද්ධනාමං නරකං. පපතිස්සහන්ති පපතිස්සාමි අහං.

70. “නිරය”න්ති වෙන්ථ අවිච්ඡිමහානිරයස්ස අධිජ්ජෙතත්තා තං සරුපතො දස්සෙතුං “චතුක්කණ්ණ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ චතුක්කණ්ණන්ති චතුක්කොණං. චතුද්වාරන්ති චතුසු දිසාසු චතුභි ද්වාරෙහි යුත්තං. විහත්තන්ති සුට්ඨු විහත්තං.

භාගසොති භාගතො. මිතන්ති තුලිතං. අයොපාකාරපරියන්තන්ති අයොමයෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තං. අයසා පටිකුජ්ජිතන්ති අයොපටලෙනෙව උපරි පිහිතං.

71-72. තෙජසා යුතාති සමන්තතො සමුට්ඨිතජාලෙන මහතා අග්ගිනා නිරන්තරං සමායුතජාලා. සමන්තා යොජනසතන්ති එවං පන සමන්තා බහි සබ්බදිසාසු යොජනසතං යොජනානං සතං. සබ්බදාති සබ්බකාලං. ඵරිත්වා තිට්ඨතීති ඛ්‍යාපෙත්වා තිට්ඨති. තත්ථාති තස්මිං මහානිරයෙ. වෙදිස්සන්ති වෙදිස්සාමි අනුභවිස්සාමි. එලඤ්ච පාපකම්මස්සාති ඉදං ඊදිසං දුක්ඛානුභවනං මහා එවං කතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස එලන්ති අත්ථො.

එවං තාය අත්තනා කතකම්මඵලෙ ආයතිං නෙරයිකහයෙ ව පකාසිතෙ සො උපාසකො කරුණාසඤ්චොදිතමානසො “හන්දස්සාහං පතිට්ඨා භවෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා ආහ – “දෙවනෙ, ත්වං මය්හං එකස්ස දානවසෙන සබ්බකාමසම්ඤ්ඤා උට්ඨාරසම්පත්තියුත්තා ජාතා, ඉදාති පන ඉමෙසං උපාසකානං දානං දත්වා සත්ථු ව ගුණෙ අනුස්සරිත්වා නිරයුපපත්තිතො මුච්චිස්සසී”ති. සා පෙතී හට්ඨතුට්ඨා “සාධු”ති වත්වා තෙ දිබ්බෙන අන්තපානෙන සන්තප්පෙත්වා දිබ්බාති වත්ථාති නානාවිධාති රතනාති ව අදාසි, හගවන්තඤ්ච උද්දිස්ස දිබ්බං දුස්සයුගං තෙසං හත්ථෙ දත්වා “අඤ්ඤතරා, හන්තෙ, විමානපෙතී හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දතීති සාවත්ථිං ගන්ත්වා සත්ථාරං මම වචනෙන වන්ද්වා”ති වන්දනඤ්ච පෙසෙසි, තඤ්ච නාවං අත්තනො ඉද්ධානුභාවෙන තෙහි ඉච්ඡිතපට්ටනං තං දිවසමෙව උපනෙසි.

අථ තෙ වාණිජා තතො පට්ටනතො අනුක්කමෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙතවනං පවිසිත්වා සත්ථු තං දුස්සයුගං දත්වා වන්දනඤ්ච නිවෙදෙත්වා ආදිතො පට්ඨාය තං පවත්ති. හගවතො ආරොවෙසුං. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතා. තෙ පන උපාසකා දුතියදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස මහාදානං දත්වා තස්සා දක්ඛිණමාදිසිංසු. සා ව තතො පෙතලොකතො චචිත්වා විවිධරතනවිජ්ජොතිතෙ තාවතිංසභවනෙ කතකම්මානෙ අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා නිබ්බත්තිති.

බල්ලාටියපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. නාගපෙතවත්පුවණ්ණනා

පුරතොව සෙනෙන පලෙති හත්ථිනාති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ ද්වෙ බ්‍රාහ්මණපෙනෙ ආරම්භ වුත්තං. ආයස්මා කිර සංකිච්චො සත්තවස්සිකො බුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පත්වා සාමණෙරභූමියං යීතො තිංසමත්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං අරඤ්ඤායතනෙ වසන්තො තෙසං භික්ඛුනං පඤ්චන්තං වොරසතානං හත්ථතො ආගතං මරණම්පි බාහිත්වා තෙ ව වොරෙ දමෙත්වා පබ්බාපෙත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. සත්ථා තෙසං භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්සු. අථායස්මා සංකිච්චො පරිපුණ්ණවස්සො ලද්ධපසම්පදො තෙහි පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං බාරාණසිං ගන්ත්වා ඉසිපතනෙ විහාසි. මනුස්සා

ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා පසන්නමානසා වීරීපටිපාටියා වග්ගවග්ගො හුත්වා ආගන්තුකදානං අදංසු. තත්ථ අඤ්ඤතරො උපාසකො මනුස්සෙ නිව්වහත්තෙ සමාදපෙසි, තෙ යථාබලං නිව්වහත්තං පට්ඨපෙසුං.

තෙන ච සමයෙන බාරාණසියං අඤ්ඤතරස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ද්වෙ පුත්තා එකා ච ධිතා අහෙසුං. තෙසු ජෙට්ඨපුත්තො තස්ස උපාසකස්ස මිත්තො අහොසි. සො තං ගහෙත්වා ආයස්මතො සංකිච්චස්ස සන්තිකං අගමාසි. ආයස්මා සංකිච්චො තස්ස ධම්මං දෙසෙසි. සො මුදුවිත්තො අහොසි. අථ නං සො උපාසකො ආහ - “ත්වං එකස්ස භික්ඛුනො නිව්වහත්තං දෙහී”ති. “අනාවිණ්ණං අම්භාකං බ්‍රාහ්මණානං සමණානං සකාපුත්තියානං නිව්වහත්තදානං, තස්මා නාහං දස්සාමි”ති. “කිං මය්‍හම්පි භත්තං න දස්සාමි”ති? “කථං න දස්සාමි”ති ආහ. “යදි එවං යං මය්‍හං දෙසි, තං එකස්ස භික්ඛුස්ස දෙහී”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා දුතියදිවසෙ පාතොව විහාරං ගන්ත්වා එකං භික්ඛුං ආනෙත්වා හොපෙසි.

එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ භික්ඛුනං පටිපත්තිං දිස්වා ධම්මඤ්ච සුණිත්වා තස්ස කනිට්ඨභාතා ච හගිනී ච සාසනෙ අභිජ්ජසන්නා පුඤ්ඤකම්මරතා ච අහෙසුං. එවං තෙ තයො ජනා යථාච්චවං දානානි දෙන්තා සමණබ්‍රාහ්මණෙ සක්කරිංසු ගරුං කරිංසු මානෙසුං පූජෙසුං. මාතෘපිතරො පන නෙසං අස්සද්ධා අජ්ජසන්නා සමණබ්‍රාහ්මණෙසු අගාරවා පුඤ්ඤකිරියාය අනාදරා අච්ඡන්දිකා අහෙසුං. තෙසං ධිතරං දාරිකං මාතුලපුත්තස්සත්ථාය ඤාතකා වාරෙසුං. සො ච ආයස්මතො සංකිච්චස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සංවෙගජාතො පබ්බජිත්වා නිව්වං අත්තනො මාතු-ගෙහං භුඤ්ජිතුං ගච්ඡති. තං මාතා අත්තනො භාතු-ධිතාය දාරිකාය පලොභෙති. තෙන සො උක්කණ්ඨිතො හුත්වා උපජ්ඣායං උපසඬගමිත්වා ආහ - “උප්පබ්බජිස්සාමහං, භත්තෙ, අනුජානාථ ම”න්ති. උපජ්ඣායො තස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ආහ - “සාමණෙර, මාසමත්තං ආගමෙහී”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා මාසෙ අතික්කන්තෙ තථෙව ආරොචෙසි. උපජ්ඣායො පුන “අඬ්ඬමාසං ආගමෙහී”ති ආහ. අඬ්ඬමාසෙ අතික්කන්තෙ තථෙව චුත්තෙ පුන “සත්තාහං ආගමෙහී”ති ආහ. සො “සාධු”ති පටිස්සුණි. අථ තස්මිං අත්තොසත්තාහෙ සාමණෙරස්ස මාතුලානියා ගෙහං විනට්ඨච්ඡදනං ජිණ්ණං දුබ්බලකුට්ටං වාතවස්සාභිහතං පරිපති. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී ද්වෙ පුත්තා සීතා ච ගෙහෙන අජ්ඣෙය්‍යත්ථා කාලමකංසු. තෙසු බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී ච පෙතයොනියං නිබ්බත්තිංසු, ද්වෙ පුත්තා ධිතා ච භුම්මදෙවෙසු. තෙසු ජෙට්ඨපුත්තස්ස භත්තියානං නිබ්බත්ති, කනිට්ඨස්ස අස්සතරිරථො, ධිතාය සුවණ්ණසිවිකා. බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච මහන්තෙ මහන්තෙ අයොමුග්ගරෙ ගහෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආකොටෙන්ති, අභිහතට්ඨානෙසු මහන්තා මහන්තා සට්ඨපමාණා ගණ්ඨා උට්ඨහිත්වා මුහුත්තෙනෙව පටිත්වා පරිභෙදජ්ජත්තා හොන්ති. තෙ

අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගණ්ඨෙ චාලෙත්වා කොධාහිභූතා නික්කරුණා ඵරුසවචනෙහි තජ්ජෙත්තා පුබ්බලොහිතං පිවන්ති, න ච තිත්තිං පටිලහන්ති.

අථ සාමණෙරො උක්කණ්ඨාහිභූතො උපජ්ඣායං උපසඬ්ඨකමිත්වා ආහ — “හත්තෙ, මයා පටිඤ්ඤාතදිවසා විතිවත්තා, ගෙහං ගමිස්සාමි, අනුජානාම” ති. අථ නං උපජ්ඣායො “අත්ථඬ්ගතෙ සූරියෙ කාලපක්ඛවාතුද්දසියා පවත්තමානාය ඵහි” ති වත්වා ඉසිපතනවිහාරස්ස පිට්ඨිපස්සෙන ටොකං ගන්ත්වා අට්ඨාසි. තෙන ච සමයෙන තෙ ද්වෙ දෙවපුත්තා සද්ධිං හගිනියා තෙනෙව මග්ගෙන යක්ඛසමාගමං සම්භාවෙතූං ගච්ඡන්ති, තෙසං පන මාතෘපිතරො මුග්ගරහත්ථා ඵරුසවාචා කාළරූපා ආකුලාකුලලුඛපතිතකෙසභාරා අග්ගිදඩ්ඨතාලක්ඛන්ධසදිසා විගලිතපුබ්බලොහිතා වලිතගත්තා අතිවිය ජෙගුවිජබ්භවිජදස්සනා තෙ අනුබන්ධන්ති.

අථායස්මා සංක්ඛිට්ඨො යථා සො සාමණෙරො තෙ සබ්බෙ ගච්ඡන්තෙ පස්සති, තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අහිසඬ්ඛරිත්වා සාමණෙරං ආහ — “පස්සසි ත්වං, සාමණෙර, ඉමෙ ගච්ඡන්තෙ” ති? “ආම, හත්තෙ, පස්සාමි” ති. “තෙන හි ඉමෙහි කතකම්මං පටිපුච්ඡා” ති. සො හත්ථියානාදිහි ගච්ඡන්තෙ අනුක්කමෙන පටිපුච්ඡි. තෙ ආහංසු — “යෙ පච්ඡන්තො පෙතා ආගච්ඡන්ති, තෙ පටිපුච්ඡා” ති. සාමණෙරො තෙ පෙතෙ ගාථාහි අජ්ඣාහාසි —

73.

“පුරතොව සෙනෙන පලෙති හත්ථිනා, මජ්ඣෙ පන අස්සතරීරථෙන;
පච්ඡා ච කඤ්ඤා සිවිකාය නියති, ඔභාසයන්ති දස සබ්බසො දිසා.

74.

“තුම්භෙ පන මුග්ගරහත්ථපාණිනො, රුදංමුබා ඡින්නපහින්නගත්තා;
මනුස්සභූතා කිමකත්ථ පාපං, යෙනඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පිචාථ ලොහිත” ති.

තත්ථ පුරතොති සබ්බපඨමං. සෙනෙනාති පණ්ඩරෙන. පලෙතීති ගච්ඡති. මජ්ඣෙ පනාති හත්ථිං ආරුළ්භස්ස සිවිකං ආරුළ්භාය ච අත්තරෙ. අස්සතරීරථෙනාති අස්සතරීයුත්තෙන රථෙන පලෙතීති යොජනා. නියතීති වහියති. ඔභාසයන්ති දස සබ්බසො දිසාති සබ්බතො සමන්තතො සබ්බා දස දිසා අත්තතො සරීරජ්ජහාහි වත්ථාහරණාදිජ්ජහාහි ච විජ්ජොතයමානා. මුග්ගරහත්ථපාණිනොති මුග්ගරා හත්ථසඬ්ඛාතෙසු පාණිසු යෙසං තෙ මුග්ගරහත්ථපාණිනො, භූමිසණ්ඨකරණියාදිසු පාණිවොහාරස්ස

ලබ්භමානත්තා හත්ථසද්දෙන පාණි එව විසෙසිතො. ඡින්නපහින්නගත්තාති මුග්ගරජපහාරෙන තත්ථ තත්ථ ඡින්නපහින්නසරීරා. පිචාථාති පිචථ.

එවං සාමණෙරෙන පුට්ඨා තෙ පෙතා සබ්බං තං

පවත්තිං චතුහි ගාථාහි පච්චහාසිංසු -

75.

“පුරතොව යො ගච්ඡති කුඤ්ජරෙන, සෙනෙන නාගෙන චතුක්කමෙන;
අම්භාක පුත්තො අහු ජෙට්ඨකො සො, දානානි දත්ථාන සුඛී පමොදති.

76.

“යො යො මජ්ඣෙ අස්සතරීරථෙන, චතුඛිහි සුත්තෙන සුවග්ගිතෙන;
අම්භාක පුත්තො අහු මජ්ඣිමො සො, අමච්ඡරී දානපති විරොචති.

77.

“යා සා ව පච්ඡා සිව්කාය නියති, නාරි සපඤ්ඤා මිගමන්දලොචනා;
අම්භාක ධිතා අහු සා කනිට්ඨිකා, භාගඨ්ඨිහාගෙන සුඛී පමොදති.

78.

“එතෙ ව දානානි අදංසු පුබ්බෙ, පසන්නවිත්තා සමණබ්‍රාහ්මණානං;
මයං පන මච්ඡරීනො අහුම්භ, පරිභාසකා සමණබ්‍රාහ්මණානං;
එතෙ ව දත්ථා පරිවාරයන්ති, මයඤ්ච සුස්සාම නලොච ඡින්නො”ති.

75. තත්ථ පුරතොව යො ගච්ඡති ඉමෙසං ගච්ඡන්තානං යො පුරතො ගච්ඡති. “යොසො පුරතො ගච්ඡති”ති වා පාඨො, තස්ස යො එසො පුරතො ගච්ඡති අත්ථො. කුඤ්ජරෙනාති කුං පථවිං ජීරයති, කුඤ්ජෙසු වා රමති චරතිති “කුඤ්ජරො”ති ලද්ධනාමෙන හත්ථිනා. නාගෙනාති, නාස්ස අගමනීයං අනභිභවනීයං අත්ථිති නාගා, තෙන නාගෙන. චතුක්කමෙනාති චතුප්පදෙන. ජෙට්ඨකොති පුබ්බජො.

76-77. චතුඛිහි චතුහි අස්සතරීහි. සුවග්ගිතෙනාති සුන්දරගමනෙන වාතුරගමනෙන. මිගමන්දලොචනාති මිගී විය මන්දක්ඛිකා. භාගඨ්ඨිහාගෙනාති භාගස්ස අඨ්ඨිහාගෙන, අත්තනා ලද්ධකොට්ඨාසතො අඨ්ඨිහාගදානෙන හෙතුභූතෙන. සුඛීති සුඛීති. ලිඨ්ඨිහවිපල්ලාසෙන හෙතං චුත්තං.

78. පරිභාසකාති අක්කොසකා. පරිවාරයන්තීති දිබ්බෙසු කාමගුණෙසු අත්තනො ඉන්ද්‍රියානි ඉතො චිතො ච යථාසුඛං වාරෙන්ති, පරිජනෙහි වා අත්තනො පුඤ්ඤානුභාවනිස්සන්දෙන පරිවරියං කාරෙන්ති. මයඤ්ච සුස්සාම නලොව ජින්නොති මයං පන ජින්නො ආතපෙ ඛින්නො නලො විය සුස්සාම, බුජ්ජිපාසාහි අඤ්ඤමඤ්ඤං දණ්ඩාහිසාතෙහි ච සුක්ඛා විසුක්ඛා භවාමාති.

එවං අත්තනො පාපං සම්පවෙදෙන්වා “මයං තුය්හං මාතුලමාතුලානියො”ති ආචික්ඛිංසු. තං සුත්වා සාමණෙරො සඤ්ජාතසංවෙගො “එවරුපානං කිබ්බිසකාරිතං කථං නු ඛො භොජනානි සිජ්ඣන්ති”ති ප්‍රච්ඡන්තො –

79.

“කිං තුම්භාකං භොජනං කිං සයානං, කථංඤ්ච යාපෙථ සුපාපධම්මිනො;

පහුතභොගෙසු අනජ්ජකෙසු, සුඛං විරාධාය දුක්ඛජ්ජ පත්තා”ති. –

ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ කිං තුම්භාකං භොජනන්ති කිදිසං තුම්භාකං භොජනං? කිං සයානන්ති කිදිසං සයනං? “කිං සයානා”ති කෙච්ච පදන්ති, කිදිසා සයනා, කිදිසෙ සයනෙ සයථාති අත්ථො. කථංඤ්ච යාපෙථාති කෙන පකාරෙන යාපෙථ, “කථං වො යාපෙථා”තිපි පාඨො, කථං තුම්භෙ යාපෙථාති අත්ථො. සුපාපධම්මිනොති සුට්ඨු අතිවිය පාපධම්මා. පහුතභොගෙසුති අපරියන්තෙසු උළාරෙසු භොගෙසු සන්තෙසු. අනජ්ජකෙසුති න අජ්ජකෙසු බහුසු. සුඛං විරාධායාති සුඛහෙතුනො පුඤ්ඤස්ස අකරණෙන සුඛං විරජ්ඣන්වා විරාධෙන්වා. “සුඛස්ස විරාධෙනා”ති කෙච්ච පදන්ති. දුක්ඛජ්ජ පත්තාති අජ්ජ ඉදානි ඉදං පෙතයොනිපරියාපන්තං දුක්ඛං අනුජ්ජත්තාති.

එවං සාමණෙරෙන පුට්ඨා පෙතා තෙන ප්‍රච්ඡිතමත්ථං විස්සජ්ජෙන්තා –

80.

“අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වාන, පිවාම පුබ්බලොහිතං;
බහුං විත්වා න ධාතා භොම, නච්ඡාදිම්භසෙ මයං.

81.

“ඉච්චෙච මච්චා පරිදෙවයන්ති, අදායකා පෙච්ච යමස්ස ඨායිනො;
යෙ තෙ විදිච්ච අධිගම්ම භොගෙ, න භුඤ්ජරෙ නාපි කරොන්ති පුඤ්ඤං.

82.

“තෙ බුජ්ජිපාසුපගතා පරත්ථ, පච්ඡා චිරං ඤායරෙ ඩය්භමානා;

කම්මානි කත්වාන දුබ්බානි, අනුභොන්ති දුක්ඛං කට්ඨකප්ඵලානි.

83.

“ඉත්තරඤ්ඤි ධනං ධඤ්ඤං, ඉත්තරං ඉධ ජීවිතං;
ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤත්වා, දීපං කයිරාථ පණ්ඩිතො.

84.

“යෙ තෙ ඵලං පජානන්ති, නරා ධම්මස්ස කොවිදා;
තෙ දාතෙ නප්පමජ්ජන්ති, සුත්වා අරහතං වචො” ති. —

පඤ්ච ගාථා අභාසිංසු.

80-81. තත්ථ න ධාතා භොමානි ධාතා සුභිතා තිත්තා න භොම. නච්ඡාදිම්භසෙති න රුච්චාම, න රුචිං උප්පාදෙම, න තං මයං අත්තතො රුචියා පිච්ඡසාමානි අත්ථො. ඉච්චෙව්වානි ඵලමෙව. මච්චා පරිදෙවයන්තීති මයං විය අඤ්ඤෙපි මනුස්සා කතකිබ්බියා පරිදෙවන්ති කන්දන්ති. අදායකානි අදානසීලා මච්ඡරිතො. යමස්ස යායිතොති යමලොකසඤ්ඤිතෙ යමස්ස යාතෙ පෙත්තිවිසයෙ යානසීලා. යෙ තෙ විදිච්ච අධිගම්මභොගෙති යෙ තෙ සම්පති ආයතිඤ්ච සුඛවිසෙසවිධායකෙ භොගෙ වින්දිත්වා පටිලභිත්වා. න භුඤ්ජරෙ නාපි කරොන්ති පුඤ්ඤන්ති අම්භෙ විය සයම්පි න භුඤ්ජන්ති, පරෙසං දෙන්තා දානමයං පුඤ්ඤම්පි න කරොන්ති.

82. තෙ බුජ්ජිපාසුපගතා පරත්ථානි තෙ සත්තා පරත්ථ පරලොකෙ පෙත්තිවිසයෙ ජිසච්ඡාපිපාසාහිභූතා හුත්වා. චිරං ඤායරෙ ඩය්භමානානි බුද්ධාදිභෙතූකෙන දුක්ඛග්ගිනා “අකතං වත අම්භෙහි කුසලං, කතං පාප”න්තිආදිනා වත්තමානෙන විජ්ජට්ඨාරග්ගිනා පරිඬය්භමානා ඤායන්ති, අනුත්ථුනන්ති අත්ථො. දුබ්බානීති දුක්ඛවිපාකානි. අනුභොන්ති දුක්ඛං කට්ඨකප්ඵලානීති අනිට්ඨඵලානි පාපකම්මානි කත්වා චිරකාලං දුක්ඛං ආපායිකදුක්ඛං අනුභවන්ති.

83-84. ඉත්තරන්ති න චිරකාලට්ඨාසි, අනිච්චං විපරිණාමධම්මං. ඉත්තරං ඉධ ජීවිතන්ති ඉධ මනුස්සලොකෙ සත්තානං ජීවිතම්පි ඉත්තරං පරිත්තං අප්පකං. තෙනාහ භගවා — “යො චිරං ජීවති, සො වස්සසතං අප්පං වා හියෙයා” ති (දී. නි. 2.91; සං. නි. 1.145; අ. නි. 7.74). ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤත්වානි ධනධඤ්ඤාදිඋපකරණං මනුස්සානං ජීවිතඤ්ච ඉත්තරං පරිත්තං ඛණිකං න චිරස්සන්ති පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා. දීපං කයිරාථ පණ්ඩිතොති සපඤ්ඤො පුරිසො දීපං අත්තතො පතිට්ඨං පරලොකෙ හිතසුඛාධිට්ඨානං කරෙයා. යෙ තෙ ඵලං පජානන්ති යෙ තෙ මනුස්සා මනුස්සානං භොගානං ජීවිතස්ස ව ඉත්තරභාවං යාථාවතො ජානන්ති, තෙ දාතෙ සබ්බකාලං නප්පමජ්ජන්ති. සුත්වා අරහතං වචොති අරහතං බුද්ධාදීනං අරියානං වචනං සුත්වා, සුතත්තානි අත්ථො. සෙසං පාකට්ඨෙව.

එවං තෙ පෙනා සාමණේරෙන පුට්ඨා තමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “මයං තුය්හං මාතුලමාතුලානියො”ති පවෙදෙසුං. තං සුත්වා සාමණේරො සඤ්ජාතසංවෙගො උක්කණ්ඨං පටිච්චනොදෙන්වා උපජ්ඣායස්ස පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා එවමාහ – “යං, හන්තෙ, අනුකම්පකෙන කරණීයං අනුකම්පං උපාදාය, තං මෙ තුම්හෙහි කතං, මහතා වතම්හි අනත්ථපාතතො රක්ඛිතො, න දානි මෙ සරාවාසෙන අත්ථො, අභිරම්ස්සාමි බ්‍රහ්මචරියවාසෙ”ති. අථායස්මා සංකිච්චො තස්ස අජ්ඣායසානුරූපං කම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. සො කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තො නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. ආයස්මා පන සංකිච්චො තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසි. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරොන ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

නාගපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. උරගපෙතවත්පුවණ්ණනා

උරගොව තචං ජිණ්ණන්ති ඉදං සත්ථා පෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස පුත්තො කාලමකාසි. සො පුත්තමරණහෙතු පරිදෙවසොකසමාපන්නො ඛහි නික්ඛමිත්වා කිඤ්චි කම්මං කාතුං අසක්කොන්තො ගෙහෙයෙව අට්ඨාසි. අථ සත්ථා පච්චුසවෙලායං මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො තං උපාසකං දිස්වා පුබ්බණ්ඨසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා ද්වාරෙ අට්ඨාසි. උපාසකො ච සත්පු ආගතභාවං සුත්වා සීසං උට්ඨාය ගන්ත්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා හත්ථතො පත්තං ගහෙන්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා අදාසි. නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. උපාසකොපි භගවත්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තං භගවා “කිං, උපාසක, සොකපරෙතො විය දිස්සති”ති ආහ. “ආම, භගවා, පියො මෙ පුත්තො කාලකතො, තෙනාහං සොවාමි”ති. අථස්ස භගවා සොකචිතොදනං කරොන්තො උරගජාතකං (ජා. 1.5.19 ආදයො) කට්ඨෙසි.

අතීතෙ කිර කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං ධම්මපාලං නාම බ්‍රාහ්මණකුලං අහොසි. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී පුත්තො ධිතා සුණිසා දාසිති ඉමෙ සබ්බෙපි මරණානුස්සතිභාවනාහිරතා අහෙසුං. තෙසු යො ගෙහතො නික්ඛමති, සො සෙසජනෙ ඔවදිත්වා නිරපෙක්ඛොව නික්ඛමති. අට්ඨකදිවසං බ්‍රාහ්මණො පුත්තෙන සද්ධිං සරතො නික්ඛමිත්වා බෙත්තං ගන්ත්වා කසති. පුත්තො සුක්ඛතිණපණ්ණකට්ඨානි ආලිම්පෙති. තත්ථෙකො කණ්ඨසප්පො ධාහහයෙන රුක්ඛසුසිරතො නික්ඛමිත්වා ඉමං බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තං ඩංසි. සො විසවෙගෙන මුච්ඡිතො තත්ථෙව පරිපතීත්වා කාලකතො, සක්කො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බත්ති. බ්‍රාහ්මණො පුත්තං මතං

දිස්වා කම්මන්තසම්පෙත ගච්ඡන්තං එකං පුරිසං එවමාහ – “සම්ම, මම සරං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණං එවං වදෙහි ‘න්භායිත්වා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා එකස්ස භත්තං මාලාගන්ධාදීනි ච ගහෙත්වා තුරිතං ආගච්ඡතු’ති”. සො තත්ථ ගන්ත්වා තථා ආරොවෙසී, ගෙහජනොපි තථා අකාසී. බ්‍රාහ්මණො න්භත්වා භුඤ්ජිත්වා විලිම්භිත්වා පරිජනපරිවුතො පුත්තස්ස සරීරං චිතකං ආරොපෙත්වා අග්ගිං දත්වා දාරුක්ඛන්ධං ඩහන්තො විය නිස්සොකො නිස්සන්තාපො අනිච්චසඤ්ඤං මනසි කරොන්තො අට්ඨාසී.

අථ බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො සක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති, සො ච අම්භාකං බොධිසත්තො අහොසී. සො අත්තනො පුරිමජාතිං කතපුඤ්ඤඤව පච්චවෙක්ඛිත්වා පිතරං ඤාතකෙ ච අනුකම්පමානො බ්‍රාහ්මණවෙසෙන තත්ථ ආගන්ත්වා ඤාතකෙ අසොචන්තෙ දිස්වා “අම්භො, මිගං ක්‍රමාපෙථ, අම්භාකං මංසං දෙථ, ඡාතොම්හි”ති ආහ. “න මිගො, මනුස්සො බ්‍රාහ්මණො”ති ආහ. “කිං තුම්භාකං පච්චත්ථිකො එසො”ති? “න පච්චත්ථිකො, උරෙ ඡාතො ඔරසො මහාගුණවත්තො තරුණපුත්තො”ති ආහ. “කිමත්ථං තුම්භෙ තථාරූපෙ ගුණවති තරුණපුත්තෙ මතෙ න සොචථා”ති? තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො අසොචනකාරණං කථෙන්නො –

85.

“උරගොව තචං ජිණ්ණං, හිත්වා ගච්ඡති සං තනුං;
එවං සරීරෙ නිබ්භොගෙ, පෙනෙ කාලකතෙ සති.

86.

“ඩය්භමානො න ඡානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගතී”ති. –

ද්වෙ ගාථා අභාසී.

85-86. තත්ථ උරගොති උරෙන ගච්ඡතිති උරගො. සප්පස්සෙතං අධිවචනං. තචං ජිණ්ණන්ති ජප්පර්භාවෙන ජිණ්ණං පුරාණං අත්තනො තචං නිම්මොකං. හිත්වා ගච්ඡති සං තනුන්ති යථා උරගො අත්තනො ජිණ්ණතචං රුක්ඛන්තරෙ වා කට්ඨන්තරෙ වා මූලන්තරෙ වා පාසාණන්තරෙ වා කඤ්චුකං ඔමුඤ්චන්තො විය සරීරතො ඔමුඤ්චිත්වා පහාය ඡඩ්ඛිත්වා යථාකාමං ගච්ඡති, එවමෙව සංසාරෙ පරිබ්භමන්තො සත්තො පොරාණස්ස කම්මස්ස පරික්ඛිණත්තා ජප්පර්භූතං සං තනුං අත්තනො සරීරං හිත්වා ගච්ඡති, යථාකම්මං ගච්ඡති, පුනඛිභවවසෙන උපපජ්ජතිති අත්ථො. එවන්ති ඩය්භමානං පුත්තස්ස සරීරං දස්සෙන්නො ආහ. සරීරෙ නිබ්භොගෙති අස්ස විය අඤ්ඤෙසම්පි කායෙ එවං භොගවිරහිතෙ නිරත්ථකෙ ඡාතෙ. පෙනෙති ආයුඋස්මාවිඤ්ඤාණතො අපගතෙ. කාලකතෙ සතීති මතෙ ඡාතෙ. තස්මාති යස්මා ඩය්භමානො කායො අපෙතවිඤ්ඤාණත්තා ඩාහදුක්ඛං විය ඤාතීනං රුදිතං පරිදෙවිතම්පි න ඡානාති, තස්මා එතං මම පුත්තං නිමිත්තං කත්වා න

රොදාමි. ගතො සො තස්ස යා ගතීති යදි මතසත්තා න උච්ඡිජ්ජන්ති, මතස්ස පන කතොකාසස්ස කම්මස්ස වසෙන යා ගති පාටිකඬ්ඛා, තං චුතිඅනන්තරමෙව ගතො, සො න පුරිමඤ්ඤාතීනං රුදිතං පරිදෙවිතං වා පච්චාසීසති, නාපි යෙභුයොන පුරිමඤ්ඤාතීනං රුදිතෙන කාචි අත්ථසිද්ධීති අධිප්පායො.

එවං බ්‍රාහ්මණෙන අත්තනො අසොවනකාරණෙ කථිතෙ පරියායමනසිකාරකොසල්ලෙ පකාසිතෙ බ්‍රාහ්මණරූපො සක්කො බ්‍රාහ්මණං ආහ – “අම්ම, තුය්හං සො මතො කිං හොති”ති? “දස මාසෙ කුච්ඡිනා පරිහරිත්වා ථඤ්ඤං පායෙන්වා හත්ථපාදෙ සණ්ඨපෙත්වා සංවඩ්ඪිතො පුත්තො මෙ, සාමී”ති. “යදි එවං පිතා තාව පුරිසභාවෙන මා රොදතු, මාතු නාම හදයං මුදුකං, ත්වං කස්මා න රොදසී”ති? තං සුත්වා සා අරොදනකාරණං කථෙත්ති –

87.

“අනඛිනිතො තතො ආගා, නානුඤ්ඤාතො ඉතො ගතො;
යථාගතො තථා ගතො, තත්ථ කා පරිදෙවනා.

88.

“ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගතී”ති. –

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ අනඛිනිතොති අනච්චානො, “එහි මය්හං පුත්තභාවං උපගච්ඡා”ති එවං අපක්කොසිතො. තතොති යත්ථ පුබ්බෙ යිතො, තතො පරලොකතො. ආගාති ආගඤ්ඡි. නානුඤ්ඤාතොති අනනුමතො, “ගච්ඡ, තාත, පරලොක”න්ති එවං අම්හෙහි අවිස්සට්ඨො. ඉතොති ඉධලොකතො. ගතොති අපගතො. යථාගතොති යෙනාකාරෙන ආගතො, අම්හෙහි අනඛිනිතො එව ආගතොති අත්ථො. තථා ගතොති තෙනෙවාකාරෙන ගතො. යථා සකෙනෙව කම්මුනා ආගතො, තථා සකෙනෙව කම්මුනා ගතොති. එතෙන කම්මස්සකතං දස්සෙති. තත්ථ කා පරිදෙවනාති එවං අවසවත්තිකෙ සංසාරපවත්තෙ මරණං පටිච්ච කා නාම පරිදෙවනා, අයුත්තා සා පඤ්ඤවතා අකරණියාති දස්සෙති.

එවං බ්‍රාහ්මණියා වචනං සුත්වා තස්ස හගිනිං පුච්ඡි – “අම්ම, තුය්හං සො කිං හොති”ති? “භාතා මෙ, සාමී”ති. “අම්ම, හගිනියො නාම භාතුසු සිනෙහා, ත්වං කස්මා න රොදසී”ති? සාපි අරොදනකාරණං කථෙත්ති –

89.

“සවෙ රොදෙ කිස්ස අස්සං, තත්ථ මෙ කිං එලං සියා;
ඤාතිමිත්තසුභජ්ජානං, භියොනා නො අරතී සියා.

90.

“ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගතී”ති. —

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ සචෙ රොදෙ කිසා අස්සන්ති යදි අහං රොදෙයාං, කිසා පරිසුක්ඛසරීරා භවෙයාං. තත්ථ මෙ කිං ඵලං සියාති තස්මිං මය්හං භාතු මරණනිමිත්තෙ රොදනෙ කිං නාම ඵලං, කො ආනිසංසො භවෙයා? න තෙන මය්හං භාතිකො ආගච්ඡෙයා, නාපි සො තෙන සුගතිං ගච්ඡෙයාති අධිප්පායො. ඤාතිමිත්තසුභජ්ජානං, හියොයා නො අරතී සියාති අම්භාකං ඤාතීනං මිත්තානං සුභදයානඤ්ච මම සොචනෙන භාතුමරණදුක්ඛතො හියොයාපි අරතී දුක්ඛමෙව සියාති.

එවං භගිනියා වචනං සුත්වා තස්ස හරියං පුච්ඡි — “තුය්හං සො කිං භොතී”ති? “භත්තා මෙ, සාමී”ති. “හද්දෙ, ඉත්ථියො නාම භත්තරි සිනෙහා භොන්ති, තස්මිඤ්ච මනෙ විධවා අනාථා භොන්ති, කස්මා ත්වං න රොදසී”ති? සාපි අත්තනො අරොදනකාරණං කථෙන්නී —

91.

“යථාපි දාරකො චන්දං, ගච්ඡන්තමනුරොදති;
එවංසම්පදමෙවෙනං, යො පෙතමනුසොචති.

92.

“ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගතී”ති. —
ගාථාද්වයමාහ;

තත්ථ දාරකොති බාලදාරකො. චන්දන්ති චන්දමණ්ඩලං. ගච්ඡන්තන්ති නහං අබ්භුස්සුක්කමානං. අනුරොදතීති “මය්හං රථචක්කං ගහෙත්වා දෙහී”ති අනුරොදති. එවංසම්පදමෙවෙනන්ති යො පෙතං මතං අනුසොචති, තස්සෙතං අනුසොචනං එවංසම්පදං එවරූපං, ආකාසෙන ගච්ඡන්තස්ස චන්දස්ස ගහෙතුකාමතාසදිසං අලභිහනෙයාවත්ථුස්මිං ඉච්ඡාභාවතොති අධිප්පායො.

එවං තස්ස හරියාය වචනං සුත්වා දාසිං පුච්ඡි — “අම්ම, තුය්හං සො කිං භොතී”ති? “අයොයා මෙ, සාමී”ති. “යදි එවං තෙන ත්වං පොථෙත්වා වෙය්‍යාවච්චං කාරිතා භවිස්සසි, තස්මා මඤ්ඤෙ ‘සුමුත්තාහං තෙනා’ති න රොදසී”ති? “සාමි, මා මං එවං අවච, න චෙනං අනුච්ඡවිකං, අතිවිය ඛන්තිමෙත්තානුද්දයාසම්පන්නො යුත්තවාදී මය්හං අය්‍යපුත්තො උරෙ සංවඬ්ඬපුත්තො විය අභොසී”ති. අථ “කස්මා න රොදසී”ති? සාපි අත්තනො අරොදනකාරණං කථෙන්නී —

93.

“යථාපි බ්‍රහ්මෙ උදකුම්භො, හින්තො අප්පට්ඨසන්ධියො;
එවංසම්පදමෙවෙනං, යො පෙතමනුසොවති.

94.

“ඛය්‍හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න රොදාමි, ගතො සො තස්ස යා ගතී”ති. —

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ යථාපි බ්‍රහ්මෙ උදකුම්භො, හින්තො අප්පට්ඨසන්ධියොති බ්‍රාහ්මණ සෙය්‍යථාපි උදකසටො මුග්ගරජ්ජහාරාදිනා හින්තො අප්පට්ඨසන්ධියො පුන පාකතිකො න හොති. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයත්තා උත්තානත්ථමෙව.

සක්කො තෙසං කථං සුත්වා පසන්නමානසො “සම්මදෙව තුම්භෙහි මරණස්සති භාවිතා, ඉතො පට්ඨාය න තුම්භෙහි කසිඤ්ඤාකරණකිච්චං අත්ථී”ති තෙසං ගෙහං සත්තරතනහරිතං කත්වා “අප්පමත්තා දානං දෙථ, සීලං රක්ඛථ, උපොසථකම්මං කරොථා”ති ඔවදිත්වා අත්තානාඤ්ච තෙසං නිවෙදෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. තෙපි බ්‍රාහ්මණාදයො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොත්තා යාවතායුකං යත්වා දෙවලොකෙ උප්පජ්ජිංසු.

සත්ථා ඉමං ජාතකං ආහරිත්වා තස්ස උපාසකස්ස සොකසල්ලං සමුද්ධරිත්වා උපරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති.

උරගපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බුද්දක-අට්ඨකථාය පෙතවත්ථුස්මිං

ද්වාදසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස

පට්ඨමස්ස උරගවග්ගස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උඛ්ඛරිවග්ගො

1. සංසාරමොචකපෙතිවත්පුවණ්ණනා

නග්ගා දුඛබණ්ණරූපාසීති ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ මගධරට්ඨෙ ඉට්ඨකචතීනාමකෙ ගාමෙ අඤ්ඤතරං පෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. මගධරට්ඨෙ කිර ඉට්ඨකචතී ච දීඝරාජී වාති ද්වෙ ගාමකා අහෙසුං, තත්ථ බහු සංසාරමොචකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා පටිවසන්ති. අතීතෙ ච කාලෙ පඤ්චන්තං වස්සසතානං මත්ථකෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථී තත්ථෙව ඉට්ඨකචතියං අඤ්ඤතරස්මිං සංසාරමොචකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන බහු කීටපටඨගෙ ජීවිතා වොරොපෙත්වා පෙතෙසු නිබ්බත්ති.

සා පඤ්ච වස්සසතානි බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං අනුභවිත්වා අමිභාකං භගවති ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරන්තෙ පුනපි ඉට්ඨකචතියංයෙව අඤ්ඤතරස්මිං සංසාරමොචකකුලෙයෙව නිබ්බත්තිත්වා යදා සත්තට්ඨවස්සද්දෙසිකකාලෙ අඤ්ඤාහි දාරිකාහි සද්ධිං රටීකාය කීළනසමත්ථා අහොසි, තදා ආයස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො තමෙව ගාමං උපනිස්සාය අරුණවතීවිහාරෙ විහරන්තො එකදිවසං ද්වාදසහි භික්ඛුහි සද්ධිං තස්ස ගාමස්ස ද්වාරසම්පෙන මග්ගෙන අතික්කමති. තස්මිං බණෙ බහු ගාමදාරිකා ගාමතො නික්ඛමිත්වා ද්වාරසම්පෙ කීළන්තියො පසන්තමානසා මාතාපිතූනං පටිපත්තිදස්සනෙන වෙගෙනාගන්ත්වා ථෙරං අඤ්ඤෙ ච භික්ඛු පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිංසු. සා පනෙසා අස්සද්ධකුලස්ස ධීතා විරකාලං අපරිචිතකුසලතාය සාධුජනාවාරවිරහිතා අනාදරා අලක්ඛිකා විය අට්ඨාසි. ථෙරො තස්සා පුඛ්ඛවර්තං ඉදානි ච සංසාරමොචකකුලෙ නිබ්බත්තනං ආයතිඤ්ච නිරයෙ නිබ්බත්තනාරහතං දිස්වා “සවායං මං වන්දිස්සති, නිරයෙ න උජ්ජජ්ජිස්සති, පෙතෙසු නිබ්බත්තිත්වාපි මමංයෙව නිස්සාය සම්පත්තිං පටිලභිස්සති”ති ඤත්වා කරුණාසඤ්චොදිතමානසො තා දාරිකායො ආහ – “තුම්හෙ භික්ඛු වන්දථ, අයං පන දාරිකා අලක්ඛිකා විය ධීතා”ති. අථ නං තා දාරිකා හත්ථෙසු පරිග්ගහෙත්වා ආකඨසීත්වා බලක්කාරෙන ථෙරස්ස පාදෙ වන්දාපෙසුං.

සා අපරෙන සමයෙන වයප්පත්තා දීඝරාජීයං සංසාරමොචකකුලෙ අඤ්ඤතරස්ස කුමාරස්ස දින්නා පරිපුණ්ණගබ්භා හුත්වා කාලකතා පෙතෙසු උජ්ජජ්ජිත්වා නග්ගා දුඛබණ්ණරූපා බුජ්ජිපාසාහිභූතා අතිවිය බීභව්ජ්ජස්සනා විවරන්ති රත්තියං ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස අත්තානං දස්සෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තං දිස්වා ථෙරො –

95.

“නග්ගා දුඛබණ්ණරූපාසී, කිසා ධමනිසන්ථතා;
උජ්ජාසුලිකෙ කිසිකෙ, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති. –

ගාථාය පුච්ඡි. තත්ථ ධම්මසන්ථතානි නිම්මංසලොභිතතාය සිරාජාලෙහි පත්ථතගත්තා. උප්ඵාසුලිකෙති උග්ගතථාසුලිකෙ. කිසිකෙති කිසසරීරෙ. පුබ්බෙපි “කිසා”ති වත්වා පුන “කිසිකෙ”ති වචනං අට්ඨවම්මන්භාරුමත්තසරීරතාය අතිවිය කිසභාවදස්සන්ථං වුත්තං. තං සුත්වා පෙති අත්තානං පවෙදෙන්ති –

96.

“අහං හදන්තෙ පෙතීම්හි, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. – ගාථං වත්වා
පුන ථෙරෙන –

97.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. –

කතකම්මං පුට්ඨා “අදානසීලා මච්ඡරිනී හුත්වා පෙතයොනියං
නිබ්බත්තිත්වා එවං මහාදුක්ඛං අනුභවාමී”ති දස්සෙන්ති තිස්සො ගාථා
අභාසි –

98.

“අනුකම්පකා මය්හං නාහෙසුං හන්තෙ, පිතා ච මාතා අථවාපි
ඤාතකා;
යෙ මං නියොජෙය්‍යුං දදාහි දානං, පසන්නචිත්තා
සමණබ්‍රාහ්මණානං.

99.

“ඉතො අහං වස්සසතානි පඤ්ච, යං එවරූපා විචරාමි නග්ගා;
බුද්ධාය තණ්හාය ච ඛජ්ජමානා, පාපස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං.

100.

“වන්දාමි තං අය්‍යා පසන්නචිත්තා, අනුකම්ප මං වීර මහානුභාව;
දත්වා ච මෙ ආදිස යඤ්චි කිඤ්චි, මොචෙහි මං දුග්ගතියා
හදන්තෙ”ති.

98. තත්ථ අනුකම්පකානි සම්පරාසිකෙන අත්ථෙත අනුග්ගණ්හකා.
හන්තෙති ථෙරං ආලපති. යෙ මං නියොජෙය්‍යුන්ති මාතා වා පිතා වා අථ වා
ඤාතකා එදිසා පසන්නචිත්තා හුත්වා “සමණබ්‍රාහ්මණානං දදාහි දාන”න්ති
යෙ මං නියොජෙය්‍යුං, තාදිසා අනුකම්පකා මය්හං නාහෙසුන්ති යොජනා.

99. ඉතො අහං වස්සසතානි පඤ්ච, යං එවරූපා විචරාමි නග්ගාති ඉදං සා
පෙති ඉතො තතියාය ජාතියා අත්තනො පෙතත්තභාවං අනුස්සරිත්වා

ඉදානිපි තථා පඤ්චවස්සසතානි විවරාමිති අධිජ්ජායෙනාහ. තත්ථ යන්ති යස්මා, දානාදීනං පුඤ්ඤානං අකතත්තා ඵවරූපා නග්ගා පෙති හුත්වා ඉතො පට්ඨාය වස්සසතානි පඤ්ච විවරාමිති යොජනා. තණ්හායාති පිපාසාය. ඛජ්ජමානාති බාදියමානා, බාධියමානාති අත්ථො.

100. වන්දාමි තං අය්‍ය පසන්තවිත්තාති අය්‍ය, තමහං පසන්තවිත්තා හුත්වා වන්දාමි, ඵත්තකමෙව පුඤ්ඤං ඉදානි මයා කාතුං සක්කාති දස්සෙති. අනුකම්ප මන්ති අනුග්ගණ්හ මමං උද්දිස්ස අනුද්දයං කරොහි. දත්වා ච මෙ ආදිස යඤ්චි කිඤ්චිති කිඤ්චිදෙව දෙය්‍යධම්මං සමණුක්‍රාග්මණානං දත්වා තං දක්ඛිණං මය්‍හං ආදිස, තෙන මෙ ඉතො පෙතයොනිතො මොක්ඛො භවිස්සතිති අධිජ්ජායෙන වදති. තෙනෙවාහ “මොවෙහි මං දුග්ගතියා හදන්තෙ”ති.

ඵවං පෙනියා වුත්තෙ යථා සො ථෙරො පටිපජ්ජී, තං දස්සෙතුං සඬිගිතිකාරෙහි තිස්සො ගාථා වුත්තා –

101.

“සාධුති සො පටිස්සුත්වා, සාරිපුත්තොනුකම්පකො;
භික්ඛුනං ආලොපං දත්වා, පාණිමත්තඤ්ච වොළකං;
ථාලකස්ස ච පානීයං, තස්සා දක්ඛිණමාදිසි.

102.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්‍, විපාකො උදපජ්ජථ;
භොජනවිජාදනපානීයං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

103.

“තතො සුද්ධා සුවිවසනා, කාසිකුත්තමධාරිනී;
විවිත්තවත්ථාහරණා, සාරිපුත්තං උපසඬකමී”ති.

101-103. තත්ථ භික්ඛුනන්ති භික්ඛුනො, වචනවිපල්ලාසෙන හෙතං වුත්තං. “ආලොපං භික්ඛුනො දත්වා”ති කෙවි පඨන්ති. ආලොපන්ති කබලං, ඵකාලොපමත්තං භොජනන්ති අත්ථො. පාණිමත්තඤ්ච වොළකන්ති ඵකහත්ථජ්ජමාණං වොළඛණ්ඩන්ති අත්ථො. ථාලකස්ස ච පානීයන්ති ඵකථාලකපූරණමත්තං උදකං. සෙසං බල්ලාටියපෙතවත්පුස්මිං වුත්තනයමෙව.

අථායස්මා සාරිපුත්තො තං පෙනිං පිණින්ද්‍රියං පරිසුද්ධජවිවණ්ණං දිබ්බවත්ථාහරණාලඬිකාරං සමන්තතො අත්තතො පහාය ඔභාසෙන්ති. අත්තතො සන්තිකං උපගන්ත්වා යීතං දිස්වා පච්චක්ඛතො කම්මඵලං තාය විභාවෙතුකාමො හුත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි –

104.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

105.

“කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

106.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

104. තත්ථ අභික්කන්තෙනාති අතිමනාපෙන, අභිරුපෙනාති අත්ථො. වණ්ණෙනාති ජව්වණ්ණෙන. ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බාති සබ්බාපි දස දිසා ජොතෙන්ති එකාලොකං කරොන්ති. යථා කිත්ති ආහ “ඔසධි විය තාරකා”ති. උජ්ජන්තා පභා එතාය ධියති, ඔසධානං වා අනුබලජ්ජදායිකාති කත්වා “ඔසධි”ති ලද්ධනාමා තාරකා යථා සමන්තතො ආලොකං කුරුමානා තිට්ඨති, එවමෙව ත්වං සබ්බදිසා ඔභාසෙන්තිති අත්ථො.

105. කෙනාති කිං-සද්දො පුච්ඡායං. හෙතුඅත්ථෙ වෙතං කරණවචනං, කෙන හෙතුනාති අත්ථො. තෙති තව. එතාදිසාති එදිසො, එතරහි යථාදිස්සමානොති වුත්තං හොති. කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣතිති කෙන පුඤ්ඤවිසෙසෙන ඉධ ඉමස්මිං යානෙ ඉදාති තයා ලබ්භමානං සුවරිතඵලං ඉජ්ඣති නිජ්ජජ්ජති. උජ්ජජ්ජන්තිති නිබ්බත්තන්ති. භොගාති පරිභුඤ්ජිතබ්බට්ඨොන “භොගා”ති ලද්ධනාමා වත්ථාහරණාදිවිත්තුපකරණවිසෙසා. යෙ කෙවිති භොගෙ අනවසෙසතො ඛ්‍යාපෙත්වා සඬගණ්හාති. අනවසෙසඛ්‍යාපකො හි අයං නිද්දෙසො යථා “යෙ කෙවි සඬබ්බාරා”ති. මනසො පියාති මනසා පියායිතබ්බා, මනාපියාති අත්ථො.

106. පුච්ඡාමිති පුච්ඡං කරොමි, ඤාතුං ඉච්ඡාමිති අත්ථො. තත්ති ත්වං. දෙවිති දිබ්බානභාවසමඬ්භිතාය, දෙවි. තෙනාහ “මහානුභාවෙ”ති. මනුස්සභූතාති මනුස්සෙසු ජාතා මනුස්සභාවං පත්තා. ඉදං යෙභුයොන සත්තා මනුස්සත්තභාවෙ යිතා පුඤ්ඤාති කරොන්තිති කත්වා වුත්තං. අයමෙතායං ගාථානං සඬබ්බෙපතො අත්ථො, විත්ථාරතො පන පරමත්ථදීපනියං විමානවත්පුඅට්ඨකථායං වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

එවං පුන ථෙරෙන පුට්ඨා පෙති තස්සා සම්පත්තියා ලද්ධකාරණං පකාසෙන්ති සෙසගාථා අභාසි -

107.

“උප්පණ්ඩුකිං කිසං ඡාතං, නග්ගං සම්පතිතච්ඡවිං;
මුනි කාරුණිකො ලොකෙ, තං මං අද්දක්ඛි දුග්ගතං.

108.

“භික්ඛුනං ආලොපං දත්වා, පාණිමත්තඤ්ච වොළකං;
ථාලකස්ස ච පානීයං, මම දක්ඛිණමාදිසි.

109.

“ආලොපස්ස ඵලං පස්ස, හත්තං වස්සසතං දස;
භුඤ්ජාමි කාමකාමිනී, අනෙකරසබ්බාඤ්ජනං.

110.

“පාණිමත්තස්ස වොළස්ස, විපාකං පස්ස යාදිසං;
යාවතා නන්දරාජස්ස, විජිතස්මිං පටිච්ඡදා.

111.

“තතො බහුතරා හත්තෙ, වත්ථානච්ඡාදනානි මෙ;
කොසෙය්‍යකම්බලීයානි, බොමකජ්ජාසිකානි ච.

112.

“විපුලා ච මහග්ගා ච, තෙපාකාසෙවලම්බරෙ;
සාහං තං පරිදහාමි, යං යඤ්චි මනසො පියං.

113.

“ථාලකස්ස ච පානීයං, විපාකං පස්ස යාදිසං;
ගම්භීරා චතුරස්සා ච, පොක්ඛරඤ්ඤො සුනිමිමිතා.

114.

“සෙතොදකා සුප්පතිත්ථා, සීතා අප්පට්ඨන්ධියා;
පදුමුප්පලසඤ්ජන්තා, වාරිකිඤ්ජක්ඛපුරිතා.

115.

“සාහං රමාමි කීළාමි, මොදාමි අකුතොහයා;
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ, හත්තෙ වන්දිතුමාගතා”ති.

107. තත්ථ උප්පණ්ඩුකීන්ති උප්පණ්ඩුකජාතං. ඡාතන්ති බුභුක්ඛිතං බුද්ධාය අභිභූතං. සම්පතිතච්ඡවින්ති ඡින්නභින්නසරීරච්ඡවිං. ලොකෙති ඉදං “කාරුණිකො”ති එත්ථ වුත්තකරුණාය විසයදස්සනං. තං මන්ති තාදිසං මමං, වුත්තනයෙන එකන්තතො කරුණට්ඨානියං මං. දුග්ගතන්ති දුග්ගතිං ගතං.

108-109. භික්ඛුනං ආලොපං දත්වානිආදි ඵෙරෙන අත්තනො කරුණාය කතාකාරදස්සනං. තත්ථ භත්තන්ති ඔදනං, දිබ්බභොජනන්ති අත්ථො. වස්සසනං දසාති දස වස්සසනාති, වස්සසහස්සන්ති චුත්තං හොති. අව්චන්තසංයොගෙ චෙතං උපයොගව්වනං. භුඤ්ජාමී කාමකාමීනී, අනෙකරසඛ්‍යඤ්ජනන්ති අඤ්ඤෙහිපි කාමෙතබ්බකාමෙහි සමන්තාගතා අනෙකරසඛ්‍යඤ්ජනං භත්තං භුඤ්ජාමීති යොජනා.

110. වොළස්සාති දෙය්‍යධම්මසිසෙන තබ්බිසයං දානමයං පුඤ්ඤමෙව දස්සෙති. විපාකං පස්ස යාදිසන්ති තස්ස වොළදානස්ස විපාකසඬ්ඛාතං ඵලං පස්ස, භන්තෙ. තං පන යාදිසං යථාරූපං, කින්නි චෙති ආහ “යාවතා නන්දරාජස්සා”තිආදි.

තත්ථ කොයං නන්දරාජා නාම? අතීතෙ කිර දසවස්සසහස්සායුකෙසු මනුස්සෙසු බාරාණසිවාසී ඵකො කුටුම්භිකො අරඤ්ඤෙ ජඩ්ඝාවිහාරං විවරන්තො අරඤ්ඤට්ඨානෙ අඤ්ඤතරං පච්චෙකඛුද්ධං අද්දස. සො පච්චෙකඛුද්ධො තත්ථ විවරකම්මං කරොන්තො අනුචාතෙ අප්පභොන්තෙ සංහරිත්ථාව යපෙතුං ආරද්ධො. සො කුටුම්භිකො තං දිස්වා, “භන්තෙ, කිං කරොථා”ති වත්ථා තෙන අප්පිච්ඡතාය කිඤ්චි අචුත්තෙපි “විවරදුස්සං නප්පභොති”ති ඤත්වා අත්තනො උත්තරාසඬ්ඛං පච්චෙකඛුද්ධස්ස පාදමුලෙ යපෙත්වා අගමාසි. පච්චෙකඛුද්ධො තං ගහෙත්වා අනුචාතං ආරොපෙත්තො විවරං කත්වා පාරුපි. සො කුටුම්භිකා ජීවිතපරියොසානෙ කාලං කත්වා තාවතිංසහවනෙ නිබ්බත්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා තතො චවිත්වා බාරාණසිතො යොජනමත්තෙ යානෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමෙ අමච්චකුලෙ නිබ්බත්ති.

තස්ස වයප්පත්තකාලෙ තස්මිං ගාමෙ නක්ඛත්තං සඬ්ඝට්ඨං අහොසි. සො මාතරං ආහ – “අම්ම, සාටකං මෙ දෙනි, නක්ඛත්තං කීළිස්සාමී”ති. සා සුඛොතවත්ථං නීහරිත්වා අදාසි. “අම්ම, පුලං ඉද්”න්ති. අඤ්ඤං නීහරිත්වා අදාසි, තම්පි පටික්ඛිපි. අථ නං මාතා ආහ – “තාත, යාදිසෙ ගෙනෙ මයං ජාතා, නත්ථි නො ඉතො සුමුමතරස්ස වත්ථස්ස පටිලාභාය පුඤ්ඤ”න්ති. “ලහනට්ඨානං ගච්ඡාමි, අම්මා”ති. “ගච්ඡ, පුත්ත, අහං අප්පෙව තුය්හං බාරාණසිනගරෙ රජ්ජපටිලාහං ඉච්ඡාමී”ති. සො “සාධු, අම්මා”ති මාතරං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා ආහ – “ගච්ඡාමි, අම්මා”ති. “ගච්ඡ, තාතා”ති. ඵචං කිරස්සා චිත්තං අහොසි – “කහං ගම්ස්සති, ඉධ වා ඵත්ථ වා ගෙනෙ නිසිදිස්සති”ති. සො පන පුඤ්ඤනියාමෙන වොදියමානො ගාමතො නික්ඛමිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා මඩ්ගලසිලාපට්ටෙ සසිසං පාරුපිත්වා නිපජ්ජි. සො ච බාරාණසිරඤ්ඤො කාලකතස්ස සත්තමො දිවසො හොති.

අමච්චා ච පුරොහිතො ච රඤ්ඤො සරීරකිච්චං කත්වා රාජඩ්ගණෙ නිසිදිත්වා මන්තයිංසු – “රඤ්ඤො ඵකා ධිතා අත්ථි, පුත්තො නත්ථි,

අරාජකං රජ්ජං න තිට්ඨති, ඵ්ඤ්ඤාභරණං විස්සජ්ජෙමා”ති. තෙ කුමුදවණ්ණෙ වත්තාරො සිත්ඨවෙ යොජෙත්වා සෙනවිජන්තජ්ජමුඛං පඤ්චවිධං රාජකකුඨභණ්ඩං රථස්මිංයෙව යිපෙත්වා රථං විස්සජ්ජෙත්වා පච්ඡතො තූරියානි පග්ගණ්භාපෙසුං. රථො පාවිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා උය්‍යානාභිමුක්ඛො අහොසි. “පරිවයෙන උය්‍යානාභිමුඛො ගච්ඡති, නිවත්තෙමා”ති කෙච් ආහංසු. පුරොහිතො “මා නිවත්තයිත්වා”ති ආහ. රථො කුමාරං පදක්ඛිණං කත්වා ආරොහනසජ්ජො භුත්වා අට්ඨාසි, පුරොහිතො පාරුපනකණ්ණං අපනෙත්වා පාදතලානි ඔලොකෙන්තො “තිට්ඨතු අයං දීපො, ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු එකරජ්ජං කාරෙතුං යුත්තො”ති වත්වා “තූරියානි පග්ගණ්භං, පුනපි පග්ගණ්භං”ති තික්ඛත්තුං තූරියානි පග්ගණ්භාපෙසි.

අථ කුමාරො මුඛං විවරිත්වා ඔලොකෙන්වා “කෙන කම්මෙන ආගතත්ථ, තාතා”ති ආහ. “දෙව, තුම්භාකං රජ්ජං පාපුණාති”ති. “තුම්භාකං රාජා කහ”න්ති? “දිවඬගතො, සාමී”ති. “කති දිවසා අතික්කන්තා”ති? “අජ්ජ සත්තමො දිවසො”ති. “යුත්තො වා ධිතා වා නත්ථී”ති? “ධිතා අත්ථී, දෙව, යුත්තො නත්ථී”ති. “තෙන හි කර්ස්සාමි රජ්ජ”න්ති. තෙ තාවදෙව අභිසෙකමණ්ඩපං කත්වා රාජධිතරං සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා උය්‍යානං ආනෙත්වා කුමාරස්ස අභිසෙකං අකංසු.

අථස්ස කතාභිසෙකස්ස සතසහස්සග්ගනිකං වත්ථං උපනෙසුං. සො “කිමිදං, තාතා”ති ආහ. “නිවාසනවත්ථං, දෙවා”ති. “නනු, තාතා, පුල”න්ති? “මනුස්සානං පරිභොගවත්ථෙසු ඉතො සුබ්බමතරං නත්ථී, දෙවා”ති. “තුම්භාකං රාජා එවරුපං නිවාසෙසි”ති? “ආම, දෙවා”ති. “න මඤ්ඤෙ පුඤ්ඤවා තුම්භාකං රාජා (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.191) සුවණ්ණභිඬකාරං ආහරථ, ලභිස්සාමි වත්ථ”න්ති. සුවණ්ණභිඬකාරං ආහරිංසු. සො උට්ඨාය හත්ථෙ ධොවිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙන්වා හත්ථෙන උදකං ආදාය පුරත්ථිමදිසායං අභිභුක්කිරි. තදා සනපථවිං භින්දිත්වා අට්ඨ කජ්ජරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. පුන උදකං ගහෙන්වා දක්ඛිණාය පච්ඡිමාය උත්තරායානි එවං චතුසු දිසාසු අභිභුක්කිරි. සබ්බදිසාසු අට්ඨ අට්ඨ කත්වා ද්වත්තිංස කජ්ජරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. එකෙකාය දිසාය සොළස සොළස කත්වා චතුසට්ඨි කම්මරුක්ඛානි කෙච් වදන්ති. සො එකං දිබ්බදුස්සං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා “නන්දරඤ්ඤො විජිතෙ සුත්තකන්තිකා ඉත්ථීයො මා සුත්තං කන්තිංසුති හෙරිං වරාපෙථා”ති වත්වා ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අලඬකතපට්ඨයත්තො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො නගරං පවිසිත්වා පාසාදං ආරුය්භ මහාසම්පත්තිං අනුභවි.

එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එකදිවසං දෙවී රඤ්ඤො සම්පත්තිං දිස්වා “අහො තපස්සී”ති කාරුඤ්ඤාකාරං දස්සෙසි. “කිමිදං, දෙවී”ති ච පුට්ඨා

“අනිමහති තෙ, දෙව, සම්පත්ති. අතීතෙ අද්ධනි කල්‍යාණං අකත්ථ, ඉදානි අනාගතස්ස අත්ථාය කුසලං න කරොථා”ති ආහ. “කස්ස දෙම? සීලවත්තො නත්ථී”ති. “අසුඤ්ඤො, දෙව, ජම්බුදීපො අරහත්තෙහි, තුම්හෙ දානමෙව සජ්ජෙථ, අහං අරහත්තෙ ලච්ඡාමී”ති ආහ. පුනදිවසෙ රාජා මහාරහං දානං සජ්ජාපෙසී. දෙවී “සචෙ ඉම්ස්සාය දිසාය අරහත්තො අත්ථී, ඉධාගන්ත්වා අම්භාකං භික්ඛං ගණ්හන්තු”ති අධිට්ඨහිත්වා උත්තරදිසාහිමුඛා උරෙන නිපජ්ජී. නිපන්නමත්තාය එව දෙවියා හිමවත්තෙ වසන්තානං පදුමවතියා පුත්තානං පඤ්චසතානං පච්චෙකබුද්ධානං ජෙට්ඨකො මහාපදුමපච්චෙකබුද්ධො භාතිකෙ ආමන්තෙසි – “මාරිසා නන්දරාජා තුම්හෙ නිමන්තෙහි, අධිවාසෙථ තස්සා”ති. තෙ අධිවාසෙත්වා තාවදෙව ආකාසෙනාගන්ත්වා උත්තරද්වාරෙ ඔතරිංසු. මනුස්සා “පඤ්චසතා, දෙව, පච්චෙකබුද්ධා ආගතා”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා සද්ධිං දෙවියා ආගන්ත්වා වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ පාසාදං ආරොපෙත්වා තත්ථ තෙසං දානං දත්වා හත්තකිච්චාවසානෙ රාජා සඬ්ඝත්ථෙරස්ස, දෙවී සඬ්ඝනවකස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “අය්‍යා, පච්චයෙහි න කිලම්ස්සන්ති, මයං පුඤ්ඤෙන න භාගිස්සාම, අම්භාකං ඉධ නිවාසාය පටිඤ්ඤං දෙථා”ති පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා උය්‍යානෙ නිවාසට්ඨානානි කාරෙත්වා යාවජීවං පච්චෙකබුද්ධෙ උපට්ඨහිත්වා තෙසු පරිනිබ්බුතෙසු සාධුකීලිතං කාරෙත්වා ගන්ධදාරුආදීහි සරීරකිච්චං කාරෙත්වා ධාතුයො ගහෙත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙත්වා “එවරුපානම්පි නාම මහානුභාවානං මහෙසීනං මරණං භවිස්සති, කිමඬ්ගං පන මාදිසාන”න්ති සංවෙගජාතො ජෙට්ඨපුත්තං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙත්වා සයං තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජී. දෙවීපි “රඤ්ඤ පබ්බජිතෙ අහං කිං කරිස්සාමී”ති පබ්බජී. ද්වෙපි උය්‍යානෙ වසන්තා ක්‍රියානානි නිබ්බත්තෙත්වා ක්‍රියාසුඛෙන විනිනාමෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිංසු. සො කිර නන්දරාජා අම්භාකං සත්ථු මහාසාවකො මහාකස්සපත්ථෙරො අහොසී, තස්ස අග්ගමහෙසී හද්දා කාපිලානී නාම.

අයං පන නන්දරාජා දස වස්සසහස්සානි සයං දිබ්බවත්ථානි පරිදහන්තො සබ්බමෙව අත්තනො විජිතං උත්තරකුරුසදිසං කරොන්තො ආගතාගතානං මනුස්සානං දිබ්බදුස්සානි අදාසි. තයිදං දිබ්බවත්ථසම්දධිං සන්ධාය සා පෙනී ආහ “යාවතා නන්දරාජස්ස, විජිතස්මිං පටිච්ඡදා”ති. තත්ථ විජිතස්මිත්ති රට්ඨෙ. පටිච්ඡදානි වත්ථානි. තානි හි පටිච්ඡාදෙන්ති එතෙහිති “පටිච්ඡදා”ති වුච්චන්ති.

111. ඉදානි සා පෙනී “නන්දරාජසම්දධිතොපි එතරහි මය්‍හං සම්දධි විපුලතරා”ති දස්සෙන්ති “තතො බහුතරා, හන්තෙ, වත්ථානච්ඡාදනානි මෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ තතොති නන්දරාජස්ස පරිග්ගහභූතවත්ථතොපි බහුතරානි මය්‍හං වත්ථච්ඡාදනානීති අත්ථො. වත්ථානච්ඡාදනානීති නිවාසනවත්ථානි චෙව පාරුපනවත්ථානි ච. කොසෙය්‍යකම්බලියානීති

කොසෙය්‍යානි වෙව කම්බලානි ව. බොමකස්පාසිකානීති බොමවත්ථානි වෙව කස්පාසමයවත්ථානි ව.

112. විපුලානි ආයාමතො ව විත්ථාරතො ව විපුලා. මහග්ග්හානි මහග්ග්හවසෙන මහන්තා මහාරහා. ආකාසෙවලම්බරෙති ආකාසෙයෙව ඔලම්බමානා තිට්ඨන්ති. යං යඤ්ඤි මනසො පියන්ති යං යං මය්හං මනසො පියං, තං තං ගහෙන්වා පරිදහාමි පාරුපාමි වානි යොජනා.

113. ථාලකස්ස ව පානීයං, විපාකං පස්ස යාදිසන්ති ථාලකපුරණමත්තං පානීයං දිත්තං අනුමොදිතං, තස්ස පන විපාකං යාදිසං යාව මහන්තං පස්සාති දස්සෙන්ති “ගම්භීරා චතුරස්සා වා”තිආදිමාහ. තත්ථ ගම්භීරාති අගාධා. චතුරස්සාති චතුරස්සසණ්ඨානා. පොක්ඛරඤ්ඤොති පොක්ඛරණියො. සුනිම්මිතාති කම්මානුභාවෙනෙව සුට්ඨු නිම්මිතා.

114. සෙනොදකාති සෙනඋදකා සෙනවාලුකසම්පරිකිණ්ණා. සුප්පතිත්ථාති සුන්දරතිත්ථා. සීතාති සීතලොදකා. අප්පට්ඨන්ධියාති පටිකුලගන්ධරහිතා සුරහිගන්ධා. වාරිකිඤ්ඤ්ඤපුරිතාති කමලකුචලයාදිතං කෙසරසඤ්ජන්තෙන වාරිතා පරිපුණ්ණා.

115. සාහන්ති සා අහං. රමාමීති රතිං වින්දාමි. කීළාමීති ඉන්ද්‍රියානි පරිවාරෙමි. මොදාමීති භොගසම්පත්තියා පමුදිතා භොමි. අකුතොභයාති කුතොච්චි අසඤ්ජාතභයා, සෙරි සුඛවිහාරිනී භොමි. හන්තෙ, චන්දිකුමාගතාති, හන්තෙ, ඉම්ස්සා දිබ්බසම්පත්තියා පටිලාභස්ස කාරණභූතං ත්වං චන්දිකුං ආගතා උපගතාති අත්ථො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහන්තං, තං තත්ථ තත්ථ වුත්තමෙව.

එවං තාය පෙනියා වුත්තෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො ඉට්ඨකචතියං දීසරාජියන්ති ගාමද්වයවාසිකෙසු අත්තතො සන්තිකං උපගතෙසු මනුස්සෙසු ඉමමත්ථං විත්ථාරතො කථෙත්තො සංවෙපෙත්ථා සංසාරමොචනපාපකම්මතො මොවෙත්ථා උපාසකභාවෙ පතිට්ඨාපෙසි. සා පවත්ති භික්ඛුසු පාකටා ජාතා. තං භික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

සංසාරමොචකපෙනිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සාරිපුත්තත්ථෙරමාතුපෙනිවත්පුවණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරුපාසිති ඉදං සත්ථරි වෙළචනෙ විහරන්තෙ ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ඉතො පඤ්චමාය ජාතියා මාතුභූතං පෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. එකදිවසං ආයස්මා ව සාරිපුත්තො ආයස්මා ව මහාමොග්ගල්ලානො ආයස්මා ව අනුරුද්ධො ආයස්මා ව කප්පිනො

රාජගහස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ විහරන්ති. තෙන ච සමයෙන ඛරාණසියං අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො අඬ්ඬො මහද්ධනො මහාභොගො සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්දධිකවනිබ්බකයාවකානං ඔපානභූතො අන්තපානවත්ථසයනාදීනි දෙති. දෙන්තො ච ආගතාගතානං යථාකාලං යථාරහස්ථි පාදොදකපාදබ්‍රහ්මඤ්ජනාදිදානානුපුබ්බකං සබ්බාහිදෙයාං පටිපන්නො භොති, පුරෙහත්තං භික්ඛු අන්තපානාදීනා සක්කච්චං පරිච්ඡති. සො දෙසන්තරං ගච්ඡන්තො හරියං ආහ - “භොති, යථාපඤ්ඤත්තං ඉමං දානවිධිං අපරිභාපෙන්ති සක්කච්චං අනුපතිට්ඨාහි”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තස්මිං පක්කන්තෙ එව තාව භික්ඛුනං පඤ්ඤත්තං දානවිධිං පච්ඡන්දි, අද්ධිකානං පන නිවාසත්ථාය උපගතානං ගෙහපිට්ඨිතො ඡඩ්ඞිතං ජරසාලං දස්සෙසි “එත්ථ වසථා”ති. අන්තපානාදීනං අත්ථාය තත්ථ අද්ධිකෙසු ආගතෙසු “ගුථං බාදථ, මුත්තං පිචථ, ලොහිතං පිචථ, තුම්භාකං මාතු මත්ථලුඞ්ගං බාදථා”ති යං යං අසුචි ඡෙගුච්ඡං, තස්ස තස්ස නාමං ගහෙත්වා නිට්ඨුරං වදති.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා කම්මානුභාවුක්ඛිත්තා පෙතයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අත්තනො වව්දුච්චරිතානුරූපං දුක්ඛං අනුභවන්ති පුරිමජාතිසම්බන්ධං අනුස්සරිත්වා ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස සන්තිකං උපසඬ්ඞිකම්තුකාමා තස්ස විහාරද්වාරං සම්පාපුණි, තස්ස විහාරද්වාරදෙවතායො විහාරජ්ජවෙසනං නිවාරෙසුං. සා කිර ඉතො පඤ්චමාය ජාතියා ථෙරස්ස මාතුභූතපුබ්බා, තස්මා එවමාහ - “අහං අයාස්ස සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ඉතො පඤ්චමාය ජාතියා මාතා, දෙථ මෙ ද්වාරජ්ජවෙසනං ථෙරං දට්ඨු”න්ති. තං සුත්වා දෙවතා තස්සා ජවෙසනං අනුජානිංසු. සා පච්ඡිත්වා වඬ්ඞකමනකොටියං යත්වා ථෙරස්ස අත්තානං දස්සෙසි. ථෙරො තං දිස්වා කරුණාය සඤ්චොදිතමානසො හුත්වා -

116.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි, කිසා ධමනිසන්ථතා;
උජ්ඣාසුලිකෙ කිසිකෙ, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති. -

ගාථාය පුච්ඡි. සා ථෙරෙන පුට්ඨා පටිවචනං දෙන්ති -

117.

“අහං තෙ සකියා මාතා, පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතීසු;
උපපන්නා පෙත්තිවිසයං, බුජ්ජිපාසසමජ්ජිතා.

118.

“ඡඩ්ඞිතං බිපිතං බෙළං, සිඬ්ඞිසාණිකං සිලෙසුමං;
වසඤ්ච ඩය්හමානානං, විජාතානඤ්ච ලොහිතං.

119.

“වණිකානඤ්ච යං ඝාන-සීසවණ්ණාන ලොහිතං;
බුදාපරෙතා භුඤ්ජාමි, ඉච්ඡපුරිසනිස්සිතං.

120.

“පුඛ්ඛලොහිතං භක්ඛාමි, පසුනං මානුසාන ච;
අලෙණා අනගාරා ච, නීලමඤ්චපරායණා.

121.

“දෙහි පුත්තක මෙ දානං, දත්වා අන්වාදිසාහි මෙ;
අජපෙව නාම මුච්චෙය්‍යං, පුඛ්ඛලොහිතභොජනා”ති. — පඤ්චගාථා
අභාසි;

117. තත්ථ අහං තෙ සකියා මාතාහි අහං තුය්හං ජනනිභාවතො සකියා
මාතා. පුඛ්ඛෙ අඤ්ඤාසු ජාතීසුහි මාතා භොන්තීපි න ඉමිස්සං ජාතියං, අථ
බො පුඛ්ඛෙ අඤ්ඤාසු ජාතීසු, ඉතො පඤ්චමියන්ති දට්ඨබ්බං. උපපන්නා
පෙත්තිවිසයන්ති පටිසන්ධිවසෙන පෙතලොකං උපගතා.
බුජ්ජිපාසසමජ්ජිකාහි බුදාය ච පිපාසාය ච අභිභූතා, නිරන්තරං
ජීසච්ඡාපිපාසාහි අභිභූය්‍යමානාහි අත්ථො.

118-119. ජඩ්ඛිතන්ති උච්ඡිට්ඨකං, වන්තන්ති අත්ථො. බිපිතන්ති
බිපිතෙන සද්ධිං මුඛතො නික්ඛන්තමලං. බෙළන්ති නිට්ඨුහං.
සිඬ්ඝාණිකන්ති මත්ථලුඬ්ඛගතො විස්සන්දිත්වා නාසිකාය නික්ඛන්තමලං.
සිලෙසුමන්ති සෙම්භං. වසඤ්ච ඩය්හමානානන්ති විතකස්මිං ඩය්හමානානං
කලෙවරානං වසාතෙලඤ්ච. විජාතානඤ්ච ලොහිතන්ති පසුතානං ඉත්ථීනං
ලොහිතං, ගබ්භමලං ව-සද්දෙන සඬ්ඛණ්භාති. වණිකානන්ති
සඤ්ජාතවණානං. යන්ති යං ලොහිතන්ති සම්බන්ධො.
ඝානසීසවණ්ණානන්ති ඝානවණ්ණානං සීසවණ්ණානඤ්ච යං ලොහිතං,
තං භුඤ්ජාමිති යොජනා. දෙසනාසීසමෙන “ඝානසීසවණ්ණාන”න්ති,
යස්මා භත්ථපාදාදිවණ්ණානම්පි ලොහිතං භුඤ්ජාමියෙව. තථා
“වණිකාන”න්ති ඉමිතා තෙසම්පි ලොහිතං සඬ්ඛනිතන්ති දට්ඨබ්බං.
බුදාපරෙතාහි ජීසච්ඡාහිභූතා භුත්වා. ඉත්ථීපුරිසනිස්සිතන්ති
ඉත්ථීපුරිසසරීරනිස්සිතං යථාචුත්තං අඤ්ඤඤ්ච වම්මමංසන්භාරුපුඛ්ඛාදිකං
පරිභුඤ්ජාමිති දස්සෙති.

120-121. පසුනන්ති අජගොමහිංසාදීනං. අලෙණාහි අසරණා.
අනගාරාහි අනාවාසා. නීලමඤ්චපරායණාහි සුසානෙ
ජඩ්ඛිතමලමඤ්චසයනා. අථ වා නීලාහි ඡාරිකඬ්ඛගාරබහුලා සුසානභූමි
අධිජපෙතා, තංයෙව මඤ්චං විය අධිසයනාහි අත්ථො. අන්වාදිසාහි මෙති
යථා දින්නං දක්ඛිණං මය්හං උපකප්පති, තථා උද්දිස පත්තිදානං දෙහි.

අප්පෙව නාම මුච්චෙය්‍යං, පුබ්බලොභිතභොජනාති තව උද්දිසනෙන එතස්මා පුබ්බලොභිතභොජනා පෙතජීවිකා අපි නාම මුච්චෙය්‍යං.

තං සුත්වා ආයස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො දුතියදිවසෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදිකෙ තයො ථෙරෙ ආමන්තෙත්වා තෙහි සද්ධිං රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරත්තො රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස නිවෙසනං අගමාසි. රාජා ථෙරෙ දිස්වා වන්දිත්වා “කිං, හන්තෙ, ආගතත්ථා”ති ආගමනකාරණං පුච්ඡි. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “අඤ්ඤාතං, හන්තෙ”ති වත්වා ථෙරෙ විස්සජ්ජෙත්වා සබ්බකම්මිකං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා ආණාපෙසි “නගරස්ස අවිදුරෙ විචිත්තෙ ඡායුදකසම්පන්නෙ යානෙ වතස්සො කුටියො කාරෙහි”ති. අන්තෙපුරෙ ව පහොනකවිසෙසවසෙන තිධා විහජිත්වා වතස්සො කුටියො පටිච්ඡාපෙසි, සයඤ්ච තත්ථ ගන්ත්වා කාතබ්බයුත්තකං අකාසි. නිට්ඨිතාසු කුටිකාසු සබ්බං බලිකරණං සජ්ජාපෙත්වා අන්තපානවත්ථාදිති බුද්ධජපමුඛස්ස වාතුද්දිසස්ස හික්ඛුසඬ්ඨස්ස අනුච්ඡවිකෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ ව උපට්ඨාපෙත්වා ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස තං සබ්බං නිය්‍යාදෙසි. අථ ථෙරො තං පෙනිං උද්දිස්ස තං සබ්බං බුද්ධජපමුඛස්ස වාතුද්දිසස්ස හික්ඛුසඬ්ඨස්ස අදාසි. සා පෙනී තං අනුමොදිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා සබ්බකාමසම්ථිධා ව හුත්වා අපරදිවසෙ ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස සන්තිකං උපගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. තං ථෙරො පටිපුච්ඡි, සා අත්තනො පෙතුපපත්තිං පුන දෙවුපපත්තිඤ්ච විත්ථාරතො කථෙසි. තෙන වුත්තං -

122.

“මාතුයා වචනං සුත්වා, උපතිස්සොනුකම්පකො;
ආමන්තයි මොග්ගල්ලානං, අනුරුද්ධඤ්ච කජ්ජිනං.

123.

“වතස්සො කුටියො කත්වා, සඬ්ඨෙස වාතුද්දිසෙ අදා;
කුටියො අන්තපානඤ්ච, මාතු දක්ඛිණමාදිසි.

124.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙ, විපාකො උදපජ්ජථ;
භොජනං පානීයං වත්ථං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

125.

“තතො සුද්ධා සුවිවසනා, කාසිකුත්තමධාරිනී;
විචිත්තවත්ථාහරණා, කොලිකං උපසඬ්ඨකම්”ති.

123. තත්ථ සඬ්ඨෙස වාතුද්දිසෙ අදාති වාතුද්දිසස්ස සඬ්ඨස්ස අදාසි, නිය්‍යාදෙසිති අත්ථො. සෙසං වුත්තත්ථමෙව.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පෙනිං -

126.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

127.

“කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

128.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. - පුච්ඡි;

129-133. අථ සා “සාරිපුත්තස්සාහං මාතා”තිආදිනා විස්සජ්ජෙසි.
සෙසං චුත්තත්ථමෙව. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පවත්තිං
භගවතො ආරොචෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුජ්ජන්තිං කත්වා
සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා
අහොසිති.

සාරිපුත්තත්ථෙරමාතුපෙනිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මත්තාපෙනිවත්පුවණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසිති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ මත්තං
නාම පෙනිං ආරබ්භ චුත්තං. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරො කුටුම්භිකො
සද්ධො පසන්තො අහොසි. තස්ස හරියා අස්සද්ධා අජ්ජසන්නා කොධනා
වඤ්ඤා ච අහොසි නාමෙන මත්තා නාම. අථ සො කුටුම්භිකො
කුලවංසුපච්ඡෙදනභයෙන සදිසකුලතො තිස්සං නාම අඤ්ඤං කඤ්ඤං
ආනෙසි. සා අහොසි සද්ධා පසන්නා සාමිනො ච පියා මනාපා, සා
නචිරස්සෙව ගබ්භිනී හුත්වා දසමාසච්චයෙන පුත්තං විජාසි, “භූතො”තිස්ස
නාමං අහොසි. සා ගෙහස්සාමිනී හුත්වා චත්තාරො භික්ඛු සක්කච්චං
උපට්ඨති, වඤ්ඤා පන තං උසුයති.

තා උහොපි එකස්මිං දිවසෙ සීසං න්භත්වා අල්ලකෙසා අට්ඨංසු,
කුටුම්භිකො ගුණවසෙන තිස්සාය ආබද්ධසිනෙහො මනුඤ්ඤෙන හදයෙන
තාය සද්ධිං බහුං සල්ලපන්තො අට්ඨාසි. තං අසහමානා මත්තා ඉස්සාපකතා
ගෙහෙ සම්මජ්ජිත්වා යපිතං සඬ්ඛාරං තිස්සාය මත්ථකෙ ඔකිරි. සා අපරෙන
සමයෙන කාලං කත්වා පෙතයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අත්තනො
කම්මබලෙන පඤ්චවිධං දුක්ඛං අනුභවති. තං පන දුක්ඛං පාළිතො එව

විඤ්ඤායති. අට්ඨකදිවසං සා පෙතී සඤ්ඤායා වීතිවත්තාය ගෙහස්ස පිට්ඨිපස්සෙ න්භායන්තියා තිස්සාය අත්තානං දස්සෙසි. තං දිස්වා තිස්සා -

134.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි, කිසා ධමනිසන්ථතා;
උප්ඵාසුලිකෙ කිසිකෙ, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති. -

ගාථාය පටිපුච්ඡි. ඉතරා -

135.

“අහං මත්තා තුවං තිස්සා, සපත්තී තෙ පුරෙ අහුං;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. -

ගාථාය පටිවචනං අදාසි. තත්ථ අහං මත්තා තුවං තිස්සාති අහං මත්තා නාම,
තුවං තිස්සා නාම. පුරෙති පුරිමත්තභාවෙ. තෙති තුය්හං සපත්තී අහුං,
අභොසිත්ති අත්ථො. පුන තිස්සා -

136.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. -

ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡි. පුන ඉතරා -

137.

“චණ්ඩි ච ඵරුසා වාසිං, ඉස්සුකී මච්ඡරී සයා;
තාහං දුරුත්තං වත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. -

ගාථාය අත්තනා කතකම්මං ආචික්ඛි. තත්ථ චණ්ඩිති කොධනා. ඵරුසාති
ඵරුසවචනා. ආසිත්ති අභොසිං. තාහන්ති තං අහං. දුරුත්තන්ති දුබ්භාසිතං
නිරත්ථකවචනං. ඉතො පරමිපි තාසං වචනපටිවචනවසෙනෙව ගාථා
පවත්තා -

138.

“සබ්බං අහමිපි ජානාමි, යථා ත්වං චණ්ඩිකා අහු;
අඤ්ඤාද්දව ඛො තං පුච්ඡාමි, කෙනාසි පංසුකුන්ථිතා.

139.

“සිසංන්භාතා තුවං ආසි, සුවිවත්ථා අලඬිකතා;
අහඤ්ඤා ඛො අධිමත්තං, සමලඬිකතතරා තයා.

140.

“තස්සා මෙ පෙක්ඛමානාය, සාමිකෙන සමන්තයි;

තනො මෙ ඉස්සා විප්‍රලා, කොයො මෙ සමජායථ.

141.

“තතො පංසුං ගහෙත්වාන, පංසුනා තඤ්ඤි ඔකිරිං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙනම්හි පංසුකුන්ථිතා.

142.

“සබ්බං අහමි ජානාමි, පංසුනා මං ත්වමොකිරි;
අඤ්ඤඤ්ච බො තං පුච්ඡාමි, කෙන ඛජ්ජසි කච්ඡයා.

143.

“හෙසප්පහාරි උභයො, වනන්තං අගමිම්භසෙ; ත්වඤ්ච හෙසප්පමාහරි, අහඤ්ච කපිකච්ඡුනො.

144.

“තස්සා ත්‍යාජනමානාය, සෙය්‍යං ත්‍යාගං සමොකිරිං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙන ඛජ්ජාමි කච්ඡුයා.

145.

“සබ්බං අහමිපි ජානාමි, සෙය්‍යං මෙ ත්වං සමොකිරි;
අඤ්ඤඤ්ච බො තං පුච්ඡාමි, කෙනාසි නග්ගියා තුවං.

146.

“සභායානං සමයො ආසි, ඤාතීනං සමිතී අහු;
ත්වඤ්ච ආමන්තිතා ආසි, සසාමිතී නො ච බොහං.

147.

“ကဆံ့သာ ကာယာဇာနိယာယ၊ ဌာနိယံ ကာယာဇာနိယံ နုပဉ္စမိနိယံ၊
ကဆံ့သာကမ္မိမ္မိပဉ္စမိနိယံ၊ ကဆံ့သာကမ္မိမ္မိပဉ္စမိနိယံ နုပဉ္စမိနိယံ။

148.

“සබ්බං අභමිපි ජානාමි, දුස්සං මෙ ත්වං අපානුදි;
අඤ්ඤඤ්ච ඛො තං පුච්ඡාමි, කෙනාසි ගුරුගන්ධරී.”

149.

“තව ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච, පච්චග්ගඤ්ච විලෙපනං;
ගුඵකුපෙ අතාරෙසිං, තං පාපං පකතං මයා;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙනම්හි ගුඵගන්ධිනී.

150.

“සබ්බං අභමිපි ජානාමි, තං පාපං පකතං තයා;
අඤ්ඤඤච ඛො තං පුච්ඡාමි, කෙනාසි දුග්ගතා තුචං.

151.

“උභින්නං සමකං ආසි, යං ගෙහෙ විජ්ජතෙ ධනං;
සන්තෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකාසිමත්තනො;
තස්සකම්මවිපාකෙන, තෙනම්හි දුග්ගතා අහං.

152.

“තදෙව මං ත්වං අවච, පාපකම්මං නිසෙවසි;
න හි පාපෙහි කම්මෙහි, සුලභා හොති සුග්ගති.

153.

“වාමතො මං ත්වං පච්චෙසි, අටොපි මං උසුයසි;
පස්ස පාපානං කම්මානං, විපාකො හොති යාදිසො.

154.

“තෙ සරා තා ච දාසියො, තානෙවාහරණානිමෙ;
තෙ අඤ්ඤෙ පරිවාරෙත්ති, න භොගා භොත්ති සස්සතා.

155.

“ඉදානි භූතස්ස පිතා, ආපණා ගෙහමෙහිති;
අප්පෙව තෙ දදෙ කිඤ්චි, මා සු තාව ඉතො අගා.

156.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමිහි, කිසා ධමනිසන්ථතා;
කොපිනමෙතං ඉත්ථිනං, මා මං භූතපිතාද්දස.

157.

“හන්ද කිං වා ත්‍යාහං දම්මි, කිං වා තෙව කරොමහං;
යෙන ත්වං සුඛිතා අස්ස, සබ්බකාමසම්ථිධිතී.

158.

“චත්තාරො හික්ඛු සඬ්ඝතො, චත්තාරො පන පුග්ගලෙ;
අට්ඨ හික්ඛු භොජයිත්වා, මම දක්ඛිණමාදිස;
තදාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්ථිධිතී.

159.

“සාධුති සා පටිස්සුත්වා, භොජයිත්වාට්ඨ හික්ඛවො;
චත්ථෙහවිජාදයිත්වාන, තස්සා දක්ඛිණමාදිසි.

160.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨො, විපාකො උදපජ්ජථ;
භොජනවිජාදනපාතියං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

161.

“තතො සුද්ධා සුවිවසනා, කාසිකුත්තමධාරිනී;
විවිත්තවත්ථාහරණා, සපත්තිං උපසඬකම්.

162.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

163.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

164.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

165.

“අහං මත්තා තුලං තිස්සා, සපත්ති තෙ පුරෙ අහුං;
පාපකම්මං කරිත්ථාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා.

166.

“තච දිත්තෙන දානෙන, මොදාමි අකුතොභයා;
චිරං ජීවාහි භගිනි, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
අසොකං චිරජං යානං, ආවාසං වසවත්තිනං.

167.

“ඉධ ධම්මං චරිත්ථාන, දානං දත්ථාන සොභනෙ;
විනෙය්‍ය මච්ඡෙරමලං සමුලං, අනින්දිතා සග්ගමුපෙහි යාන”න්ති.

138. තත්ථ සබ්බං අහම්පි ජානාමි, යථා ත්වං වණ්ඩිකා අහුති “වණ්ඩි ච ඵරුසා වාසි”න්ති යං තයා වුත්තං, තං සබ්බං අහම්පි ජානාමි, යථා ත්වං වණ්ඩිකා කොධනා ඵරුසවචනා ඉස්සුකී මච්ඡරී සයා ච අභොසි. අඤ්ඤඤච ඛො තං පුච්ඡාමිති අඤ්ඤං පුන තං ඉදානි පුච්ඡාමි. කෙනාසි පංසුකුන්ථිතාති කෙන කම්මෙන සඬකාරපංසුති ඔගුණධීතා සබ්බසො ඔකිණ්ණසරීරා අහුති අත්ථො.

139-40. සිසංන්භාතාති සසිසං න්භාතා. අධිමත්තන්ති අධිකතරං. සමලඬකතතරාති සම්මා අතිසයෙන අලඬකතා. “අධිමත්තා”ති වා පායො, අතිවිය මත්තා මානමදමත්තා, මානනිස්සිතාති අත්ථො. තයාති භොතියා. සාමිකෙන සමන්තසීති සාමිකෙන සද්ධිං අල්ලොපසල්ලොපවසෙන කථෙසි.

142-144. ඛජ්ජසි කච්ඡුයාති කච්ඡුරොගෙන බාදියසි, බාධියසිති අත්ථො. හෙසජ්ජහාරිති හෙසජ්ජහාරිනියො ඔසධහාරිකායො. උභයොති දුචෙ, ත්වඤ්ච අභඤ්චාති අත්ථො. වනන්තන්ති වනං. ත්වඤ්ච හෙසජ්ජමාහරිති ත්වං චෙජ්ජෙහි චුත්තං අත්තනො උපකාරාවහං හෙසජ්ජං ආහරි. අභඤ්ච කපිකච්ඡුනොති අහං පන කපිකච්ඡුඵලාති දුඵස්සඵලාති ආහරිං. කපිකච්ඡුති වා සයංභුතා චුච්චති, තස්මා සයංභුතාය පත්තඵලාති ආහරින්නි අත්ථො. සෙය්‍යං ත්‍යාහං සමොක්ඛිරින්නි තච සෙය්‍යං අහං කපිකච්ඡුඵලපත්තෙහි සමන්තනො අවකිරිං.

146-147. සභායානන්ති මිත්තානං. සමයොති සමාගමො. ඤාතීනන්ති බන්ධුනං. සමිතීති සන්නිපාතො. ආමන්තිතාති මඬිගලකිරියාවසෙන නිමන්තිතා. සසාමිතීති සහත්තිකා, සහ හත්තුනාති අත්ථො. නො ච බොහන්ති නො ච බො අහං ආමන්තිතා ආසින්නි යොජනා. දුස්සං ත්‍යාහන්ති දුස්සං තෙ අහං. අපානුදින්නි චොරිකාය අවහරිං අග්ගහොසිං.

149. පච්චග්ගන්ති අභිනවං, මහග්ගං වා. අතාරෙසින්නි බිපිං. ගුථගන්ධිතීති ගුථගන්ධගන්ධිතී කරිසවායිතී.

151. යං ගෙහෙ විජ්ජතෙ ධනන්ති යං ගෙහෙ ධනං උපලබ්භති, තං තුය්‍හං මය්‍හඤ්චාති අමිහාකං උභින්න සමකං තුල්‍යමෙව ආසි. සන්තෙසුති විජ්ජමානෙසු. දීපන්නි පතිට්ඨං, පුඤ්ඤකම්මං සන්ධාය වදති.

152. ඵලං සා පෙතී තිස්සාය පුච්ඡිතමත්ථං කත්ථෙත්වා පුන පුබ්බෙ තස්සා වචනං අකත්වා අත්තනා කතං අපරාධං පකාසෙන්නි “තදෙව මං ත්ව”න්තිආදිමාහ. තත්ථ තදෙවාති තදා ඵල, මය්‍හං මනුස්සත්තභාවෙ ධීතකාලෙයෙව. තථෙවාති වා පාඨො, යථා ඵතරහි ජාතං, තං තථා ඵවාති අත්ථො. මන්ති අත්තානං නිද්දිසති, ත්වන්ති තිස්සං. අවචාති අහං. යථා පන අවච, තං දස්සෙතුං “පාපකම්ම”න්තිආදි චුත්තං. “පාපකම්මානී”ති පාළි. “ත්වං පාපකම්මානියෙව කරොසි, පාපෙහි පන කම්මෙහි සුගති සුලභා න හොති, අථ බො දුග්ගති ඵල සුලභා”ති යථා මං ත්වං පුබ්බෙ අවච ඔවදි, තං තථෙවාති වදති.

153. තං සුත්වා තිස්සා “වාමනො මං ත්වං පච්චෙසී”තිආදිනා තිස්සො ගාථා ආහ. තත්ථ වාමනො මං ත්වං පච්චෙසීති විලොමනො මං ත්වං අධිගච්ඡසි, තුය්‍හං හිතෙසිමපි විපච්චනීකකාරිනිං කත්වා මං ගණ්භාසි. මං උසුයසිති මය්‍හං උසුයසි, මයි ඉස්සං කරොසි. පස්ස පාපානං කම්මානං, විපාකො හොති යාදිසොති පාපකානං නාම කම්මානං විපාකො යාදිසො යථා සොරතරො, තං පච්චක්ඛනො පස්සාති වදති.

154. තෙ අඤ්ඤෙ පරිචාරෙන්නීති තෙ සරෙ දාසියො ආහරණානි ව ඉමානි තයා පුබ්බෙ පරිග්ගහිතානි ඉදානි අඤ්ඤෙ පරිචාරෙන්නි පරිභුඤ්ජන්ති. “ඉමෙ”ති හි ලිඛිගවිපල්ලාසෙන වුත්තං. න භොගා භොන්ති සස්සතානි භොගා නාමෙතෙ න සස්සතා අනවට්ඨිතා තාවකාලිකා මහායගමනීයා, තස්මා තදත්ථං ඉස්සාමච්ඡරියාදීනි න කත්තබ්බානීති අධිජ්ජායො.

155. ඉදානි භූතස්ස පිතානි ඉදානෙව භූතස්ස මය්හං පුත්තස්ස පිතා කුටුම්භිකො. ආපණානි ආපණතො ඉමං ගෙහං එහිති ආගමිස්සති. අජ්ජෙව තෙ දදෙ කිඤ්චිති ගෙහං ආගතො කුටුම්භිකො තුය්හං දාතබ්බයුත්තකං කිඤ්චි දෙය්‍යධම්මං අපි නාම දදෙය්‍ය. මා සු තාව ඉතො අගාති ඉතො ගෙහස්ස පච්ඡා වත්ථුතො මා තාව අගමාසීති තං අනුකම්පමානා ආහ.

156. තං සුත්වා පෙති අත්තතො අජ්ඣාසයං පකාසෙන්ති “නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමිහි”ති ගාථමාහ. තත්ථ කොපිනමෙතං ඉත්ථිනන්ති එතං නග්ගදුබ්බණ්ණතාදිකං පටිච්ඡාදෙනබ්බතාය ඉත්ථිනං කොපිනං රුන්ධනීයං. මා මං භූතපිතාද්දසාති තස්මා භූතස්ස පිතා කුටුම්භිකො මං මා අද්දක්ඛීති ලජ්ජමානා වදති.

157. තං සුත්වා තිස්සා සඤ්ජානනුද්දයා “හන්ද කිං වා ත්‍යාහං දම්මී”ති ගාථමාහ. තත්ථ හන්දාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. කිං වා ත්‍යාහං දම්මීති කිං තෙ අහං දම්මී, කිං වත්ථං දස්සාමි, උදාහු හත්තන්ති. කිං වා තෙධ කරොමහන්ති කිං වා අඤ්ඤං තෙ ඉධ ඉමස්මිං කාලෙ උපකාරං කරිස්සාමි.

158. තං සුත්වා පෙති “වත්තාරො භික්ඛු සඬ්ඝතො”ති ගාථමාහ. තත්ථ වත්තාරො භික්ඛු සඬ්ඝතො, වත්තාරො පන පුග්ගලෙති භික්ඛුසඬ්ඝතො සඬ්ඝවසෙන වත්තාරො භික්ඛු, පුග්ගලවසෙන වත්තාරො භික්ඛුති එවං අට්ඨ භික්ඛු යථාරූපිං භොජෙත්වා තං දක්ඛිණං මම ආදිස, මය්හං පත්තිදානං දෙහි. තදාහං සුබ්බතා භෙස්සන්ති යදා ත්වං දක්ඛිණං මම උද්දිසිස්සසි, තදා අහං සුබ්බතා සුඛජ්ජන්තා සබ්බකාමසම්ඨිද්ධිනී භවිස්සාමිති අත්ථො.

159-161. තං සුත්වා තිස්සා තමත්ථං අත්තතො සාමිකස්ස ආරොචෙත්වා දුතියදිවසෙ අට්ඨ භික්ඛු භොජෙත්වා තස්සා දක්ඛිණමාදිසි, සා තාවදෙව පටිලද්ධදිබ්බසම්පත්තිකා පුත තිස්සාය සන්තිකං උපසඬ්ඝමි. තමත්ථං දස්සෙතුං සඬ්භිතිකාරෙහි “සාධුති සා පටිස්සුත්වා”තිආදිකා තිස්සො ගාථා යපිතා.

162-167. උපසඬ්ඝමිත්වා ඨිතං පන නං තිස්සා “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනා”තිආදීහි තිහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි. ඉතරා “අහං මත්තා”ති ගාථාය අත්තානං ආචික්ඛිත්වා “චිරං ජීවාහි”ති ගාථාය තස්සා අනුමොදනං දත්වා “ඉධ ධම්මං වරිත්වානා”ති ගාථාය ඔවාදං අදාසි. තත්ථ තව දිත්තෙනානි

තයා දින්නෙන. අසොකං වීරජං යානන්ති සොකාභාවෙන අසොකං, සෙදජල්ලිකානං පන අභාවෙන වීරජං දිබ්බට්ඨානං, සබ්බමෙතං දෙවලොකං සන්ධාය වදති. ආවාසන්ති යානං. වසවත්තිනන්ති දිබ්බෙන ආධිපතෙය්‍යෙන අත්තනො වසං වත්තෙන්තානං. සමුලන්ති සලොභදොසං. ලොභදොසා හි මච්ඡරියස්ස මූලං නාම. අනින්දිතාති අගරහිතා පාසංසා, සග්ගමුපෙහි යානන්ති රූපාදීහි විසයෙහි සුට්ඨු අග්ගත්තා “සග්ග”න්ති ලද්ධනාමං දිබ්බට්ඨානං උපෙහි, සුගතිපරායණා භොගීති අත්ථො. සෙසං උත්තානමෙව.

අථ තිස්සා තං පවත්තිං කුටුම්භිකස්ස ආරොචෙසි, කුටුම්භිකො භික්ඛුනං ආරොචෙසි, භික්ඛු භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, තං සුත්වා මහාජනො පටිලද්ධසංවෙගො විනයා මච්ඡරාදිමලං දානසීලාදිරතො සුගතිපරායණො අභොසිති.

මත්තාපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. නන්දාපෙතිවත්පුවණ්ණනා

කාළී දුබ්බණ්ණරූපාසිති ඉදං සත්ථරි පෙතවනෙ විහරන්තෙ නන්දං නාම පෙතිං ආරබ්භ චුත්තං. සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං ගාමකෙ නන්දිසෙතො නාම උපාසකො අභොසි සද්ධො පසන්නො. හරියා පනස්ස නන්දා නාම අස්සද්ධා අප්පසන්නා මච්ඡරීහී වණ්ඨි ඵරුසවචනා සාමිකෙ අගාරවා අග්ගතිස්සා සස්සුං චොරිවාදෙන අක්කොසති පරිභාසති. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා පෙතයොනියං නිබ්බත්තිත්වා තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ විවරන්ති ඵකදිවසං නන්දිසෙතස්ස උපාසකස්ස ගාමතො නික්ඛමන්තස්ස අවිදුරෙ අත්තානං දස්සෙසි. සො තං දිස්වා —

168.

“කාළී දුබ්බණ්ණරූපාසි, ඵරුසා භීරුදස්සනා;
පිඨගලාසි කළාරාසි, න තං මඤ්ඤාමි මානුසි”න්ති. —

ගාථාය අප්ඤ්ඤාසි. තත්ථ කාළීති කාලවණ්ණා, ක්කාමඨිගාරසදිසො හිස්සා වණ්ණො අභොසි. ඵරුසාති බරගත්තා. භීරුදස්සනාති භයානකදස්සනා සප්පට්ඨයාකාරා. “භාරුදස්සනා”ති වා පාඨො, භාරියදස්සනා, දුබ්බණ්ණතාදිනා දුද්දසිකාති අත්ථො. පිඨගලාති පිඨගලලොචනා. කළාරාති කළාරදන්තා. න තං මඤ්ඤාමි මානුසින්ති අභං තං මානුසින්ති න මඤ්ඤාමි, පෙතිමෙව ච තං මඤ්ඤාමිති අධිප්පායො. තං සුත්වා පෙති අත්තානං පකාසෙන්ති —

169.

“අභං නන්දා නන්දිසෙන, හරියා තෙ පුරෙ අහුං;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ අහං නන්දා නන්දිසෙනානි සාමි නන්දිසෙන අහං නන්දා
නාම. හරියා තෙ පුරෙ අහුන්ති පුරිමජාතියං තුය්හං හරියා අහොසිං. ඉතො
පරං —

170.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්ස කම්මවිපාකෙන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. —

තස්ස උපාසකස්ස පුච්ඡා. අට්ඨස්ස සා —

171.

“චණ්ඩි ච ඵරුසා වාසිං, තයි වාපි අගාරවා;
තාහං දුරුත්තං වත්ථාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. —

විස්සජ්ජෙසි. පුත සො —

172.

“හන්දුත්තරියං දදාමි තෙ, ඉමං දුස්සං නිවාසය;
ඉමං දුස්සං නිවාසෙත්වා, එහි නෙස්සාමි තං සරං.

173.

“වත්ථඤ්ච අන්තපානඤ්ච, ලච්ඡසි ත්වං සරං ගතා;
පුත්තෙ ච තෙ පස්සිස්සසි, සුණ්ඨායො ච දක්ඛසි”ති. — අට්ඨස්ස සා —

174.

“හත්ථෙන හත්ථෙ තෙ දිත්තං, න මය්හං උපකප්පති;
හික්ඛු ච සීලසම්පන්නෙ, වීතරාගෙ බහුස්සුතෙ.

175.

“තප්පෙහි අන්තපානෙන, මම දක්ඛිණමාදිස;
තදාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්ද්ධිනී”ති. —

ද්වෙ ගාථා අහාසි. තතො —

176.

“සාධුති සො පටිස්සුත්වා, දානං විපුලමාකිරි;
අන්තං පානං බාදනීයං, වත්ථසෙනාසනානි ච;
ඡත්තං ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච, විවිධා ච උපාහනා.

177.

“හික්ඛු ච සීලසම්පන්නෙ, වීතරාගෙ බහුස්සුතෙ;
තප්පෙත්වා අන්තපානෙන, තස්සා දක්ඛිණමාදිසි.

178.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨො, විපාකො උදපජ්ජථ;
භොජනවිජාදනපාතීයං, දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

179.

“තතො සුද්ධා සුවිච්ඡනා, කාසිකුත්තමධාරිනී;
විචිත්තවත්ථාහරණා, සාමිකං උපසඬකමී”ති. —

චතස්සො ගාථා සඬභිතිකාරෙහි වුත්තා. තතො පරං —

180.

“අභික්කන්තෙන චණ්ණො, යා ත්ථං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්තී දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

181.

“කෙන තෙතාදිසො චණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

182.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා, චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

183.

“අහං නන්දා නන්දිසෙන, හරියා තෙ පුරෙ අහුං;
පාපකම්මං කරිත්ථාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා.

184.

“තච දිත්තෙන දාතෙන, මොදාමි අකුතොභයා;
චිරං ජීව ගහපති, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;

අසොකං චිරජං බෙමං, ආවාසං වසවත්තිනං.

185.

“ඉධ ධම්මං චරිත්ථාන, දානං දත්ථා ගහපති;
විනෙය්‍ය මච්ඡෙරමලං සමුලං, අනින්දිතො සග්ගමුපෙහි යාන”න්ති.

—

උපාසකස්ස ච පෙතියා ච වචනපටිච්චනගාථා.

176. තත්ථ දානං විපුලමාකිරිති උක්ඛිණෙය්‍යබ්බන්තෙ දෙය්‍යධම්මබීජං
විජ්ජකිරන්තො විය මහාදානං පවත්තෙසි. සෙසං අනන්තරවත්පුසදිසමෙව.

එවං සා අත්තනො දිබ්බසම්පත්තිං තස්සා ච කාරණං නන්දිසෙනස්ස විභාවෙන්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. උපාසකො තං පවත්තිං භික්ඛුනං ආරොවෙසී, භික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසීති.

නන්දාපෙතිවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මට්ඨකුණ්ඩලීපෙතවත්ථුවණ්ණනා

අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලීති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ මට්ඨකුණ්ඩලීදෙවපුත්තං ආරඬ්භ වුත්තං. තත්ථ යං වත්තඛ්ඛං, තං පරමත්ථදීපනියං. විමානවත්ථුවණ්ණනායං මට්ඨකුණ්ඩලීවිමානවත්ථුවණ්ණනාය (වි. ව. අට්ඨ. 1206 මට්ඨකුණ්ඩලීවිමානවණ්ණනා) වුත්තමෙව, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛං.

එත්ථ ච මට්ඨකුණ්ඩලීදෙවපුත්තස්ස විමානදෙවතාභාවතො තස්ස වත්ථු යදිපි විමානවත්ථුපාළියං සඬගහං ආරොපිතං, යස්මා පන සො දෙවපුත්තො අදින්තපුඛ්ඛකඛ්ඛාභ්මණස්ස පුත්තසොකෙන සුසානං ගන්ත්වා ආලාභනං අනුපරියායිත්වා රොදන්තස්ස සොකභරණත්ථං අත්තනො දෙවරූපං පටිසංහරිත්වා හරිවන්දනුස්සදො බාහා පග්ගස්භ කන්දන්තො දුක්ඛාභිභූතාකාරෙන පෙතො විය අත්තානං දස්සෙසී. මනුස්සත්තභාවතො අපෙතත්තා පෙතපරියායොපි ලඬ්භති එවාති තස්ස වත්ථු පෙතවත්ථුපාළියම්පි සඬගහං ආරොපිතන්ති දට්ඨඛ්ඛං.

මට්ඨකුණ්ඩලීපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කණ්භපෙතවත්ථුවණ්ණනා

උට්ඨෙහි කණ්භ කිං සෙසීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මතපුත්තං උපාසකං ආරඬ්භ කට්ඨෙසී. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස පුත්තො කාලමකාසී. සො තෙන සොකසල්ලසමප්පිතො න න්භායති, න භුඤ්ජති, න කම්මන්තෙ විචාරෙති, න බුද්ධුපට්ඨානං ගච්ජති, කෙවලං, “තාත පියපුත්තක, මං ඕභාය කහං පය්මතරං ගතොසී” තිආදීති වදන්තො විජ්ජලපති. සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඕලොකෙන්තො තස්ස සොනාපත්තිඵලූපනිස්සයං දිස්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා කතභත්තකිච්චො භික්ඛු උයොපෙත්වා ආනන්දත්ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන තස්ස සරද්චාරං අගමාසී. සත්ථු ආගතභාවං උපාසකස්ස ආරොවෙසුං. අට්ඨස්ස ගෙහජනො ගෙහද්චාරෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සත්ථාරං නිසීදාපෙත්වා උපාසකං පරිග්ගහෙන්වා සත්ථු සන්තිකං උපනෙසී. එකමන්තං නිසින්තං තං දිස්වා “කිං, උපාසක, සොවසී” ති වත්වා “ආම, භන්තෙ” ති වුත්තෙ, “උපාසක,

පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා මතපුත්තං නානුසොචිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ද්වාරවතීනගරෙ දස භාතිකරාජානො අහෙසුං - වාසුදෙවො බලදෙවො චන්ද්‍රදෙවො සූරියදෙවො අග්ගිදෙවො වරුණදෙවො අජිත්තො පජිත්තො සංපණ්ඩිතො අඬිකුරො වාති. තෙසු වාසුදෙවමහාරාජස්ස පියපුත්තො කාලමකාසි. තෙන රාජා සොකපරෙතො සබ්බකිව්චානි පභාය මඤ්චස්ස අටනිං පරිග්ගහෙත්වා විජ්ජලපත්තො නිපජ්ජී. තස්මිං කාලෙ සංපණ්ඩිතො චිත්තෙසි - “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො කොචි මම භාතු සොකං පරිහරිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, උපායෙනස්ස සොකං හරිස්සාමි”ති. සො උම්මත්තකවෙසං ගහෙත්වා “සසං මෙ දෙථ, සසං මෙ දෙථා”ති ආකාසං ඔලොකෙන්තො සකලනගරං විවරි. “සංපණ්ඩිතො උම්මත්තකො ජාතො”ති සකලනගරං සඬ්ඛි.

තස්මිං කාලෙ රොහිණියො නාම අමච්චො වාසුදෙවරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං කථං සමුට්ඨාපෙන්තො -

207.

“උට්ඨෙහි කණ්භ කිං සෙසි, කො අත්ථො සුපනෙන තෙ;
යො ච තුය්භං සකො භාතා, හදයං චක්ඛු ච දක්ඛිණං;
තස්ස වාතා බලියන්ති, සසං ජජ්ජති කෙසවා”ති. - ඉමං ගාථමාහ;

207. තත්ථ කණ්භාති වාසුදෙවං ගොත්තෙනාලපති. කො අත්ථො සුපනෙන තෙති සුපනෙන තුය්භං කා නාම වඬිසී. සකො භාතාති සොදරියො භාතා. හදයං චක්ඛු ච දක්ඛිණන්ති හදයෙන වෙච දක්ඛිණචක්ඛුනා ච සදිසොති අත්ථො. තස්ස වාතා බලියන්ති තස්ස අපරාපරං උජ්ජජ්ජමානා උම්මාදවාතා බලවන්තො භොන්ති වඬිසන්ති අභිභවන්ති. සසං ජජ්ජති “සසං මෙ දෙථා”ති විජ්ජලපති. කෙසවාති සො කිර කෙසානං සොභනානං අත්ථිතාය “කෙසවො”ති වොහරියති. තෙන නං නාමෙන ආලපති.

තස්ස වචනං සුත්වා සයනතො උට්ඨිතභාවං දීපෙන්තො සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා -

208.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, රොහිණියාස්ස කෙසවො;
තරමානරූපො වුට්ඨාසි, භාතු සොකෙන අට්ටිතො”ති. - ඉමං ගාථමාහ;

රාජා උට්ඨාය සීසං පාසාදා ඔතරිත්වා සංපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා උභොසු හත්ථෙසු නං දළ්භං ගහෙත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපත්තො -

209.

“කිං නු උම්මත්තරුපොව, කෙවලං ද්වාරකං ඉමං;
සසො සසොති ලපසි, කිදිසං සසම්චිජසි.

210.

“සොවණ්ණමයං මණ්ණමයං, ලොහමයං අථ රුපියමයං;
සඬ්ඛසිලාපවාළමයං, කාරයිස්සාමි තෙ සසං.

211.

“සත්ති අඤ්ඤෙපි සසකා, අරඤ්ඤවනගොවරා;
තෙපි තෙ ආනයිස්සාමි, කිදිසං සසම්චිජසි” ති. —

තිස්සො ගාථායො අභාසි.

209-211. තත්ථ උම්මත්තරුපොවාති උම්මත්තකො විය. කෙවලන්ති සකලං. ද්වාරකන්ති ද්වාරවතීනගරං විවරන්තො. සසො සසොති ලපසිති සසො සසොති විලපසි. සොවණ්ණමයන්ති සුවණ්ණමයං. ලොහමයන්ති තම්බලොහමයං. රුපියමයන්ති රජතමයං. යං ඉච්ඡසි තං වදෙහි, අථ කෙන සොවසි. අඤ්ඤෙපි අරඤ්ඤ වනගොවරා සසකා අත්ථි, තෙ තෙ ආනයිස්සාමි, වද, හදුමුඛ, කිදිසං සසම්චිජසිති සට්ඨන්ඨිතං “සසෙන අත්ථිකො” ති අධිජ්ජායෙන සසෙන නිමන්තෙසි. තං සුත්වා සට්ඨන්ඨිතො —

212.

“නාහමෙනෙ සසෙ ඉච්ඡෙ, යෙ සසා පට්ඨස්සිතා;
වන්දතො සසම්චිජාමි, තං මෙ ඔහර කෙසවා” ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ ඔහරාති ඔහාරෙහි. තං සුත්වා රාජා “නිස්සංසයං මෙ භාතා උම්මත්තකො ජාතො” ති දොමනස්සජ්ජන්තො —

213.

“සො නුත මධුරං ඤාති, ජීවිතං විජහිස්සසි;
අපත්ථියං පත්ථයසි, වන්දතො සසම්චිජසි” ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ ඤාතීති කනිට්ඨං ආලපති. අයමෙත්ථ අත්ථො — මය්භං පියඤාති යං අතිමධුරං අත්තනො ජීවිතං, තං විජහිස්සසි මඤ්ඤෙ, යො අපත්ථයිතඛ්ඛං පත්ථෙසිති.

සට්ඨන්ඨිතො රඤ්ඤො වචනං සුත්වා නිව්වලොව යත්වා “භාතික, ත්වං වන්දතො සසං පත්ථෙත්තස්ස තං අලහිත්වා ජීවිතක්ඛයො භවිස්සතීති ජානන්තො කස්මා මතං පුත්තං අලහිත්වා අනුසොවසි” ති ඉමමත්ථං දීපෙන්නො —

214.

“එවං චෙ කණ්භ ජානාසී, යට්ඤ්ඤමනුසාසසී;
කස්මා පුරෙ මතං පුත්තං, අජ්ජාපි මනුසොවසී”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ එවං චෙ, කණ්භ, ජානාසීති, භාතික, කණ්භනාමක මහාරාජ,
“අලබ්භනෙය්‍යාවත්ථු නාම න පත්ථෙතබ්බ”න්ති යදි එවං ජානාසී.
යට්ඤ්ඤන්ති එවං ජානන්තොව යථා අඤ්ඤං අනුසාසසී, තථා අකත්වා.
කස්මා පුරෙ මතං පුත්තන්ති අථ කස්මා ඉතො චතුමාසමත්ථකෙ මතං පුත්තං
අජ්ජාපි අනුසොවසීති.

එවං සො අන්තරවිථියං ධීතකොව “අභං තාව එවං පඤ්ඤායමානං
පත්ථෙමි, ත්වං පන අපඤ්ඤායමානස්සත්ථාය සොවසී”ති චත්වා තස්ස
ධම්මං දෙසෙන්තො —

215.

“න යං ලබ්භා මනුස්සෙන, අමනුස්සෙන වා පන;
ජාතො මෙ මා මරි පුත්තො, කුතො ලබ්භා අලබ්භියං.

216.

“න මන්තා මූලභෙසජ්ජා, ඔසධෙහි ධනෙන වා;
සක්කා ආනයිතුං කණ්භ, යං පෙතමනුසොවසී”ති. — ගාථාද්වයමාහ;

215. තත්ථ යන්ති, භාතික, යං “එවං ජාතො මෙ පුත්තො මා මරි”ති
මනුස්සෙන වා දෙවෙන වා පන න ලබ්භා න සක්කා ලද්ධං, තං ත්වං
පත්ථෙසී, තං පනෙනං කුතො ලබ්භා, කෙන කාරණෙන ලද්ධං සක්කා.
යස්මා අලබ්භියං අලබ්භනෙය්‍යාවත්ථු නාමෙතන්ති අත්ථො.

216. මන්තාති මන්තජ්ජයොගෙන. මූලභෙසජ්ජාති මූලභෙසජ්ජෙන.
ඔසධෙහීති නානාවිධෙහි ඔසධෙහි. ධනෙන වාති කොට්ඨකසඬ්ඛෙන ධනෙන
වාපි. ඉදං චුත්තං භොති — යං පෙතමනුසොවසී, තං එතෙහි
මන්තජ්ජයොගාදීහිපි ආනෙතුං න සක්කාති.

පුන සට්ඨන්ඨිතො “භාතික, ඉදං මරණං නාම ධනෙන වා ජාතියා වා
විජ්ජාය වා සීලෙන වා භාවනාය වා න සක්කා පටිබාහිතු”න්ති දස්සෙන්තො
—

217.

“මහද්ධනා මහාභොගා, රට්ඨවන්තොපි ඛත්තියා;
පභුතධනධඤ්ඤාසෙ, තෙපි නො අජරාමරා.

218.

“ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා චෙස්සා, සුද්දා චණ්ඩාලපුක්කුස්සා;

එතෙ වඤ්ඤෙ ව ජාතියා, තෙපි නො අජරාමරා.

219.

“යෙ මන්තං පරිවත්තෙන්ති, ජලඬගං බ්‍රහ්මචින්තිතං;
එතෙ වඤ්ඤෙ ව විජ්ජාය, තෙපි නො අජරාමරා.

220.

“ඉසයො වාපි යෙ සන්තා, සඤ්ඤාතත්තා තපස්සිනො;
සරීරං තෙපි කාලෙන, විජහන්ති තපස්සිනො.

221.

“භාවිතත්තා අරහන්තො, කතකිච්චා අනාසවා;
නික්ඛිපන්ති ඉමං දෙහං, පුඤ්ඤපාපපරික්ඛයා”ති. —

පඤ්චහි ගාථාහි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙසි.

217. තත්ථ මහද්ධනාති නිධානගතස්සෙව මහතො ධනස්ස අත්ථිතාය බ්‍රහ්මනා. මහාභොගාති දෙවභොගසදිසාය මහතියා භොගසම්පත්තියා සමන්තාගතා. රට්ඨවන්තොති සකලරට්ඨවන්තො. පඤ්ඤාධනධඤ්ඤාසෙති තිණ්ණං චතුත්තං වා සංවච්ඡරානං අත්ථාය නිදහින්වා ය්‍යපෙතඛ්ඛස්ස නිච්චපරිඛ්ඛයභූතස්ස ධනධඤ්ඤස්ස වසෙන අපරියන්තධනධඤ්ඤා. තෙපි නො අජරාමරාති තෙපි එවං මහාවිහවා මන්ධාතුමහාසුදස්සනාදයො ඛත්තියා අජරාමරා නාහෙසුං, අඤ්ඤදත්ථ මරණමුඛමෙව අනුපවිට්ඨාති අත්ථො.

218. එතෙති යථාචුත්තඛත්තියාදයො. අඤ්ඤෙති අඤ්ඤතරා එවංභූතා අම්බට්ඨාදයො. ජාතියාති අත්තනො ජාතිනිමිත්තං අජරාමරා නාහෙසුන්ති අත්ථො.

219. මන්තන්ති වෙදං. පරිවත්තෙන්ති සජ්ඣායන්ති වාවෙන්ති ව. අථ වා පරිවත්තෙන්ති වෙදං අනුපරිවත්තෙන්තා භොමං කරොන්තා ජපන්ති. ජලඬගන්ති සික්ඛාකප්පනිරුත්තිඛ්‍යාකරණපොතිසත්ථජන්දොවිචිතිසඬ්ඛාතෙහි ඡහි අඬගෙහි යුත්තං. බ්‍රහ්මචින්තිතන්ති බ්‍රාහ්මණානමත්ථාය බ්‍රහ්මනා චින්තිතං කථිතං. විජ්ජායාති බ්‍රහ්මසදිසවිජ්ජාය සමන්තාගතා, තෙපි නො අජරාමරාති අත්ථො.

220-221. ඉසයොති යමනියමාදීනං පටිකුලසඤ්ඤාදීනඤ්ච එසනට්ඨෙන ඉසයො. සන්තාති කායවාචාහි සන්තසභාවා. සඤ්ඤාතත්තාති රාගාදීනං සංයමෙන සංයතවින්තා. කායතපනසඬ්ඛාතො තපො එතෙසං අත්ථිති තපස්සිනො. පුන තපස්සිනොති සංවරකා. තෙන එවං තපනිස්සිතකා හුත්වා සරීරෙන ව විමොක්ඛං පත්තුකාමාපි සංවරකා සරීරං විජහන්ති එවාති

දස්සෙති. අථ චා ඉසයොති අධිසිලසික්ඛාදීනං එසනට්ඨෙන ඉසයො, තදත්ථං තප්පට්ඨස්සත්ථං පාපධම්මානං වූපසමෙන සන්තා, එකාරම්මණෙ විත්තස්ස සංයමෙන සඤ්ඤාත්තා, සම්මප්පධානයොගතො වීරියතාපෙන තපස්සිනො, සප්පයොගා රාගාදීනං සන්තපතෙන තපස්සිනොති යොජෙතබ්බං. භාවිතත්තාති චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනාය භාවිතවිත්තා.

එවං සට්ඨන්ධිතෙන ධම්මෙ කථිතෙ තං සුත්ථා රාජා අපගතසොකසල්ලො පසන්නමානසො සට්ඨන්ධිතං පසංසන්නො –

222.

“ආදිත්තං චත මං සන්තං, සට්ඨන්තංච පාවකං;
චාරිතා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

223.

“අබ්බභී චත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.

224.

“ස්වාහං අබ්බුල්ලසල්ලොස්මි, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො;
න සොචාමි න රොදාමි, තච සුත්ථාන භාතික.

225.

“එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤා, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
නිවත්තයන්ති සොකම්භා, සට්ඨං ජෙට්ඨංච භාතරං.

226.

“යස්ස එතාදිසා භොන්ති, අමච්චා පරිචාරකා;
සුභාසිතෙන අන්වෙත්ති, සට්ඨං ජෙට්ඨංච භාතර”න්ති. – සෙසගාථා අභාසි;

225. තත්ථ සට්ඨං ජෙට්ඨංච භාතරන්ති යථා සට්ඨන්ධිතො අත්තනො ජෙට්ඨභාතරං මතපුත්තසොකාභිභූතං අත්තනො උපායකොසල්ලෙන වෙච ධම්මකථාය ච තතො පුත්තසොකතො විනිවත්තයි, එවං අඤ්ඤෙපි සප්පඤ්ඤා යෙ භොන්ති අනුකම්පකා, තෙ ඤාතීනං උපකාරං කරොන්තිති අත්ථො.

226. යස්ස එතාදිසා භොන්තිති අයං අභිසම්බුද්ධගාථා. තස්සත්ථො – යථා යෙන කාරණෙන පුත්තසොකපරෙතං රාජානං වාසුදෙවං සට්ඨන්ධිතො සොකහරණත්ථාය සුභාසිතෙන අන්වෙසි අනුච්ඡි, යස්ස අඤ්ඤස්සාපි එතාදිසා පණ්ඩිතා අමච්චා පටිලද්ධා අස්සු, තස්ස කුතො සොකොති! සෙසගාථා හෙට්ඨා වුත්තත්ථා එවාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, උපාසක, පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා පුත්තසොකං හරිංසු”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති.

කණ්භපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ධනපාලසෙට්ඨිපෙතවත්පුවණ්ණනා

නග්ගො දුබ්බණ්ණරූපොසීති ඉදං සත්ථරි පෙතවනෙ විහරන්තෙ ධනපාලපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. අනුජ්ජන්තෙ කිර බුද්ධෙ පණ්ණරට්ඨෙ ඵරකච්ඡනගරෙ ධනපාලකො නාම සෙට්ඨි අහොසි අස්සද්ධො අජ්ජසන්තො කදරියො නත්ථිකදිට්ඨිකො. තස්ස කිරියා පාළිතො ඵව විඤ්ඤායති. සො කාලං කත්වා මරුකන්තාරෙ පෙතො හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්ස තාලක්ඛන්ධජ්ජමාණො කායො අහොසි, සමුට්ඨිතච්ඡවි ඵරුසො, විරූපකෙසො, භයානකො, දුබ්බණ්ණො අතිවිය විරූපො ඛිභච්ඡදස්සනො. සො පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි භත්තස්සිත්ථං වා උදකඛිත්ථං වා අලහන්තො විසුක්ඛකණ්ඨොට්ඨජිවිහො ජිසච්ඡාපිපාසාහිභූතො ඉතො විතො ව පරිබ්භමති.

අථ අම්භාකං භගවති ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන සාවත්ථියං විහරන්තෙ සාවත්ථිවාසිතො වාණිජා පඤ්චමත්තානි සකට්ඨතානි භණ්ඩස්ස පුරෙත්වා උත්තරාපථං ගන්ත්වා භණ්ඩං වික්කිණිත්වා පට්ලද්ධභණ්ඩං සකට්ඨෙසු ආරොපෙත්වා පටිනිවත්තමානා සායන්භසමයෙ අඤ්ඤතරං සුක්ඛනදිං පාපුණිත්වා තත්ථ යානං මුඤ්චිත්වා රත්තියං වාසං කජ්ජෙසු. අථ සො පෙතො පිපාසාහිභූතො පානීයස්සත්ථාය ආගන්ත්වා තත්ථ බිත්ථුමත්තම්පි පානීයං අලහිත්වා විගතාසො ඡින්නමුලො විය තාලො ඡින්නපාදො පති. තං දිස්වා වාණිජා -

227.

“නග්ගො දුබ්බණ්ණරූපොසි, කිසො ධමනිසන්ථනො;
උජ්ඣාසුලිකො කිසිකො, කො නු ත්වමසි මාරිසා”ති. -

ඉමාය ගාථාය පුවඡිංසු. තතො පෙතො -

228.

“අහං භදන්තෙ පෙතොම්හි, දුග්ගතො යමලොකිකො;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතො”ති. -

අත්තානං ආවිකත්වා පුන තෙහි -

229.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;

කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙතලොකං ඉතො ගතො”ති. —

කතකම්මං පුච්ඡිතො පුබ්බෙ නිබ්බත්තට්ඨානතො පට්ඨාය අතීතං පච්චුප්පන්නං අනාගතඤ්ච අත්තතො පවත්තිං දස්සෙන්නො තෙසඤ්ච ඔවාදං දෙන්නො —

230.

“නගරං අත්ථි පණ්ණානං, ඵරකච්ඡන්ති විස්සුතං;
තත්ථ සෙට්ඨි පුරෙ ආසිං, ධනපාලොති මං විදු.

231.

“අසීති සකටවාහානං, හිරඤ්ඤස්ස අහොසි මෙ;
පහුතං මෙ ජාතරූපං, මුත්තා වෙළරියා බහු.

232.

“තාව මහද්ධනස්සාපි, න මෙ දාතුං පියං අහු;
පිදහිත්වා ද්වාරං භුඤ්ජිං, මා මං යාවනකාද්දසුං.

233.

“අස්සද්ධො මච්ඡරී වාසිං, කදරියො පරිභාසකො;
දදන්තානං කරොන්තානං, වාරයිස්සං බහු ජනෙ.

234.

“විපාකො නත්ථි දානස්ස, සංයමස්ස කුතො ඵලං;
පොක්ඛරඤ්ඤොදපානානි, ආරාමානි ච රොපිතෙ;
පපායො ච විනාසෙසිං, දුග්ගෙ සඬකමනානි ච.

235.

“ස්වාහං අකතකල්යාණො, කතපාපො තතො චුතො;
උපපන්නො පෙත්තිවිසයං, බුජ්ජිපාසසමජ්ජිතො.

236.

“පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි, යතො කාලඬිකතො අහං;
නාහිජානාමි භුත්තං වා, පීතං වා පන පානියං.

237.

“යො සංයමො සො විනාසො, යො විනාසො සො සංයමො;
පෙනා හි කිර ජානන්ති, යො සංයමො සො විනාසො.

238.

“අහං පුරෙ සංයමිස්සං, නාදාසිං බහුකෙ ධනෙ;
සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, දීපං නාකාසිමත්තතො;

ස්වාහං පච්ඡානුතප්පාමි, අත්තකම්මඵලපගො.

239.

“උද්ධං චතුභි මාසෙහි, කාලකිරියා භවිස්සති;
එකත්තකටුකං ඝොරං, නිරයං පපතිස්සහං.

240.

“චතුක්කණ්ණං චතුද්වාරං, විහත්තං භාගසො මිතං;
අයොපාකාරපරියන්තං, අයසා පටිකුජ්ජිතං.

241.

“තස්ස අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, ඵරිත්වා තිට්ඨති සඛ්ඛදා.

242.

“තත්ථාහං දීඝමද්ධානං, දුක්ඛං වෙදිස්ස වෙදනං;
ඵලං පාපස්ස කම්මස්ස, තස්මා සොවාමහං භුසං.

243.

“තං වා වදාමි හද්දං වො, යාවන්තෙත්ථ සමාගතා;
මාකත්ථ පාපකං කම්මං, ආවි වා යදි වා රහො.

244.

“සවෙ තං පාපකං කම්මං, කරිස්සථ කරොථ වා;
න වො දුක්ඛා පමුත්තත්ථි, උජ්ජව්වාපි පලායතං.

245.

“මත්තෙය්‍යා හොථ පෙත්තෙය්‍යා, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකා;
සාමඤ්ඤා හොථ බ්‍රහ්මඤ්ඤා, එවං සග්ගං ගමිස්සථා” ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

230-231. තත්ථ පණ්ණානන්ති පණ්ණානාමරට්ඨස්ස එවංනාමකානං රාජුතං. ඵරකච්ඡන්ති තස්ස නගරස්ස නාමං. තත්ථාති තස්මිං නගරෙ. පුරෙති පුබ්බෙ අතීතත්තභාවෙ. ධනපාලොති මං විදුති “ධනපාලසෙට්ඨි” ති මං ජානන්ති. තයිදං නාමං තදා මය්‍යං අත්ථානුගතමෙවාති දස්සෙන්තො “අසීති” ති ගාථමාහ. තත්ථ අසීති සකටවාහානන්ති වීසතිබාරිකො වාහො, යො සකටන්ති වුච්චති. තෙසං සකටවාහානං අසීති හිරඤ්ඤස්ස තථා කභාපණස්ස ච මෙ අභොසීති යොජනා. පහුතං මෙ ජාතරූපන්ති සුවණ්ණමිපි පහුතං අනෙකභාරපරිමාණං අභොසීති සම්බන්ධො.

232-233. න මෙ දාතුං පියං අහුති දානං දාතුං මය්හං පියං නාහොසි. මා මං යාවනකාද්දසුන්ති “යාවකා මා මං පස්සිංසු”ති පිදහින්වා ගෙහද්වාරං භුඤ්ජාමි. කදරියොති ථද්ධමච්ඡරි. පරිභාසකොති දානං දෙන්තෙ දිස්වා භයෙන සන්තප්පකො. දදන්තානං කරොන්තානන්ති උපයොගත්ථෙ සාම්චචනං, දානානි දදන්තෙ පුඤ්ඤානි කරොන්තෙ. බහු ජනෙති බහු සත්තෙ. දදන්තානං වා කරොන්තානං වා සමුදායභූතං බහුං ජනං පුඤ්ඤකම්මතො වාරයිස්සං නිවාරෙසිං.

234-236. විපාකො නත්ථි දානස්සාතිආදි දානාදීනං නිවාරණෙ කාරණදස්සනං. තත්ථ විපාකො නත්ථි දානස්සාති දානකම්මස්ස ඵලං නාම නත්ථි, කෙවලං පුඤ්ඤං පුඤ්ඤන්ති ධනවිනායො ඵවාති දීපෙති. සංයමස්සාති සීලසංයමස්ස. කුතො ඵලන්ති කුතො නාම ඵලං ලබ්භති, නිරත්ථකමෙව සීලරක්ඛණන්ති අධිප්පායො. ආරාමානීති ආරාමුපවනානීති අත්ථො. පපායොති පානියසාලා. දුග්ගෙති උදකච්ඡික්ඛල්ලානං වසෙන දුග්ගමට්ඨානානි. සඬකමනානීති සෙතූයො. තතො වුතොති තතො මනුස්සලොකතො වුතො. පඤ්චපණ්ණාසාති පඤ්චපඤ්ඤාස. යතො කාලඬකතො අහන්ති යදා කාලකතා අහං, තතො පට්ඨාය. නාහිජානාමීති එත්තකං කාලං භුත්තං වා පීතං වා කිඤ්චි න ජානාමි.

237-38. යො සංයමො සො විනායොති ලොභාදිවසෙන යං සංයමනං කස්සචි අදානං, සො ඉමෙසං සත්තානං විනායො නාම පෙතයොනියං නිබ්බත්තපෙතානං මහාබ්‍යසනස්ස හෙතුභාවතො. “යො විනායො සො සංයමො”ති ඉමිනා යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස එකන්තිකභාවං වදති. පෙතා හි කිර ජානන්තීති එත්ථ හි-සද්දො අවධාරණෙ, කිර-සද්දො අරුචිසුවතෙ. “සංයමො දෙය්‍යධම්මස්ස අපරිච්චාගො විනාසහෙතු”ති ඉමමත්ථං පෙතා ඵව කිර ජානන්ති පච්චක්ඛතො අනුභූය්‍යමානත්තා, න මනුස්සාති. නයිදං යුත්තං මනුස්සානම්පි පෙතානං විය බුජ්ජිපාසාදිහි අභිභූය්‍යමානානං දිස්සමානත්තා. පෙතා පන පුරිමත්තභාවෙ කතකම්මස්ස පාකට්ඨාවතො තමත්ථං සුට්ඨුතරං ජානන්ති. තෙනාහ – “අහං පුරෙ සංයමිස්ස”න්තිආදි. තත්ථ සංයමිස්සන්ති සයම්පි දානාදිපුඤ්ඤකිරියතො සංයමනං සඬකොචං අකාසිං. බහුකෙ ධනෙති මහන්තෙ ධනෙ විජ්ජමානෙ.

243. තන්ති තස්මා. වොති තුම්භෙ. හද්දං වොති හද්දං කල්‍යාණං සුන්දරං තුම්භාකං භොතුති වචනසෙසො. යාවන්තෙත්ථ සමාගතාති යාවන්තො යාවතකා එත්ථ සමාගතා, තෙ සබ්බෙ මම වචනං සුභාථාති අධිප්පායො. ආචීති පකාසනං පරෙසං පාකට්ඨසෙන. රහොති පටිච්ඡන්තං අපාකට්ඨසෙන. ආචී වා පාණාතිපානාදිමුසාවාදාදිකායවච්ඡයොගවසෙන, යදි වා රහො අභිජ්ඣාදිවසෙන පාපකං ලාමකං අකුසලකම්මං මාකත්ථ මා කරිත්ථ.

244. සචෙ තං පාපකං කම්මන්ති අථ පන තං පාපකම්මං ආයතිං කර්ස්සථ, එතරහි වා කරොථ, නිරයාදීසු චතුසු අපායෙසු මනුස්සෙසු ච අප්පායුකතාදිවසෙන තස්ස ඵලභූතා දුක්ඛතො පමුත්ති පමොක්ඛො නාම නත්ථී. උප්පච්චාපි පලායතන්ති උප්පතිත්වා ආකාසෙන ගච්ඡන්තානම්පි මොක්ඛො නත්ථීයෙවාති අත්ථො. “උපෙච්චා”තිපි පාළි, ඉතො වා එත්තො වා පලායන්තෙ තුම්හෙ අනුබන්ධස්සතීති අධිප්පායෙන උපෙච්ච සඤ්චිච්ච පලායන්තානම්පි තුම්හාකං තතො මොක්ඛො නත්ථී, ගතිකාලාදිපච්චයන්තරසමවායෙ පන සති විපච්චතියෙවාති අත්ථො. අයඤ්ච අත්ථො –

“න අන්තලික්ඛෙ න සමුද්දමජ්ඣෙ, න පඛ්ඛතානං විවරං පවිස්ස;
න විජ්ජතී සො ජගතිජ්ජදෙසො, යත්ථට්ඨිතො මුච්චෙය්‍ය
පාපකම්මා”ති. (ධ. ප. 127; මි. ප. 4.2.4) –

ඉමාය ගාථාය දීපෙතඛ්ඛො.

245. මත්තෙය්‍යාති මාතුහිතා. හොථාති තෙසං උපට්ඨානාදීති කරොථ. තථා පෙත්තෙය්‍යාති වෙදිතඛ්ඛො. කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකාති කුලෙ ජෙට්ඨකානං අපවායනකරා. සාමඤ්ඤාති සමණපූජකා. තථා බ්‍රහ්මඤ්ඤාති බාහිතපාපපූජකාති අත්ථො. එවං සග්ගං ගම්ස්සථාති ඉමිනා මයා චුත්තනයෙන පුඤ්ඤාති කත්වා දෙවලොකං උපපජ්ජස්සථාති අත්ථො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං හෙට්ඨා බල්ලාටියපෙතවත්පුආදීසු චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛං.

තෙ වාණිජා තස්ස වචනං සුත්වා සංවෙගජාතා තං අනුකම්පමානා භාජනෙහි පාතීයං ගහෙත්වා තං සයාපෙත්වා මුඛෙ ආසිඤ්චිංසු. තතො මහාජනෙන බහුවෙලං ආසිත්තං උදකං තස්ස පෙතස්ස පාපබලෙන අධොගලං න ඔතිණ්ණං, කුතො පිපාසං පටිවිනෙස්සති. තෙ තං පුච්ඡිංසු – “අපි තෙ කාචි අස්සාසමත්තා ලද්ධා”ති. සො ආහ – “යදි මෙ එත්තකෙහි ජනෙහි එත්තකං වෙලං ආසිඤ්චමානං උදකං එකඛිත්දුමත්තම්පි පරගලං පට්ඨං, ඉතො පෙතයොනිතො මොක්ඛො මා හොතු”ති. අථ තෙ වාණිජා තං සුත්වා අතිවිය සංවෙගජාතා “අත්ථී පන කොචි උපායො පිපාසාචුපසමායා”ති ආහංසු. සො ආහ – “ඉමස්මිං පාපකම්මෙ ඛිණෙ තථාගතස්ස වා තථාගතසාවකානං වා දානෙ දිත්තෙ මම දානමුද්දිසිස්සති, අහං ඉතො පෙතත්තතො මුච්චිස්සාමි”ති. තං සුත්වා වාණිජා සාවත්ථී ගන්ත්වා භගවත්තං උපසඬකම්ත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා සරණානි සිලානි ච ගහෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬස්ස සත්තාහං දානං දත්වා තස්ස පෙතස්ස දක්ඛිණං ආදිසිංසු. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා චතුත්තං පරිසානං ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනො ච ලොභාදිමච්ඡෙරමලං පහාය දානාදිපුඤ්ඤාහිරතො අහොසිති.

ධනපාලසෙට්ඨිපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. වුළුසෙට්ඨිපෙතවත්පුවණ්ණනා

නග්ගො කිසො පබ්බජිතොසි, හන්තෙන ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ වුළුසෙට්ඨිපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. බාරාණසියං කිර එකො ගහපති අස්සද්ධො අප්පසන්නො මච්ඡරි කදරියො පුඤ්ඤකිරියාය අනාදරො වුළුසෙට්ඨි නාම අහොසි. සො කාලං කත්වා පෙනෙසු නිබ්බත්ති, තස්ස කායො අපගතමංසලොභිතො අට්ඨන්භාරුවම්මත්තො මුණ්ඩො අපෙතවත්ථො අහොසි. ධීතා පනස්ස අනුලා අන්ධකචින්දෙ සාමිකස්ස ගෙනෙ වසන්ති පිතරං උද්දිස්ස බ්‍රාහ්මණෙ භොජෙතුකාමා තණ්ඩුලාදීනි දානුපකරණානි සජ්ජෙසි. තං ඤත්වා පෙනො ආසාය ආකාසෙන තත්ථ ගච්ඡන්තො රාජගහං සම්පාපුණි. තෙන ච සමයෙන රාජා අජාතසත්තු දෙවදත්තෙන උය්‍යාජිතො පිතරං ජීවිතා වොරොපෙත්වා තෙන විජ්ජිතොරෙන දුස්සුපිනෙන ච නිද්දං අනුපගච්ඡන්තො උපරිපාසාදවරගතො වඩ්ඤ්මන්තො තං පෙනං ආකාසෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා ඉමාය ගාථාය ප්‍රච්ඡි -

246.

“නග්ගො කිසො පබ්බජිතොසි හන්තෙ, රත්තිං කුභිං ගච්ඡසි කිස්සහෙතු;
ආචික්ඛ මෙ තං අපි සක්කුණෙමු, සබ්බෙන විත්තං පටිපාදයෙ තුව”න්ති.

තත්ථ පබ්බජිතොති සමණො. රාජා කිර තං නග්ගත්තා මුණ්ඩත්තා ච “නග්ගො සමණො අය”න්ති සඤ්ඤාය “නග්ගො කිසො පබ්බජිතොසි”තිආදිමාහ. කිස්සහෙතුති කින්තිමිත්තං. සබ්බෙන විත්තං පටිපාදයෙ තුවන්ති විත්තියා උපකරණභූතං විත්තං සබ්බෙන භොගෙන තුය්හං අජ්ඣාසයානුරූපං, සබ්බෙන චා උස්සාහෙන පටිපාදෙය්‍යං සම්පාදෙය්‍යං. තථා කාතුං මයං අප්පෙව නාම සක්කුණෙය්‍යාම, තස්මා ආචික්ඛ මෙ තං, එතං තව ආගමනකාරණං මය්හං කථෙහීති අත්ථො.

එවං රඤ්ඤා පුට්ඨො පෙනො අත්තනො පවත්තිං කථෙන්නො තිස්සො ගාථා අහාසි -

247.

“බාරාණසී නගරං දුරස්සුට්ඨං, තත්ථාහං ගහපති අඩ්ඨකො අහු දීනො;
අදාතා ගෙධිතමනො ආමිසස්මිං, දුස්සිලොන යමච්ඡයමිහි පත්තො.

248.

“සො සුචිකාය කිලමිතො තෙහි,
තෙනෙව ඤාතීසු යාමි ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු;
අදානසීලා න ච සද්දහන්ති,

‘දානඵලං හොති පරමිහි ලොකෙ’.

249.

“ධිතා ච මය්හං ලපතෙ අහික්ඛණං, දස්සාමි දානං පිතුනං
පිතාමහානං;
තමුපක්ඛටං පරිවිසයන්ති බ්‍රාහ්මණා, යාමි අහං අන්ධකචින්දං
භුත්තු”න්ති.

247. තත්ථ දුරසුට්ඨන්ති දුරතො ඵච ගුණකිත්තනවසෙන සොසිතං,
සබ්බත්ථ විස්සුතං පාකටන්ති අත්ථො. අඬ්ඨකොති අඬ්ඨො මහාවිහවො.
දීනොති නිහීනවිත්තො අදානජ්ඣාසයො. තෙනාහ “අදාතා”ති.
ගෙධිතමනො ආමිසස්මිත්ති කාමාමිසෙ ලග්ගවිත්තො ගෙධං ආපන්නො.
දුස්සිලොන යමවිසයමිහි පත්තොති අත්තනා කතෙන දුස්සිලකම්මුනා
යමවිසයං පෙතලොකං පත්තො අමිහි.

248. සො සුචිකාය කිලමිතොති සො අහං විජ්ඣනට්ඨොන සුචිසදිසතාය
“සුචිකා”ති ලද්ධනාමාය ජිසවිජාය කිලමිතො නිරන්තරං විජ්ඣමානො.
“කිලමථො”ති ඉව්චෙව වා පායො. තෙහිති “දීනො”තිආදිනා චුත්තෙහි
පාපකම්මෙහි කාරණභූතෙහි. තස්ස හි පෙතස්ස තාති පාපකම්මාති
අනුස්සරන්තස්ස අතිවිය දොමනස්සං උප්පජ්ජි, තස්මා ඵචමාහ. තෙනෙවාති
තෙනෙව ජිසවිජාදුක්ඛෙන. ඤාතිසු යාමීති ඤාතිනං සමීපං යාමි ගච්ඡාමි.
ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතුති ආමිසස්ස කිඤ්චික්ඛනිමිත්තං, කිඤ්චි ආමිසං
පත්ථෙන්නොති අත්ථො. අදානසීලා න ච සද්දහන්ති, ‘දානඵලං හොති
පරමිහි ලොකෙ’ති යථා අහං, තථා ඵචං අඤ්ඤෙපි මනුස්සා අදානසීලා
“දානස්ස ඵලං ඵකංසෙන පරලොකෙ හොති”ති න ච සද්දහන්ති. යතො
අහං විය තෙපි පෙතා හුත්වා මහාදුක්ඛං පච්චනුභවන්තීති අධිජ්ජායො.

249. ලපතෙති කථෙති. අහික්ඛණන්ති අහිණ්හං බහුසො. කින්ති ලපතීති
ආහ “දස්සාමි දානං පිතුනං පිතාමහාන”න්ති. තත්ථ පිතුනන්ති මාතාපිතුනං,
චුළපිතුමහාපිතුනං වා. පිතාමහානන්ති අයාකපයාකානං. උපක්ඛටන්ති
සජ්ජිතං. පරිවිසයන්තීති හොජයන්ති. අන්ධකචින්දන්ති ඵචංනාමකං නගරං.
භුත්තුන්ති භුඤ්ජිතුං. තතො පරා සඬ්ඨිතිකාරකෙහි චුත්තා –

250.

“තමවොච රාජා ‘අනුභවියාන තම්පි,
ඵය්‍යාසි බිජ්ජං අහමපි කස්සං පුජං;
ආචික්ඛ මෙ තං යදි අත්ථි හෙතු,
සද්ධායිතං හෙතුවො සුඤ්ඤාම’.

251.

“තථාති වත්වා අගමාසි තත්ථ, භුඤ්ජිංසු භත්තං න ච දක්ඛිණාරහා;

පච්චාගමී රාජගහං පුනාපරං, පාතුරහොසි පුරතො ජනාධිපස්ස.

252.

“දිස්වාන පෙතං පුනදෙව ආගතං, රාජා අවොච ‘අහමපි කිං දදාමි;
ආචික්ඛ මෙ තං යදි අත්ථි හෙතු, යෙන තුවං චිරතරං පිණ්ණො සියා’.

253.

“බුද්ධඤ්ච සඬ්ඝං පරිච්ඡියාන රාජ, අත්තෙන පානෙන ච චීවරෙන;
තං දක්ඛිණං ආදිස මෙ භිතාය, එවං අහං චිරතරං පිණ්ණො සියා.

254.

“තතො ච රාජා නිපතීත්වා තාවදෙ, දානං සහත්ථා අතුලං දදිත්වා
සඬ්ඝෙ;
ආරොචෙසි පකතං තථාගතස්ස, තස්ස ච පෙතස්ස දක්ඛිණං
ආදිසිත්ථ.

255.

“සො පුජිතො අතිවිය සොහමානො, පාතුරහොසි පුරතො
ජනාධිපස්ස;
යක්ඛොහමස්මි පරමිද්ධිපත්තො, න මය්හමත්ථි සමා සදිසා මානුසා.

256.

“පස්සානුභාවං අපරිමිතං මමයිදං, තයානුදිට්ඨං අතුලං දත්වා
සඬ්ඝෙ;
සත්තජ්ජිතො සතතං සදා බහුභි, යාමි අහං සුඛිතො
මනුස්සදෙවා”ති.

250. තත්ථ තමවොච රාජාති තං පෙතං තථා වත්වා යීතං රාජා
අජාතසත්තු අවොච. අනුභවියාන තම්පිති තං තච ධිතුයා උපක්ඛට්ටං දානම්පි
අනුභවිත්වා. එය්‍යාසීති ආගච්ඡෙය්‍යාසි. කස්සන්ති කරිස්සාමි. ආචික්ඛ මෙ
තං යදි අත්ථි හෙතුති සචෙ කිඤ්චි කාරණං අත්ථි, තං කාරණං මය්හං
ආචික්ඛ කථෙහි. සද්ධායිතන්ති සද්ධායිතඛිං. හෙතුවොති
හෙතුයුත්තවචනං, “අමුකස්මිං යානෙ අසුකෙන පකාරෙන දානෙ කතෙ
මය්හං උපකප්පති”ති සකාරණං වචනං වදාති අත්ථො.

251. තථාති වත්වාති සාධුති වත්වා. තත්ථාති තස්මිං අන්ධකචින්දෙ
පරිචෙසනට්ඨානෙ. භුඤ්ජිංසු භත්තං න ච දක්ඛිණාරහාති භත්තං භුඤ්ජිංසු
දුස්සිලබ්‍රාහ්මණා, න ච පන දක්ඛිණාරහා සිලවන්තො භුඤ්ජිංසුති අත්ථො.
පුනාපරන්ති පුන අපරං වාරං රාජගහං පච්චාගමී.

252. කිං දදාමිති “කිදිසං තෙ දානං දස්සාමි”ති රාජා පෙතං පුච්ඡි. යෙන තුවන්ති යෙන කාරණෙන ත්වං. චිරතරන්ති චිරකාලං. පිණිකොති තිත්තො සියා, තං කථෙහීති අත්ථො.

253. පරිවිසියානාති භොජෙත්වා. රාජාති අජාතසත්තුං ආලපති. මෙ භික්ඛායාති මය්හං භික්ඛායාය පෙතත්තභාවතො පරිමුත්තියා.

254. තතොති තස්මා තෙන වචනෙන, තතො වා පාසාදතො. නිපතිත්වාති නික්බමිත්වා. තාවදෙනි තදා එව අරුණුග්ගමනාවෙලාය. යම්හි පෙතො පච්චාගන්ත්වා රඤ්ඤො අත්තානං දස්සෙසි, තස්මිං පුරෙහත්තෙ එව දානං අදාසි. සහත්ථාති සහත්ථොන. අතුලන්ති අප්පමාණං උළාරං පණිනං. දත්වා සඬ්ඝෙති සඬ්ඝස්ස දත්වා. ආරොවෙසි පකතං තථාගතස්සාති “ඉදං, හත්තෙ, දානං අඤ්ඤතරං පෙතං සන්ධාය පකත”න්ති තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. ආරොවෙත්වා ච යථා තං දානං තස්ස උපකප්පති, එවං තස්ස ච පෙතස්ස දක්ඛිණං ආදිසිත්ථ ආදිසි.

255. සොති සො පෙතො. පුජිතොති දක්ඛිණාය දියාමානාය පුජිතො. අනිවිය සොහමානොති දිබ්බානුභාවෙන අනිවිය විරොචමානො. පාතුරහොසිති පාතුහවි, රඤ්ඤො පුරතො අත්තානං දස්සෙසි. යක්ඛොහමස්මිති පෙතත්තභාවතො මුත්තො යක්ඛො අහං ජාතො දෙවභාවං පත්තොස්මි. න මය්හමත්ථි සමා සදිසා මානුසාති මය්හං ආනුභාවසම්පත්තියා සමා වා භොගසම්පත්තියා සදිසා වා මනුස්සා න සන්ති.

256. පස්සානුභාවං අපරිමිතං මමයිදන්ති “මම ඉදං අපරිමාණං දිබ්බානුභාවං පස්සා”ති අත්තතො සම්පත්තිං පච්චක්ඛතො රඤ්ඤො දස්සෙත්තො වදන්ති. තයානුදිට්ඨං අතුලං දත්වා සඬ්ඝෙති අරියසඬ්ඝස්ස අතුලං උළාරං දානං දත්වා මය්හං අනුකම්පාය තයා අනුදිට්ඨං. සන්තප්පිතො සතතං සදා බහුභීති අන්තපානවත්ථාදිහි බහුහි දෙයාධම්මෙහි අරියසඬ්ඝං සන්තප්පෙත්තෙන තයා සදා සබ්බකාලං යාවජීවං තත්ථාපි සතතං නිරන්තරං අහං සන්තප්පිතො පිණිකො. යාමි අහං සුඛිතො මනුස්සදෙවාති “තස්මා අහං ඉදානි සුඛිතො මනුස්සදෙව මහාරාජ යථිච්ඡිකට්ඨානං යාමි”ති රාජානං ආපුච්ඡි.

එවං පෙනෙ ආපුච්ඡිත්වා ගතෙ රාජා අජාතසත්තු තමත්ථං භික්ඛුනං ආරොවෙසි, භික්ඛු භගවතො සන්තිකං උපසඬ්චිකමිත්වා ආරොවෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො මච්ඡෙරමලං පහාය දානාදිපුඤ්ඤාහිරතො අහොසිති.

වුළාසෙට්ඨිපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. අඬ්ඬුරපෙතවත්පුවණ්ණනා

යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාමාති ඉදං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො අඬ්ඬුරපෙනං ආරබ්භ කටෙසි. කාමඤ්ඤවත්ථ අඬ්ඬුරො පෙනො න භොති, තස්ස පන වරිතං යස්මා පෙනසම්බන්ධං, තස්මා තං “අඬ්ඬුරපෙතවත්පු”ති චුත්තං.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපකථා - යෙ තෙ උත්තරමධුරාධිපතිනො රඤ්ඤො මහාසාගරස්ස පුත්තං උපසාගරං පටිච්ච උත්තරාපටේ කංසභොගෙ අසිතඤ්ජනනගරෙ මහාකංසස්ස ධිතුයා දෙවගබ්භාය කුච්ඡියං උප්පන්නා අඤ්ජනදෙවී වාසුදෙවො බලදෙවො වන්දෙදෙවො සූරියදෙවො අග්ගිදෙවො වරුණදෙවො අජ්ජුනො පජ්ජුනො සංපණ්ඩිතො අඬ්ඬුරො වාති වාසුදෙවාදයො දස භාතිකාති එකාදස බත්තියා අහෙසුං, තෙසු වාසුදෙවාදයො භාතරො අසිතඤ්ජනනගරං ආදිං කත්වා ද්වාරවතීපරියොසානෙසු සකලජම්බුදීපෙ තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු සබ්බෙ රාජානො චක්කෙන ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ද්වාරවතියං වසමානා රජ්ජං දස කොට්ඨාසෙ කත්වා විහජිංසු. භගිනිං පන අඤ්ජනදෙවිං න සරිංසු. පුන සරිත්වා “එකාදස කොට්ඨාසෙ කරොමා”ති චුත්තෙ තෙසං සබ්බකනිට්ඨො අඬ්ඬුරො “මම කොට්ඨාසං තස්සා දෙට්ඨ, අහං වොහාරං කත්වා ජීවිස්සාමි, තුම්හෙ අත්තනො අත්තනො ජනපදෙසු සුඬිකං මය්හං විස්සජ්ජෙමා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා තස්ස කොට්ඨායං භගිනියා දත්වා නව රාජානො ද්වාරවතියං වසිංසු.

අඬ්ඬුරො පන වණ්ණජ්ජං කරොන්තො නිච්චකාලං මහාදානං දෙති. තස්ස පනෙකො දාසො භණ්ඩාගාරිකො අත්ථකාමො අහොසි. අඬ්ඬුරො පසන්නමානසො තස්ස එකං කුලධීතරං ගහෙත්වා අදාසි. සො පුත්තෙ ගබ්භගතෙයෙව කාලමකාසි. අඬ්ඬුරො තස්මිං ජාතෙ තස්ස පිතුනො දින්නං භත්තවෙතනං තස්ස අදාසි. අථ තස්මිං දාරකෙ වයජ්ජත්තෙ “දාසො න දාසො”ති රාජකුලෙ විනිච්ඡයො උප්පජ්ජි. තං සුත්වා අඤ්ජනදෙවී ධෙතුපමං වත්වා “මාතු භූජිස්සාය පුත්තොපි භූජිස්සො එවා”ති දාසබ්‍යානො මොචෙසි.

දාරකො පන ලජ්ජාය තත්ථ වසිතුං අවිසහන්තො රොරුවනගරං ගන්ත්වා තත්ථ අඤ්ඤතරස්ස තුන්නවායස්ස ධිතරං ගහෙත්වා තුන්නවායසිජ්ජෙන ජීවිකං කජ්ජෙසි. තෙන සමයෙන රොරුවනගරෙ අසය්භමහාසෙට්ඨි නාම අහොසි. සො සමණ්ණිරාග්ගණකපණ්ණද්ධිකවනිබ්බකයාවකානං මහාදානං දෙති. සො තුන්නවායො සෙට්ඨිනො සරං අජානන්තානං පිතිසොමනස්සජාතො හුත්වා අසය්භසෙට්ඨිනො නිවෙසනං දක්ඛිණබාහුං පසාරෙත්වා දස්සෙසි “එත්ථ ගන්ත්වා ලද්ධබ්බං ලහන්තු”ති. තස්ස කම්මං පාළියංයෙව ආගතං.

සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා මරුභූමියං අඤ්ඤතරස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ භූමිමදෙවනා භුත්වා නිබ්බත්ති, තස්ස දක්ඛිණභත්ථො සබ්බකාමදදො අහොසි. තස්මිංයෙව ච රොරුවෙ අඤ්ඤතරො පුරිසො අසය්‍යසෙට්ඨිනො දානෙ ඛ්‍යාචටො අස්සද්ධො අප්පසන්තො මිච්ඡාදිට්ඨිකො පුඤ්ඤකිරියාය අනාදරො කාලං කත්වා තස්ස දෙවපුත්තස්ස වසන්ට්ඨානස්ස අවිදුරෙ පෙනො භුත්වා නිබ්බත්ති. තෙන ච කතකම්මං පාළියංයෙව ආගතං. අසය්‍යමහාසෙට්ඨි පන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො සහඛ්‍යතං උපගතො.

අථ අපරෙන සමයෙන අඬිකුරො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි, අඤ්ඤතරො ච බ්‍රාහ්මණො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහිති ද්වෙපි ජනා සකට්ඨහස්සෙන භණ්ඩං ආදාය මරුකන්තාරමග්ගං පටිපන්නා මග්ගමුළ්භා භුත්වා බහුං දිවසං තත්ථෙව විවරන්තා පරික්ඛිණතිණොදකාහාරා අහෙසුං. අඬිකුරො අස්සදුතෙහි චතුසු දිසාසු පානියං මග්ගාපෙසි. අථ සො කාමදදහත්ථො යක්ඛො තං තෙසං ඛ්‍යාසනප්පත්තිං දිස්වා අඬිකුරෙන පුබ්බෙ අත්තනො කතං උපකාරං වින්තෙත්වා “භන්ද දානි ඉමස්ස මයා අවස්සයෙන භවිතබ්බ”න්ති අත්තනො වසන්වටරුක්ඛං දස්සෙසි. සො කිර වටරුක්ඛො සාඛාවිට්ඨපසම්පන්නො සනප්පලාසො සන්දවිජායො අනෙකසහස්සපාරොහො ආයාමෙන විත්ථාරෙන උඛ්ඛෙධෙන ච යොජනපරිමාණො අහොසි. තං දිස්වා අඬිකුරො හට්ඨතුට්ඨො තස්ස හෙට්ඨා බන්ධාවාරං බන්ධාපෙසි. යක්ඛො අත්තනො දක්ඛිණභත්ථං පසාරෙත්වා පයමං තාව පානියෙන සබ්බං ජනං සන්තප්පෙසි. තතො යො යො යං යං ඉච්ඡති, තස්ස තස්ස තං තං අදාසි.

එවං තස්මිං මහාජනෙ නානාවිධෙන අත්තපානාදිනා යථාකාමං සන්තප්පිතෙ පච්ඡා වූපසන්තෙ මග්ගපරිස්සමෙ සො බ්‍රාහ්මණවාණිජො අයොනිසො මනසිකරොන්තො එවං වින්තෙසි – “ධනලාභාය ඉතො කම්බොජං ගන්ත්වා මයං කිං කරිස්සාම, ඉමමෙව පන යක්ඛං යෙන කෙනචි උපායෙන ගහෙත්වා යානං ආරොපෙත්වා අම්භාකං නගරමෙව ගමිස්සාමා”ති. එවං වින්තෙත්වා තමත්ථං අඬිකුරස්ස කථෙන්නො –

257.

“යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාම, කම්බොජං ධනභාරකා;
අයං කාමදදො යක්ඛො, ඉමං යක්ඛං නයාමසෙ.

258.

“ඉමං යක්ඛං ගහෙත්වාන, සාධුකෙන පසය්‍ය වා;
යානං ආරොපයිත්වාන, බිස්පං ගච්ඡාම ද්වාරක”න්ති. –

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ යස්ස අත්ථායාති යස්ස කාරණා. කම්බොජන්ති කම්බොජරට්ඨං. ධනභාරකාති භණ්ඩවික්කයෙන ලද්ධධනභාරිනො.

කාමදදොති ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායකො. යක්ඛොති දෙවපුත්තො. නයාමසෙති නයිස්සාම. සාධුකෙතාති යාවනෙන. පසස්භාති අභිභවිත්වා බලක්කාරෙන, යානන්ති සුඛයානං. ද්වාරකන්ති ද්වාරවතීනගරං. අයං හෙත්ථාධිප්පායො – යදත්ථං මයං ඉතො කම්බොජං ගන්තුකාමා, තෙන ගමනෙන සාධෙතබ්බො අත්ථො ඉධෙව සිජ්ඣති. අයඤ්ඤි යක්ඛො කාමදදො, තස්මා ඉමං යක්ඛං යාවිත්වා තස්ස අනුමතියා වා, සචෙ සඤ්ඤත්තිං න ගච්ඡති, බලක්කාරෙන වා යානං ආරොපෙත්වා යානෙ පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා තං ගහෙත්වා ඉතොයෙව බිජ්ජං ද්වාරවතීනගරං ගච්ඡාමාති.

එවං පන බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තො අඬ්ඤුරො සජ්ජුරිසධම්මෙ යත්වා තස්ස වචනං පටික්ඛිපත්තො –

259.

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
න තස්ස සාබං භඤ්ජෙය්‍ය, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ න භඤ්ජෙය්‍යාති න ඡිත්තදෙය්‍ය. මිත්තදුබ්බොති මිත්තෙසු දුබ්භනං තෙසං අනත්ථුප්පාදනං. පාපකොති අභද්දකො මිත්තදුබ්බො. යො හි සීතච්ඡායො රුක්ඛො සම්මාහිතත්තස්ස පුරිසස්ස පරිස්සම්චිනොදකො, තස්සාපි නාම පාපකං න චිත්තෙතබ්බං, කිමඬ්ඣං පන සත්තභූතෙසු. අයං දෙවපුත්තො සජ්ජුරිසො පුබ්බකාරී අම්භාකං දුක්ඛපනුදකො බහුපකාරො, න තස්ස කිඤ්චි අනත්ථං චිත්තෙතබ්බං, අඤ්ඤදත්ථු සො පුජෙතබ්බො එවාති දස්සෙති.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණා “අත්ථස්ස මූලං නිකතිවිනයො”ති නීතිමග්ගං නිස්සාය අඬ්ඤුරස්ස පටිලොමපක්ඛෙ යත්වා –

260.

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
බන්ධම්පි තස්ස ඡිත්තදෙය්‍ය, අත්ථො චෙ තාදිසො සියා”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ අත්ථො චෙ තාදිසො සියාති තාදිසෙන දබ්බසම්භාරෙන සචෙ අත්ථො භවෙය්‍ය, තස්ස රුක්ඛස්ස බන්ධම්පි ඡිත්තදෙය්‍ය, කිමඬ්ඣං පන සාබාදයොති අධිප්පායො.

එවං බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තෙ අඬ්ඤුරො සජ්ජුරිසධම්මංයෙව පග්ගණ්හත්තො –

261.

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
න තස්ස පත්තං භිත්තදෙය්‍ය, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො”ති. –

ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ න තස්ස පත්තං භින්දෙය්‍යාති තස්ස රුක්ඛස්ස එකපණ්ණමත්තම්පි න පාතෙය්‍ය, පගෙව සාධාදිකෙති අධිප්පායො.

පුනපි බ්‍රාහ්මණො අත්තනො වාදං පග්ගණ්හන්තො –

262.

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
සමුලම්පි තං අඛ්ඛුහෙ, අත්ථො වෙ තාදිසො සියා”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ සමුලම්පි තං අඛ්ඛුහෙති තං තත්ථ සමුලම්පි සහ මූලෙනපි අඛ්ඛුහෙය්‍ය, උද්ධරෙය්‍යාති අත්ථො.

එවං බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තෙ පුන අභිකුරො තං නීතිං නිරත්ථකං කාතුකාමො –

263.

“යස්සෙකරත්තිම්පි සරෙ වසෙය්‍ය, යත්ථන්තපානං පුරිසො ලහෙථ;
න තස්ස පාපං මනසාපි චිත්තයෙ, කතඤ්ඤතා සප්පුරිසෙහි
වණ්ණිතා.

264.

“යස්සෙකරත්තිම්පි සරෙ වසෙය්‍ය, අන්තෙන පාතෙන උපට්ඨිතො
සියා;
න තස්ස පාපං මනසාපි චිත්තයෙ, අදුඛ්භපාණී දහතෙ මිත්තදුඛිහිං.

265.

“යො පුඛ්ඛෙ කතකල්‍යාණො, පච්ඡා පාපෙන භිංසති;
අල්ලපාණිහතො පොසො, න සො භද්‍රාති පස්සති”ති. –

ඉමා තිස්සො ගාථා අභාසි.

263. තත්ථ යස්සාති යස්ස පුග්ගලස්ස. එකරත්තිම්පිති එකරත්තිමත්තම්පි කෙවලං ගෙහෙ වසෙය්‍ය. යත්ථන්තපානං පුරිසො ලහෙථාති යස්ස සන්තිකෙ කොචි පුරිසො අන්තපානං වා යංකිඤ්චි භොජනං වා ලහෙය්‍ය. න තස්ස පාපං මනසාපි චිත්තයෙති තස්ස පුග්ගලස්ස අහද්දකං අනත්ථං මනසාපි න චිත්තෙය්‍ය න පිහෙය්‍ය, පගෙව කායවාචාහි. කස්මාති වෙ? කතඤ්ඤතා සප්පුරිසෙහි වණ්ණිතාති කතඤ්ඤතා නාම බුද්ධාදිහි උත්තමපුරිසෙහි පසංසිතා.

264. උපට්ඨිතොති පයිරුපාසිතො “ඉදං ගණ්හ ඉදං භුඤ්ජා”ති අන්තපානාදිනා උපට්ඨිතො. අදුඛ්භපාණීති අභිංසකහත්ථො හත්ථසංයතො. දහතෙ මිත්තදුඛිහිත්ති තං මිත්තදුඛිහිං පුග්ගලං දහති විනාසෙති, අප්පදුට්ඨො

හිතජ්ඣාසයසම්පන්නො පුග්ගලො පරෙන කතො අපරාධො අවිසෙසෙන තස්සෙව අනත්ථාවහො, අප්පදුට්ඨො පුග්ගලො අත්ථනො තං දහති නාම. තෙනාහ භගවා -

“යො අප්පදුට්ඨස්ස නරස්ස දුස්සති, සුද්ධස්ස පොසස්ස අනඬිගණස්ස;
තමෙව බාලං පච්චෙති පාපං, සුබ්බමො රජො පටිවාතංව ඛිත්තො”ති.
(ධ. ප. 125; ඡා. 1.5.94; සං. නි. 1.22);

265. යො පුබ්බෙ කතකල්‍යාණොති යො පුග්ගලො කෙනවි සාධුනා කතභද්දකො කතුපකාරො. පච්ඡා පාපෙන හිංසතීති තං පුබ්බකාරිනං අපරභාගෙ පාපෙන අභද්දකෙන අනත්ථකෙන බාධති. අල්ලපාණිහතො පොසොති අල්ලපාණිනා උපකාරකිරියාය අල්ලපාණිනා ධොතභත්ථෙන පුබ්බකාරිනා හෙට්ඨා චුත්තනයෙන හතො බාධිතො, තස්ස වා පුබ්බකාරිනො බාධනෙන හතො අල්ලපාණිහතො නාම, අකතඤ්ඤපුග්ගලො. න සො භද්‍රානි පස්සතීති සො යථාචුත්තපුග්ගලො ඉධලොකෙ ව පරලොකෙ ව ඉට්ඨානි න පස්සති, න චින්දති, න ලහතීති අත්ථො.

එවං සප්පුරිසධම්මං පග්ගණ්හන්තෙන අඬිකුරෙන අභිභවිත්වා චුත්තො සො බ්‍රාහ්මණො නිරුත්තරො තුණ්හි අහොසි. යක්ඛො පන තෙසං ද්විත්තං වචනපටිවචනානි සුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස කුජ්ඣිත්වාපි “හොතු ඉමස්ස දුට්ඨබ්‍රාහ්මණස්ස කත්තබ්බං පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති අත්තනො කෙනවි අනභිභවනීයතමෙව තාව දස්සෙන්නො -

266.

“නාහං දෙවෙන වා මනුස්සෙන වා, ඉස්සරියෙන වා හං සුප්පසස්සො;
යක්ඛොහමස්මි පරමිද්ධිපත්තො, දුරඬිගමො
වණ්ණබලූපපත්තො”ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ දෙවෙන වාති යෙන කෙනවි දෙවෙන වා. මනුස්සෙන වාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉස්සරියෙන වාති දෙවිස්සරියෙන වා මනුස්සිස්සරියෙන වා. තත්ථ දෙවිස්සරියං නාම චතුමහාරාජිකසක්කසුයාමාදීනං දෙවිද්ධි, මනුස්සිස්සරියං නාම චක්කවත්තිආදීනං පුඤ්ඤද්ධි. තස්මා ඉස්සරියග්ගහණෙන මහානුභාවෙ දෙවමනුස්සෙ සඬිගණ්හාති. මහානුභාවාපි හි දෙවා අත්තනො පුඤ්ඤඵලූපත්ථම්භිතෙ මනුස්සෙපි අසති පයොගවිපත්තියං අභිභවිතුං න සක්කොන්ති, පගෙව ඉතරෙ. හන්ති අසභනෙ නිපාතො. න සුප්පසස්සොති අප්පධංසියො. යක්ඛොහමස්මි පරමිද්ධිපත්තොති අත්තනො පුඤ්ඤඵලෙන අහං යක්ඛත්තං උපගතො අස්මි, යක්ඛොව සමානො න යො වා සො වා, අථ

බො පරමිද්ධිපත්තො පරමාය උත්තමාය යක්ඛිද්ධියා සමන්තාගතො.
දුරඬගමොති බණෙනෙව දුරමිසි යානං ගන්තුං සමත්ථො.
වණ්ණබලපපත්තොති රූපසම්පත්තියා සරීරබලෙන ව උපපත්තො
සමන්තාගතොති තීහිපි පදෙහි මන්තප්පයොගාදීහි අත්තනො
අනභිභවතීයතංයෙව දස්සෙති. රූපසම්පත්තො හි පරෙසං බහුමානිතො
හොති, රූපසම්පදං නිස්සාය විසභාගවත්පුනාපි අනාකඬ්ඨනියොවාති
වණ්ණසම්පදා අනභිභවතීයකාරණන්ති වුත්තා.

ඉතො පරං අඬ්ඬුරස්ස ව දෙවපුත්තස්ස ව වචනපටිවචනකථා හොති —

267.

“පාණි තෙ සබ්බසොවණ්ණො, පඤ්චධාරො මධුස්සවො;
නානාරසා පග්ගරන්ති, මඤ්ඤෙහං තං පුරිත්ථදං.

268.

“නාමිහි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරිත්ථදො;
පෙතං මං අඬ්ඬුර ජානාහි, රොරුවම්භා ඉධාගතං.

269.

“කිංසිලො කිංසමාවාරො, රොරුවස්මිං පුරෙ තුවං;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

270.

“තුන්නවායො පුරෙ ආසිං, රොරුවස්මිං තදා අහං;
සුකිච්ඡවුත්ති කපණො, න මෙ විජ්ජති දාතවෙ.

271.

“නිවෙසනඤ්ච මෙ ආසි, අසය්හස්ස උපන්තිකෙ;
සද්ධස්ස දානපතිනො, කතපුඤ්ඤස්ස ලජ්ජිතො.

272.

“තත්ථ යාවනකායන්ති, නානාගොත්තා වනිබ්බකා;
තෙ ව මං තත්ථ පුච්ඡන්ති, අසය්හස්ස නිවෙසනං.

273.

“කත්ථ ගච්ඡාම හද්දං වො, කත්ථ දානං පදීයති;
තෙසාහං පුට්ඨො අක්ඛාමි, අසය්හස්ස නිවෙසනං.

274.

“පග්ගය්හ දක්ඛිණං බාහුං, එත්ථ ගච්ඡථ හද්දං වො;
එත්ථ දානං පදීයති, අසය්හස්ස නිවෙසනෙ.

275.

“තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

276.

“න කිර ත්වං අදා දානං, සකපාණිහි කස්සවි;
පරස්ස දානං අනුමොදමානො, පාණිං පග්ගස්ස පාවදි.

277.

“තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

278.

“යො සො දානමදා හන්තෙ, පසන්තො සකපාණිහි;
සො හිත්වා මානුසං දෙහං, කිං නු සො දිසතං ගතො.

279.

“නාහං පජානාමි අසස්සයාහිනො, අභිගිරසස්ස ගතිං ආගතිං වා;
සුතඤ්ච මෙ වෙස්සවණස්ස සන්තිකෙ, සක්කස්ස සහඛ්‍යතං ගතො
අසස්සො.

280.

“අලමෙව කාතුං කල්‍යාණං, දානං දාතුං යථාරහං;
පාණිං කාමදදං දිස්වා, කො පුඤ්ඤං න කරිස්සති.

281.

“සො හි නුත ඉතො ගන්ත්වා, අනුප්පත්තො ද්වාරකං;
දානං පට්ඨපයිස්සාමි, යං මමස්ස සුඛාවහං.

282.

“දස්සාමන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව;
පපඤ්ච උදපානඤ්ච, දුග්ගෙ සඬ්ඝමනානි වා”ති. —

පන්තරස වචනපටිවචනගාථා භොන්ති.

267. තත්ථ පාණි තෙති තව දක්ඛිණහත්ථො. සබ්බසොවණ්ණොති
සබ්බසො සුචණ්ණවණ්ණො. පඤ්චධාරොති පඤ්චහි අභිගුලිහි පරෙහි
කාමිතවත්ථුනං ධාරා එතස්ස සන්තීති පඤ්චධාරො. මධුස්සවොති
මධුරරසවිස්සන්දකො. තෙනාහ “නානාරසා පග්ගරන්ති”ති,
මධුරකචුකකසාවාදිහෙදා නානාවිධා රසා විස්සන්දන්තීති අත්ථො. යක්ඛස්ස
හි කාමදදෙ මධුරාදිරසසම්පන්නානි විවිධානි බාදනීයභොජනීයානි හත්ථෙ

විස්සජ්ජන්තෙ මධුරාදිරසා පග්ගරන්තීති වුත්තං. මඤ්ඤෙහං තං පුරිත්තදන්ති මඤ්ඤෙ අහං තං පුරිත්තදදං සක්කං, “එවංමහානුභාවො සක්කො දෙවරාජා”ති තං අහං මඤ්ඤාමීති අත්ථො.

268. නාමිහි දෙවොති වෙස්සවණාදිකො පාකට්ඨෙවො න හොමි. න ගන්ධබ්බොති ගන්ධබ්බකායිකදෙවොපි න හොමි. නාපි සක්කො පුරිත්තදොති පුරිමත්තභාවෙ පුරෙ දානස්ස පට්ඨපිත්තකා “පුරිත්තදො”ති ලද්ධනාමො සක්කො දෙවරාජාපි න හොමි. කතරො පන අහොසීති ආහ “පෙතං මං අඬකුර ජානාහී”තිආදි. අඬකුරපෙතුපපත්තිකං මං ජානාහී, “අඤ්ඤතරො පෙතමහිද්ධිකො”ති මං උපධාරෙහි. රොරුවම්භා ඉධාගතන්ති රොරුවනගරතො වට්ඨිත්වා මරුකන්තාරෙ ඉධ ඉමස්මි. නිග්‍රොධරුක්ඛෙ උපපජ්ජනවසෙන ආගතං, එත්ථ නිබ්බත්තන්ති අත්ථො.

269. කිංසිලො කිංසමාවාරො, රොරුවස්මි. පුරෙ තුවන්ති පුබ්බෙ පුරිමත්තභාවෙ රොරුවනගරෙ වසන්තො ත්වං කිංසිලො කිංසමාවාරො අහොසී, පාපතො නිවත්තනලක්ඛණං කීදිසං සීලං සමාදාය සංවත්තිතපුඤ්ඤකිරියාලක්ඛණෙන සමාවාරෙන කිංසමාවාරො, දානාදීසු කුසලසමාවාරෙසු කීදිසො සමාවාරො අහොසීති අත්ථො. කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණම්හි ඉජ්ඣතිති කීදිසෙන සෙට්ඨවරියෙන ඉදං එවරුපං තව හත්ථෙසු පුඤ්ඤඵලං ඉදානි සම්ප්ප්ඤ්ඤා නිප්පජ්ජති, තං කථෙහීති අත්ථො. පුඤ්ඤඵලඤ්ඤි ඉධ උත්තරපදලොපෙන “පුඤ්ඤ”න්ති අධිප්පෙතං. තත්ථා හි තං “කුසලානං, හික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු එවමිදං පුඤ්ඤං පවඬ්ඨති”තිආදීසු (දී. නි. 3.80) පුඤ්ඤන්ති වුත්තං.

270. තුන්තවායොති තුන්තකාරො. සුක්ඛිච්ඡවුත්තීති සුට්ඨු කිච්ඡපුත්තිකො අතිවිය දුක්ඛජීවිකො. කපණොති වරාකො, දීනොති අත්ථො. න මෙ විජ්ජති දාතවෙති අද්ධිකානං සමණව්‍රාහ්මණානං දාතුං කිඤ්චි දාතබ්බයුත්තකං මය්හං නත්ථී, විත්තං පන මෙ දානං දින්නන්ති අධිප්පායො.

271. නිවෙසනන්ති සරං, කම්මකරණසාලා වා. අසය්හස්ස උපන්තිකෙති අසය්හස්ස මහාසෙට්ඨිනො ගෙහස්ස සමීපෙ. සද්ධස්සාති කම්මඵලසද්ධාය සමන්තාගතස්ස. දානපතිනොති දානෙ නිරන්තරජීවත්තාය පරිච්චාගසම්පත්තියා ලොහස්ස ව අහිභවෙන පතිභුතස්ස. කතපුඤ්ඤස්සාති පුබ්බෙ කතසුචරිතකම්මස්ස. ලජ්ජිනොති පාපජීගුව්ඡනසභාවස්ස.

272. තත්ථාති තස්මිං මම නිවෙසනෙ. යාවනකායන්තීති යාවනකා ජනා අසය්හසෙට්ඨී. කිඤ්චි යාවතුකාමා ආගච්ඡන්ති. නානාගොත්තාති නානාවිධගොත්තාපදෙසා. වනිබ්බකාති වණ්ණදීපකා, යෙ දායකස්ස පුඤ්ඤඵලාදිඤ්ච ගුණකිත්තනාදිමුඛෙන අත්තනො අත්ථිකභාවං

පවෙදෙන්තා විවරන්ති. තෙ ව මං තත්ථ පුච්ඡන්තීති තත්ථාති නිපාතමත්තං,
තෙ යාවකාදයො මං අසය්හසෙට්ඨිනො නිවෙසනං පුච්ඡන්ති.
අක්ඛරවින්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු කම්මද්වයං ඉච්ඡන්ති.

273. කත්ථ ගච්ඡාම භද්දං වො, කත්ථ දානං පදීයතීති තෙසං
පුච්ඡනාකාරදස්සනං. අයං පෙත්ථ අත්ථො – භද්දං තුම්භාකං භොතු, මයං
“අසය්හමහාසෙට්ඨිනා දානං පදීයතී”ති සුත්වා ආගතා, කත්ථ දානං පදීයති,
කත්ථ වා මයං ගච්ඡාම, කත්ථ ගතෙන දානං සක්කා ලද්ධුන්ති. තෙසාහං
පුට්ඨො අක්ඛාමීති එවං තෙහි අද්ධිකජනෙහි ලභනට්ඨානං පුට්ඨො “අහං
පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤතාය ඉදානි ඊදිසානං කිඤ්චි දාතුං අසමත්ථො ජාතො,
දානග්ගං පන ඉමෙසං දස්සෙන්තො ලාභස්ස උපායාවික්ඛණෙන පීතිං
උප්පාදෙන්තො එත්තකෙනපි බහුං පුඤ්ඤං පසවාමී”ති ගාරවං
උප්පාදෙන්වා දක්ඛිණං බාහුං පසාරෙන්වා තෙසං අසය්හසෙට්ඨස්ස
නිවෙසනං අක්ඛාමි. තෙනාහ “පග්ගය්හ දක්ඛිණං බාහු”න්තිආදි.

274. තෙන පාණි කාමදදොති තෙන පරදානපකාසනෙන පරෙන කතස්ස
දානස්ස සක්කච්චං අනුමොදනමත්තෙන හෙතුනා ඉදානි මය්හං හත්ථො
කප්පරුක්ඛො විය සන්තානකලතා විය ව කාමදුහො ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායී
කාමදදො භොති. කාමදදො ව භොන්තො තෙන පාණි මධුස්සවො
ඉට්ඨවත්පුට්ඨස්සජ්ජනකො ජාතො.

276. න කිර ත්වං අදා දානන්ති කිරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො, ත්වං
කිර අත්තනො සන්තකං න පරිච්චජි, සකපාණිහි සහත්ථෙහි යස්ස කස්සචි
සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා කිඤ්චි දානං න අදාසි. පරස්ස දානං
අනුමොදමානොති කෙවලං පන පරෙන කතං පරස්ස දානං “අහො දානං
පවත්තෙසි”ති අනුමොදමානොයෙව විහාසි.

277. තෙන පාණි කාමදදොති තෙන තුය්හං පාණි එවං කාමදදො, අහො
අච්ඡරියා වත පුඤ්ඤානං ගතීති අධිප්පායො.

278. යො සො දානමදා, හන්තෙ, පසන්තො සකපාණිහි දෙවපුත්තං
ගාරවෙන ආලපති. හන්තෙ, පරෙන කතස්ස දානානුමොදකස්ස තාව තුය්හං
ඊදිසං එලං එවරුපො ආනුභාවො, යො පන සො අසය්හමහාසෙට්ඨි
මහාදානං අදාසි, පසන්තවිත්තො හුත්වා සහත්ථෙහි තදා මහාදානං
පවත්තෙසි. සො හිත්වා මානුසං දෙහන්ති සො ඉධ මනුස්සත්තභාවං පහාය.
කීන්ති කතරං. නු සොති නුති නිපාතමත්තං. දිසතං ගතොති දිසං යානං
ගතො, කීදිසි තස්ස ගතො නිප්ඵත්තීති අසය්හසෙට්ඨිනො අභිසම්පරායං
පුච්ඡි.

279. අසය්හසාහිනොති අඤ්ඤෙහි මච්ඡරීහි ලොභාහිභූතෙහි සහිතුං
වහිතුං අසක්කුණෙයාස්ස පරිච්චාගාදිවිභාගස්ස සප්පුරිසධුරස්ස සහනතො

අසය්‍යසාහිතො. අභිගිරසස්සානි අභිගතො නික්ඛමනකපුත්තිස්ස. රසොති හි පුත්තිසා අධිවචනං. තස්ස කිර යාවකෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා උළාරං ජිතිසොමනස්සං. උප්පජ්ජති, මුඛවණ්ණො විජ්ජෙති, තං අත්තනො පච්චක්ඛං කත්වා එවමාහ. ගතිං ආගතිං වාති තස්ස “අසුකං නාම ගතිං, ඉතො ගතො”ති ගතිං වා “තතො වා පන අසුකස්මිං කාලෙ ඉධාගමිස්සති”ති ආගතිං වා නාහං ජානාමි, අවිසයො එස මය්‍හං. සුතඤ්ච මෙ වෙස්සවණස්ස සන්තිකෙති අපිච ඛො උපට්ඨානං ගතෙන වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස සන්තිකෙ සුතමෙනං මයා. සක්කස්ස සහඛ්‍යතං ගතො අසය්‍යහොති අසය්‍යසෙට්ඨි සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස සහඛ්‍යතං ගතො අහොසි, තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තොති අත්ථො.

280. අලමෙව කාතුං කල්‍යාණන්ති යංකිඤ්චි කල්‍යාණං කුසලං පුඤ්ඤං කාතුං යුත්තමෙව පතිරුපමෙව. තත්ථ පන යං සබ්බසාධාරණං සුකතතරං, තං දස්සෙතුං “දානං දාතුං යථාරහ”න්ති චුත්තං, අත්තනො විභවබ්‍රාහුරුපං දානං දාතුං අලමෙව. තත්ථ කාරණමාහ “පාණිං කාමදදං දිස්වා”ති. යත්‍ර හි නාම පරකතපුඤ්ඤානුමොදනපුබ්බකෙන දානපතිනිවෙසනමග්ගාවික්ඛණමත්තෙන අයං හත්ථො කාමදදො දිට්ඨො, ඉමං දිස්වා. කො පුඤ්ඤං න කරිස්සතීති මාදිසො කො නාම අත්තනො පට්ඨානාභූතං පුඤ්ඤං න කරිස්සතීති.

281. එවං අනියමවසෙන පුඤ්ඤකිරියාය ආදරං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනි තං නියමෙත්වා දස්සෙත්තො “සො හි නුනා”තිආදිගාථාද්වයමාහ. තත්ථ සොති සො අහං. ඡීති අවධාරණෙ නිපාතො, නුනාති පරිචිතක්කෙ. ඉතො ගන්ත්වාති ඉතො මරුභූමිතො අපගන්ත්වා. අනුප්පත්වාන ද්වාරකන්ති ද්වාරවතීනගරං අනුපාපුණ්ත්වා. පට්ඨපයිස්සාමිති පවත්තයිස්සාමි.

එවං අභිකුරෙන “දානං දස්සාමි”ති පටිඤ්ඤාය කතාය යක්ඛො තුට්ඨමානසො “මාරිස, ත්වං විස්සත්ථො දානං දෙහි, අහං පන තෙ සභායකිච්චං කරිස්සාමි, යෙන තෙ දෙය්‍යධම්මො න පරික්ඛයං ගමිස්සති, තෙන පකාරෙන කරිස්සාමි”ති තං දානකිරියාය සමුත්තෙජෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ වාණිජ, ත්වං කිර මාදිසෙ බ්‍රහ්මකාරෙන නෙතුකාමො අත්තනො පමාණං න ජානාසි”ති තස්ස හණ්ඩමන්තරධාපෙත්වා තං යක්ඛවිහිංසකාය හිංසාපෙන්තො සන්තප්පෙසි. අථ නං අභිකුරො නානප්පකාරං යාවිත්වා බ්‍රාහ්මණෙන බ්‍රාහ්මණෙන පසාදෙත්වා සබ්බහණ්ඩං පාකතිකං කාරාපෙත්වා රත්තිසා උපගතාය යක්ඛං විස්සජ්ජෙත්වා ගච්ඡන්තො තස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරං අතිවිය බිභවිජ්ජස්සනං පෙතං දිස්වා තෙන කතකම්මං පුච්ඡන්තො –

283.

“කෙන තෙ අඬගුලී කුණා, මුඛඤ්ච කුණලීකතං;
අක්ඛිනි ව පග්ගරන්ති, කිං පාපං පකතං තයා”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ කුණාති කුණිකා පටිකුණිකා අනුජ්ඣතා. කුණලීකතන්ති මුඛවිකාරෙන විකුණිතං සංකුණිතං. පග්ගරන්තිති අසුචිං විස්සන්දන්ති.

අට්ඨස්ස පෙනො —

284.

“අඬගිරසස්ස ගහපනිනො, සද්ධස්ස සරමෙසිනො;
තස්සාහං දානවිස්සග්ගෙ, දානෙ අධිකතො අහුං.

285.

“තත්ථ යාවනකෙ දිස්වා, ආගතෙ භොජනත්ථීකෙ;
එකමන්තං අපක්කම්ම, අකාසිං කුණලිං මුඛං.

286.

“තෙන මෙ අඬගුලී කුණා, මුඛඤ්ච කුණලීකතං;
අක්ඛිනි මෙ පග්ගරන්ති, තං පාපං පකතං මයා”ති. —

තිස්සො ගාථා අභාසි.

284. තත්ථ “අඬගිරසස්සා”තිආදිනා අසය්හසෙට්ඨිං කිත්තෙති. සරමෙසිනොති සරමාවසන්තස්ස ගහට්ඨස්ස. දානවිස්සග්ගෙති දානග්ගෙ පරිච්චාගට්ඨානෙ. දානෙ අධිකතො අහුන්ති දෙය්‍යධම්මස්ස පරිච්චජනෙ දානාධිකාරෙ අධිකතො යපිතො අභොසිං.

285. එකමන්තං අපක්කම්මාති යාවනකෙ භොජනත්ථීකෙ ආගතෙ දිස්වා දානඛ්‍යාවට්ඨෙ දානග්ගතො අනපක්කම්ම යථායානෙයෙව යත්වා සඤ්ජාතපිතිසොමනස්සෙන විජ්ජසන්නමුඛවණ්ණෙන සහත්ථෙත දානං දාතබ්බං, පරෙහි වා පතිරුපෙහි දාපෙතබ්බං, අහං පන තථා අකත්වා යාවනකෙ ආගච්ඡන්තෙ දුරතොව දිස්වා අත්තානං අදස්සෙන්තො එකමන්තං අපක්කම්ම අපක්කමිත්වා. අකාසිං කුණලිං මුඛන්ති විකුණිතං සඬකුචිතං මුඛං අකාසිං.

286. තෙනාති යස්මා තදාහං සාමිනා දානාධිකාරෙ නියුත්තො සමානො දානකාලෙ උපට්ඨිතෙ මච්ඡරියාපකතො දානග්ගතො අපක්කමන්තො පාදෙහි සඬකොචං ආපජ්ජිං, සහත්ථෙහි දාතබ්බෙ තථා අකත්වා හත්ථසඬකොචං ආපජ්ජිං, පසන්නමුඛෙන භවිතබ්බෙ මුඛසඬකොචං ආපජ්ජිං, පියවක්ඛුහි ඔලොකෙතබ්බෙ චක්ඛුකාලුසියං උජ්ජාදෙසිං, තස්මා හත්ථඬගුලියො ව පාදඬගුලියො ව කුණිතා ජාතා, මුඛඤ්ච කුණලීකතං

විරූපරූපං සඬකුචිතං, අක්ඛිති අසුච්ඡුග්ගන්ධපෙගුච්ඡානි අස්සුනි
පග්ගරන්තිති අත්ථො. තෙන වුත්තං -

“තෙන මෙ අඬගුලී කුණා, මුඛඤ්ච කුණුලීකතං;
අක්ඛිති මෙ පග්ගරන්ති, තං පාපං පකතං මයා”ති.

තං සුත්වා අඬකුරො පෙතං ගරහන්තො -

287.

“ධම්මෙන තෙ කාපුරිස, මුඛඤ්ච කුණුලීකතං;
අක්ඛිති ච පග්ගරන්ති, යං තං පරස්ස දානස්ස;
අකාසි කුණුලිං මුඛ”න්ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ ධම්මෙනාති යුත්තෙනෙව කාරණෙන. තෙති තච.
කාපුරිසාති ලාමකපුරිස. යන්ති යස්මා. පරස්ස දානස්සාති පරස්ස දානස්මිං.
අයමෙව වා පායො.

පුත අඬකුරො තං දානපතිං සෙට්ඨිං ගරහන්තො -

288.

“කථඤ්ඤි දානං දදමානො, කරෙය්‍ය පරපත්තියං;
අත්තපානං බාදනීයං, වත්ථසෙනාසනානි වා”ති. -

ගාථමාහ. තස්සත්ථො - දානං දදන්තො පුරිසො කථඤ්ඤි නාම තං
පරපත්තියං පරෙන පාපෙතබ්බං සාධෙතබ්බං කරෙය්‍ය, අත්තපච්චක්ඛමෙව
කත්වා සහත්ථෙතෙව දදෙය්‍ය, සයං වා තත්ථ බ්‍යාවටො භවෙය්‍ය, අඤ්ඤා
අත්තනො දෙය්‍යධම්මො අට්ඨානෙ විද්ධංසියෙථ, දක්ඛිණෙය්‍යා ච දානෙන
පරිභායෙය්‍යුන්ති.

ඵචං තං ගරහිත්වා ඉදානි අත්තනා පටිපජ්ජිතබ්බවිධිං දස්සෙන්තො -

289.

“සො හි නුත ඉතො ගන්ත්වා, අනුප්පත්වාන ද්වාරකං;
දානං පට්ඨපයිස්සාමි, යං මමස්ස සුඛාවහං.

290.

“දස්සාමන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ච;
පපඤ්ච උදපානඤ්ච, දුග්ගෙ සඬකමනානි වා”ති. -

ගාථාද්වයමාහ, තං වුත්තත්ථමෙව.

291.

“තතො හි සො නිවත්තිත්වා, අනුප්පත්තො ද්වාරකං;
දානං පට්ඨපයි අභිකුරො, යංතුමස්ස සුඛාවහං.

292.

“අදා අන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ච;
පපඤ්ච උද්පානඤ්ච, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

293.

“කො ඡාතො කො ච තසිතො, කො වත්ථං පරිද්භිස්සති;
කස්ස සන්නානි යොග්ගානි, ඉතො යොජෙන්නු වාහනං.

294.

“කො ඡත්තිච්ඡති ගන්ධඤ්ච, කො මාලං කො උපාහනං;
ඉතිස්සු තත්ථ සොසෙන්නි, කප්පකා සුදමාගධා;
සදා සායඤ්ච පාතො ච, අභිගුරස්ස නිවෙසනෙ”ති. —

වතස්සො ගාථා අභිගුරස්ස පටිපත්තිං දස්සෙතුං සඨගිතිකාරෙහි යජිතා.

291. තත්ථ තතොති මරුකන්තාරතො. නිවත්තිත්වානි පටිනිවත්තිත්වා. අනුප්පත්තො ද්වාරකන්ති ද්වාරවතීනගරං අනුපාපුණිත්වා. දානං පට්ඨපයි අභිගුරොති යක්ඛෙන පරිපූරිතසකලකොට්ඨාගාරො සබ්බපාථෙය්‍යකං මහාදානං සො අභිගුරො පට්ඨපෙසි. යංතුමස්ස සුඛාවහන්ති යං අත්තතො සම්පති ආයතිඤ්ච සුඛනිබ්බත්තකං.

293. කො ඡාතොති කො ජීසවිජිතො, සො ආගන්ත්වා යථාරුචි භුඤ්ජතුති අධිප්පායො. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. තසිතොති පිපාසිතො. පරිද්භිස්සති නිවාසෙස්සති පාරුපිස්සති වානි අත්ථො. සන්නානීති පරිස්සම්පන්නානි. යොග්ගානීති රථවාහනානි. ඉතො යොජෙන්නු වාහනන්ති ඉතො යොග්ගසමූහතො යථාරුචිතං ගහෙත්වා වාහනං යොජෙන්නු.

294. කො ඡත්තිච්ඡති කො කිලඤ්ජන්තාදිහෙදං ඡත්තං ඉච්ඡති, සො ගණ්භාතුති අධිප්පායො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. ගන්ධන්ති චතුප්පාතිගන්ධාදිකං ගන්ධං. මාලන්ති ගන්ථිතාගන්ථිතහෙදං පුප්ඵං. උපාහනන්ති බල්ලබද්ධාදිහෙදං උපාහනං. ඉතිස්සුති එත්ථ සුති නිපාතමත්තං, ඉති එවං “කො ඡාතො, කො තසිතො”තිආදිනානි අත්ථො. කප්පකානි න්භාපිතකා. සුදානි හත්තකාරකා. මාගධානි ගන්ධිතො. සදානි සබ්බකාලං දිවසෙ දිවසෙ සායඤ්ච පාතො ච තත්ථ අභිගුරස්ස නිවෙසනෙ සොසෙන්නි උග්ගසොසෙන්නීති යොජනා.

එවං මහාදානං පවත්තෙන්තස්ස ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තිත්තිභාවතො අත්ථිකජනෙහි පටිච්ඡිත්තං විරලං දානග්ගං අහොසි. තං දිස්වා අඬකුරො දානෙ උළාරජ්ඣාසයනාය අතුට්ඨමානසො හුත්වා අත්තනො දානෙ නියුත්තං සිත්ඨකං නාම මාණවං ආමන්තෙත්වා -

295.

“සුඛං සුපති අඬකුරො, ඉති ජානාති මං ජනො;
දුක්ඛං සුපාමි සිත්ඨක, යං න පස්සාමි යාවකෙ.

296.

“සුඛං සුපති අඬකුරො, ඉති ජානාති මං ජනො;
දුක්ඛං සුපාමි සිත්ඨක, අප්පකෙ සු වනිඛ්ඛකෙ”ති. -

ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ සුඛං සුපති අඬකුරො, ඉති ජානාති මං ජනොති “අඬකුරො රාජා යසභොගසමප්පිතො දානපති අත්තනො භොගසම්පත්තියා දානසම්පත්තියා ව සුඛං සුපති, සුඛෙනෙව නිද්දං උපගච්ඡති, සුඛං පටිබුජ්ඣති”ති එවං මං ජනො සම්භාවෙති. දුක්ඛං සුපාමි සිත්ඨකාති අහං පන සිත්ඨක දුක්ඛමෙව සුපාමි. කස්මා? යං න පස්සාමි යාවකෙති, යස්මා මම අජ්ඣාසයානුරූපං දෙය්‍යධම්මපටිග්ගාහකෙ බහු යාවකෙ න පස්සාමි, තස්මාති අත්ථො. අප්පකෙ සු වනිඛ්ඛකෙති වනිඛ්ඛකජනෙ අප්පකෙ කතිපයෙ ජානෙ දුක්ඛං සුපාමිති යොජනා. සුති ව නිපාතමත්තං, අප්පකෙ වනිඛ්ඛකජනෙ සතීති අත්ථො.

තං සුත්වා සිත්ඨකො තස්ස උළාරං දානාධිමුත්තිං පාකටතරං කාතුකාමො -

297.

“සක්කො වෙ තෙ වරං දජ්ජා, තාවතිංසානම්ස්සරො;
කිස්ස සබ්බස්ස ලොකස්ස, වරමානො වරං වරෙ”ති. -

ගාථමාහ. තස්සත්ථො - තාවතිංසානං දෙව්‍යානං සබ්බස්ස ව ලොකස්ස ඉස්සරො සක්කො “වරං වරස්සු, අඬකුර, යංකිඤ්චි මනසිච්ඡිත්ත”න්ති තුය්හං වරං දජ්ජා දදෙය්‍ය වෙ, වරමානො පත්ථයමානො කිස්ස කිදිසං වරං වරෙය්‍යාසිති අත්ථො.

අථ අඬකුරො අත්තනො අජ්ඣාසයං යාථාවතො පච්චෙදෙන්තො -

298.

“සක්කො වෙ මෙ වරං දජ්ජා, තාවතිංසානම්ස්සරො;
කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතො, සුරියුග්ගමනං පති;
දිඛ්ඛා හක්ඛා පාතුහවෙය්‍යං, සීලවන්තො ව යාවකා.

299.

“දදතො මෙ න ඛියෙථ, දත්වා නානුතපෙය්‍යහං;
දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යං, එතං සක්කං වරං වරෙ”ති. — ද්වෙ ගාථා
අභාසි;

298. තත්ථ කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතොති කාලෙ පාතො වුට්ඨිතස්ස
අත්ථිකානං දක්ඛිණෙය්‍යානං අපවායනපාරිවරියාදිවසෙන
උට්ඨානවිරියසම්පන්නස්ස මෙ සමානස්ස. සුරියුග්ගමනං පතීති
සුරියුග්ගමනවෙලායං. දිඛ්ඛා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යුන්ති
දෙවලොකපරියාපන්නා ආභාරා උප්පජ්ජෙය්‍යුං. සීලවත්තො ව යාවකාති
යාවකා ව සීලවත්තො කල්‍යාණධම්මා භවෙය්‍යුං.

299. දදතො මෙ න ඛියෙථාති ආගතාගතානං දානං දදතො ව මෙ
දෙය්‍යධම්මො න ඛියෙථ, න පරික්ඛයං ගච්ඡෙය්‍ය. දත්වා
නානුතපෙය්‍යහන්ති තඤ්ච දානං දත්වා කිඤ්චිදෙව අප්පසාදකං දිස්වා තෙන
අහං පච්ඡා නානුතපෙය්‍යං. දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යන්ති දදමානො චිත්තං
පසාදෙය්‍යං, පසන්නචිත්තොයෙව හුත්වා දදෙය්‍යං. එතං සක්කං වරං වරෙති
සක්කං දෙවානමිත්ථං ආරොග්‍යසම්පදා, දෙය්‍යධම්මසම්පදා,
දක්ඛිණෙය්‍යසම්පදා, දෙය්‍යධම්මස්ස අපරිමිතසම්පදා, දායකසම්පදාති එතං
පඤ්චවිධං වරං වරෙය්‍යං. එත්ථ ව “කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතො”ති එතෙන
ආරොග්‍යසම්පදා, “දිඛ්ඛා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යු”න්ති එතෙන
දෙය්‍යධම්මසම්පදා, “සීලවත්තො ව යාවකා”ති එතෙන
දක්ඛිණෙය්‍යසම්පදා, “දදතො මෙ න ඛියෙථා”ති එතෙන දෙය්‍යධම්මස්ස
අපරිමිතසම්පදා, “දත්වා නානුතපෙය්‍යහං, දදං චිත්තං පසාදෙය්‍ය”න්ති
එතෙහි දායකසම්පදාති ඉමෙ පඤ්ච අත්ථා වරභාවෙන ඉච්ඡිතා. තෙ ව බො
දානමයපුඤ්ඤස්ස යාවදෙව උළාරභාවායාති වෙදිතඛ්ඛා.

එවං අඬ්ඤාමන අත්තතො අප්පකාසයෙ පවෙදිතෙ තත්ථ නිසින්නො
නීතිසත්ථෙ කතපරිවයො සොනකො නාම එකො පුරිසො තං අතිදානතො
විච්ඡන්දිතුකාමො —

300.

“න සඛ්ඛචිත්තාති පරෙ පවෙච්ඡෙ, දදෙය්‍ය දානඤ්ච ධනඤ්ච
රක්ඛෙ;
තස්මා හි දානා ධනමෙව සෙය්‍යො, අතිප්පදානෙන කුලා න
භොන්ති.

301.

“අදානමතිදානඤ්ච නප්පසංසන්ති පණ්ඩිතා,
තස්මා හි දානා ධනමෙව සෙය්‍යො,
සමෙන වත්තෙය්‍ය ස ධීරධම්මො”ති. —

ද්වෙ ගාථා අභාසි. සින්ධකො එවං පුනපි විමංසිතුකාමො “න සබ්බවිත්තානී”ති ආදිමාහාති අපරෙ.

300. තත්ථ සබ්බවිත්තානීති සවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකජපහෙදානි සබ්බානි විත්තුපකරණානි, ධනානීති අත්ථො. පරෙති පරමහි, පරස්සාති අත්ථො. න පචෙච්ඡෙති න දදෙය්‍ය, “දක්ඛිණෙය්‍යා ලද්ධා”ති කත්වා කිඤ්චි අසෙසෙත්වා සබ්බසාපතෙය්‍යපරිච්චාගො න කාතබ්බොති අත්ථො. දදෙය්‍ය දානඤ්චාති සබ්බෙන සබ්බං දානධම්මො න කාතබ්බො, අථ ඛො අත්තනො ආයඤ්ච වයඤ්ච ජානිත්වා විභවානුරූපං දානඤ්ච දදෙය්‍ය. ධනඤ්ච රක්ඛෙති අලද්ධලාභලද්ධපරිරක්ඛණරක්ඛිතසම්බන්ධවසෙන ධනං පරිපාලෙය්‍ය.

“එකෙන භොගෙ භුඤ්ජෙය්‍ය, ද්වීහි කම්මං පයොජයෙ;
චතුත්ථඤ්ච නිධාපෙය්‍ය, ආපදාසු භවිස්සතී”ති. (දී. නි. 3.265) –

චුත්තවිධිනා වා ධනං රක්ඛෙය්‍ය තම්මුලකත්තා දානස්ස. තයොපි මග්ගා අඤ්ඤමඤ්ඤවිසොධනෙන පටිසෙවිතබ්බාති හි නීතිවිත්තකා. තස්මා භීති යස්මා ධනඤ්ච රක්ඛන්තො දානඤ්ච කරොන්තො උභයලොකහිතාය පටිපන්නො භොති ධනමූලකඤ්ච දානං, තස්මා දානතො ධනමෙව සෙය්‍යා සුන්දරතරොති අතිදානං න කාතබ්බන්ති අධිජපායො. තෙනාහ “අතිජපදානෙන කුලා න භොන්ති”ති, ධනස්ස පමාණං අජානිත්වා දානස්ස තං නිස්සාය අතිජපදානපසඬගෙන කුලානි න භොන්ති නජපවත්තන්ති, උච්ඡිජ්ජන්තිති අත්ථො.

301. ඉදානි විඤ්ඤානං පසංසිතමෙවත්ථං පතිට්ඨපෙන්නො “අදානමතිදානඤ්චා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අදානමතිදානඤ්චාති සබ්බෙන සබ්බං කට්ඨජුහික්ඛායපි තණ්ඩුලමුට්ඨියාපි අදානං, පමාණං අතික්කමිත්වා පරිච්චාගසඬබ්බාතං අතිදානඤ්ච පණ්ඩිතා බුද්ධිමන්තො සපඤ්ඤජාතිකා නජපසංසන්ති න වණ්ණෙයන්ති. සබ්බෙන සබ්බං අදානෙන හි සම්පරායිකතො අත්ථතො පරිබාහිරො භොති. අතිදානෙන දිට්ඨධම්මිකපචෙණි න පවත්තති. සමෙන චත්තෙය්‍යාති අවිසමෙන ලොකීයසරික්ඛකෙන සමාහිතෙන මජ්ඣිමෙන ඤායෙන පවත්තෙය්‍ය. ස ධීරධම්මොති යා යථාචුත්තා දානාදානජපවත්ති, සො ධීරානං ධිතිසම්පන්නානං නීතිනයකුසලානං ධම්මො, තෙහි ගතමග්ගොති දීපෙති.

තං සුත්වා අඬකුරො තස්ස අධිජපායං පරිවත්තෙන්නො –

302.

“අභො වත රෙ අහමෙව දජ්ජං, සන්නො ච මං සජ්ජුරිසා භජෙය්‍යුං;
මෙසොච නින්නානි පරිපුරයන්තො, සන්තජ්ජයෙ
සබ්බවනිබ්බකානං.

303.

“යස්ස යාවනකෙ දිස්වා, මුඛවණ්ණො පසිදති;
දත්වා අත්තමනො හොති, තං සරං වසතො සුඛං.

304.

“යස්ස යාවනකෙ දිස්වා, මුඛවණ්ණො පසිදති;
දත්වා අත්තමනො හොති, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා.

305.

“පුඛ්ඛෙව දානා සුමනො, දදං චිත්තං පසාදයෙ;
දත්වා අත්තමනො හොති, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා”ති. —

වතුහි ගාථාහි අත්තනා පටිපජ්ජිතඛ්ඛවිධිං පකාසෙසි.

302. තත්ථ අහො වතාති සාධු වත. රෙති ආලපනං. අහමෙව දජ්ජන්ති අහං දජ්ජමෙව. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො — මාණව, “දානා ධනමෙව සෙය්‍යා”ති යදි අයං නීතිකුසලානං වාදො තව හොතු, කාමං අහං දජ්ජමෙව. සත්තො ව මං සජ්ජුරිසා භජෙය්‍යුන්ති තස්මිඤ්ච දානෙ සත්තො උපසන්නකායවට්ඨිමනොසමාවාරා සජ්ජුරිසා සාධවො මං භජෙය්‍යුං උපගච්ඡෙය්‍යුං. මෙසොව නින්නානි පරිපූරයන්තොති අහං අභිජප්වස්සන්තො මහාමෙසො විය නින්නානි නින්නට්ඨානානි සඬ්ඛෙසං වනිඛ්ඛකානං අධිජපායෙ පරිපූරයන්තො අහො වත තෙ සත්තජ්ජෙය්‍යන්ති.

303. යස්ස යාවනකෙ දිස්වාති යස්ස පුග්ගලස්ස සරමෙසිතො යාවනකෙ දිස්වා “පයමං තාව උපට්ඨිතං වත මෙ පුඤ්ඤක්ඛෙත්ත”න්ති සද්ධාජාතස්ස මුඛවණ්ණො පසිදති, යථාච්චං පන තෙසං දානං දත්වා අත්තමනො පිතිසොමනස්සෙහි ගහිතචිත්තො හොති. තන්ති යදෙත්ථ යාවකානං දස්සනං, තෙන ව දිස්වා චිත්තස්ස පසාදනං, යථාරහං දානං දත්වා ව අත්තමනා.

304. එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදාති එසා යඤ්ඤස්ස සම්පත්ති පාරිපූරි, නිජ්ජන්තිති අත්ථො.

305. පුඛ්ඛෙව දානා සුමනොති “සම්පත්තීනං නිදානං අනුගාමිකං නිධානං නිධෙස්සාමී”ති මුඤ්චනාවෙතනාය පුඛ්ඛෙ එව දානුපකරණස්ස සම්පාදනතො පට්ඨාය සුමනො සොමනස්සජාතො භවෙය්‍ය. දදං චිත්තං පසාදයෙති දදන්තො දෙය්‍යධම්මං දක්ඛිණෙය්‍යහත්ථෙ පතිට්ඨාපෙත්තො “අසාරතො ධනතො සාරාදානං කරොමී”ති අත්තතො චිත්තං පසාදෙය්‍ය. දත්වා අත්තමනො හොතිති දක්ඛිණෙය්‍යානං දෙය්‍යධම්මං පරිච්චජිත්වා “පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තං නාම මයා අනුට්ඨිතං, අහො සාධු සුට්ඨු”ති අත්තමනො පමුදිතමනො පිතිසොමනස්සජාතො හොති. එසා යඤ්ඤස්ස

සම්පදාති යා අයං පුබ්බවෙනනා මුඤ්ජවෙනනා අපරවෙනනාති ඉමෙසං කම්මඵලසද්ධානුගතානං සොමනස්සපරිග්ගහිතානං තිස්සන්තං වෙනනානං පාරිපුරි, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා දානස්ස සම්පත්ති, න ඉතො අඤ්ඤථාති අධිප්පායො.

එවං අඬ්ඤුරො අත්තනො පටිපජ්ජනවිධිං පකාසෙත්වා හියොයාසොමත්තාය අභිවඬ්ඨමානදානජ්ඣාසයො දිවසෙ දිවසෙ මහාදානං පවත්තෙසි. තෙන තදා සබ්බරජ්ජාති උන්තඬ්ඨගලාති කත්වා මහාදානෙ දියාමානෙ පටිලද්ධසබ්බපකරණා මනුස්සා අත්තනො අත්තනො කම්මන්තෙ පහාය යථාසුඛං විවරිංසු, තෙන රාජුනං කොට්ඨාගාරාති පරික්ඛයං අගමංසු. තතො රාජානො අඬ්ඤුරස්ස දූතං පාහෙසුං - “හොතො දානං නිස්සාය අම්භාකං ආයස්ස විනාසො අහොසි, කොට්ඨාගාරාති පරික්ඛයං ගතාති, තත්ථ යුත්තමත්තං ඤාතබ්බ” ත්ති.

තං සුත්වා අඬ්ඤුරො දක්ඛිණාපථං ගන්ත්වා දමිළවිසයෙ සමුද්දස්ස අවිදුරට්ඨානෙ මහතියො අනෙකදානසාලායො කාරාපෙත්වා මහාදානාති පවත්තෙත්තො යාවතායුකං යත්වා කායස්ස භෙදා පරං මරණා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති. තස්ස දානවිභූතිඤ්ච සග්ගූපපත්තිඤ්ච දස්සෙත්තො සඬ්භිතිකාරා -

306.

“සට්ඨි වාහසහස්සාති, අඬ්ඤුරස්ස නිවෙසනෙ;
භොජනං දියතෙ නිව්චං, පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස ජන්තුනො.

307.

“තිසහස්සාති සුදා හි, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
අඬ්ඤුරං උපජීවන්ති, දානෙ යඤ්ඤස්ස වාවටා.

308.

“සට්ඨි පුරිසසහස්සාති, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
අඬ්ඤුරස්ස මහාදානෙ, කට්ඨං ථාලෙන්ති මාණවා.

309.

“සොළසිත්ථිසහස්සාති, සබ්බාලඬ්ඤකාරභූසිතා;
අඬ්ඤුරස්ස මහාදානෙ, විධා පිණ්ඩෙන්ති නාරියො.

310.

“සොළසිත්ථිසහස්සාති, සබ්බාලඬ්ඤකාරභූසිතා;
අඬ්ඤුරස්ස මහාදානෙ, දබ්බිගාහා උපට්ඨිතා.

311.

“බහුං බහුනං පාදාසී, වීරං පාදාසී ඛත්තියො;
සක්කච්චඤ්ච සහත්ථා ව, චිත්තිකත්වා පුනස්සුනං.

312.

“බහු මාසෙ ව පක්ඛෙ ව, උතුසංචච්ඡරානි ව;
මහාදානං පවත්තෙසි, අඬ්ඤායො දීසමන්තරං.

313.

“ඵවං දත්වා යජිත්වා ව, අඬ්ඤායො දීසමන්තරං;
යො හිත්වා මානුසං දෙහං, තාවතිංසුපගො අහු”ති. — ගාථා ආභංසු;

306. තථ සට්ඨි වාහසහස්සානීති වාහානං සට්ඨිසහස්සානි
ගන්ධසාලිතණ්ඩුලාදිපූරිතවාහානං සට්ඨිසහස්සානි. පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස
දානජ්ඣාසයස්ස දානාධිමුත්තස්ස අඬ්ඤායො නිවෙසනෙ නිව්චං දිවසෙ
දිවසෙ ජන්තුනො සත්තකායස්ස භොජනං දීයතෙති යොජනා.

307-8. තිසහස්සානි සුදා හීති තිසහස්සමන්තා සුදා හත්තකාරකා. තෙ ව
බො පන පධානභූතා අධිප්පෙතා, තෙසු එකමෙකස්ස පන වචනකරා
අනෙකානි වෙදිතබ්බා. “තිසහස්සානි සුදාන”න්ති ව පයන්ති.
ආමුත්තමණිකුණ්ඩලානි නානාමණිවිචිත්තකුණ්ඩලධරා.
නිදස්සනමත්තඤ්චෙතං, ආමුත්තකටකකටිසුත්තාදිආභරණාපි තෙ අගෙසුං.
අඬ්ඤායො උපජිවන්තිති තං උපනිස්සාය ජිවන්ති, තප්පට්ඨද්ධජිවිකා
භොන්තිති අත්ථො. දානෙ යඤ්ඤස්ස වාචටානි මහායාගසඤ්ඤිතස්ස
යඤ්ඤස්ස දානෙ යජනෙ වාචටා උස්සුක්කං ආපන්නා. කට්ඨං ඵාලෙන්ති
මාණ්ඩානි නානජ්ජකාරානං ඛජ්ජභොජ්ජාදිආභාරවිසෙසානං පවනාය
අලඬ්ඤායොපට්ඨයන්තා තරුණමනුස්සා කට්ඨානි ඵාලෙන්ති විදාලෙන්ති.

309. විධානි විධානබ්බානි භොජනයොග්ගානි කටුකහණ්ඩානි.
පිණ්ඩෙන්තිති පිසනවසෙන පයොජෙන්ති.

310. දබ්බිගාහානි කටච්ඡුගාහිකා. උපට්ඨිකානි පරිවෙසනට්ඨානං
උපගන්ත්වා ධීතා භොන්ති.

311. බහුන්ති මහන්තං පහුතිකං. බහුනන්ති අනෙකෙසං. පාදාසීති
පකාරෙහි අදාසී. වීරන්ති වීරකාලං. විසතිවස්සසහස්සායුකෙසු හි මනුස්සෙසු
යො උප්පන්නො. බහුං බහුනං වීරකාලඤ්ච දෙන්තො යථා අදාසී, තං
දස්සෙතුං. “සක්කච්චඤ්ච”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සක්කච්චන්ති සාදරං,
අනපවිද්ධං අනවඤ්ඤාතං කත්වා. සහත්ථානි සහත්ථෙත, න
ආණාපනමත්තෙන. චිත්තිකත්වානි ගාරවබ්බමානයොගෙන චිත්තෙන
කරිත්වා පුජෙන්වා. පුනස්සුනන්ති බහුයො න එකචාරං, කතිපයවාරෙ වා
අකත්වා අනෙකචාරං පාදාසීති යොජනා.

312. ඉදානි තමෙව පුනස්සුනං කරණං විභාවෙතුං “බහු මාසෙ වා”ති ගාථමාහංසු. තත්ථ බහු මාසෙති විත්තමාසාදිකෙ බහු අනෙකෙ මාසෙ. පක්ඛෙති කණ්හසුක්කහෙදෙ බහු පක්ඛෙ. උතුසංචච්ඡරානි වානි වසන්තගිම්හාදිකෙ බහු උතු ව සංචච්ඡරානි ව, සබ්බත්ථ අවිචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. දීඝමන්තරන්ති දීඝකාලමන්තරං. එත්ථ ච “විරං පාදාසී”ති විරකාලං දානස්ස පවත්තිතභාවං වත්වා පුන තස්ස නිරන්තරමෙව පවත්තිතභාවං දස්සෙතුං “බහු මාසෙ”තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

313. එවන්ති වුත්තප්පකාරෙන. දත්වා යජිත්වා වානි අත්ථතො එකමෙව, කෙසඤ්චි දක්ඛිණෙය්‍යානං එකච්චස්ස දෙය්‍යාධම්මස්ස පරිච්චජනවසෙන දත්වා, පුන “බහුං බහුනං පාදාසී”ති වුත්තනයෙන අත්ථිකානං සබ්බෙසං යථාකාමං දෙන්තො මහායාගවසෙන යජිත්වා. සො හිත්වා මානුසං දෙහං, තාවතිංසුපගො අහුති සො අඬ්ඤරො ආයුපරියොසානෙ මනුස්සත්ථභාවං පහාය පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන තාවතිංසදෙවනිකායුපගො අහොසී.

එවං තස්මිං තාවතිංසෙසු නිබ්බන්තිත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තෙ අම්භාකං භගවතො කාලෙ ඉන්දකො නාම මාණුවො ආයස්මතො අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස පිණ්ඩාය වරන්තස්ස පසන්තමානසො කට්ඨජුහික්ඛං දාපෙසී. සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා ඛේතගතස්ස පුඤ්ඤස්ස ආනුභාවෙන තාවතිංසෙසු මහිද්ධිකො මහානුභාවො දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්තො දිබ්බෙහි රූපාදීහි දසහි යානෙහි අඬ්ඤරං දෙවපුත්තං අභිභවිත්වා විරොචති. තෙන වුත්තං -

314.

“කට්ඨජුහික්ඛං දත්වාන, අනුරුද්ධස්ස ඉන්දකො;
සො හිත්වා මානුසං දෙහං, තාවතිංසුපගො අහු.

315.

“දසහි යානෙහි අඬ්ඤරං, ඉන්දකො අතිරොචති;
රූපෙ සද්දෙ රසෙ ගන්ධෙ, ථොට්ඨබ්බෙ ච මනොරමෙ.

316.

“ආයුනා යසසා වෙව, වණ්ණෙන ච සුඛෙන ච;
ආධිපථිවෙන අඬ්ඤරං, ඉන්දකො අතිරොචති”ති.

314-5. තත්ථ රූපෙති රූපහෙතු, අත්තතො රූපසම්පත්තිනිමිත්තන්ති අත්ථො. සද්දෙනිආදීසුපි එසෙව නයො. ආයුනාති ජීවිතෙන. නනු ච දෙවානං ජීවිතං පරිච්ඡින්නස්පමාණං වුත්තං. සච්චං වුත්තං, තං පන යෙහුයාවසෙන. තථා හි එකච්චානං දෙවානං යොගවිපත්තිආදිනා අත්තරාමරණං හොතියෙව. ඉන්දකො පන තිස්සො වස්සකොට්ඨො සට්ඨි ච වස්සසහස්සානි

පරිපූරෙතියෙව. තෙන වුත්තං “ආයුනා අතිරොවතී”ති. යසසාති මහනියා පරිවාරසම්පත්තියා. වණ්ණෙනාති සණ්ඨානසම්පත්තියා. වණ්ණධාතුසම්පදා පන “රූපෙ”ති ඉමිනා වුත්තායෙව. ආධිපථිවෙනාති ඉස්සරියෙන.

එවං අඬකුරෙ ව ඉන්දකෙ ව තාවතිංසෙසු නිබ්බත්තිත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තෙසු අම්භාකං භගවා අභිසම්බොධිතො සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ ආසාල්හිපුණ්ණමායං සාවත්ථිනගරද්වාරෙ කණ්ඩම්බරුක්බමුලෙ යමකපාටිභාරියං කත්වා අනුක්කමෙන තිපදවික්කමෙන තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා පාරිච්ඡත්තකමුලෙ පණ්ඩුකම්බලසිලායං යුගන්ධරපබ්බතෙ බාලසූරියො විය විරොවමානො දසහි ලොකධාතූහි සන්නිපතිතාය දෙවබ්බුත්තපරිසාය පුත්තිං අත්තනො සරීරප්පභාය අභිභවන්තො අභිධම්මං දෙසෙතුං නිසින්තො අවිදුරෙ නිසින්තං ඉන්දකං, ද්වාදසයොජනන්තරෙ නිසින්තං අඬකුරඤ්ච දිස්වා දක්ඛිණෙයාසම්පත්තිවිභාවනත්ථං. —

“මහාදානං තයා දින්නං, අඬකුර දීසමන්තරං;
අතිදුරෙ නිසින්තොසි, ආගච්ඡ මම සන්නිකෙ”ති. —

ගාථමාහ. තං සුත්වා අඬකුරො “භගවා මයා විරකාලං බහුං දෙයාධම්මං පරිච්චජිත්වා පවත්තිතම්පි මහාදානං දක්ඛිණෙයාසම්පත්තිවිරහෙන අබ්බත්තෙ වුත්තඛිපං විය න උළාරඵලං අහොසි, ඉන්දකස්ස පන කටච්ඡුහික්ඛාදානම්පි දක්ඛිණෙයාසම්පත්තියා සුබ්බත්තෙ වුත්තඛිපං විය අතිවිය උළාරඵලං ජාත”න්ති ආහ. තමත්ථං දස්සෙන්තෙ සඬගීතිකාරා —

317.

“තාවතිංසෙ යදා බුද්ධො, සිලායං පණ්ඩුකම්බලෙ;
පාරිච්ඡත්තයමුලම්භි, විහාසි පුරිසුත්තමො.

318.

“දසසු ලොකධාතූසු, සන්නිපතිත්වාන දෙවතා;
පයිරූපාසන්නි සම්බුද්ධං, වසන්නං නගමුද්ධති.

319.

“න කොචි දෙවො වණ්ණෙන, සම්බුද්ධං අතිරොවති;
සබ්බෙ දෙවෙ අතික්කම්ම, සම්බුද්ධොව විරොවති.

320.

“යොජනානි දස ද්වෙ ව, අඬකුරොයං තදා අහු;
අවිදුරෙව බුද්ධස්ස, ඉන්දකො අතිරොවති.

321.

“ඔලොකෙත්වාන සම්බුද්ධො, අඬකුරඤ්චාපි ඉන්දකං;

දක්ඛිණෙය්‍යං සම්භාවෙන්තො, ඉදං වචනමබ්බවි.

322.

“මහාදානං තයා දිත්තං, අඬ්ඤායං දීඝමත්තරං;
අතිදුරෙ නිසින්නොසි, ආගච්ඡ මම සන්නිකෙ.

323.

“වොදිතො භාවිතත්තෙන, අඬ්ඤායං ඉදමබ්බවි;
කිං මය්‍යං තෙන දානෙන, දක්ඛිණෙය්‍යෙන සුඤ්ඤතං.

324.

“අයං සො ඉන්දකො යක්ඛො, දජ්ජා දානං පරිත්තකං;
අතිරොචති අම්භෙහි, චන්දො තාරගණෙ යථා.

325.

“උජ්ජඬ්ඣගලෙ යථා ඛෙත්තෙ, ඛිජං ඛුම්භි රොපිතං;
න විපුලං ඵලං හොති, නපි තොසෙති කස්සකං.

326.

“තථෙව දානං ඛුම්භං, දුස්සිලෙසු පතිට්ඨිතං;
න විපුලං ඵලං හොති, නපි තොසෙති දායකං.

327.

“යථාපි හද්දකෙ ඛෙත්තෙ, ඛිජං අප්පම්භි රොපිතං;
සම්මා ධාරං පච්චෙච්ඡන්තෙ, ඵලං තොසෙසි කස්සකං.

328.

“තථෙව සීලවත්තෙසු, ගුණවත්තෙසු තාදිසු;
අප්පකම්භි කතං කාරං, පුඤ්ඤං හොති මහජ්ඣල”න්ති. — ගාථායො
අවොචුං;

317. තත්ථ තාවතිංසෙති තාවතිංසභවතෙ. සීලායං පණ්ඩුකම්ඛලෙති පණ්ඩුකම්ඛලනාමකෙ සීලාසනෙ පුරිසුත්තමො බුද්ධො යදා විහාසිති යොජනා.

318. දසසු ලොකධාතුසු, සන්නිපතිත්වාන දෙවතානි ජාතිඛෙත්තසඤ්ඤිතෙසු දසසු චක්කවාලසහස්සෙසු කාමාවචරදෙවතා බ්‍රහ්මදෙවතා ව බුද්ධස්ස භගවතො පයිරුපාසනාය ධම්මස්සවනත්ථඤ්ච එකතො සන්නිපතිත්වා. තෙනාහ “පයිරුපාසන්නි සම්බුද්ධං, වසන්නං නගමුද්ධනී”ති, සිනෙරුමුද්ධනීති අත්ථො.

320. යොජනානි දස ද්වෙ ව, අඬකුරොයං තදා අහුති අයං යථාචුත්තවරිතො අඬකුරො තදා සත්ථු සම්මුඛකාලෙ දස ද්වෙ යොජනානි අන්තරං කත්වා අහු. සත්ථු නිසින්තට්ඨානතො ද්වාදසයොජනන්තරෙ යානෙ නිසින්තො අහොසිති අත්ථො.

323. වොදිතො භාවිතත්තෙනාති පාරම්පරිභාවිතාය අරියමග්ගභාවනාය භාවිතත්තෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන වොදිතො. කිං මය්හං තෙනාතිආදිකා සත්ථු පටිවචනවසෙන අඬකුරෙන චුත්තගාථා. දක්ඛිණෙය්‍යන සුඤ්ඤතන්ති යං දක්ඛිණෙය්‍යන සුඤ්ඤතං රිත්තකං විරහිතං තදා මම දානං, තස්මා “කිං මය්හං තෙනා”ති අත්තතො දානපුඤ්ඤං භීළෙන්තො වදති.

324. යක්ඛොති දෙවපුත්තො. දජ්ජාති දත්වා. අතිරොචති අම්භෙහීති අත්තනා මාදිසෙහි අතිවිය විරොචති. හීති වා නිපාතමත්තං, අම්භෙ අතික්කමිත්වා අභිභවිත්වා විරොචතීති අත්ථො. යථා කිත්ති ආහ “වන්දො තාරගණෙ යථා”ති.

325-6. උජ්ජඬගලෙති අතිවිය ථද්ධභූමිභාගෙ. “ඌසරෙ”ති කෙච්චි වදන්ති. රොපිතන්ති චුත්තං, වපිත්වා වා උද්ධරිත්වා වා පුන රොපිතං. නපි තොසෙතීති න නන්දයති, අප්පඵලතාය වා තුට්ඨිං න ජනෙති. තථෙවාති යථා උජ්ජඬගලෙ ඛෙත්තෙ ඛහුමිපි බීජං රොපිතං විපුලඵලං උළාරඵලං න හොති, තතො ඵව කස්සකං න තොසෙති, තථා දුස්සිලෙසු සීලවිරහිතෙසු ඛහුකමිපි දානං පතිට්ඨාපිතං විපුලඵලං මහජ්ඵලං න හොති, තතො ඵව දායකං න තොසෙතීති අත්ථො.

327-8. යථාපි හද්දකෙති ගාථාද්වයස්ස වත්තවිපරියායෙන අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා. තත්ථ සම්මා ධාරං පචෙච්ඡන්තෙති චුට්ඨිධාරං සම්මදෙව පවත්තෙන්තෙ, අන්වඬ්ඨමාසං අනුදසාහං අනුපඤ්චාහං දෙවෙ වස්සන්තෙති අත්ථො. ගුණවත්තෙසුති ඤානාදිගුණයුත්තෙසු. තාදිසුති ඉට්ඨාදිසු තාදිලක්ඛණප්පත්තෙසු. කාරන්ති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, උපකාරොති අත්ථො. කිදිසො උපකාරොති ආහ “පුඤ්ඤ”න්ති.

329.

“විවෙය්‍ය දානං දාතබ්බං, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං;
විවෙය්‍ය දානං දත්වාන, සග්ගං ගච්ඡන්ති දායකා.

330.

“විවෙය්‍ය දානං සුගතජ්ජසට්ඨං, යෙ දක්ඛිණෙය්‍යා ඉධ ජීවලොකෙ;
එතෙසු දින්නානි මහජ්ඵලානි, බීජානි චුත්තානි යථා සුඛෙන්තෙ”ති.

—

අයං සඛිගිතිකාරෙහි යපිතා ගාපා.

329. තත්ථ විවෙය්‍යාති විචිතිත්වා, පුඤ්ඤක්ඛේත්තං පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

තයිදං අඬිකුරපෙතවත්පු සත්ථාරා තාවතිංසභවනෙ දසසභස්සවක්කවාලදෙවතානං පුරතො දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තිවිභාවනත්ථං “මහාදානං තයා දින්න”න්තිආදිනා අත්තනා සමුට්ඨාපිතං, තත්ථ තයො මාසෙ අභිධම්මං දෙසෙත්වා මහාපචාරණාය දෙවගණපරිවුතො දෙවදෙවො දෙවලොකතො සඬිකස්සනගරං ඔතරිත්වා අනුක්කමෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙතවනෙ විහරන්තො චතුපරිසමජ්ඣෙ දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තිවිභාවනත්ථමෙව “යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාමා”න්තිආදිනා විත්ථාරතො දෙසෙත්වා චතුසච්චකපාය දෙසනාය කූටං ගණ්හි. දෙසනාවසානෙ තෙසං අනෙකකොට්ඨාණසභස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

අඬිකුරපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උත්තරමාතුපෙතිවත්පුවණ්ණනා

දිවාච්ඡාරගතං භික්ඛූන්ති ඉදං උත්තරමාතුපෙතිවත්පු. තත්‍රායං අත්ථවිභාවනා – සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ පයමමහාසඬිගිතියා පවත්තිතාය ආයස්මා මහාකච්චායනො ද්වාදසභි භික්ඛූහි සද්ධිං කොසම්බියා අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ විභාසි. තෙන ච සමයෙන රඤ්ඤො උදෙනස්ස අඤ්ඤතරො අමච්චො කාලමකාසි, තෙන ච පුබ්බෙ නගරෙ කම්මන්තා අධිට්ඨිතා අහෙසුං. අථ රාජා තස්ස පුත්තං උත්තරං නාම මාණවං පක්කොසාපෙත්වා “ත්වඤ්ච පිතරා අධිට්ඨිතෙ කම්මන්තෙ සමනුසාසා”ති තෙන ධීතට්ඨානෙ යපෙසි.

සො ච සාධුති සම්පට්ඨිත්වා එකදිවසං නගරපටිසඬිබරණියානං දාරුනං අත්ථාය වඩ්ඪකියො ගහෙත්වා අරඤ්ඤං ගතො. තත්ථ ආයස්මතො මහාකච්චායනත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං උපගන්ත්වා ථෙරං තත්ථ පංසුකුලච්චරධරං විචිත්තං නිසින්නං දිස්වා ඉරියාපථෙයෙව පසිදිත්වා කතපටිසන්ථාරො වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. ථෙරො තස්ස ධම්මං කථෙසි. සො ධම්මං සුත්වා රතනත්තයෙ සඤ්ජාතජ්ජසාදො සරණෙසු පතිට්ඨාය ථෙරං නිමන්තෙසි – “අධිවාසෙථ මෙ, භන්තෙ, ස්වාතනාය භත්තං සද්ධිං භික්ඛූහි අනුකම්පං උපාදායා”ති. අධිවාසෙසි ථෙරො තුණ්හිභාවෙන. සො තතො නික්ඛම්ත්වා නගරං ගන්ත්වා අඤ්ඤෙසං උපාසකානං ආචික්ඛි – “ථෙරො මයා ස්වාතනාය නිමන්තිතො, තුම්හෙහිපි මම දානග්ගං ආගන්තබ්බ”න්ති.

සො දුතියදිවසෙ කාලස්සෙව පණීතං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදාපෙත්වා කාලං ආරොවාපෙත්වා සද්ධිං භික්ඛුහි ආගච්ඡන්තස්ස ථෙරස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා වන්දිත්වා පුරක්ඛත්වා ගෙහං පවෙසෙසි. අථ මහාරහකස්මියපච්චත්ථරණඅත්ථනෙසු ආසනෙසු ථෙරෙ ව භික්ඛුසු ව නිසින්තෙසු ගන්ධපුප්ඵධුපෙහි පුප්ඵ කත්වා පණීතෙන අන්තපානෙන තෙ සන්තප්පෙත්වා සඤ්ජාතප්පසාදො කතඤ්ජලී අනුමොදනං සුණීත්වා කතහත්තානුමොදනෙ ථෙරෙ ගච්ඡන්තෙ පත්තං ගහෙත්වා අනුගච්ඡන්තො නගරතො නික්ඛමීත්වා පටිනිවත්තන්තො “හන්තෙ, තුම්හෙහි නිව්චං මම ගෙහං පවිසිතබ්බ”න්ති යාවිත්වා ථෙරස්ස අධිවාසනං ඤත්වා නිවත්ති. එවං සො ථෙරං උපට්ඨහන්තො තස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨාය සොතාපත්තිඵලං පාපුණි, විහාරඤ්ච කාරෙසි, සබ්බෙ ච අත්තනො ඤාතකෙ සාසනෙ අභිප්පසන්තෙ අකාසි.

මාතා පනස්ස මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතචිත්තා හුත්වා එවං පරිභාසි – “යං ත්වං මම අනිච්ඡන්තියා එව සමණානං අන්තපානං දෙසි, තං තෙ පරලොකෙ ලොහිතං සම්පජ්ජතු”ති. එකං පන මොරපිඤ්ජකලාපං විහාරමහදිවසෙ දියාමානං අනුජානි. සා කාලං කත්වා පෙතයොනියං උප්පජ්ජී, මොරපිඤ්ජකලාපදානානුමොදනෙන පනස්සා කෙසා නීලා සිනිද්ධා වෙල්ලිතග්ගා සුබ්බමා දීසා ච අගෙසුං. සා යදා ගඬිගානදිං “පානීයං පිවිස්සාමි”ති ඔතරති, තදා නදී ලොහිතපුරා භොති. සා පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි බුප්පිපාසාහිභූතා විවරිත්වා එකදිවසං කඬ්ඛාරෙවතත්ථෙරං ගඬිගාය තීරෙ දිවාචිහාරං නිසින්තං දිස්වා අත්තානං අත්තනො කෙසෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා උපසඬ්ඛමිත්වා පානීයං යාවි. තං සන්ධාය වුත්තං –

331.

“දිවාචිහාරගතං භික්ඛුං, ගඬිගාතීරෙ නිසින්තකං;
තං පෙති උපසඬ්ඛමිම, දුබ්බණ්ණා භීරුදස්සනා.

332.

“කෙසා වස්සා අතිදීසා, යාවභූමාවලම්බරෙ;
කෙසෙහි සා පටිච්ඡන්තා, සමණං එතදබ්බවි”ති. –

ඉමා ද්වෙ ගාථා සඬ්ඛිතිකාරකෙහි ඉධ ආදිතො යපිතා.

තත්ථ භීරුදස්සනාති භයානකදස්සනා. “රුද්දදස්සනා”ති වා පායො, බීහච්ඡහාරියදස්සනාති අත්ථො. යාවභූමාවලම්බරෙති යාව භූමි, තාව ඔලම්බන්ති. පුබ්බෙ “භික්ඛු”න්ති ච පච්ඡා “සමණ”න්ති ච කඬ්ඛාරෙවතත්ථෙරමෙව සන්ධාය වුත්තං.

සා පන පෙති ථෙරං උපසඬ්ඛමිත්වා පානීයං යාවන්ති –

333.

“පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි, යතො කාලකතා අහං;
නාහිජානාමි භුත්තං වා, පීතං වා පන පානියං;
දෙහි ත්වං පානියං භන්තෙ, තසිතා පානියාය මෙ”ති. — ඉමං
ගාථමාහ;

333. තත්ථ නාහිජානාමි භුත්තං වානි එවං දීඝමන්තරෙ කාලෙ භොජනං
භුත්තං වා පානියං පීතං වා නාහිජානාමි, න භුත්තං න පීතන්ති අත්ථො.
තසිතාති පිපාසිතා. පානියායාති පානියත්ථාය ආහිණ්ඩන්තියා මෙ පානියං
දෙහි, භන්තෙති යොජනා.

ඉතො පරං —

334.

“අයං සීතොදිකා ගඬිගා, හිමවන්තතො සන්දති;
පිච එත්තො ගහෙත්වාන, කිං මං යාවසි පානියං.

335.

“සවාහං භන්තෙ ගඬිගාය, සයං ගණ්භාමි පානියං;
ලොහිතං මෙ පරිවත්තති, තස්මා යාවාමි පානියං.

336.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, ගඬිගා තෙ භොති ලොහිතං.

337.

“පුත්තො මෙ උත්තරො නාම, සද්ධො ආසි උපාසකො;
සො ච මය්හං අකාමාය, සමණානං පචෙච්ඡති.

338.

“වීචරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
තමහං පරිභාසාමි, මච්ඡෙරෙන උපද්දතා.

339.

“යං ත්වං මය්හං අකාමාය, සමණානං පචෙච්ඡසි;
වීචරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං.

340.

“එතං තෙ පරලොකස්මිං, ලොහිතං භොතු උත්තර;
තස්සකම්මවිපාකෙන, ගඬිගා මෙ භොති ලොහිත”න්ති. —

ඉමා ථෙරස්ස ච පෙනියා ච වචනපටිච්චනගාථා.

334. තත්ථ භිමවත්තතොති මහතො භිමස්ස අත්ථිතාය “භිමවා”ති ලද්ධනාමතො පබ්බතරාජතො. සන්දතීති පවත්තති. එත්තොති ඉතො මහාගඬිගාතො. කිත්ති කස්මා මං යාවසි පානීයං, ගඬිගානදිං ඔතරිත්වා යථාරූපි පිවාති දස්සෙති.

335. ලොහිතං මෙ පරිවත්තතීති උදකං සන්දමානං මය්හං පාපකම්මඵලෙන ලොහිතං හුත්වා පරිවත්තති පරිණමති, තාය ගහිතමත්තං උදකං ලොහිතං ජායති.

337-40. මය්හං අකාමායාති මම අනිච්ඡන්තියා. පච්චේජනීති දෙනි. පච්චයන්ති ගිලානපච්චයං. එතන්ති යං එතං විවරාදිකං පච්චයජාතං සමණානං පච්චේජසි දෙසි, එතං තෙ පරලොකස්මිං ලොහිතං හොතු උත්තරාති අභිසපනවසෙන කතං පාපකම්මං, තස්ස විපාකෙනාති යොජනා.

අථායස්මා රෙවතො තං පෙතිං උද්දිස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පානීයං අදාසි, පිණ්ඩාය වරිත්වා හත්තං ගහෙත්වා භික්ඛුනමදාසි, සඬ්ඨකාරකූටාදිතො පංසුකුලං ගහෙත්වා ධොවිත්වා භිසිඤ්ච විමිලිකඤ්ච කත්වා භික්ඛුනං අදාසි, තෙන වස්සා පෙතියා දිබ්බසම්පත්තියො අහෙසුං. සා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අත්තනා ලද්ධදිබ්බසම්පත්තිං ථෙරස්ස දස්සෙසි. ථෙරො තං පවත්ති. අත්තනො සන්තිකං උපගතානං චතුන්තං පරිසානං පකාසෙත්වා ධම්මකථං කථෙසි. තෙන මහාජනො සඤ්ජාතසංචෙගො විගතමලමච්ඡෙරො හුත්වා දානසිලාදිකුසලධම්මාභිරතො අහොසිති. ඉදං පන පෙතවත්පු දුතියසඬ්ඨිතියං සඬ්ඨගහං ආරුළුහන්ති දට්ඨබ්බං.

උත්තරමාතුපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා

අහං පුරෙ පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනොති ඉදං සුත්තපෙතවත්පු. තස්ස කා උප්පත්ති? සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ අම්භාකං සත්ථරි අනුප්පන්නෙයෙව සත්තන්තං වස්සසත්තානං උපරි අඤ්ඤතරො දාරකො එකං පච්චෙකබුද්ධං උපට්ඨති. තස්ස මාතා තස්මිං වයප්පත්තෙ තස්සත්ථාය සමානකුලතො අඤ්ඤතරං කුලධීතරං ආනෙසි. විවාහදිවසෙයෙව ච සො කුමාරො සහායෙහි සද්ධිං න්භායිතුං ගතො අභිනා දට්ඨො කාලමකාසි, “යක්ඛගාහෙනා”තිපි වදන්ති. සො පච්චෙකබුද්ධස්ස උපට්ඨානෙන බහුං කුසලකම්මං කත්වා යිතොපි තස්සා දාරිකාය පටිබද්ධවිත්තතාය විමානපෙතො හුත්වා නිබ්බත්ති, මහිද්ධිකො පන අහොසි මහානුභාවො.

අථ සො තං දාරිකං අත්තනො විමානං නෙතුකාමො “කෙන නු බො උපායෙන එසා දිට්ඨධම්මවෙදනීයකම්මං කත්වා මයා සද්ධිං ඉධ අභිරමෙය්‍යා”ති තස්සා දිබ්බභොගසම්පත්තියා අනුභවනහෙතුං විමංසන්තො පච්චෙකබුද්ධං විවරකම්මං කරොන්තං දිස්වා මනුස්සරූපෙන ගන්ත්වා

වන්දිත්වා “කිං, භන්තෙ, සුත්තකෙන අත්ථො අත්ථී”ති ආහ. “චීවරකම්මං කරොමි, උපාසකා”ති. “තෙන හි, භන්තෙ, අසුකස්මිං යානෙ සුත්තභික්ඛං වරථා”ති තස්සා දාරිකාය ගෙහං දස්සෙසි. පච්චෙකබුද්ධො තත්ථ ගන්ත්වා සරද්ථාරො අට්ඨාසි. අථ සා පච්චෙකබුද්ධං තත්ථ ධීතං දිස්වා පසන්නමානසා “සුත්තකෙන මෙ අයොයා අත්ථීකො”ති ඤාත්වා එකං සුත්තගුළං අදාසි. අථ සො අමනුස්සො මනුස්සරූපෙන තස්ස දාරිකාය සරං ගන්ත්වා තස්සා මාතරං යාචිත්වා තාය සද්ධිං කතිපාහං වසිත්වා තස්සා මාතුයා අනුග්ගහත්ථං තස්මිං ගෙහෙ සබ්බභාජනානි හිරඤ්ඤසුවණ්ණස්ස පුරෙත්වා සබ්බත්ථ උපරි නාමං ලිඛි “ඉදං දෙවදත්තියං ධනං න කෙනචි ගහෙතබ්බ”න්ති, තඤ්ච දාරිකං ගහෙත්වා අත්තනො විමානං අගමාසි. තස්සා මාතා පහුතං ධනං ලභිත්වා අත්තනො ඤාතකානං කපණ්දධිකාදිනඤ්ච දත්වා අත්තනා ච පරිභුඤ්ජිත්වා කාලං කරොන්ති “මම ධීතා ආගච්ඡති චෙ, ඉදං ධනං දස්සෙථා”ති ඤාතකානං කථෙත්වා කාලමකාසි.

තතො සත්තන්තං වස්සසතානං අච්චයෙන අම්භාකං භගවති ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන සාවත්ථියං විහරන්තෙ තස්සා ඉත්ථියා තෙන අමනුස්සෙන සද්ධිං වසන්තියා උක්කණ්ඨා උප්පජ්ජි. සා තං “සාධු, අයාපුත්ත, මං සකඤ්ඤෙව ගෙහං පටිනෙහී”ති වදන්ති –

341.

“අහං පුරෙ පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො,
සුත්තං අදාසිං උපසඬ්ඨකම්ම යාචිතා;
තස්ස විපාකො විපුලඵලූපලබ්භති,
බහුකා ච මෙ උප්පජ්ජරෙ වත්ථකොට්ඨො.

342.

“පුප්ඵාභිකිණ්ණං රමිතං විමානං, අනෙකචිත්තං නරනාරිසෙවිතං;
සාහං භුඤ්ජාමි ච පාරුපාමි ච, පහුතචිත්තා න ච තාව බියති.

343.

“තස්සෙව කම්මස්ස විපාකමන්ථයා, සුඛඤ්ච සාතඤ්ච
ඉධූපලබ්භති;
සාහං ගන්ත්වා පුනදෙව මානුසං, කාහාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත
ම”න්ති. –

ඉමා ගාථා අහාසි.

341. තත්ථ “පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො”ති ඉදං පච්චෙකබුද්ධං සද්ධාය වුත්තං. සො හි කාමාදිමලානං අත්තනො සන්නානනො අනවසෙසනො පබ්බාජිතත්තා පහීනත්තා පරමත්ථනො “පබ්බජිතො”ති, භින්නකිලෙසත්තා “භික්ඛු”ති ච වත්තබ්බතං අරහති. සුත්තන්ති

කප්පාසියසුත්තං. උපසඬකම්මාති මය්හං ගෙහං උපසඬකම්ත්වා. යාවිතාති “උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති, එසා අරියාන යාවතා”ති (ජා. 1.7.59) එවං වුත්තාය කායවිඤ්ඤත්තිපයොගසඬබ්බාතාය හික්ඛාවරියාය යාවිතා. තස්සාති තස්ස සුත්තදානස්ස. විපාකො විපුලඵලපුලබ්භතීති විපුලඵලො උළාරඋදයො මහාඋදයො විපාකො එතරහි උපලබ්භති පච්චනුභවීයති. බහුකාති අනෙකා. වත්ථකොටියොති වත්ථානං කොටියො, අනෙකසතසහස්සපහෙදාති වත්ථානීති අත්ථො.

342. අනෙකච්ඡත්තන්ති නානාවිධච්ඡත්තකම්මං, අනෙකෙහි වා මුත්තාමණිආදීහි රතනෙහි විචිත්තරූපං. නරනාරිසෙවිතන්ති පරිවාරකභූතෙහි නරෙහි නාරිහි ව උපසෙවිතං. සාහං භුඤ්ජාමීති සා අහං තං විමානං පරිභුඤ්ජාමි. පාරුපාමීති අනෙකාසු වත්ථකොටිසු ඉච්ඡිතිච්ඡිතං නිවාසෙමි වෙව පරිදහාමි ව. පහුතච්ඡත්තාති පහුතච්ඡත්තූපකරණා මහද්ධනා මහාභොගා. න ව තාව ඛියතීති තඤ්ච විත්තං න ඛියති, න පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡති.

343. තස්සෙව කම්මස්ස විපාකමත්ථයාති තස්සෙව සුත්තදානමයපුඤ්ඤකම්මස්ස අන්ථයා පච්චයා හෙතුභාවෙන විපාකභූතං සුඛං, ඉට්ඨමධුරසඬබ්බාතං සාතඤ්ච ඉධ ඉමස්මිං විමානෙ උපලබ්භති. ගන්ත්වා පුනරෙව මානුසන්ති පුන එව මනුස්සලොකං උපගන්ත්වා. කාහාමි පුඤ්ඤාතීති මය්හං සුඛවිසෙසනිප්ථාදකාති පුඤ්ඤාති කරිස්සාමි, යෙසං වා මයා අයං සම්පත්ති ලද්ධාති අධිප්පායො. නයයාපුත්ත මන්ති, අයාපුත්ත, මං මනුස්සලොකං නය, නෙහිති අත්ථො.

තං සුත්වා සො අමනුස්සො තස්සා පටිබද්ධච්ඡත්තතාය අනුකම්පාය ගමනං අනිච්ඡන්තො –

344.

“සත්ත තුවං වස්සසතා ඉධාගතා,
ජිණ්ණා ව වුඩ්ඨා ව තහිං භවිස්සසී;
සබ්බෙව තෙ කාලකතා ව ඤාතකා,
කිං තත්ථ ගන්ත්වාන ඉතො කරිස්සසී”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ සත්තාති විහත්තිලොපෙන නිද්දෙසො, නිස්සක්කෙ වා එතං පච්චත්තවචනං. වස්සසතාති වස්සසතතො, සත්තහි වස්සසතෙහි උද්ධං තුවං ඉධාගතා ඉමං විමානං ආගතා, ඉධාගතාය තුය්හං සත්ත වස්සසතාති භොන්තීති අත්ථො. ජිණ්ණා ව වුඩ්ඨා ව තහිං භවිස්සසීති ඉධ දිබ්බෙහි උතුආභාරෙහි උපට්ඨිතත්තභාවා කම්මානුභාවෙන එත්තකං කාලං දහරාකාරෙතෙව යීතා. ඉතො පන ගතා කම්මස්ස ව පරික්ඛිණත්තා මනුස්සානඤ්ච උතුආභාරවසෙන ජරාජිණ්ණා වයොවුඩ්ඨා ව තහිං

මනුස්සලොකෙ භවිස්සසි. කින්නි? සබ්බෙව තෙ කාලකතා ව ඤාතකානි දීඝස්ස අද්ධුනො ගතත්තා තව ඤාතයොපි සබ්බෙ එව මතා, තස්මා ඉතො දෙවලොකතො තත්ථ මනුස්සලොකං ගන්ත්වා කිං කරිස්සසි, අවසෙසමිපි ආයුඤ්ච ඉධෙව බෙපෙහි, ඉධ වසාහීති අධිජ්ජායො.

එවං තෙන වුත්තා සා තස්ස වචනං අසද්දහන්ති පුනදෙව –

345.

“සත්තෙව වස්සානි ඉධාගතාය මෙ, දිබ්බඤ්ච සුඛඤ්ච සමජ්ජිතාය; සාහං ගන්ත්වා පුනදෙව මානුසං, කාහාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත ම”න්ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ සත්තෙව වස්සානි ඉධාගතාය මෙති, අයාපුත්ත, මය්හං ඉධාගතාය සත්තෙව වස්සානි මඤ්ඤෙ වීතිවත්තානි. සත්ත වස්සසතානි දිබ්බසුඛසමජ්ජිතාය බහුමිපි කාලං ගතං අසල්ලක්ඛෙන්ති එවමාහ.

එවං පන තාය වුත්තො සො විමානපෙතො නානජ්ජකාරං තං අනුසාසිත්වා “ත්වං ඉදානි සත්තාහතො උත්තරි තත්ථ න ජීවිස්සසි, මාතුයා තෙ නික්ඛිත්තං මයා දින්නං ධනං අත්ථී, තං සමණුබ්බාහ්මණානං දත්වා ඉධෙව උජ්ජත්තිං පත්ථෙහි”ති වත්වා තං බාහායං ගහෙත්වා ගාමමජ්ඣෙකං යපෙත්වා “ඉධාගතෙ අඤ්ඤෙපි ජනෙ ‘යථාබලං පුඤ්ඤානි කරොථා’ති ඔවදෙය්‍යාසි”ති වත්වා ගතො. තෙන වුත්තං –

346.

“සො තං ගහෙත්වාන පසස්භ බාහායං, පච්චානයිත්වාන ථෙරීං සුදුබ්බලං; වජ්ජෙසි ‘අඤ්ඤමිපි ජනං ඉධාගතං, කරොථ පුඤ්ඤානි සුබුපලබ්භති’”ති.

තත්ථ සොති සො විමානපෙතො. තන්ති තං ඉත්ථී. ගහෙත්වාන පසස්භ බාහායන්ති පසස්භ නෙතා විය බාහායං තං ගහෙත්වා. පච්චානයිත්වානානි තස්සා ජාතසංවුඨිසගාමං පුනදෙව ආනයිත්වා. ථෙරීන්ති ථාවරී, ජිණ්ණං වුඨිසන්ති අත්ථො. සුදුබ්බලන්ති ජරාජිණ්ණතාය එව සුට්ඨු දුබ්බලං. සා කිර තතො විමානතො අපගමනසමනන්තරමෙව ජිණ්ණා වුඨිසා මහල්ලිකා අද්ධගතා වයොඅනුජ්ජත්තා අහොසි. වජ්ජෙසිති වදෙය්‍යාසි. වත්තබ්බවචනාකාරඤ්ච දස්සෙතුං “අඤ්ඤමිපි ජනං”න්තිආදි වුත්තං. තස්සත්ථො – හද්දෙ, ත්වමිපි පුඤ්ඤං කරෙය්‍යාසි, අඤ්ඤමිපි ජනං ඉධ තව දස්සනත්ථාය ආගතං “හදුමුබ්බා, ආදිත්තං සීසං වා වෙලං වා අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වාපි දානසීලාදීනි පුඤ්ඤානි කරොථාති, කතෙ ව පුඤ්ඤෙ එකංසෙනෙව තස්ස ඵලභූතං සුඛං උපලබ්භති, න එත්ථ සංසයො කාතබ්බො”ති වදෙය්‍යාසි ඔවදෙය්‍යාසිති.

එවඤ්ච වත්වා තස්මිං ගතෙ සා ඉත්ථි අත්තනො ඤාතකානං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තෙසං අත්තානං ජානාපෙත්වා තෙහි නියායාදිතධනං ගහෙත්වා සමණබ්‍රාහ්මණානං දානං දෙන්ති අත්තනො සන්තිකං ආගතාගතානං -

347.

“දිට්ඨා මයා අකතෙන සාධුනා, පෙනා විහඤ්ඤන්ති තථෙව මනුස්සා;
කම්මඤ්ච කත්වා සුඛවෙදනීයං, දෙවා මනුස්සා ච සුඛෙ යීතා පජා”ති. -

ගාථාය ඔවාදමදාසි.

තත්ථ අකතෙනාති අනිඛ්ඛත්තිතෙන අත්තනා අනුපවිතෙන. සාධුනාති කුසලකම්මෙන, ඉත්ථමිභූතලක්ඛණෙ කරණවචනං. විහඤ්ඤන්ති විසාතං ආපජ්ජන්ති. සුඛවෙදනීයන්ති සුඛවිපාකං පුඤ්ඤකම්මං. සුඛෙ යීතාති සුඛෙ පතිට්ඨිතා. “සුඛෙයිතා”ති චා පායො, සුඛෙන අභිවුඩ්ඪා ඒතාති අත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො - යථා පෙනා තථෙව මනුස්සා අකතෙන කුසලෙන, කතෙන ච අකුසලෙන විහඤ්ඤමානා බුජ්ජිපාසාදිනා විසාතං ආපජ්ජන්තා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා දිට්ඨා මයා. සුඛවෙදනීයං පන කම්මං කත්වා තෙන කතෙන කුසලකම්මෙන, අකතෙන ච අකුසලකම්මෙන දෙවමනුස්සපරියාපන්තා පජා සුඛෙ යීතා දිට්ඨා මයා, අත්තපච්චක්ඛමෙන, තස්මා පාපං දුරතොව පරිවජ්ජෙත්තා පුඤ්ඤකිරියාය යුත්තපයුත්තා භොවාති.

එවං පන ඔවාදං දෙන්ති සමණබ්‍රාහ්මණාදීනං සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙන්වා සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිඛ්ඛන්ති. භික්ඛු තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, විසෙසතො ච පච්චෙකබුද්ධෙසු පවත්තිතදානස්ස මහජ්ජලතං මහානිසංසතඤ්ච පකාසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො විගතමලමච්ඡෙරො දානාදිපුඤ්ඤාභිරතො අභොසීති.

සුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. කණ්ණමුණ්ඩපෙනිවත්පුවණ්ණනා

සොණ්ණසොපානඵලකාති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ කණ්ණමුණ්ඩපෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර කස්සපබුද්ධකාලෙ කිම්බලනගරෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො සොතාපන්තො පඤ්චභි උපාසකසතෙහි සද්ධිං සමානච්ඡන්දො හුත්වා ආරාමරොපනසෙතුවන්ධනවඩකමනකරණාදියු පුඤ්ඤකම්මෙසු පසුතො හුත්වා විහරන්තො සඬ්ඝස්ස විහාරං කාරෙත්වා තෙහි සද්ධිං කාලෙන කාලං

විහාරං ගච්ඡති. තෙසං භරියායොපි උපාසිකා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගා මාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා කාලෙන කාලං විහාරං ගච්ඡන්ති යො අන්තරාමග්ගෙ ආරාමසභාදීසු විස්සමිත්වා ගච්ඡන්ති.

අට්ඨකදිවසං කතිපයා ධුත්තා එකිස්සා සභාය සන්තිසින්නා තාසු තත්ථ විස්සමිත්වා ගතාසු තාසං රූපසම්පත්තිං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා තාසං සීලාචාරගුණසම්පන්නතං ඤාත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසුං “කො එතාසු එකිස්සාපි සීලහෙදං කාතුං සමත්ථො”ති. තත්ථ අඤ්ඤතරො “අහං සමත්ථො”ති ආහ. තෙ තෙන “සහස්සෙන අබ්භූතං කරොමා”ති අබ්භූතං අකංසු. සො අනෙකෙහි උපායෙහි වායමමානො තාසු සහං ආගතාසු සුමුඤ්චිතං සත්තතන්තිං මධුරස්සරං වීණං වාදෙන්තො මධුරෙන්තෙව සරෙන කාමපටිසංයුත්තගීතානි ගායන්තො ගීතසද්දෙන තාසු අඤ්ඤතරං ඉත්ථිං සීලහෙදං පාපෙන්තො අතිවාරිතිං කත්වා තෙ ධුත්තෙ සහස්සං පරාජෙසි. තෙ සහස්සපරාජිතා තස්සා සාමිකස්ස ආරොවෙසුං. සාමිකො තං පුච්ඡි — “කිං ත්වං එවරූපා, යථා තෙ පුරිසා අවොචු”න්ති. සා “නාහං ඊදිසං ජානාමි”ති පටික්ඛිපිත්වා තස්මිං අසද්දහන්තෙ සමීපෙ යිතං සුනං දස්සෙත්වා සපථං අකාසි “සවෙ මයා තාදිසං පාපකම්මං කතං, අයං ඡින්නකණ්ණො කාලසුනංඛො තත්ථ තත්ථ භවෙ ජාතං මං බාදතු”ති. ඉතරාපි පඤ්චසතා ඉත්ථි යො තං ඉත්ථිං අතිවාරිතිං ජානන්ති කිං අයං තථාරූපං පාපං අකාසි, උදාහු නාකාසි”ති වොදිතා “න මයං එවරූපං ජානාමා”ති මුසා වත්වා “සවෙ මයං ජානාම, භවෙ භවෙ එකිස්සායෙව දාසියො භවෙයාමා”ති සපථං අකංසු.

අථ සා අතිවාරිති ඉත්ථි තෙනෙව විජ්ජපිසාරෙන ඩය්භමානහදයා සුස්සිත්වා න විරෙනෙව කාලං කත්වා හිමවති පබ්බතරාජෙ සත්තන්තං මහාසරානං අඤ්ඤතරස්ස කණ්ණමුණ්ඩදහස්ස තීරෙ විමානපෙති හුත්වා නිබ්බත්ති. විමානසාමන්තා වස්සා කම්මවිපාකානුභවනයොග්ගා එකා පොක්ඛරණී නිබ්බත්ති. සෙසා ච පඤ්චසතා ඉත්ථි යො කාලං කත්වා සපථකම්මවසෙන තස්සායෙව දාසියො හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. සා තත්ථ පුබ්බෙ කතස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස එලෙන දිවසභාගං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා අඛිඨරත්තෙ පාපකම්මබලසඤ්චොදිතා සයනතො උට්ඨහිත්වා පොක්ඛරණීතීරං ගච්ඡති. තත්ථ ගතං ගජපොතකජ්ජමාණො එකො කාලසුනංඛො හෙරවරූපො ඡින්නකණ්ණො තිබ්ණායතකථිනදායො සුවිජ්ජුලිතබදිරඬිගාරපුඤ්ජසදිසනයනො

නිරන්තරජ්ජවත්තවිජ්ජුලතාසඬිසාතසදිසජිවහො කථිනතිබ්ණනංඛො බරායතදුබ්බණ්ණලොමො තතො ආගන්ත්වා තං භූමියං නිපාතෙත්වා අතිසයජ්ජවිජාහිභූතො විය පසය්හ බාදන්තො අට්ඨසඬිබලිකමත්තං කත්වා දන්තෙහි ගහෙත්වා පොක්ඛරණියං ඛිපිත්වා අන්තරධායති. සා ච තත්ථ පක්ඛිත්තසමනන්තරමෙව පකතිරූපධාරිති හුත්වා විමානං අභිරුය්හ සයනෙ නිපජ්ජති. ඉතරා පන තස්සා දාසඛ්‍යමෙව දුක්ඛං අනුභවන්ති. එවං තාසං තත්ථ වසන්තිතං පඤ්ඤාසාධිකානි පඤ්ච වස්සසතානි විනිවත්තානි.

අථ තාසං පුරිසෙහි විනා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තිනං උක්කණ්ඨා අහෙසුං. තත්ථ ච කණ්ණමුණ්ඩදහතො නිග්ගතා පබ්බතව්වරෙන ආගන්ත්වා ගඬගං නදිං අනුපව්ට්ඨා එකා නදී අත්ථී. තාසඤ්ච වසනට්ඨානසමීපෙ එකො දිබ්බඵලෙහි අම්බරුක්කෙහි පනසලබ්භාදීහි ච උපසොහිතො ආරාමසදිසො අරඤ්ඤප්පදෙසො අත්ථී. තා එවං සමචින්තෙසුං - “හන්ද, මයං ඉමානි අම්බඵලානි ඉමීස්සා නදියා පක්ඛිපිස්සාම, අප්පෙව නාම ඉමං ඵලං දිස්වා ඵලලොභෙන කොච්ඡෙව පුරිසො ඉධාගච්ඡෙය්‍ය, තෙන සද්ධිං රමීස්සාමාති. තා තථා අකංසු. තාහි පන පක්ඛිත්තානි අම්බඵලානි කානිචි තාපසා ගණ්හිංසු, කානිචි වනවරකා, කානිචි කාකා විලුප්ථිංසු, කානිචි තීරෙ ලග්ගිංසු. එකං පන ගඬගාය සොතං පත්වා අනුක්කමෙන බාරාණසිං සම්පාපුණි.

තෙන ච සමයෙන බාරාණසිරාජා ලොහජාලපරික්ඛිත්තෙ ගඬගාජලෙ න්භායති. අථ තං ඵලං නදිසොතෙන වුය්භමානං අනුක්කමෙන ආගන්ත්වා ලොහජාලෙ ලග්ගි. තං වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නං මහන්තං දිබ්බං අම්බඵලං දිස්වා රාජපුරිසා රඤ්ඤො උපනෙසුං. රාජා තස්ස එකදෙසං ගහෙත්වා වීමංසනත්ථාය එකස්ස බන්ධනාගාරෙ යපිතස්ස වජ්ඣකවාරස්ස බාදිතුං අදාසි. සො තං බාදිත්වා “දෙව, මයා එවරුපං න බාදිතපුබ්බං, දිබ්බමිදං මඤ්ඤ අම්බඵල”න්ති ආහ. රාජා පුනපි තස්ස එකං ඛණ්ඩං අදාසි. සො තං බාදිත්වා විගතවලිතපලිතො අතිවිය මනොහරරුපො යොබ්බතො යීතො විය අහොසි. තං දිස්වා රාජා අච්ඡරියබ්භුතජාතො තං අම්බඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා සරීරෙ විසෙසං ලහිත්වා මනුස්සෙ පුච්ඡි - “කත්ථ එවරුපානි දිබ්බඅම්බඵලානි සංවිජ්ජන්ති”ති? මනුස්සා එවමාහංසු - “හිමවත්තෙ කිර, දෙව, පබ්බතරාජෙ”ති. “සක්කා පන තානි ආනෙතු”න්ති? “වනවරකා, දෙව, ජානන්ති”ති.

රාජා වනවරකෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙසං තමත්ථං ආචික්ඛිත්වා තෙහි සම්මන්තෙත්වා දින්තස්ස එකස්ස වනවරකස්ස සහස්සං දත්වා තං විස්සජ්ජෙසි - “ගච්ඡ, සීසං තං මෙ අම්බඵලං ආනෙහී”ති. සො තං කහාපණසහස්සං පුත්තදාරස්ස දත්වා පාටෙය්‍යං ගහෙත්වා පටිගඬගං කණ්ණමුණ්ඩදහාහිමුබ්බො ගන්ත්වා මනුස්සපථං අතික්කමිත්වා කණ්ණමුණ්ඩදහතො ඔරං සට්ඨියොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ එකං තාපසං දිස්වා තෙන ආචික්ඛිතමග්ගෙන ගච්ඡන්තො පුන තිංසයොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ එකං තාපසං දිස්වා, තෙන ආචික්ඛිතමග්ගෙන ගච්ඡන්තො පුන පන්තරසයොජනප්පමාණෙ යානෙ අඤ්ඤං තාපසං දිස්වා, තස්ස අත්තතො ආගමනකාරණං කට්ඨෙසි. තාපසො තං අනුසාසි - “ඉතො පට්ඨාය ඉමං මහාගඬගං පහාය ඉමං බුද්දකනදිං නිස්සාය පටිසොතං ගච්ඡන්තො යදා පබ්බතව්වරං පස්සසි, තදා රත්තියං උක්කං ගහෙත්වා පටිසෙය්‍යාසි. අයඤ්ච නදී රත්තියං නප්පවත්තති, තෙන තෙ ගමනයොග්ගා හොති, කතිපයයොජනාතික්කමෙන තෙ අම්බෙ පස්සිස්සසි”ති. සො තථා කත්වා

උදයන්තෙ සුරියෙ විවිධරතනරංසිජාලපජ්ජොතිතභූමිභාගං
ඵලභාරාවනතසාධාවිතානතරුගණොපසොහිතං
නානාවිධවිහඬගගණුපකුජ්ඣං අතිවිය මනොහරං අම්බවනං සම්පාපුණි.

අථ නං තා අමනුස්සින්ථියො දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා “එස මම පරිග්ගහො, එස මම පරිග්ගහො”ති උපධාවිංසු. සො පන තාහි සද්ධිං තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිතුං යොග්ගස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස අකතත්තා තා දිස්වා භීතො විරවන්තො පලායින්වා අනුක්කමෙන බාරාණසිං පත්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා තං සුත්වා තා ඉත්ථියො දට්ඨුං අම්බඵලානි ච පරිභුඤ්ජිතුං සඤ්ජාතාහිලාසො රජ්ජහාරං අමච්චෙසු ආරොපෙත්වා මිගවාපදෙසෙන සන්තද්ධධනුකලාපො බග්ගං බන්ධිත්වා කතිපයමනුස්සපරිවාරො තෙනෙව වනවරකෙන දස්සිතමග්ගෙන ගන්ත්වා කතිපයයොජනන්තරෙ යානෙ මනුස්සෙසි යපෙත්වා වනවරකමෙව ගහෙත්වා අනුක්කමෙන ගන්ත්වා තම්පි තතො නිවත්තාපෙත්වා උදයන්තෙ දිවාකරෙ අම්බවනං පාවිසි. අථ නං තා ඉත්ථියො අහිනවඋජ්ජන්තම්ච දෙවපුත්තං දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා “රාජා”ති ඤාත්වා සඤ්ජාතසිනෙහබ්බමානා සක්කච්චං න්හාපෙත්වා දිබ්බෙහි වත්ථාලඬිකාරමාලාගන්ධවිලෙපනෙහි සුමණ්ඨිතපසාධිතං කත්වා විමානං ආරොපෙත්වා නානග්ගරසං දිබ්බහොජනං හොපෙත්වා තස්ස ඉච්ඡානුරූපං පයිරූපාසිංසු.

අථ දියඬ්ඨවස්සසතෙ අතික්කන්තෙ රාජා අඬ්ඨරත්තිසමයෙ උට්ඨන්ත්වා නිසින්තො තං අතිවාරිනිං පෙනිං පොක්ඛරණිකීරං ගච්ඡන්තිං දිස්වා “කිං නු බො එසා ඉමාය වෙලාය ගච්ඡති”ති විමංසිතුකාමො අනුබන්ධි. අථ නං තත්ථ ගතං සුනබෙන බජ්ජමානං දිස්වා “කිං නු බො ඉද”න්ති අජානන්තො තයො ච දිවසෙ විමංසින්වා “එසො එතිස්සා පච්චාමින්තො හවිස්සති”ති නිසිතෙන උසුනා විජ්ඣින්වා ජීවිතා වොරොපෙත්වා තඤ්ච ඉත්ථිං පොථෙත්වා පොක්ඛරණිං ඔතාරෙත්වා පටිලද්ධපුරිමරූපං දිස්වා —

348.

“සොණ්ණසොපානඵලකා, සොණ්ණවාලුකසන්ථතා;
තත්ථ සොගන්ධියා වග්ගු, සුචිගන්ධා මනොරමා.

349.

“නානාරුක්ඛෙහි සඤ්ජන්තා, නානාගන්ධසමෙරිතා;
නානාපදුමසඤ්ජන්තා, පුණ්ඩරිකසමොතතා.

350.

“සුරහිං සම්පවායන්ති, මනුඤ්ඤො මාලුතෙරිතා;
හංසකොඤ්චාහිරුදා ච, චක්කචක්කාහිකුජ්ඣතා.

351.

“නානාදිජගණාකිණිණා, නානාසරගණායුතා;
නානාඵලධරා රුක්ඛා, නානාපුප්ඵධරා වනා.

352.

“න මනුස්සෙසු ඊදිසං, නගරං යාදිසං ඉදං;
පාසාදා බහුකා තුය්හං, සොවණ්ණරුපියාමයා;
දද්දල්ලමානා ආහෙත්ති, සමන්තා චතුරො දිසා.

353.

“පඤ්ච දාසිසතා තුය්හං, යා තෙමා පරිවාරිකා;
තා කම්බුකායුරධරා, කඤ්චනාවෙලුභුසිතා.

354.

“පල්ලඬිකා බහුකා තුය්හං, සොවණ්ණරුපියාමයා;
කදලිමිගසඤ්ජන්තා, සජ්ජා ගොතකසන්ථතා.

355.

“යත්ථ තුවං වාසුපගතා, සබ්බකාමසම්ඳ්ධිනී;
සම්පත්තායඬිඨරත්තාය, තතො උට්ඨාය ගච්ඡසි.

356.

“උය්‍යානභූමිං ගන්ත්වාන, පොක්ඛරඤ්ඤා සමන්තතො;
තස්සා තීරෙ තුවං යාසි, හරිතෙ සද්දලෙ සුහෙ.

357.

“තතො තෙ කණ්ණමුණ්ඩො සුනංඛො, අඬිගමඬිගානි බාදති;
යදා ච බායිතා ආසි, අට්ඨිසඬිබලිකා කතා;
ඔගාහසි පොක්ඛරණං, භොති කායො යථා පුරෙ.

358.

“තතො ත්වං අඬිගපච්චඬිගී, සුචාරු පියදස්සනා;
චත්ථෙන පාරුපිත්වාන, ආයාසි මම සන්තිකං.

359.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, කණ්ණමුණ්ඩො සුනංඛො තච;
අඬිගමඬිගානි බාදති”ති. —

ද්වාදසහි ගාථාහි තං තස්ස පවත්තිං පටිපුච්ඡි.

348. තත්ථ සොණ්ණසොපානඵලකානි සුවණ්ණමයසොපානඵලකා. සොණ්ණවාලුකසන්ථතානි සමන්තතො සුවණ්ණමයාහි වාලුකාහි සන්ථතා. තත්ථානි පොක්ඛරණියං. සොගන්ධියානි සොගන්ධිකා. වග්ගුනි සුන්දරා රුචිරා. සුවිගන්ධානි මනුඤ්ඤගන්ධා.

349. නානාගන්ධසමෙරිතානි නානාවිධසුරහිගන්ධවසෙන ගන්ධවායුනා සමන්තතො ඵරිතා. නානාපදුමසඤ්ජන්තානි නානාවිධරත්තපදුමසඤ්ජාදිතසලිලතලා. පුණ්ඩරිකසමොතතානි සෙනපදුමෙහි ව සමොකිණ්ණා.

350. සුරහිං සම්පවායන්තීති සම්මදෙව සුගන්ධං වායනි පොක්ඛරණීති අධිප්පායො. හංසකොඤ්චාහිරුදානි හංසෙහි ව කොඤ්චෙහි ව අහිනාදිතා.

351. නානාදිජගණාකිණ්ණානි නානාදිජගණාකිණ්ණා. නානාසරගණායුතානි නානාවිධවිභඩගමාහිරුදසමුහයුත්තා. නානාඵලධරානි නානාවිධඵලධාරිනො සබ්බකාලං විවිධඵලභාරනම්තසාධත්තා. නානාපුෂ්පධරා වනානි නානාවිධසුරහිකුසුමදායිකානි වනානීති අත්ථො. ලිඬගවිපල්ලාසෙන හි “වනා”ති වුත්තං.

352. න මනුස්සෙසු ඊදිසං නගරන්ති යාදිසං තව ඉදං නගරං, ඊදිසං මනුස්සෙසු නත්ථි, මනුස්සලොකෙ න උපලබ්භතීති අත්ථො. රුපියමයානි රජතමයා. දද්දල්ලමානානි අතිවිය විරොචමානා. ආභෙන්තීති සොභයන්ති. සමන්තා චතුරො දිසානි සමන්තතො චතස්සොපි දිසායො.

353. යා තෙමානි යා තෙ ඉමා. පරිවාරිකානි වෙය්‍යාවච්චකාරිනියො. තානි තා පරිවාරිකායො. කම්බුකායුරධරානි සඬ්ඛවලයකායුරවිභුසිතා. කඤ්චනාවෙළභුසිතානි සුවණ්ණවට්ටංසකසමලඬිකතකෙසහත්ථා.

354. කදලිමිගසඤ්ජන්තානි කදලිමිගවම්මපච්චත්ථරණත්ථතා. සජ්ජානි සජ්ජිතා සයිතුං යුත්තරුපා. ගොනකසන්ථතානි දීඝලොමකෙන කොජවෙන සන්ථතා.

355. යත්ථානි යස්මිං පල්ලඬිකෙ. වාසුපගතානි වාසං උපගතා, සයිතානි අත්ථො. සම්පත්තායඬ්ඨරත්තායානි අඬ්ඨරත්තියා උපගතාය. තතොති පල්ලඬිකතො.

356. පොක්ඛරඤ්ඤානි පොක්ඛරණියා. හරිතෙති නීලෙ. සද්දලෙති තරුණතිණසඤ්ජන්තෙ. සුභෙති සුද්ධෙ. සුභෙති වා තස්සා ආලපනං. භද්දෙ, සමන්තතො හරිතෙ සද්දලෙ තස්සා පොක්ඛරණියා තීරෙ ත්වං ගන්ත්වාන යාසි තිට්ඨසීති යොජනා.

357. කණ්ණමුණ්ඨොති ඛණ්ඩිතකණ්ණො ඡන්තකණ්ණො. බායිතා ආසිති බාදිතා අහොසි. අට්ඨිසඬ්ඛලිකා කතාති අට්ඨිසඬ්ඛලිකමත්තා කතා. යථා පුරෙති සුනාබොත බාදනතො පුබ්බෙ විය.

358. තතොති පොක්ඛරණං ඔගාහනතො පච්ඡා. අඬ්ඛපච්චඬ්ඛිති පරිපුණ්ණසබ්බඬ්ඛපච්චඬ්ඛවතී. සුචාරුති සුට්ඨු මනොරමා. පියදස්සනාති දස්සනියා. ආයාසිති ආගච්ඡසි.

එවං තෙන රඤ්ඤා පුච්ඡිතා සා පෙතී ආදිතො පට්ඨාය අත්තනො පවත්තිං තස්ස කථෙත්තී -

360.

“කිම්ලායං ගහපති, සද්ධො ආසි උපාසකො;
තස්සාහං හරියා ආසිං, දුස්සිලා අතිචාරිනී.

361.

“සො මං අතිවරමානාය, සාමිකො එතදබ්බි;
‘නෙතං තං ඡන්තං පතිරුපං, යං ත්වං අතිවරාසි මං’.

362.

“සාහං සොරඤ්ච සපථං, මුසාවාදඤ්ච භාසිසං;
‘නාහං තං අතිවරාමි, කායෙන උද වෙනසා.

363.

“සවාහං තං අතිවරාමි, කායෙන උද වෙනසා;
කණ්ණමුණ්ඨොයං සුනාබො, අඬ්ඛමඬ්ඛගාති බාදතු’.

364.

“තස්ස කම්මස්ස විපාකං, මුසාවාදස්ස වුහයං;
සත්තෙව වස්සසතාති, අනුභූතං යතො හි මෙ;
කණ්ණමුණ්ඨො ව සුනාබො, අඬ්ඛමඬ්ඛගාති බාදතී’ති. - පඤ්ච ගාථා ආහ;

360-1. තත්ථ කිම්ලායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. අතිචාරිනීති හරියා හි පතිං අතික්කම්ම වරණතො “අතිචාරිනී”ති වුච්චති. අතිවරමානාය මයි සො සාමිකො මං එතදබ්බිති යොජනා. නෙතං ඡන්තන්තිආදි වුත්තාකාරදස්සනං. තත්ථ නෙතං ඡන්තන්ති න එතං යුත්තං. න පතිරුපන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. යන්ති කිරියාපරාමසනං. අතිවරාසිති අතිවරසි, අයමෙව වා පාඨො. යං මං ත්වං අතිවරසි, තත්ථ යං අතිවරණං, නෙතං ඡන්තං නෙතං පතිරුපන්ති අත්ථො.

362-4. ඝොරන්ති දාරුණං. සපටන්ති සපනං. භාසිසන්ති අභාසිං. සවාහන්ති සවෙ අභං. තන්ති ත්වං. තස්ස කම්මස්සාති තස්ස පාපකම්මස්ස දුස්සීලාකම්මස්ස. මුසාවාදස්ස වාති “නාහං තං අතිවරාමී”ති චුත්තමුසාවාදස්ස ව. උභයන්ති උභයස්ස විපාකං. අනුභූතන්ති අනුභූයමානං මයාති අත්ථො. යතොති යතො පාපකම්මතො.

එවඤ්ච පන වත්වා තෙන අත්තනො කතං උපකාරං කිත්තෙන්ති —

365.

“ත්වඤ්ච දෙව බහුකාරො, අත්ථාය මෙ ඉධාගතො;
සුමුත්තාහං කණ්ණමුණ්ඩස්ස, අසොකා අකුතොභයා.

366.

“තාහං දෙව නමස්සාමි, යාවාමි පඤ්ඡලිකතා;
භුඤ්ජ අමානුසෙ කාමෙ, රම දෙව මයා සභා”ති. —

ද්වෙ ගාථා ආහ. තත්ථ දෙවාති රාජානං ආලපති. කණ්ණමුණ්ඩස්සාති කණ්ණමුණ්ඩතො. නිස්සක්කෙ හි ඉදං සාමිවචනං. අථ රාජා තත්ථ වාසෙන නිබ්බන්තමානසො ගමනජ්ඣාසයං පකාසෙසි. තං සුත්වා පෙතී රඤ්ඤො පටිබද්ධවිත්තා තත්ථෙවස්ස වාසං යාවන්ති “තාහං, දෙව, නමස්සාමි”ති ගාථමාහ.

පුන රාජා එකංසෙන නගරං ගන්තුකාමොව භුත්වා අත්තනො අජ්ඣාසයං පවෙදෙන්තො —

367.

“භුත්තා අමානුසා කාමා, රමිතොමිති තයා සහ;
තාහං සුභගෙ යාවාමි, බිජ්ජං පටිනයාහි ම”න්ති. —

ඔසානගාථමාහ. තත්ථ තාහන්ති තං අභං. සුභගෙති සුභගයුත්තෙ. පටිනයාහි මන්ති මය්හං නගරමෙව මං පටිනෙහි. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව.

අථ සා විමානපෙතී රඤ්ඤො වචනං සුත්වා වියොගං අසහමානා සොකාතුරතාය බ්‍යාකුලභදයා වෙධමානසරීරා නානාවිධෙහි උපායෙහි ආයාචිත්වාපි තං තත්ථ වාසෙතූං අසක්කොන්ති බහුහි මහාරහෙහි රතනෙහි සද්ධිං රාජානං නගරං නෙත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා කන්දිත්වා පරිදෙවිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. රාජා පන තං දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා සග්ගපරායණො අභොසි. අථ අමිහාකං භගවති ලොකෙ උජ්ජජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන සාවත්ථියං විහරන්තෙ එකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පබ්බතවාරිකං වරමානො තං ඉත්ථිං සපරිවාරං දිස්වා තාය කතකම්මං පුච්ඡි. සා ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං ථෙරස්ස

කටෙයි. ටෙරො තාසං ධම්මං දෙසෙයි. තං පවත්තිං ටෙරො භගවතො ආරොවෙයි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙයි. මහාජනො පටිලද්ධසංවෙගො පාපතො ඔරමිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසිති.

කණ්ණමුණ්ඩපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. සුබ්බරිපෙතවත්පුවණ්ණනා

අහු රාජා බ්‍රහ්මදත්තොති ඉදං උබ්බරිපෙතවත්පුං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං උපාසිකං ආරබ්භ කටෙයි. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරාය උපාසිකාය සාමිකො කාලමකාසි. සා පතිවියොගදුක්ඛාතුරා සොචන්ති ආලාභනං ගන්ත්වා රොදති. භගවා තස්සා සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා කරුණාය සඤ්චොදිතමානසො හුත්වා තස්සා ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. උපාසිකා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. අථ නං සත්ථා “කිං, උපාසිකෙ, සොචසි”ති වත්වා “ආම, භගවා, පියවිජ්ජයොගෙන සොචාමි”ති වුත්තෙ තස්සා සොකං අපනෙතුකාමො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ පඤ්චාලරට්ඨෙ කපිලනගරෙ වුළුනිබ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අහොසි. සො අගතිගමනං පහාය අත්තනො විජීතෙ පජාය හිතකරණනිරතො දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා රජ්ජං අනුසාසමානො කදාචි “අත්තනො රජ්ජෙ කිං වදන්ති”ති සොතුකාමො තුන්තවායවෙසං ගහෙත්වා එකො අදුතියො නගරතො නික්ඛමිත්වා ගාමතො ගාමං ජනපදතො ජනපදං විවරිත්වා සබ්බරජ්ජං අකණ්ටකං අනුපජිලං මනුස්සෙ සම්මොදමානෙ අපාරුතසරෙ මඤ්ඤෙ විහරන්තෙ දිස්වා සොමනස්සජාතො නිවත්තිත්වා නගරාහිමුඛො ආගච්ඡන්තො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමෙ එකිස්සා විධවාය දුග්ගතිත්ථියා ගෙහං පාවිසි. සා තං දිස්වා ආහ – “කො නු ත්වං, අය්‍යා, කුතො වා ආගතොසි”ති? “අහං තුන්තවායො, හද්දෙ, හතියා තුන්තවායකම්මං කරොන්තො විවරාමි. යදි තුම්භාකං තුන්තවායකම්මං අත්ථි, හත්තඤ්ච වෙනනඤ්ච දෙථ, තුම්භාකම්පි කම්මං කරොමි”ති. “නත්ථම්භාකං කම්මං හත්තවෙනනං වා, අඤ්ඤෙසං කරොහි, අය්‍යා”ති. සො තත්ථ කතිපාහං වසන්තො ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං තස්සා ධීතරං දිස්වා මාතරං ආහ – “අයං දාරිකා කිං කෙනචි කතපරිග්ගහා, උදාහු අකතපරිග්ගහා. සවෙ පන කෙනචි අකතපරිග්ගහා, ඉමං මය්හං දෙථ, අහං තුම්භාකං සුඛෙන ජීවනුපායං කාතුං සමත්ථො”ති. “සාධු, අය්‍යා”ති සා තස්ස තං අදාසි.

සො තාය සද්ධිං කතිපාහං වසිත්වා තස්සා කහාපණසහස්සං දත්වා “අහං කතිපාහෙනෙව නිවත්තිස්සාමි. හද්දෙ, ත්වං මා උක්කණ්ඨසි”ති වත්වා අත්තනො නගරං ගන්ත්වා, නගරස්ස ව තස්ස ගාමස්ස ව අත්තරෙ මග්ගං සමං කාරාපෙත්වා අලඬිකාරාපෙත්වා මහතා රාජානුභාවෙන තත්ථ

ගන්ත්වා තං දාරිකං කභාපණුරාසිමිහි යිපෙත්වා සුවණ්ණරජතකලසෙහි
න්භාපෙත්වා “උබ්බරි”ති නාමං කාරාපෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ
යිපෙත්වා තඤ්ච ගාමං තස්සා ඤාතීනං දත්වා මහතා රාජානුභාවෙන තං
නගරං ආනෙත්වා තාය සද්ධිං අභිරමමානො යාවජීවං රජ්ජසුඛං අනුභවිත්වා
ආයුපරියොසානෙ කාලමකාසි. කාලකතෙ ච තස්මිං, කතෙ ච සරීරකිච්චෙ
උබ්බරි පතිවියොගෙන සොකසල්ලසමප්පිතභද්දො ආලාභනං ගන්ත්වා බහු
දිවසෙ ගන්ධපුප්ඵාදීහි පූජෙත්වා රඤ්ඤො ගුණෙ කිත්තෙත්වා
උම්මාදප්පත්තා විය කන්දන්තී පරිදෙවතී ආලාභනං පදක්ඛිණං කරොති.

තෙන ච සමයෙන අම්භාකං භගවා බොධිසත්තභූතො ඉසිපබ්බජ්ජං
පබ්බජිත්වා අධිගතජ්ඣානාහිඤ්ඤො හිමවන්තස්ස සාමන්තා අඤ්ඤතරස්මිං
අරඤ්ඤායතනෙ විහරන්තො සොකසල්ලසමප්පිතං උබ්බරිං දිබ්බෙන
චක්ඛුනා දිස්වා ආකාසෙන ආගන්ත්වා දිස්සමානරූපො ආකාසෙ යත්වා
තත්ථ ඨිතෙ මනුස්සෙ පුච්ඡි – “කස්සිදං ආලාභනං, කස්සත්ථාය වායං ඉත්ථී
‘බ්‍රහ්මදත්ත, බ්‍රහ්මදත්තා’ති කන්දන්තී පරිදෙවතී”ති. තං සුත්වා මනුස්සා
“බ්‍රහ්මදත්තො නාම පඤ්චාලානං රාජා, සො ආයුපරියොසානෙ කාලමකාසි,
තස්සිදං ආලාභනං, තස්ස අයං අග්ගමහෙසි උබ්බරි නාම ‘බ්‍රහ්මදත්ත,
බ්‍රහ්මදත්තා’ති තස්ස නාමං ගහෙත්වා කන්දන්තී පරිදෙවතී”ති ආභංසු.
තමත්ථං දීපෙන්තා සඬගීතිකාරා –

368.

“අහු රාජා බ්‍රහ්මදත්තො, පඤ්චාලානං රථෙසහො;
අභොරත්තානමච්චයා, රාජා කාලමක්ඛබ්බං.

369.

“තස්ස ආලාභනං ගන්ත්වා, හරියා කන්දති උබ්බරි;
බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්තී, බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති.

370.

“ඉසි ච තත්ථ ආගච්ඡි, සම්පන්නවරණො මුනි;
සො ච තත්ථ අපුච්ඡිත්ථ, යෙ තත්ථ සු සමාගතා.

371.

“කස්ස ඉදං ආලාභනං, නානාගන්ධසමෙරිතං;
කස්සායං කන්දති හරියා, ඉතො දුරගතං පතී;
බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්තී, බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති’.

372.

“තෙ ච තත්ථ වියාකංසු, යෙ තත්ථ සු සමාගතා;
බ්‍රහ්මදත්තස්ස හද්දන්තෙ, බ්‍රහ්මදත්තස්ස මාරිස.

373.

“තස්ස ඉදං ආලාභනං, නානාගන්ධසමෙරිතං;
තස්සායං කන්දති හරියා, ඉතො දුරගතං පතිං;
බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සන්ති, බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දති”ති. — ඡ ගාථා
යපෙසුං;

368-9. තත්ථ අහුති අහොසි. පඤ්චාලානන්ති පඤ්චාලරට්ඨවාසීනං,
පඤ්චාලරට්ඨස්සෙව වා. එකොපි හි ජනපදො ජනපදිකානං රාජකුමාරානං
වසෙන රුළුභියා “පඤ්චාලාන”න්ති බහුවචනෙන නිද්දිසීයති. රටෙසහොති
රටෙසු උසභසදිසො, මහාරටොති අත්ථො. තස්ස ආලාභනන්ති තස්ස
රඤ්ඤො සරීරස්ස දඩ්ඨට්ඨානං.

370. ඉසිති කුමාරාදීනං ගුණානං එසනට්ඨෙන ඉසි. තත්ථාති තස්මිං
උබ්බරියා ධීතට්ඨානෙන, සුසානෙනි අත්ථො. ආගච්ඡිති අගමාසි.
සම්පන්නවරණොති සීලසම්පදා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, හොජනෙ
මත්තඤ්ඤතා, ජාගරියානුයොගො, සද්ධාදයො සත්ත සද්ධම්මා, චත්තාරි
රූපාවචරකුමාරානීති ඉමෙහි පන්නරසහි වරණසම්බානෙහි ගුණෙහි
සම්පන්නො සමන්නාගතො, වරණසම්පන්නොති අත්ථො. මුතීති
අත්තහිතඤ්ච පරහිතඤ්ච මුනාති ජානාතීති මුනි. සො ච තත්ථ අප්‍රච්ඡිත්ථාති
සො තස්මිං යානෙ ධීතෙ ජනෙ පටිපුච්ඡි. යෙ තත්ථ සු සමාගතාති යෙ
මනුස්සා තත්ථ සුසානෙ සමාගතා. සුති නිපාතමත්තං. “යෙ තත්ථාසුං
සමාගතා”ති වා පායො. ආසුන්ති අහෙසුන්ති අත්ථො.

371. නානාගන්ධසමෙරිතන්ති නානාවිධෙහි ගන්ධෙහි සමන්තතො
ඵරිතං උපවාසිතං. ඉතොති මනුස්සලොකතො. දුරගතන්ති පරලොකං
ගතත්තා වදති. බ්‍රහ්මදත්තාති කන්දතීති බ්‍රහ්මදත්තාති එවං නාමසංකිත්තනං
කත්වා පරිදෙවනවසෙන අවභායති.

372-3. බ්‍රහ්මදත්තස්ස හද්දන්තෙ, බ්‍රහ්මදත්තස්ස මාරිසාති මාරිස,
නිරාමයකායචිත්ත මහාමුනි බ්‍රහ්මදත්තස්ස රඤ්ඤො ඉදං ආලාභනං,
තස්සෙව බ්‍රහ්මදත්තස්ස රඤ්ඤො අයං හරියා, හද්දං තෙ තස්ස ච
බ්‍රහ්මදත්තස්ස හද්දං හොතු, තාදිසානං මහෙසීනං හිතානුචිත්තනෙන
පරලොකෙ ධීතානම්පි හිතසුඛං හොතියෙවාති අධිජ්ජායො.

අථ සො තාපසො තෙසං වචනං සුත්වා අනුකම්පං උපාදාය උබ්බරියා
සන්නිකං ගන්ත්වා තස්සා සොකචිනොදනත්ථං —

374.

“ඡළාසිතිසභස්සාති, බ්‍රහ්මදත්තස්සනාමකා;
ඉමස්මිං ආලාභනෙ දඩ්ඨා, තෙසං කමනුසොචසි”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ ඡළාසීතිසහස්සානීති ඡසහස්සාධිකඅසීතිසහස්සසඬ්ඛා. බ්‍රහ්මදත්තස්සනාමකාති බ්‍රහ්මදත්තොති එවංනාමකා. තෙසං කමනුසොචසීති තෙසං ඡළාසීතිසහස්සසඬ්ඛාතානං බ්‍රහ්මදත්තානං කතමං බ්‍රහ්මදත්තං ත්වං අනුසොචසී, කතමං පටිච්ච තෙ සොකො උප්පත්තොති පුච්ඡි.

එවං පන තෙන ඉසිනා පුච්ඡිතා උබ්බරි අත්තනා අධිප්පෙන බ්‍රහ්මදත්තං ආචික්ඛන්ති -

375.

“යො රාජා වුළුනීපුත්තො, පඤ්චාලානං රථෙසහා;
තං හත්තෙ අනුසොචාමි, හත්තාරං සබ්බකාමද්”න්ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ වුළුනීපුත්තොති එවංනාමස්ස රඤ්ඤො පුත්තො. සබ්බකාමදන්ති මය්හං සබ්බස්ස ඉච්ඡිතිච්ඡිතස්ස දාතාරං, සබ්බෙසං වා සත්තානං ඉච්ඡිතදායකං.

එවං උබ්බරියා වුත්තෙ පුන තාපසො -

376.

“සබ්බෙවාහෙසුං රාජානො, බ්‍රහ්මදත්තස්සනාමකා;
සබ්බෙව වුළුනීපුත්තා, පඤ්චාලානං රථෙසහා.

377.

“සබ්බෙසං අනුපුබ්බෙන, මහෙසිත්තමකාරයි;
කස්මා පුරිමකෙ හිත්වා, පච්ඡිමං අනුසොචසී”න්ති. - ගාථාද්වයමාහ;

376. තත්ථ සබ්බෙවාහෙසුන්ති සබ්බෙව තෙ ඡළාසීතිසහස්සසඬ්ඛා රාජානො බ්‍රහ්මදත්තස්ස නාමකා වුළුනීපුත්තා පඤ්චාලානං රථෙසහාව අහෙසුං. ඉමෙ රාජහාවාදයො විසෙසා තෙසු එකස්සාපි නාහෙසුං.

377. මහෙසිත්තමකාරයිති ත්වඤ්ච තෙසං සබ්බෙසමිපි අනුපුබ්බෙන අග්ගමහෙසිභාවං අකාසි, අනුප්පත්තාති අත්ථො. කස්මාති ගුණතො ව සාමිකභාවතො ව අවිසිට්ඨෙසු එත්තකෙසු ඡනෙසු පුරිමකෙ රාජානො පහාය පච්ඡිමං එකංමෙව කස්මා කෙන කාරණෙන අනුසොචසීති පුච්ඡි.

තං සුත්වා උබ්බරි සංවෙගජාතා පුන තාපසං -

378.

“ආතුමෙ ඉත්ථිභුතාය, දීඝරත්තාය මාරිස;
යස්සා මෙ ඉත්ථිභුතාය, සංසාරෙ බහුභාසසී”න්ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ ආතුමෙති අත්තනි. ඉත්ථිභූතායාති ඉත්ථිභාවං උපගතාය. දීඝරත්තායාති දීඝරත්තං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – ඉත්ථිභූතාය අත්තනි සබ්බකාලං ඉත්ථියෙව හොති, උදාහු පුරිසභාවම්පි උපගච්ඡති. යස්සා මෙ ඉත්ථිභූතායාති යස්සා මය්හං ඉත්ථිභූතාය එවං තාව බහුසංසාරෙ මහෙසිභාවං මහාමුනි ත්වං භාසසි කටෙසීති අත්ථො. “ආහු මෙ ඉත්ථිභූතායා”ති වා පායො. තත්ථ ආති අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතො. ආහු මෙති සයං අනුස්සරිතං අඤ්ඤාතමිදං මයා, ඉත්ථිභූතාය ඉත්ථිභාවං උපගතාය එවං මය්හං එත්තකං කාලං අපරාපරුප්පත්ති අහොසි. කස්මා? යස්මා යස්සා මෙ ඉත්ථිභූතාය සබ්බෙසං අනුපුබ්බෙන මහෙසින්තමකාරයි, කිං ත්වං, මහාමුනි, සංසාරෙ බහුං භාසසීති යොජනා.

තං සුත්වා තාපසො අයං නියමො සංසාරෙ නත්ථි “ඉත්ථි ඉත්ථියෙව හොති, පුරිසො පුරිසො එවා”ති දස්සෙන්තො –

379.

“අහු ඉත්ථි අහු පුරිසො, පසුයොනිම්පි ආගමා;
එවමෙතං අතීතානං, පරියන්තො න දිස්සතී”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ අහු ඉත්ථි අහු පුරිසොති ත්වං කදාපි ඉත්ථිපි අහොසි, කදාපි පුරිසොපි අහොසි. න කෙවලං ඉත්ථිපුරිසභාවමෙව, අථ ඛො පසු යොනිම්පි අගමාසි, කදාපි පසුභාවම්පි අගමාසි, තිරච්ඡානායොනිම්පි උපගතා අහොසි. එවමෙතං අතීතානං, පරියන්තො න දිස්සතීති එවං යථාචුත්තං එතං ඉත්ථිභාවං පුරිසභාවං තිරච්ඡානාදිභාවඤ්ච උපගතානං අතීතානං අත්තභාවානං පරියන්තො ඤාණචක්ඛුතා මහතා උස්සාහෙන පස්සන්තානම්පි න දිස්සතී. න කෙවලං තවෙව, අථ ඛො සබ්බෙසම්පි සංසාරෙ පරිබ්භමන්තානං සත්තානං අත්තභාවස්ස පරියන්තො න දිස්සතෙව න පඤ්ඤායතෙව. තෙනාහ භගවා –

“අනමතග්ගොයං, භික්ඛවෙ, සංසාරො, පුබ්බා කොට්ඨි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවතං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.124).

එවං තෙන තාපසෙන සංසාරස්ස අපරියන්තතං කම්මස්සකතඤ්ච විභාවෙන්තෙන දෙසිතං ධම්මං සුත්වා සංසාරෙ සංවිග්ගහදයා ධම්මෙ ව පසන්තමානසා විගතසොකසල්ලා හුත්වා අත්තනො පසාදං සොකවිගමනඤ්ච පකාමෙන්නී –

380.

“ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතසිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

381.

“අඬ්ඛරී වත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතාය, පතිසොකං අපානුදි.

382.

“සාහං අඬ්ඛුල්ලසල්ලාස්මි, සිතිභූතාස්මි නිඬ්ඛතා;
න සොවාමි න රොදාමි, තච සුත්වා මහාමුනී”ති. —

තිස්සො ගාථා අභාසි. තාසං අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

ඉදානි සංවිග්ගහදයාය උඬ්ඛරියා පටිපත්තිං දස්සෙන්නො සත්ථා —

383.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, සමණස්ස සුභාසිතං;
පත්තච්චරමාදාය, පඬ්ඛජි අනගාරියං.

384.

“සා ව පඬ්ඛජිතා සන්නා, අගාරස්මා අනගාරියං;
මෙත්තචිත්තං ආභාවෙසි, බ්‍රහ්මලොකූපපත්තියා.

385.

“ගාමා ගාමං විචරන්ති, නිගමෙ රාජධානියො;
උරුවෙළා නාම සො ගාමො, යත්ථ කාලමක්ඛබ්බං.

386.

“මෙත්තචිත්තං ආභාවෙත්වා, බ්‍රහ්මලොකූපපත්තියා;
ඉත්ථිචිත්තං විරාජෙත්වා, බ්‍රහ්මලොකූපගා අහු”ති. — වතස්සො
ගාථා අභාසි;

383-4. තත්ථ තස්සාති තස්ස තාපසස්ස. සුභාසිතන්ති සුට්ඨ භාසිතං,
ධම්මන්ති අත්ථො. පඬ්ඛජිතා සන්නාති පඬ්ඛජ්ජං උපගතා සමානා,
පඬ්ඛජිත්වා වා හුත්වා සන්නකායවාවා. මෙත්තචිත්තන්ති මෙත්තාසහගතං
චිත්තං. චිත්තසිසෙත මෙත්තජ්ඣානං වදති. බ්‍රහ්මලොකූපපත්තියාති තඤ්ච
සා මෙත්තචිත්තං භාවෙත්ති බ්‍රහ්මලොකූපපත්තියා අභාවෙසි, න
විපස්සනාපාදකාදිඅත්ථං. අනුප්පන්නෙ හි බුද්ධෙ බ්‍රහ්මවිහාරාදිකෙ
භාවෙත්තා තාපසපරිබ්බාජකා යාවදෙව භවසම්පත්තිඅත්ථමෙව භාවෙසුං.

385-6. ගාමා ගාමන්ති ගාමතො අඤ්ඤං ගාමං. ආභාවෙත්වාති
වඩ්ඪෙත්වා බ්‍රහ්මෙත්වා. “අභාවෙත්වා”ති කෙච්චි පදන්ති, තෙසං අ-කාරො
නිපාතමත්තං. ඉත්ථිචිත්තං විරාජෙත්වාති ඉත්ථිභාවෙ චිත්තං අජ්ඣාසයං
අභිරුචිං විරාජෙත්වා ඉත්ථිභාවෙ විරත්තචිත්තා හුත්වා. බ්‍රහ්මලොකූපගාති

පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන බ්‍රහ්මලොකං උපගමනකා අහොසි. සෙසං හෙට්ඨා
වුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා තස්සා උපාසිකාය සොකං
විනොදෙත්වා උපරි චතුසච්චදෙසනං අකාසි. සච්චපරියොසානෙ සා
උපාසිකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සම්පත්තපරිසාය ච දෙසනා සාත්ථිකා
අහොසිති.

උබ්බරිපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බුද්දක-අට්ඨකථාය පෙතවත්පුස්මි.

තෙරසවත්පුපටිමණ්ඩිතස්ස

දුතියස්ස උබ්බරිවග්ගස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. චූළවග්ගො

1. අභිජ්ජමානපෙතවත්පුවණ්ණනා

අභිජ්ජමානෙ වාරිමිහිති ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං ලුද්දපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. බාරාණසියං කිර අපරදිසාභාගෙ පාරගඬගාය වාසභගාමං අතික්කමිත්වා චුන්දට්ඨිලනාමකෙ ගාමෙ එකො ලුද්දකො අහොසි. සො අරඤ්ඤෙ මිගෙ වධිත්වා වරමංසං අඬගාගෙ පවිත්වා බාදිත්වා අවසෙසං පණ්ණපුටෙ බන්ධිත්වා කාපෙන ගහෙත්වා ගාමං ආගච්ඡති. තං බාලදාරකා ගාමද්වාගෙ දිස්වා “මංසං මෙ දෙහි, මංසං මෙ දෙහි”ති හත්ථෙ පසාරෙත්වා උපධාවන්ති. සො තෙසං ථොකං ථොකං මංසං දෙති. අටෙකදිවසං මංසං අලහිත්වා උද්දාලකපුප්ඵං පිළන්ධිත්වා බහුඤ්ච හත්ථෙන ගහෙත්වා ගාමං ගච්ඡන්තං තං දාරකා ගාමද්වාගෙ දිස්වා “මංසං මෙ දෙහි, මංසං මෙ දෙහි”ති හත්ථෙ පසාරෙත්වා උපධාවිංසු. සො තෙසං එකෙකං පුප්ඵමඤ්ජරිං අදාසි.

අථ අපරෙත සමයෙන කාලං කත්වා පෙනෙසු නිබ්බත්තො නග්ගො විරූපරූපො භයානකදස්සනො සුපිනෙපි අන්තපානං අජානන්තො සීසෙ ආබන්ධිතඋද්දාලකකුසුමමාලාකලාපො “චුන්දට්ඨිලායං ඤාතකානං සන්තිකෙ කිඤ්චි ලහිස්සාමි”ති ගඬගාය උදකෙ අභිජ්ජමානෙ පටිසොතං පදසා ගච්ඡති. තෙන ච සමයෙන කොලියො නාම රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස මහාමත්තො කුපිතං පච්චන්තං වූපසමෙත්වා පටිනිවත්තෙන්තො හත්ථිඅස්සාදිපරිවාරබලං ථලපටෙන පෙසෙත්වා සයං ගඬගාය නදියා අනුසොතං නාවාය ආගච්ඡන්තො තං පෙතං තථා ගච්ඡන්තං දිස්වා පුච්ඡන්තො –

387.

“අභිජ්ජමානෙ වාරිමිහි, ගඬගාය ඉධ ගච්ඡසි;
නග්ගො පුබ්බද්ධපෙතොව, මාලධාරී අලඬකතො;
කුහිං ගමිස්සසි පෙත, කත්ථ වාසො භවිස්සති”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ අභිජ්ජමානෙති පදනික්ඛෙපෙන අභිජ්ජමානෙ සඬ්ඝාතෙ, වාරිමිහි ගඬගායාති ගඬගාය නදියා උදකෙ. ඉධාති ඉමස්මිං යානෙ. පුබ්බද්ධපෙතොවාති කායස්ස පුරිමද්ධෙන අපෙතො විය අපෙතයොනිකො දෙවපුත්තො විය. කථං? මාලධාරී අලඬකතොති, මාලාහි පිළන්ධිත්වා අලඬකතස්සග්ගොති අත්ථො. කත්ථ වාසො භවිස්සතීති කතරස්මිං ගාමෙ දෙසෙ වා තුය්හං නිවාසො භවිස්සති, තං කටෙහිති අත්ථො.

ඉදානි යං තදා තෙන පෙනෙන කොලියෙන ච වුත්තං, තං දස්සෙතුං සඬ්ඝිතිකාරා –

388.

“චුන්දට්ඨිලං ගමිස්සාමි, පෙනො සො ඉති භාසති;
අන්තරෙ වාසහගාමං, බාරාණසිඤ්ච සන්තිකෙ.

389.

“තඤ්ච දිස්වා මහාමත්තො, කොලියො ඉති විස්සුතො;
සත්තුං භත්තඤ්ච පෙනස්ස, පිතකඤ්ච යුගං අදා.

390.

“නාවාය තිට්ඨමානාය, කප්පකස්ස අදාපයි;
කප්පකස්ස පදින්නම්හි, යානෙ පෙනස්ස දිස්සථ.

391.

“තතො සුවත්ථවසනො, මාලධාරී අලඬකතො;
යානෙ ධීතස්ස පෙනස්ස, දක්ඛිණා උපකප්පථ;
තස්මා දජ්ජෙථ පෙතානං, අනුකම්පාය පුනප්පුන”න්ති. — ගාථායො
අවොචුං;

388. තත්ථ චුන්දට්ඨිලන්ති ඵලං නාමකං ගාමං. අන්තරෙ වාසහගාමං, බාරාණසිඤ්ච සන්තිකෙති වාසහගාමස්ස ච බාරාණසියා ච වෙමජ්ඣෙකං. අන්තරා-සද්දයොගෙන හෙතං සාමාන්තරො උපයොගවචනං. බාරාණසියා සන්තිකෙ හි සො ගාමොති. අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො — අන්තරෙ වාසහගාමස්ස ච බාරාණසියා ච යො චුන්දට්ඨිලනාමකො ගාමො බාරාණසියා අවිදුරෙ, තං ගාමං ගමිස්සාමිති.

389. කොලියො ඉති විස්සුතොති කොලියොති ඵලං පකාසිතනාමො. සත්තුං භත්තඤ්චාති සත්තුඤ්ඤෙව භත්තඤ්ච. පිතකඤ්ච යුගං අදාති පිතකං සුවණ්ණවණ්ණං ඵකං වත්ථයුගඤ්ච අදාසි.

390. කදා අදාසිති වෙ ආහ නාවාය තිට්ඨමානාය. කප්පකස්ස අදාපයිති ගච්ඡන්තිං නාවං යපෙත්වා තත්ථ ඵකස්ස න්හාපිතස්ස උපාසකස්ස දාපෙසි, දින්නම්හි වත්ථයුගෙති යොජනා. යානෙති යානසො තඬ්ඛණඤ්ඤෙව. පෙනස්ස දිස්සථාති පෙනස්ස සරීරෙ පඤ්ඤායිත්ථ, තස්ස නිවාසනපාරුපනවත්ථං සම්පජ්ජි. තෙනාහ “තතො සුවත්ථවසනො, මාලධාරී අලඬකතො”ති, සුවත්ථවසනො මාලාහරණෙහි සුමණ්ඨිතපසාධිතො. යානෙ ධීතස්ස පෙනස්ස, දක්ඛිණා උපකප්පථාති දක්ඛිණෙය්‍යට්ඨානෙ ධීතා පනෙසා දක්ඛිණා තස්ස පෙනස්ස යස්මා උපකප්පති, විනියොගං අගමාසි. තස්මා දජ්ජෙථ පෙතානං, අනුකම්පාය පුනප්පුනන්ති පෙතානං අනුකම්පාය පෙනෙ උද්දිස්ස පුනප්පුනං දක්ඛිණං දදෙය්‍යාති අත්ථො.

අථ සො කොලියමහාමත්තො තං පෙතං අනුකම්පමානො දානවිධිං සම්පාදෙත්වා අනුසොතං ආගන්ත්වා සූරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙ බාරාණසිං සම්පාපුණි. හගවා ච තෙසං අනුග්ගහත්ථං ආකාසෙන ආගන්ත්වා ගඬගාතීරෙ අට්ඨාසි. කොලියමහාමත්තොපි නාවානො ඔතරිත්වා හට්ඨපහට්ඨො හගවන්තං නිමන්තෙසි – “අධිවාසෙථ මෙ, හන්තෙ, හගවා අජ්ජනනාය හත්තං අනුකම්පං උපාදායා”ති. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙන. සො හගවතො අධිවාසනං විදිත්වා තාවදෙව රමණීයෙ භූමිභාගෙ මහන්තං සාධාමණ්ඩපං උපරි චතුස්සු ච පස්සෙස්සු නානාවිරාගවණ්ණවිචිත්තවිවිධවසනසමලඬිකතං කාරෙත්වා තත්ථ හගවතො ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. නිසීදි හගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ.

අථ සො මහාමත්තො හගවන්තං උපසඬිකමිත්වා ගන්ධපුප්ඵාදීහි පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො හෙට්ඨා අත්තනො චුත්තචචනං පෙතස්ස ච පටිචචනං හගවතො ආරොචෙසි. හගවා “හික්ඛුසඬිසො ආගච්ඡතු”ති වින්තෙසි. වින්තිතසමනන්තරමෙව බුද්ධානුභාවසඤ්චොදිතො සුවණ්ණහංසගණො විය ධතරට්ඨහංසරාජං හික්ඛුසඬිසො ධම්මරාජං සම්පරිවාරෙසි. තාවදෙව මහාජනො සන්තිපති “උළාරා ධම්මදෙසනා හවිස්සති”ති. තං දිස්වා පසන්නමානසො මහාමත්තො බුද්ධජපමුඛං හික්ඛුසඬිසං පණිතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සන්තප්පෙසි. හගවා කතහත්තකිච්චො මහාජනස්ස අනුකම්පාය “බාරාණසිසම්පගාමවාසිනො සන්තිපතන්තු”ති අධිට්ඨාසි. සබ්බෙ ච තෙ ඉද්ධිබලෙන මහාජනා සන්තිපතිංසු, උළාරෙ වස්ස පෙතෙ පාකටෙ අකාසි. තෙසු කෙච් ඡින්නහින්තපිලොතිකඛණ්ඩධරා, කෙච් අත්තනො කෙසෙහෙව පටිච්ඡාදිතකොපිනා, කෙච් නග්ගා යථාජාතරූපා බුජ්ජිපාසාහිභූතා තවපරියොනද්ධා අට්ඨමත්තසරීරා ඉතො විතො ච පරිබ්භමන්තා මහාජනස්ස පච්චක්ඛතො පඤ්ඤායිංසු.

අථ හගවා තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬිබාරං අහිසඬිබාසි, යථා තෙ එකජ්ඣං සන්තිපතිත්වා අත්තනා කතං පාපකම්මං මහාජනස්ස පවෙදෙස්සු. තමත්ථං දීපෙන්නා සඬිගීතිකාරා –

392.

“සාතුන්නවසනා එකෙ, අඤ්ඤෙ කෙසනිවාසනා;
පෙතා හත්තාය ගච්ඡන්ති, පක්කමන්ති දිසොදිසං.

393.

“දුරෙ එකෙ පඨාවිත්වා, අලද්ධාව නිවත්තරෙ;
ඡාතා පමුච්ඡිතා හන්තා, භූමියං පටිසුම්භිතා.

394.

“කෙච් තත්ථ පපතිත්වා, භූමියං පටිසුම්භිතා;

පුබ්බෙ අකතකල්‍යාණා, අග්ගිද්ධිසාව ආතපෙ.

395.

“මයං පුබ්බෙ පාපධම්මා, සරණි කුලමාතරො;
සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තනො.

396.

“පහුතං අන්තපානම්පි, අපිස්සු අවකිරියති;
සම්මග්ගතෙ පබ්බජිතෙ, න ච කිඤ්චි අදම්භසෙ.

397.

“අකම්මකාමා අලසා, සාදුකාමා මහග්ගසා;
ආලොපපිණ්ඩදාතාරො, පට්ඨග්ගෙ පරිභාසිම්භසෙ.

398.

“තෙ සරා තා ච දාසියො, තානෙවාහරණානි නො;
තෙ අඤ්ඤෙ පරිවාරෙන්නි, මයං දුක්ඛස්ස භාගිනො.

399.

“වෙණි වා අවඤ්ඤා භොන්නි, රථකාරී ච දුබ්භිකා;
චණ්ඩාලී කපණා භොන්නි, කප්පකා ච පුනප්පුනං.

400.

“යානි යානි නිභිනානි, කුලානි කපණානි ච;
තෙසු තෙස්වෙව ජායන්ති, එසා මච්ඡරිතො ගති.

401.

“පුබ්බෙ ච කතකල්‍යාණා, දායකා චිතමච්ඡරා;
සග්ගං තෙ පරිපුරෙන්නි, ඔභාසෙන්නි ච නන්දනං.

402.

“වෙජ්‍යන්තෙ ච පාසාදෙ, රමිත්වා කාමකාමිනො;
උච්චාකුලෙසු ජායන්ති, සභොගෙසු තතො වුතා.

403.

“කූටාගාරෙ ච පාසාදෙ, පල්ලඬකෙ පොනකත්ථතෙ;
බ්බිතඬගා මොරහත්ථෙහි, කුලෙ ජාතා යසස්සිනො.

404.

“අඬකතො අඬකං ගච්ඡන්ති, මාලධාරී අලඬකතා;
ධාතියො උපතිට්ඨන්ති, සායං පාතං සුබ්බෙසිනො.

405.

“නයිදං අකතපුඤ්ඤානං, කතපුඤ්ඤානමෙවිදං;
අසොකං නන්දනං රම්මං, තිදසානං මහාවනං.

406.

“සුඛං අකතපුඤ්ඤානං, ඉධ නත්ථි පරත්ථ ව;
සුඛඤ්ච කතපුඤ්ඤානං, ඉධ වෙව පරත්ථ ව.

407.

“තෙසං සහබ්බකාමානං, කත්තබ්බං කුසලං බහුං;
කතපුඤ්ඤා හි මොදන්ති, සග්ගෙ භොගසම්භිගිනො”ති. — ගාථායො
අවොචුං;

392. තත්ථ සාතුන්තවසනාති ඡින්නභින්නපිලොතිකඛණ්ඩනිවාසනා. එකෙති එකච්චෙ. කෙසනිවාසනාති කෙසෙහෙව පටිච්ඡාදිතකොපිනා. භත්තාය ගච්ඡන්තිති “අප්පෙව නාම ඉතො ගතා යත්ථ වා තත්ථ වා කිඤ්චි උච්ඡිට්ඨහත්තං වා වම්මහත්තං වා ගබ්හමලාදිකං වා ලභෙය්‍යාමා”ති කත්ථවිදෙව අට්ඨත්වා සාසත්ථාය ගච්ඡන්ති. පක්කමන්ති දිසොදිසන්ති දිසතො දිසං අනෙකයොජනන්තරිකං යානං පක්කමන්ති.

393. දුරෙති දුරෙව යානෙ. එකෙති එකච්චෙ පෙනා. පධාවිත්වාති සාසත්ථාය උපධාවිත්වා. අලද්ධාව නිවත්තරෙති කිඤ්චි සාසං වා පාතීයං වා අලහිත්වා එව නිවත්තන්ති. පමුච්ඡිතාති බුද්ධිපාසාදිදුක්ඛෙන සඤ්ජාතමුච්ඡා. භත්තාති පරිබ්භමන්තා. භූමියං පටිසුම්භිතාති තාය එව මුච්ඡාය උප්පත්තියා යත්වා අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩා විය විස්සුස්සිත්වා පථවියං පතිතා.

394. තත්ථාති ගතට්ඨානෙ. භූමියං පටිසුම්භිතාති පපානෙ පතිතා විය ජිඝච්ඡාදිදුක්ඛෙන යාතුං අසමත්ථභාවෙන භූමියං පතිතා, තත්ථ වා ගතට්ඨානෙ සාසාදිනං අලාභෙන ඡින්නාසා හුත්වා කෙනචි පටිමුඛං සුම්භිතා පොථිතා විය භූමියං පතිතා භොන්තිති අත්ථො. පුබ්බෙ අකතකල්‍යාණාති පුරිමහවෙ අකතකුසලා. අග්ගිද්ධිඨාව ආතපෙති නිදාසකාලෙ ආතපට්ඨානෙ අග්ගිනා ද්ධිඨා විය, බුද්ධිපාසග්ගිනා ධ්වංගමානා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තිති අත්ථො.

395. පුබ්බෙති අතීතහවෙ. පාපධම්මාති ඉස්සුකීම්ච්ඡරිආදිභාවෙන ලාමකසභාවා. සරණිති සරසාමිනියො. කුලමාතරොති කුලදාරකානං මාතරො, කුලපුරිසානං වා මාතරො. දීපන්ති පතිට්ඨං, පුඤ්ඤන්ති අත්ථො. තඤ්චි සත්තානං සුගතීසු පතිට්ඨාභාවතො “පතිට්ඨා”ති වුච්චති. නාකම්භාති න කර්මහ.

396. පඤ්ඤානි බහුං. අන්තපානම්පිති අන්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා. අපිස්සු අවකිරියතීති සුති නිපාතමත්තං, අපි අවකිරියති ජට්ටියති. සම්මග්ගතෙති සම්මා ගතෙ සම්මා පටිපන්නෙ සම්මා පටිපන්නාය. පබ්බජිතෙති පබ්බජිතාය. සම්පදානෙ හි ඉදං භූමිමවචනං. සම්මග්ගතෙ වා පබ්බජිතෙ සති ලබ්භමානෙති අත්ථො. න ච කිඤ්චි අදම්භසෙති “කිඤ්චිමත්තම්පි දෙය්‍යධම්මං නාදම්භා”ති විජ්ජට්ඨසාරාභිභූතා වදන්ති.

397. අකම්මකාමාති සාධුති අකත්තබ්බං කම්මං අකුසලං කාමෙන්තීති අකම්මකාමා, සාධුහි වා කත්තබ්බං කුසලං කාමෙන්තීති කම්මකාමා, න කම්මකාමාති අකම්මකාමා, කුසලධම්මෙසු අවිජ්ජන්දිකාති අත්ථො. අලසාති කුසිතා කුසලකම්මකරණෙ නිබ්බිරියා. සාදුකාමාති සාතමධුරවත්ථුපියා. මහග්ගසාති මහාභොජනා, උභයෙනාපි සුන්දරඤ්ඤා මධුරඤ්ඤා භොජනං ලභිත්වා අත්ථිකානං කිඤ්චි අදත්වා සයමෙව භුඤ්ජිතාරොති දස්සෙති. ආලොපපිණ්ඩදාතාරොති ආලොපමත්තස්සපි භොජනපිණ්ඩස්ස දායකා. පටිග්ගහෙති තස්ස පටිග්ගණ්හනකෙ. පරිභාසිම්භසෙති පරිභවං කරොන්තා භාසිම්භ, අවමඤ්ඤිම්භ උප්පණ්ඩිම්භා වාති අත්ථො.

398. තෙ සරාති යත්ථ මයං පුබ්බෙ “අම්භාකං සර”න්ති මමත්තං අකරිම්භා, තාති සරාති යථායීතාති, ඉදාති නො න කිඤ්චි උපකප්පතීති අධිජ්ජායො. තා ච දාසියො තානෙවාහරණාති නොති එත්ථාපි එසෙව නයො. තත්ථ නොති අම්භාකං. තෙති තෙ සරාදිකෙ. අඤ්ඤෙ පරිවාරෙන්ති, පරිභොගාදිවසෙන විනියොගං කරොන්තීති අත්ථො. මයං දුක්ඛස්ස භාගිනොති මයං පන පුබ්බෙ කෙවලං කීළනප්පසුතා හුත්වා සාපතෙය්‍යං. පභාය ගමනීයං අනුගාමිකං කාතුං අජානන්තා ඉදාති චූජ්ජිපාසාදිදුක්ඛස්ස භාගිනො හවාමාති අත්තානං ගරහන්තා වදන්ති.

399. ඉදාති යස්මා පෙතයොනිතො වචිත්වා මනුස්සෙසු උප්පජ්ජන්තාපි සත්තා යෙභුයොන තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන භීනජාතිකා කපණවුත්තිතොව භොන්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙතුං “වෙණිවා”තිආදිනා ද්වෙ ගාථා වුත්තා. තත්ථ වෙණිවාති වෙනජාතිකා, විලිවකාරා නළකාරා භොන්තීති අත්ථො. වා-සද්දො අනියමත්ථො. අවඤ්ඤාති අවඤ්ඤෙය්‍යා, අවජානිතබ්බාති වුත්තං භොති. “වම්භනා”ති වා පායො, පරෙහි බාධනීයාති අත්ථො. රථකාරීති වම්මකාරිනො. දුබ්භිකාති මිත්තදුබ්භිකා මිත්තානං බාධිකා. වණ්ඩාලිති වණ්ඩාලජාතිකා. කපණාති වනිබ්බකා අතිවිය කාරුඤ්ඤප්පත්තා. කප්පකාති කප්පකජාතිකා, සබ්බත්ථ “භොන්ති පුනප්පුන්”න්ති යොජනා, අපරාපරම්පි ඉමෙසු නිභීතකුලෙසු උප්පජ්ජන්තීති වුත්තං භොති.

400. තෙසු තෙස්වෙව ජායන්තීති යාති යාති අඤ්ඤානිපි තෙසාදපුක්කුසකුලාදීති කපණාති අතිවිය වම්භනියාති පරමදුග්ගතාති ව,

තෙසු තෙසු එව නිහිනකුලෙසු මච්ඡරියමලෙන පෙනෙසු නිබ්බත්තිත්වා තතො චුතා නිබ්බත්තන්ති. තෙනාහ “එසා මච්ඡරිනො ගති”ති.

401. එවං අකතපුඤ්ඤානං සත්තානං ගතිං දස්සෙත්වා ඉදානි කතපුඤ්ඤානං ගතිං දස්සෙතුං “පුබ්බෙ ව කතකල්‍යාණා”ති සත්ත ගාථා චුත්තා. තත්ථ සග්ගං තෙ පරිපූරෙන්තිති යෙ පුබ්බෙ පුරිමජාතියං කතකල්‍යාණා දායකා දානපුඤ්ඤාභිරතා විගතමලමච්ඡරො, තෙ අත්තනො රූපසම්පත්තියා වෙව පරිවාරසම්පත්තියා ව සග්ගං දෙවලොකං පරිපූරෙන්ති පරිපුණ්ණං කරොන්ති. ඔහාසෙන්ති ව නන්දනන්ති න කෙවලං පරිපූරෙන්තියෙව, අථ ඛො කප්පරුක්ඛාදීනං පහාහි සභාවෙනෙව ඔහාසමානම්පි නන්දනවනං අත්තනො වත්ථාහරණපුත්තිහි සරීරප්පහාය ව අභිභවිත්වා වෙව ඔහාසෙත්වා ව ජොතෙත්ති.

402. කාමකාමීනොති යථිච්ඡිතෙසු කාමගුණෙසු යථාකාමං පරිභොගවත්තො. උච්චාකුලෙසුති උච්චෙසු බත්තියකුලාදීසු කුලෙසු. සභොගෙසුති මහාවිභවෙසු. තතො චුතාති තතො දෙවලොකතො චුතා.

403. කුටාගාරෙ ව පාසාදෙති කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ ව. ඛිජිතඛිගාති ඛිජියමානදෙහා. මොරහත්ථෙහිති මොරපිඤ්ජපටිමණ්ඩිතඛිජනිහත්ථෙහි. යසස්සිනොති පරිවාරවත්තො රමන්තිති අධිප්පායො.

404. අඛිකතො අඛිකං ගච්ඡන්තිති දාරකකාලෙපි ඤාතීනං ධාතීනඤ්ච අඛිකට්ඨානතො අඛිකට්ඨානමෙව ගච්ඡන්ති, න භූමිතලන්ති අධිප්පායො. උපතිට්ඨන්තිති උපට්ඨානං කරොන්ති. සුබ්බෙසිනොති සුබ්බමච්ඡන්තා, “මා සීතං වා උණ්හං වා”ති අප්පකම්පි දුක්ඛං පරිහරන්තා උපතිට්ඨන්තිති අධිප්පායො.

405. නයිදං අකතපුඤ්ඤානන්ති ඉදං සොකවත්පුඅභාවතො අසොකං රම්මං රමණීයං තිදසානං තාවතිංසදෙවානං මහාවනං මහාඋපවනභූතං නන්දනං නන්දනවනං අකතපුඤ්ඤානං න භොති, තෙහි ලද්ධුං න සක්කාති අත්ථො.

406. ඉධාති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ විසෙසතො පුඤ්ඤං කරියති, තං සන්ධායාහ. ඉධාති වා දිට්ඨධම්මෙ. පරත්ථාති සම්පරායෙ.

407. තෙසන්ති තෙහි යථාචුත්තෙහි දෙවෙහි. සහඛ්‍යකාමානන්ති සහභාවං ඉච්ඡන්තෙහි. භොගසමඬ්ඨිතොති භොගෙහි සමන්තාගතා, දිබ්බෙහි පඤ්චකාමගුණෙහි සමප්පිතා මොදන්තිති අත්ථො. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

එවං තෙහි පෙනෙහි සාධාරණතො අත්තනා කතකම්මස්ස ච ගතියා පුඤ්ඤකම්මස්ස ච ගතියා පවෙදිතාය සංවිග්ගමනස්ස කොළියාමච්චපමුඛස්ස තත්ථ සන්නිපතිතස්ස මහාජනස්ස අජ්ඣාසයානුරූපං භගවා විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ චතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

අභිජ්ජමානපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සාණවාසිත්ථෙරපෙතවත්පුවණ්ණනා

කුණ්ඩිනාගරියො ථෙරොති ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ ආයස්මතො සාණවාසිත්ථෙරස්ස ඤාතිපෙනෙ ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර බාරාණසියං කිතවස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො උය්‍යානකීළං කිළිත්වා නිවත්තන්තො සුනෙන්තං නාම පච්චෙකබුද්ධං පිණ්ඩාය වරිත්වා නගරතො නික්ඛමන්තං දිස්වා ඉස්සරියමදමන්තො හුත්වා “කථඤ්ඤි නාම මය්භං අඤ්ජලිං අකත්වා අයං මුණ්ඩකො ගච්ඡති”ති පදුට්ඨවිත්තො භත්ථික්ඛන්ධතො ඔතරිත්වා “කච්චි තෙ පිණ්ඩපාතො ලද්ධො”ති ආලපන්තො භත්ථතො පත්තං ගහෙන්වා පථවියං පාතෙන්වා භින්දි. අථ නං සබ්බත්ථ තාදිභාවජ්ජත්තියා නිබ්බිකාරං කරුණාවිජ්ජාරසොමනස්සනිපාතපසන්නවිත්තමෙව ඔලොකෙන්තං අට්ඨානාසාතෙන දුස්සිතවිත්තො “කිං මං කිතවස්ස රඤ්ඤො පුත්තං න ජානාසි, ත්වං ඔලොකයන්තො මය්භං කිං කරිස්සසි”ති වත්වා අවහසන්තො පක්කාමි. පක්කන්තමත්තස්සෙව චස්ස නරකග්ගිදාහපට්ඨාගො බලවසරිදාහො උජ්ජජ්ජි. සො තෙන මහාසන්නාපෙනාභිභූතකායො අතිබාළ්භං දුක්ඛවෙදනාභිතුන්තො කාලං කත්වා අවිච්චිමහානිරයෙ නිබ්බත්ති.

සො තත්ථ දක්ඛිණපස්සෙන වාමපස්සෙන උත්තාතො අවකුජ්ජොති බහුහි පකාරෙහි පරිවත්තිත්වා චතුරාසිනි වස්සසහස්සානි පච්චිත්වා තතො වුතො පෙනෙසු අපිරිමිතකාලං බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං අනුභවිත්වා තතො වුතො ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ කුණ්ඩිනගරස්ස සමීපෙ කෙවට්ටගාමෙ නිබ්බත්ති. තස්ස ජාතිස්සරඤ්ඤාණං උජ්ජජ්ජි, තෙන සො පුබ්බෙ අත්තනා අනුභූතපුබ්බං දුක්ඛං අනුස්සරන්තො වයජ්ජත්තොපි පාපභයෙන ඤාතකෙහිපි සද්ධිං මච්ඡබන්ධනත්ථං න ගච්ඡති. තෙසු ගච්ඡන්තෙසු මච්ඡෙ සාතෙතුං අනිච්ඡන්තො නිලියති, ගතො ච ජාලං භින්දති, ජීවන්තෙ වා මච්ඡෙ ගහෙන්වා උදකෙ විස්සජ්ජෙති, තස්ස තං කිරියං අරොචන්තා ඤාතකා ගෙහතො තං නිහරිංසු. එකො පනස්ස භාතා සිනෙහබද්ධහදයො අහොසි.

තෙන ච සමයෙන ආයස්මා ආනන්දො කුණ්ඩිනගරං උපනිස්සාය සාණපබ්බතෙ විහරති. අථ සො කෙවට්ටපුත්තො ඤාතකෙහි පරිච්චන්තො හුත්වා ඉතො විතො ච පරිබ්භමන්තො තං පදෙසං පත්තො භොජනවෙලාය ථෙරස්ස සන්නිකං උපසඬකම්. ථෙරො තං පුච්ඡිත්වා භොජනෙන

අත්ථිකභාවං ඤාත්වා තස්ස භත්තං දත්වා කතභත්තකිච්චො සබ්බං තං පවත්තිං ඤාත්වා ධම්මකථාය පසන්නමානසං ඤාත්වා “පබ්බජිස්සසි, ආවුසො”ති? “ආම, භත්තෙ, පබ්බජිස්සාමි”ති. ටෙරො තං පබ්බාපෙත්වා තෙන සද්ධිං භගවතො සන්නිකං අගමාසි. අථ නං සත්ථා ආහ – “ආනන්ද, ඉමං සාමණෙරං අනුකම්පෙය්‍යාසි”ති. සො ච අකතකුසලත්තා අප්පලාහො අහොසි. අථ නං සත්ථා අනුග්ගණ්හන්තො භික්ඛූනං පරිභොගත්ථාය පානීයසටානං පරිපුරණෙ නියොපෙසි. තං දිස්වා උපාසකා තස්ස බහුනි නිච්චභත්තානි පට්ඨපෙසුං.

සො අපරෙත සමයෙන ලද්ධුපසම්පදො අරභත්තං පත්වා ටෙරො හුත්වා ද්වාදසහි භික්ඛූහි සද්ධිං සාණපබ්බතෙ වසි. තස්ස පන ඤාතකා පඤ්චසතමත්තා අනුපට්ඨකුසලකම්මා උපට්ඨතමච්ඡෙරාදිපාපධම්මා කාලං කත්වා පෙනෙසු නිබ්බත්තිංසු. තස්ස පන මාතෘපිතරො “එස අම්හෙහි පුබ්බෙ ගෙහතො නික්කඬ්ඨිතො”ති සාරජ්ජමානා තං අනුපසඬ්ඨකම්ත්වා තස්මිං බද්ධසිනෙහං භාතිකං පෙසෙසුං. සො ටෙරස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ඨසමයෙ දක්ඛිණජාණුමණ්ඩලං පට්ඨියං පතිට්ඨාපෙත්වා කතඤ්ජලී අත්තානං දස්සෙත්වා “මාතෘ පිතා ච තෙ, භත්තෙ”ති ආදිගාථා අවොච. කුණ්ඩිනාගරියො ටෙරොති ආදයො පන ආදිතො පඤ්ච ගාථා තාසං සම්බන්ධදස්සනත්ථං ධම්මසඬ්ඨගාහකෙහි යපිතා.

408.

“කුණ්ඩිනාගරියො ටෙරො, සාණවාසිනිවාසිකො;
පොට්ඨපාදොති නාමෙන, සමණො භාවිතින්ද්‍රියො.

409.

“තස්ස මාතෘ පිතා භාතා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙනලොකං ඉතො ගතා.

410.

“තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ඨා, කිලන්තා නග්ගිතො කිසා;
උත්තසන්නා මහත්තාසා, න දස්සෙන්නි කුරුරිතො.

411.

“තස්ස භාතා විතරිත්වා, නග්ගො එකපටෙකකො;
චතුකුණ්ඩිකො භවිත්වාන, ටෙරස්ස දස්සයිතුමං.

412.

“ටෙරො වාමනසිකත්වා, තුණ්හිභූතො අතික්කමි;
සො ච විඤ්ඤාපයි ටෙරං, ‘භාතා පෙනගතො අහං’.

413.

“මාතා පිතා ව තෙ භත්තෙ, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා.

414.

“තෙන දුග්ගතා සුචිකට්ඨා, කිලන්තා නග්ගිනො කිසා;
උත්තසන්තා මහත්තාසා, න දස්සෙන්ති කුරුරිනො.

415.

“අනුකම්පස්සු කාරුණිකො, දත්වා අන්වාදිසාහි නො;
තව දින්නෙන දානෙන, යාපෙස්සන්ති කුරුරිනො”ති.

408-9. තත්ථ කුණ්ඩිනාගරියො ථෙරොති එවංනාමකෙ නගරෙ ජාතසංවඩ්ඪත්ථෙරො, “කුණ්ඩිකනගරො ථෙරො”තිපි පාඨො, සො එවත්ථො. සාණවාසිනිවාසිකොති සාණපබ්බතවාසී. පොට්ඨපාදොති නාමෙනාති නාමෙන පොට්ඨපාදො නාම. සමණොති සමිතපාපො. භාවිතින්ද්‍රියොති අරියමග්ගභාවනාය භාවිතසද්ධාදිඉන්ද්‍රියො, අරහාති අත්ථො. තස්සාති තස්ස සාණවාසිත්ථෙරස්ස. දුග්ගතාති දුග්ගතිගතා.

410. සුචිකට්ඨාති පුනිතා ලුබ්ගත්තා අට්ඨකා, සුචිකාති ලද්ධනාමාය බුජ්ජිපාසාය අට්ඨා පිළිතා. “සුචිකණ්ඨා”ති කෙච් පයන්ති, සුචිජ්ද්දසදිසමුබ්ද්වාරාති අත්ථො. කිලන්තාති කිලන්තකායචිත්තා. නග්ගිනොති නග්ගරූපා නිච්චොළා. කිසාති අට්ඨිත්තවමත්තසරීරතාය කිසදෙහා. උත්තසන්තාති “අයං සමණො අම්භාකං පුත්තො”ති ඔත්තජ්ජෙන උත්‍රාසං ආපජ්ජන්තා. මහත්තාසාති අත්තනා පුබ්බෙ කතකම්මං පටිච්ච සඤ්ජාතමභාහයා. න දස්සෙන්තිති අත්තනං න දස්සෙන්ති, සම්මුඛිභාවං න ගච්ඡන්ති. කුරුරිනොති දාරුණකම්මන්තා.

411. තස්ස භාතාති සාණවාසිත්ථෙරස්ස භාතා. විතරිත්වාති විනිශ්ඡො හුත්වා, ඔත්තජ්ජසන්තාසහයාති අත්ථො. විතරිත්වාති වා පාඨො, තුරිතො හුත්වා, තරමානරූපො හුත්වාති චුත්තං හොති. එකපථෙති එකපදිකමග්ගෙ. එකකොති එකිකො අදුනියො. චතුකුණ්ඩිකො භවිත්වානාති චතුහි අභිගෙහි කුණ්ඩෙති අත්තභාවං පවත්තෙතීති චතුකුණ්ඩිකො, ද්විහි ජාණුහි ද්විහි භත්ථෙහි ගච්ඡන්තො තිට්ඨන්තො ව, එවංභූතො හුත්වාති අත්ථො. සො හි එවං පුරතො කොපිනපටිච්ඡාදනා හොතීති තථා අකාසි. ථෙරස්ස දස්සයිතුමන්ති ථෙරස්ස අත්තනං උද්දිසයි දස්සෙයි.

412. අමනසිකත්වාති “අයං නාම එසො”ති එවං මනසි අකරිත්වා අනාවජ්ජෙත්වා. සො වාති සො පෙනො. භාතා පෙනගතො අභන්ති “අභං අතිත්තභාවෙ භාතා, ඉදාති පෙනභූතො ඉධාගතො”ති වත්වා විඤ්ඤාපයි ථෙරන්ති යොජනා.

413-5. යථා පන විඤ්ඤාපයි, තං දස්සෙතුං “මාතා පිතා වා”තිආදිනා තිස්සො ගාථා වුත්තා. තත්ථ මාතා පිතා ව තෙනි තව මාතා ව පිතා ව. අනුකම්පස්සුති අනුග්ගණ්භ අනුදයං කරොහි. අන්වාදිසාහිති ආදිය. නොති අම්භාකං. තව දින්නෙනාති තයා දින්නෙන.

තං සුත්වා ථෙරො යථා පටිපජ්ජී, තං දස්සෙතුං —

416.

“ථෙරො චරිත්වා පිණ්ඩාය, භික්ඛු අඤ්ඤෙ ච ද්වාදස;
එකජ්ඣං සන්නිපතිංසු, භත්තවිස්සග්ගකාරණා.

417.

“ථෙරො සබ්බෙව තෙ ආහ, යථාලද්ධං දදාථ මෙ;
සඬ්ඝහත්තං කරිස්සාමි, අනුකම්පාය ඤාතිනං.

418.

“නිය්‍යාදයිංසු ථෙරස්ස, ථෙරො සඬ්ඝං නිමන්තයි;
දත්වා අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ව භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතීනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.

419.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙ, භොජනං උදපජ්ජථ;
සුචිං පණ්ණිකං සම්පන්නං, අනෙකරසබ්බඤ්ජනං.

420.

“තතො උද්දස්සයි භාතා, වණ්ණවා බලවා සුඛි;
පහුතං භොජනං භන්තෙ, පස්ස නග්ගාමිහසෙ මයං;
තථා භන්තෙ පරක්කම, යථා වත්ථං ලභාමසෙ.

421.

“ථෙරො සඬ්ඝාරකුට්ඨිහ, උච්චිනිත්වාන නන්තකෙ;
පිලොතිකං පටං කත්වා, සඬ්ඝෙ වාතුද්දිසෙ අදා.

422.

“දත්වා අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ව භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතීනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.

423.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙ, වත්ථානි උදපජ්ජිසුං;
තතො සුවත්ථවසනො, ථෙරස්ස දස්සයිතුමං.

424.

“යාවතා නන්දරාජස්ස, විජිතස්මිං පටිච්ඡදා;
තතො බහුතරා භන්තෙ, වත්ථානච්ඡාදනානි නො.

425.

“කොසෙයාකම්බලීයානි, බොමකප්පාසිකානි ච;
විපුලා ච මහග්ගා ච, තෙපාකාසෙවලම්බරෙ.

426.

“තෙ මයං පරිද්භාම, යං යඤ්චි මනසො පියං;
තථා භන්තෙ පරක්කම, යථා ගෙහං ලභාමසෙ.

427.

“ථෙරො පණ්ණකුටිං කත්වා, සඬ්ඝෙ වාතුද්දිසෙ අදා;
දත්වා ච අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ච භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතීනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.

428.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, සරානි උදපජ්ජිසුං;
කුටාගාරනිවෙසනා, විහත්තා භාගසො මිතා.

429.

“න මනුස්සෙසු ඊදිසා, යාදිසා නො සරා ඉධ;
අපි දිබ්බෙසු යාදිසා, තාදිසා නො සරා ඉධ.

430.

“දද්දල්ලමානා ආභෙන්ති, සමන්තා චතුරො දිසා;
තථා භන්තෙ පරක්කම, යථා පානීයං ලභාමසෙ.

431.

“ථෙරො කරණං පුරෙත්වා, සඬ්ඝෙ වාතුද්දිසෙ අදා;
දත්වා අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ච භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතීනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.

432.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, පානීයං උදපජ්ජථ;
ගම්භීරා චතුරස්සා ච, පොක්බරඤ්ඤො සුනිම්මිතා.

433.

“සීතොදිකා සුප්පතිත්ථා, සීතා අප්පට්ඨන්ධියා;
පදුමුප්පලසඤ්ජන්තා, වාරිකිඤ්ජක්ඛපුරිතා.

434.

“තත්ථ ත්භත්වා පිචිත්වා ව, ථෙරස්ස පට්ඨස්සයුං;
පහුතං පාතීයං හන්තෙ, පාදා දුක්ඛා ඵලන්ති නො.

435.

“ආභිණ්ඩමානා ඛඤ්ජාම, සක්ඛරෙ කුසකණ්ටකෙ;
තථා හන්තෙ පරක්කම, යථා යානං ලභාමසෙ.

436.

“ථෙරො සිපාටිකං ලද්ධා, සඬ්ඝෙ වාතුද්දිසෙ අදා;
දත්වා අන්වාදිසි ථෙරො, මාතු පිතු ව භාතුනො;
‘ඉදං මෙ ඤාතීනං භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො’.

437.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්, පෙතා රථෙන මාගමුං;
අනුකම්පිතම්භ හදන්තෙ, හත්තෙනච්ඡාදනෙන ව.

438.

“සරෙන පාතීයදානෙන, යානදානෙන වූහයං;
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ, හන්තෙ වන්දිතුමාගතා”ති. — ගාථායො
ආභංසු;

416-7. තත්ථ ථෙරො වරිත්වා පිණ්ඩායාති ථෙරො පිණ්ඩාපාතවාරිකාය
වරිත්වා. භික්ඛු අඤ්ඤෙ ව ද්වාදසාති ථෙරෙන සහ වසන්තා අඤ්ඤෙ ව
ද්වාදස භික්ඛු එකජ්ඣං එකතො සන්තිපතිංසු. කස්මාති චෙ?
හත්තච්ඡස්සග්ගකාරණාති හත්තකිච්චකාරණා භුඤ්ජනනිමිත්තං. තෙති තෙ
භික්ඛු. යථාලද්ධන්ති යං යං ලද්ධං. දදාපාති දෙථ.

418. නිය්‍යාදයිංසුති අදංසු. සඬ්ඝං නිමන්තයිති තෙ ඵව ද්වාදස භික්ඛු
සඬ්ඝද්දෙසවසෙන තං හත්තං දාතුං නිමන්තෙසි. අන්වාදිසිති ආදිසි. තත්ථ
යෙසං අන්වාදිසි, තෙ දස්සෙතුං “මාතු පිතු ව භාතුනො, ඉදං මෙ ඤාතීනං
භොතු, සුඛිතා භොන්තු ඤාතයො”ති වුත්තං.

419. සමනන්තරානුද්දිට්ඨෙය්ති උද්දිට්ඨසමනන්තරමෙව. භොජනං
උදපජ්ජපාති තෙසං පෙතානං භොජනං උප්පජ්ජි. කිදිසන්ති ආභ
“සුචි”න්තිආදි. තත්ථ අනෙකරසඛ්‍යඤ්ජනන්ති නානාරසෙහි ඛ්‍යඤ්ජනෙහි
යුත්තං, අථ වා අනෙකරසං අනෙකඛ්‍යඤ්ජනඤ්ච. තතොති
භොජනලාභතො පච්ඡා.

420. උද්දස්සයි භාතාති භාතිකභූතො පෙතො ථෙරස්ස අත්තානං
දස්සෙසි. වණ්ණවා බලවා සුඛිති තෙන භොජනලාභෙන තාවදෙව
රූපසම්පත්තො බලසම්පත්තො සුඛිතොව හුත්වා. පහුතං භොජනං,

හන්තෙති, හන්තෙ, තච දානානුභාවෙන පහුතං අනස්පකං භොජනං අම්භෙහි ලද්ධං. පස්ස නග්ගාමිහසෙති ඔලොකෙහි, නග්ගිකා පන අම්භ, තස්මා තථා, හන්තෙ, පරක්කම පයොගං කරොහි. යථා චත්ථං ලභාමසෙති යෙන පකාරෙන යාදිසෙන පයොගෙන සබ්බෙව මයං චත්ථානි ලභෙය්‍යාම, තථා වායමථානි අත්ථො.

421. සඬකාරකුටම්භානි තත්ථ තත්ථ සඬකාරට්ඨානතො. උච්චිනිත්වානානි ගවෙසනවසෙන ගහෙත්වා. නන්තකෙති ඡින්නපරියන්තෙ ඡඩ්ඨිතදුස්සබ්බෙව. තෙ පන යස්මා බණ්ඩභූතා පිලොතිකා නාම භොන්ති, තාහි ච ථෙරො චීවරං කත්වා සඬසස්ස අදාසි, තස්මා ආහ “පිලොතිකං පටං කත්වා, සඬසෙ වාතුද්දිසෙ අදා”ති. තත්ථ සඬසෙ වාතුද්දිසෙ අදාති චතුහිපි දිසාහි ආගතහික්ඛුසඬසස්ස අදාසි. සම්පදානත්ථෙ හි ඉදං භූමිමච්චනං.

423-4. සුවත්ථවසනොති සුන්දරවත්ථවසනො. ථෙරස්ස දස්සයිතුමන්ති ථෙරස්ස අත්තානං දස්සයි දස්සෙයි, පාකටො අභොසි. පට්ච්ඡාදයති එත්ථානි පට්ච්ඡදා.

428-9. කුටාගාරනිවෙසනානි කුටාගාරභූතා තදඤ්ඤනිවෙසනසඬබාතා ච සරා. ලිඬගවිපල්ලාසවසෙන හෙතං චුත්තං. විහත්තානි සමචතුරස්සආයතවට්ඨසණ්ඨානාදිවසෙන විහත්තා. භාගසො මිතානි භාගෙන පරිච්ඡින්නා. නොති අම්භාකං. ඉධාති ඉමස්මිං පෙතලොකෙ. අපි දිබ්බෙසුති අපිති නිපාතමත්තං, දෙවලොකෙසුති අත්ථො.

431. කරණන්ති ධමකරණං. පුරෙත්වාති උදකස්ස පුරෙත්වා. වාරිකිඤ්ජක්ඛපුරිතානි තත්ථ තත්ථ වාරිමත්ථකෙ පදුමුප්පලාදීනං කෙසරභාරෙහි සඤ්ජාදිතවසෙන පුරිතා. එලන්තීති පුප්ඵන්ති, පණ්හිකපරියන්තාදීසු විදාලෙන්තීති අත්ථො.

435-6. ආහිණ්ඩමානානි විවරමානා. බඤ්ජාමාති බඤ්ජනවසෙන ගච්ජාම. සක්ඛරෙ කුසකණ්ටකෙති සක්ඛරවති කුසකණ්ටකවති ච භූමිභාගෙ, සක්ඛරෙ කුසකණ්ටකෙ ච අක්කමන්තානි අත්ථො. යානන්ති රථවය්‍භාදිකං යංකිඤ්චි යානං. සිපාටිකන්ති එකපටලඋපාහනං.

437-8. රථෙන මාගමුන්ති මකාරො පදසන්ධිකරො, රථෙන ආගමංසු. උභයන්ති උභයෙන දානෙන, යානදානෙන වෙච හත්තාදිචතුපච්චයදානෙන ච. පානීයදානෙන හෙත්ථ හෙසජ්ජදානම්පි සඬගහිතං. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා උත්තානමෙවාති.

ථෙරො තං පචත්තිං හගවතො ආරොවෙසි. හගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා “යථා ඉමෙ එතරහි, එවං ත්වම්පි ඉතො අනන්තරාතීතෙ අත්තභාවෙ පෙතො හුත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවී”ති චත්ථා

ථෙරෙන යාවිතො සුත්තපෙතවත්පුං කථෙත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො සඤ්ජාතසංවෙගො දානසීලාදිපුඤ්ඤකම්මනිරතො අහොසිති.

සාණවාසීත්ථෙරපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. රථකාරපෙතිවත්පුවණ්ණනා

වෙළුරියථම්භං රුචිරං පහස්සරන්ති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං පෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි සීලාවාරසම්පන්නා කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයෙන සාසනෙ අභිජ්ජසන්නා සුවිහත්තවිචිත්‍රහිත්තිථම්භසොපානභූමිතලං අතිවිය දස්සනීයං එකං ආවාසං කත්වා තත්ථ හික්ඛු නිසීදාපෙත්වා පණීතෙන ආභාරෙන පරිවිසිත්වා හික්ඛුසඬ්ඨස්ස නියායාදෙසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා අඤ්ඤස්ස පාපකම්මස්ස වසෙන හිමවති පබ්බතරාජෙ රථකාරදහං නිස්සාය විමානපෙතී හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්සා සඬ්ඨස්ස ආවාසදානපුඤ්ඤානුභාවෙන සබ්බරතනමයං උළාරං අතිවිය සමන්තතො පාසාදිකං මනොහරං රමණීයං පොක්ඛරණීයං නන්දනවනසදිසං උපසොහිතං විමානං නිබ්බත්ති, සයඤ්ච සුවණ්ණවණ්ණා අභිරූපා දස්සනීයා පාසාදිකා අහොසි.

සා තත්ථ පුරිසෙහි විනාව දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති විහරති. තස්සා තත්ථ දීඝරත්තං නිජ්ජුරිසාය වසන්තියා අනභිරති උජ්ජන්නා. සා උක්කණ්ඨිතා හුත්වා “අත්ථෙසො උපායො”ති වින්තෙත්වා දිබ්බානි අම්බපක්කානි නදියං පක්ඛිපති. සබ්බං කණ්ණමුණ්ඩපෙතිවත්පුස්මිං ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන බාරාණසීවාසී එකො මාණවො ගඬ්ඨගාය තෙසු එකං අම්බඵලං දිස්වා තස්ස පහවං ගවෙසන්තො අනුක්කමෙන තං යානං ගන්ත්වා නදිං දිස්වා තදනුසාරෙන තස්සා වසනට්ඨානං ගතො. සා තං දිස්වා අත්තතො වසනට්ඨානං නෙත්වා පටිසන්ථාරං කරොන්ති නිසීදි. සො තස්සා වසනට්ඨානසම්පත්තිං දිස්වා පුච්ඡන්තො –

439.

“වෙළුරියථම්භං රුචිරං පහස්සරං, විමානමාරුශ්භ අනෙකචිත්තං;
තත්ථච්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ, පථද්ධනි පන්නරසෙව වන්දො.

440.

“වණ්ණො ව තෙ කනකස්ස සන්නිහො, උත්තත්තරූපො භුස දස්සනෙයොයා;
පල්ලඬ්ඨකසෙට්ඨෙ අතුලෙ නිසින්නා, එකා තුවං නත්ථි ව තුශ්භ සාමිකො.

441.

“ඉමා ච තෙ පොක්ඛරණී සමන්තා, පහුතමලායා බහුපුණ්ඩරීකා;
සුවණ්ණචූණ්ණෙහි සමන්තමොත්ථතා, න තත්ථ පඨකො පණකො
ච විජ්ජති.

442.

“භංසා විමෙ දස්සනීයා මනොරමා, උදකස්මිමනුපරියන්ති සබ්බදා;
සමයා වග්ගුපනදන්ති සබ්බෙ, බිත්දුස්සරා දුන්දුහීනංව ඝොසො.

443.

“දද්දල්ලමානා යසසා යසස්සිනී, නාවාය ච ත්වං අවලම්බ තිට්ඨසි;
ආළාරපම්භෙ භසිතෙ පියංවදෙ, සබ්බඤ්ඤායාණි භුසං විරොචසි.

444.

“ඉදං විමානං විරජං සමෙ යීතං, උය්‍යානවන්තං රතීනන්දිවඩ්ඪනං;
ඉච්ඡාමහං නාරි අනොමදස්සනෙ, තයා සහ නන්දනෙ ඉධ
මොදිතු”න්ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

439. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං විමානෙ. අච්ඡසීති ඉච්ඡිතිච්ඡිතකාලෙ
නිසීදසි. දෙවීති තං ආලපති. මහානුභාවෙති මහතා දිබ්බානුභාවෙන
සමන්තාගතෙ. පඨද්ධනීති අත්තනො පඨභූතෙ අද්ධනී, ගගනතලමග්ගෙති
අත්ථො. පන්තරසෙව චන්දොති පුණ්ණමාසියං පරිපුණ්ණමණ්ඩලො
චන්දො විය විජ්ජොතමානාති අත්ථො.

440. වණ්ණො ච තෙ කනකස්ස සන්තිහොති තච වණ්ණො ච
උත්තත්තසිඬ්ඨිසුවණ්ණෙන සදිසො අතිවිය මනොහරො. තෙනාහ
“උත්තත්තරූපො භුස දස්සනෙය්‍යා”ති. අතුලෙති මහාරහෙ. අතුලෙති වා
දෙවතාය ආලපනං, අසදිසරූපෙති අත්ථො. නත්ථි ච තුය්හ සාමිකොති
තුය්හං සාමිකො ච නත්ථි.

441. පහුතමලානි කමලකුචලයාදිබහුවිධකුසුමවතියො.
සුවණ්ණචූණ්ණෙහිති සුවණ්ණවාලකාහි. සමන්තමොත්ථතාති සමන්තතො
ඔකිණ්ණා. තත්ථාති තාසු පොක්ඛරණීසු. පඨකො පණකො වාති කද්දමො
වා උදකපිච්ඡිල්ලො වා න විජ්ජති.

442. භංසා විමෙ දස්සනීයා මනොරමාති ඉමෙ භංසා ච දස්සනසුඛා
මනොරමා ච. අනුපරියන්තීති අනුවිචරන්ති. සබ්බදාති සබ්බෙසු උතුසු.
සමයාති සඬ්ඨිමි. වග්ගුති මධුරං. උපනදන්තීති විකූපන්ති. බිත්දුස්සරාති
අවිසංසරා සම්පිණ්ඩිතස්සරා. දුන්දුහීනංව ඝොසොති

වග්ගුබ්බන්දස්සරහාවෙන දුන්දුහීනං විය තව පොක්බරණියං හංසානං සොසොති අත්ථො.

443. දද්දල්ලමානාති අතිවිය අභිජලන්ති. යසසාති දෙවිද්ධියා. නාවායාති දොණියං. පොක්බරණියඤ්ඤි පදුමිනියං සුවණ්ණනාවාය මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා උදකකිලං කිලන්තිං පෙතිං දිස්වා එවමාහ. අවලම්බාති අවලම්බිත්වා අපස්සෙනං අපස්සාය. තිට්ඨසීති ඉදං යානසද්දස්ස ගතිනිවත්ති අත්ථත්තා ගතියා පටික්ඛෙපවචනං. “නිසජ්ජසී”ති වා පාඨො, නිසිදසිව්චෙවස්ස අත්ථො දට්ඨබ්බො. ආලාරපමිහෙති චෙල්ලිතදිසනීලපබ්බමෙ. හසිතෙති හසිතමහාහසිතමුඛෙ. පියංවදෙති පියහාණිති. සබ්බඬගකලායාණීති සබ්බෙහි අඬගෙහි සුන්දරෙ, සොහනසබ්බඬගපච්චඩ්ගීති අත්ථො. විරොවසීති විරාපෙසී.

444. විරජන්ති විගතරජං නිද්දොසං. සමෙ ඨිතන්ති සමෙ භූමිභාගෙ ඨිතං, චතුරස්සසොහිතතාය වා සමභාගෙ ඨිතං, සමන්තහද්දකන්ති අත්ථො. උය්‍යානවත්තන්ති නන්දනවනයහිතං. රතිනන්දිවඩ්ඪනන්ති රතිඤ්ච නන්දිඤ්ච වඩ්ඪෙත්ති රතිනන්දිවඩ්ඪනං, සුඛස්ස ව පිතියා ව සංවඩ්ඪනන්ති අත්ථො. නාරීති තස්සා ආලපනං. අනොමදස්සනෙති පරිපුණ්ණඅඬගපච්චඩ්ගතාය අනින්දිතදස්සනෙ. නන්දනෙති නන්දනකරෙ. ඉධාති නන්දනවනෙ, විමානෙ වා. මොදිතුන්ති අභිරමිතුං ඉච්ඡාමිති යොජනා.

එවං තෙන මාණවෙන චුත්තෙ සා විමානපෙතිදෙවතා තස්ස පටිවචනං දෙන්ති –

445.

“කරොහි කම්මං ඉධ වෙදනීයං, විත්තඤ්ච තෙ ඉධ නිහිතං භවතු;
කත්වාන කම්මං ඉධ වෙදනීයං, එවං මම ලච්ඡසී කාමකාමිති”න්ති.

—

ගාථමාහ. තත්ථ කරොහි කම්මං ඉධ වෙදනීයන්ති ඉධ ඉමස්මිං දිබ්බට්ඨානෙ විපච්චනකං විපාකදායකං කුසලකම්මං කරොහි පසවෙය්‍යාසී. ඉධ නිහිතන්ති ඉධූපනීතං, “ඉධ නින්ත”න්ති වා පාඨො, ඉමස්මිං යානෙ නින්තං පොණං පබ්භාරං තව විත්තං භවතු හොතු. මමන්ති මං. ලච්ඡසීති ලභිස්සසී.

සො මාණවො තස්සා විමානපෙතියා වචනං සුත්වා තතො මනුස්සපථං ගතො තත්ථ විත්තං පණ්ඩාය තජ්ජං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා නවිරස්සෙව කාලං කත්වා තත්ථ නිබ්බන්ති තස්සා පෙතියා සහඛ්‍යතං. තමත්ථං පකාසෙන්තා සඬිගීතිකාරා –

446.

“සාධුති සො තස්සා පටිස්සුණිත්වා,

අකාසි කම්මං තහිං වෙදනීයං;
කත්වාන කම්මං තහිං වෙදනීයං,
උපපජ්ජී සො මාණුවො තස්සා සහබ්බන්ත’න්ති. —

ඔසානගාථමාහංසු. තත්ථ සාධුති සම්පට්ඨිතෙන නිපාතො. තස්සාති තස්සා විමානපෙතියා. පටිස්සුණිත්වාති තස්සා වචනං සම්පට්ඨිතත්වා. තහිං වෙදනීයන්ති තස්මිං විමානෙ තාය සද්ධිං වෙදිතබ්බසුඛවිපාකං කුසලකම්මං. සහබ්බන්තති සහභාවං. සො මාණුවො තස්සා සහබ්බන්තං උපපජ්ජීති යොජනා. සෙසං උත්තානමෙව.

එවං තෙසු තත්ථ විරකාලං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තෙසු පුරිසො කම්මස්ස පරික්ඛයෙන කාලමකාසි, ඉත්ථී පන අත්තනො පුඤ්ඤකම්මස්ස ඛේතඤ්ඤාභාවෙන එකං බුද්ධන්තරං තත්ථ පරිපුණ්ණං කත්වා වසී. අථ අම්භාකං භගවති ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ අනුක්කමෙන ජෙතවනෙ විහරන්තෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එකදිවසං පබ්බතවාරිකං වරමානො තං විමානඤ්ච විමානපෙතිඤ්ච දිස්වා “වෙචරියථම්භං රුචිරං පහස්සර”න්තිආදිකාහි ගාථාහි පුච්ඡී. සා වස්ස ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං අත්තනො පවත්තිං ආරොවෙසී. තං සුත්වා ථෙරො සාවත්ථී. ආගන්ත්වා භගවතො ආරොවෙසී. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. තං සුත්වා මහාජනො දානාදිපුඤ්ඤධම්මනිරතො අහොසීති.

රථකාරපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. භුසපෙතවත්පුවණ්ණනා

භුසානි එකො සාලිං පුනාපරොති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථීයං විහරන්තෙ චත්තාරො පෙනෙ ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථීයා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ එකො කුට්වාණිජො කුට්මානාදිහි ජීවිකං කප්පෙසී. සො සාලිපලාපෙ ගහෙත්වා තම්බමත්තිකාය පරිභාවෙත්වා ගරුතරෙ කත්වා රත්තසාලිහි සද්ධිං මිස්සෙත්වා වික්කිණි. තස්ස පුත්තො “සරං ආගතානං මම මිත්තසුභජ්ජානං සම්මානං න කරොති”ති කුපිතො යුගවම්මං ගහෙත්වා මාතුසීසෙ පහාරමදාසී. තස්ස පුණිසා සබ්බෙසං අත්ථාය යපිතමංසං චොරිකාය බාදිත්වා පුන තෙහි අනුයුඤ්ජියමානා “සවෙ මයා තං මංසං බාදිතං, භවෙ භවෙ අත්තනො පිට්ඨිමංසං කන්තිත්වා බාදෙය්‍ය”න්ති සපථමකාසී. භරියා පනස්ස කිඤ්චිදෙව උපකරණං යාවන්තානං “නත්ථී”ති වත්වා තෙහි නිජ්ජිලියමානා “සවෙ සන්තං නත්ථීති වදාමි, ජාතජාතට්ඨානෙ ගුප්භක්ඛා භවෙය්‍ය”න්ති මුසාවාදෙන සපථමකාසී.

තෙ චත්තාරොපි ජනා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා විඤ්ඤාට්ඨියං පෙනා භුත්වා නිබ්බත්තිංසු. තත්ථ කුට්වාණිජො කම්මඵලෙන පජ්ජලන්තං භුසං උභොහි භත්ථෙහි ගහෙත්වා අත්තනො මත්ථකෙ ආකිරිත්වා

මහාදුක්ඛං අනුභවති, තස්ස පුත්තො අයොමයෙනි මුග්ගරෙහි සයමෙව අත්තනො සීසං හින්දිත්වා අනප්පකං දුක්ඛං පච්චන්තොති. තස්ස සුඤ්ඤා කම්මඵලෙන සුනිසිතෙනි අතිවිය විපුලායතෙනි නබෙනි අත්තනො පිට්ඨිමංසානි කන්තිත්වා බාදන්ති අපරිමිතං දුක්ඛං අනුභවති, තස්ස හරියාය සුගන්ධං සුවිසුද්ධං අපගතකාලකං සාලිහත්තං උපනීතමත්තමෙව නානාවිධකිම්බුලාකුලං පරමදුග්ගන්ධජෙගුවිෂං ගූථං සම්පජ්ජති, තං සා උභොහි හත්ථෙහි පරිග්ගහෙත්වා භුඤ්ජන්ති මහාදුක්ඛං පටිසංවෙදෙති.

එවං තෙසු චතුසු ජනෙසු පෙතෙසු නිබ්බත්තිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවත්තෙසු ආයස්මා මහාමොග්ගලානො පබ්බතවාරිකං චරන්තො එකදිවසං තං යානං ගතො. තෙ පෙතෙ දිස්වා -

447.

“භුසානි එකො සාලිං පුනාපරො, අයඤ්ච නාරි සකමංසලොහිතං;
තුචඤ්ච ගූථං අසුචිං අකන්තං, පරිභුඤ්ජසි කිස්ස අයං විපාකො”ති.

—

ඉමාය ගාථාය තෙහි කතකම්මං පුච්ඡි. තත්ථ භුසානීති පලාපානි. එකොති එකකො. සාලිත්ති සාලිතො. සාමිඅත්ථෙ හෙතං උපයොගවචනං, සාලිතො පලාපානි පජ්ජලන්තානි අත්තනො සීසෙ අවකිරතීති අධිජ්ජායො. පුනාපරොති පුන අපරො. යො හි සො මාතුසීසං පහරි, සො අයොමුග්ගරෙහි අත්තනො සීසං පහරිත්වා සීසහෙදං පාපුණාති, තං සන්ධාය වදති. සකමංසලොහිතන්ති අත්තනො පිට්ඨිමංසං ලොහිතඤ්ච පරිභුඤ්ජතීති යොජනා. අකන්තන්ති අමනාපං ජෙගුවිෂං. කිස්ස අයං විපාකොති කතමස්ස පාපකම්මස්ස ඉදං ඵලං, යං ඉදානි තුම්හෙනි පච්චන්තහවීයතීති අත්ථො.

එවං ථෙරෙන තෙහි කතකම්මෙ පුච්ඡිතෙ කුට්ඨාණිජස්ස හරියා සබ්බෙනි තෙහි කතකම්මං ආවික්ඛන්ති -

448.

“අයං පුරෙ මාතරං හිංසති, අයං පන කුට්ඨාණිජො;
අයං මංසානි බාදිත්වා, මුසාවාදෙන වඤ්චෙති.

449.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අගාරිනී සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා;
සන්තෙසු පරිගුහාමි, මා ච කිඤ්චි ඉතො අදං.

450.

“මුසාවාදෙන ඡාදෙමි, නත්ථි එතං මම ගෙහෙ;
සථෙ සන්තං නිගුහාමි, ගූථො මෙ හොතු හොජනං.

451.

“තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන, මුසාවාදස්ස වුහයං;
සුගන්ධං සාලිතො හත්තං, ගුලං මෙ පරිවත්තති.

452.

“අවඤ්ඤානි ච කම්මානි, න හි කම්මං විනස්සති;
දුග්ගන්ධං කම්මිනං මිළ්භං, භුඤ්ජාමි ච පිවාමි වා”ති. – ගාථා අභාසි;

448. තත්ථ අයන්ති පුත්තං දස්සෙන්ති වදති. භිංසතීති ථාමෙන පරිබාධෙති, මුග්ගරෙන පහරතීති අත්ථො. කුටවාණිජොති බලවාණිජො, වඤ්චනාය වණිජ්ජකාරකොති අත්ථො. මංසානි බාදිත්වාති පරෙහි සාධාරණමංසං බාදිත්වා “න බාදාමි”ති මුසාවාදෙන තෙ වඤ්චෙති.

449-50. අගාරිනීති ගෙහසාමිනී. සන්තෙසුති විජ්ජමානෙස්වෙව පරෙහි යාවිතඋපකරණෙසු. පරිගුහාමීති පටිච්ඡාදෙසිං. කාලවිපල්ලාසෙන හෙතං වුත්තං. මා ච කිඤ්චි ඉතො අදන්ති ඉතො මම සන්තකතො කිඤ්චිමත්තම්පි අත්ථිකස්ස පරස්ස න අදාසිං. ඡාදෙමිති “නත්ථි එතං මම ගෙහෙ”ති මුසාවාදෙන ඡාදෙසිං.

451-2. ගුලං මෙ පරිවත්තතීති සුගන්ධං සාලිහත්තං මය්භං කම්මවසෙන ගුලංභාවෙන පරිවත්තති පරිණමති. අවඤ්ඤානීති අමොසානි අනිජ්ජලානි. න හි කම්මං විනස්සතීති යටුපවිතං කම්මං එලං අදන්වා න හි විනස්සති. කම්මිනන්ති කම්මිවත්තං සඤ්ජාතකිම්බුලං. මිළ්භන්ති ගුලං. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා උත්තානමෙව.

එවං ථෙරො තස්සා පෙතියා වචනං සුත්වා තං පවත්තිං හගවතො ආරොවෙසි. හගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

භුසපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කුමාරපෙතවත්ථුවණ්ණනා

අච්ඡෙරරූපං සුගතස්ස ඤාණන්ති ඉදං කුමාරපෙතවත්ථු. තස්ස කා උප්පත්ති? සාවත්ථියං කිර බහු උපාසකා ධම්මගණා හුත්වා නගරෙ මහත්තං මණ්ඩපං කාරෙත්වා තං නානාවණ්ණෙහි වත්ථෙහි අලඬකරිත්වා කාලස්සෙව සත්ථාරං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස නිමන්තෙත්වා මහාරහවරපච්චත්ථරණත්ථතෙසු ආසනෙසු බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිසිදාපෙත්වා ගන්ධපුප්ඵාදීහි සුපෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්ති. තං දිස්වා අඤ්ඤතරො මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතවිත්තො පුරිසො තං සක්කාරං අසහමානො එවමාහ – “වරමෙතං සබ්බං සඬ්ඨකාරකුටෙ ඡඩ්ඨිතං, න ත්වෙව ඉමෙසං මුණ්ඩකානං දින්න”න්ති. තං සුත්වා උපාසකා සංවිග්ගමානසා

“භාරියං වත ඉමිනා පුරිසෙන පාපං පසුතං, යෙන එවං බුද්ධස්පමුබ්බෙ භික්ඛුසඤ්ඤා අපරද්ධ”න්ති තමත්ථං තස්ස මාතුයා ආරොචෙත්වා “ගච්ඡ, ත්වං සසාවකසඤ්ඤාං භගවන්තං බමාපෙහි”ති ආභංසු. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා පුත්තං සන්තප්පෙන්ති සඤ්ඤාපෙත්වා භගවන්තං භික්ඛුසඤ්ඤා උපසඤ්ඤාමිත්වා පුත්තෙන කතථව්වයං දෙසෙන්ති බමාපෙත්වා භගවතො භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස ව සත්තාහං යාගුදානෙන පූජං අකාසි. තස්සා පුත්තො නවිරස්සෙව කාලං කත්වා කිලිට්ඨකම්මපජීවිතියා ගණිකාය කුච්ඡියං නිබ්බත්ති. සා ව නං ජාතමත්තංයෙව “දාරකො”ති ඤත්වා සුසානෙ ඡඩ්ඨාපෙසි. සො තත්ථ අත්තනො පුඤ්ඤබලෙනෙව ගහිතාරක්ඛො කෙනචි අනුපද්දුතො මාතු-අඬිකෙ විය සුඛං සුපි. දෙවතා තස්ස ආරක්ඛං ගණ්ඨිංසුති ව වදන්ති.

අථ භගවා පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො තං දාරකං සිවථිකාය ඡඩ්ඨිතං දිස්වා සුරියුග්ගමනවෙලාය සිවථිකං අගමාසි. “සත්ථා ඉධාගතො, කාරණෙනෙත්ථ භවිතබ්බ”න්ති මහාජනො සන්තිපති. භගවා සන්තිපතිතපරිසාය “නායං දාරකො ඔඤ්ඤාතබ්බො, යදිපි ඉදානි සුසානෙ ඡඩ්ඨිතො අනාථො ධීතො, ආයතිං පන දිට්ඨෙව ධම්මෙ අභිසම්පරායඤ්ඤා උළාරසම්පත්තිං පටිලභිස්සති”ති වත්වා තෙහි මනුස්සෙහි “කිං නු බො, භන්තෙ, ඉමිනා පුරිමජාතියං කතං කම්ම”න්ති පුට්ඨො –

“බුද්ධස්පමුබ්බෙ භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස, පූජං අකාසි ජනනා උළාරං;
තත්ත්වස්ස චිත්තස්සහු අඤ්ඤාදත්තං, වාවං අභාසි ඵරුසං අසබ්භ”න්ති.

—

ආදිනා නයෙන දාරකෙන කතකම්මං ආයතිං පත්තබ්බං සම්පත්තිඤ්ඤා පකාසෙත්වා සන්තිපතිතාය පරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං කථෙත්වා උපරි සාමුක්ඛංසිකං ධම්මදෙසනං අකාසි. සච්චපරියොසානෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, තඤ්ඤා දාරකං අසිතිකොට්ඨිභවො එකො කුටුම්භිකො භගවතො සම්මුඛාව “මය්හං පුත්තො”ති අග්ගහෙසි. භගවා “එත්තකෙන අයං දාරකො රක්ඛිතො, මහාජනස්ස ව අනුග්ගහො කතො”ති විහාරං අගමාසි.

සො අපරෙත සමයෙන තස්මිං කුටුම්භිකෙ කාලකතෙ තෙන නියාදිතං ධනං පටිපජ්ජිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨාපෙන්තො තස්මිං නගරෙයෙව මහාවිභවො ගහපති හුත්වා දානාදිනිරතො අහොසි. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු – “අහො නුත සත්ථා සත්තෙසු අනුකම්පකො, සොපි නාම දාරකො තදා අනාථො ධීතො එතරහි මහතිං සම්පත්තිං පච්චනුභවති, උළාරානි ව පුඤ්ඤානි කරොති”ති. තං සුත්වා සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තස්ස එත්තකාව සම්පත්ති, අථ බො ආයුපරියොසානෙ තාවතිංසභවතෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා

නිබ්බන්තිස්සති, මහතිං දිබ්බසම්පත්තිඤ්ච පටිලභිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තං සුත්වා භික්ඛු ච මහාජනො ච “ඉදං කිර කාරණං දිස්වා දිසදස්සි භගවා ජාතමත්තස්සෙවස්ස ආමකසුසානො ඡඩ්ඞිතස්ස තත්ථ ගන්ත්වා සඞ්ගහං අකාසි”ති සත්පු ඤාණවිසෙසං ටොමෙත්වා තස්මිං අත්තභාවෙ තස්ස පවත්තිං කටෙසුං. තමත්ථං දීපෙන්තා සඞ්ගිතිකාරා -

453.

“අච්ඡෙරරූපං සුගතස්ස ඤාණං, සත්ථා යථා පුග්ගලං බ්‍යාකාසි;
උස්සන්තපුඤ්ඤාපි භවන්ති හෙකෙ, පරිත්තපුඤ්ඤාපි භවන්ති
හෙකෙ.

454.

“අයං කුමාරො සීවථිකාය ඡඩ්ඞිතො, අභිගුට්ඨස්තෙනහෙන යාපෙති
රත්තිං;
න යක්ඛභූතා න සරීසපා වා, විහෙය්‍යෙය්‍යං කතපුඤ්ඤං කුමාරං.

455.

“සුනඛාපිමස්ස පලිහිංසු පාදෙ, ධඞ්කා සිඞ්ගාලා පරිවත්තයන්ති;
ගබ්භාසයං පක්ඛිගණා භරන්ති, කාකා පන අක්ඛිමලං භරන්ති.

456.

“නයිමස්ස රක්ඛං විදහිංසු කෙව්, න ඔසධං සාසපඬුපනං වා;
නක්ඛත්තයොගම්පි න අග්ගහෙසුං, න සබ්බධඤ්ඤානිපි ආකිරිංසු.

457.

“එතාදිසං උත්තමකිච්ඡපත්තං, රත්තාහතං සීවථිකාය ඡඩ්ඞිතං;
නොනීතපිණ්ඩංව පවෙධමානං, සසංසයං ජීවිතසාවසෙසං.

458.

“තමද්දසා දෙවමනුස්සපුජිතො, දිස්වා ච තං බ්‍යාකරි භූරිපඤ්ඤො;
‘අයං කුමාරො නගරස්සිමස්ස, අග්ගකුලිකො භවිස්සති භොගතො
ච’.

459.

“කිස්ස වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං, කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
එතාදිසං බ්‍යසනං පාපුණිත්වා, තං තාදිසං පච්චත්තභොස්සතිද්ධි”න්ති.

—

ඡ ගාථා අවොචුං.

453. තත්ථ අච්ඡෙරරූපන්ති අච්ඡරියසභාවං. සුගතස්ස ඤාණන්ති
අඤ්ඤාහි අසාධාරණං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඤාණං,

ආසයානුසයඤාණාදිසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව සන්ධාය වුත්තං. තයිදං අඤ්ඤෙසං අවිසයභූතං කථං ඤාණන්ති ආහ “සත්ථා යථා පුග්ගලං බ්‍යාකාසී”ති. තෙන සත්පු දෙසනාය එව ඤාණස්ස අවිජරියභාවො විඤ්ඤායතීති දස්සෙති.

ඉදානි බ්‍යාකරණං දස්සෙන්නො “උස්සන්තපුඤ්ඤාපි භවන්ති හෙකෙ, පරිත්තපුඤ්ඤාපි භවන්ති හෙකෙ”ති ආහ. තස්සත්ථො – උස්සන්තකුසලධම්මාපි ඉධෙකච්චෙ පුග්ගලා ලද්ධපච්චයස්ස අපුඤ්ඤස්ස වසෙන ජාතිආදිනා නිහිනා භවන්ති, පරිත්තපුඤ්ඤාපි අප්පතරපුඤ්ඤධම්මාපි එකෙ සත්තා ඛේතසම්පත්තිආදිනා තස්ස පුඤ්ඤස්ස මහාජුතිකතාය උළාරා භවන්තීති.

454. සිව්ථිකායාති සුසානෙ. අභිගුට්ඨස්තෙනෙහනාති අභිගුට්ඨතො පචත්තස්තෙනෙහන, දෙවතාය අභිගුට්ඨතො පග්ගරිතබ්බිරෙනාති අත්ථො. න යක්ඛභූතා න සරීසපා වාති පිසාවභූතා වා යක්ඛභූතා වා සරීසපා වා යෙ කෙච්චි සරන්තා ගච්ඡන්තා වා න විහෙය්‍යෙය්‍යං න බාධෙය්‍යං.

455. පලිහිංසු පාදෙති අත්තතො ජීවිහාය පාදෙ ලිහිසුං. ධඩ්කාති කාකා. පරිවත්තයන්තීති “මා නං කුමාරං කෙච්චි විහෙය්‍යෙය්‍ය”න්ති රක්ඛන්තා නිරොගභාවජානනත්ථං අපරාපරං පරිවත්තන්ති. ගබ්භාසයන්ති ගබ්භමලං. පක්ඛිගණාති ගිජ්ඣකුලලාදයො සකුණගණා. හරන්තීති අපනෙන්නි. අක්ඛිමලන්ති අක්ඛිගුථං.

456. කෙච්චි කෙච්චි මනුස්සා, අමනුස්සා පන රක්ඛං සංවිද්හිංසු. ඔසධන්ති තදා ආයතිඤ්ච ආරොග්‍යාවහං අගදං. සාසපඬුපනං වාති යං ජාතස්ස දාරකස්ස රක්ඛණත්ථං සාසපෙන ධුපනං කරොන්ති, තම්පි තස්ස කරොන්තා නාහෙසුන්ති දීපෙන්නි. නක්ඛත්තයොගම්පි න අග්ගහෙසුන්ති නක්ඛත්තයුත්තම්පි න ගණ්හිංසු. “අසුකම්භි නක්ඛත්තෙ තිට්ඨති මුහුත්තෙ අයං ජාතො”ති එවං ජාතකම්මම්පිස්ස න කෙච්චි අකංසුති අත්ථො. න සබ්බධඤ්ඤානිපි ආකිරිංසුති මඬිගලං කරොන්තා අගදවසෙන යං සාසපතෙලම්පිස්සිතං සාලිආදිධඤ්ඤං ආකිරන්ති, තම්පිස්ස නාකංසුති අත්ථො.

457. එතාදිසන්ති එවරූපං. උත්තමකිච්ඡපත්තන්ති පරමකිච්ඡං ආපන්නං අතිවිය දුක්ඛජ්ජත්තං. රත්තාහතන්ති රත්තියං ආහතං. නොනීතපිණ්ඩං වියාති නවනීතපිණ්ඩසදිසං, මංසපෙසිමත්තතා එවං වුත්තං. පවෙධමානන්ති දුබ්බලභාවෙන පකම්පමානං. සසංසයන්ති “ජීවති නු බො න නු බො ජීවති”ති සංසයිතතාය සංසයවත්තං. ජීවිතසාවසෙසන්ති ජීවිතට්ඨිතියා හෙතුභූතානං සාධනානං අභාවෙන කෙවලං ජීවිතමත්තාවසෙසකං.

458. අග්ගකුලිකො භවිස්සති භොගතො වාති භොගනිමිත්තං භොගස්ස වසෙන අග්ගකුලිකො සෙට්ඨකුලිකො භවිස්සතීති අත්ථො.

459. “කිස්ස වත”න්ති අයං ගාථා සත්ථු සන්තිකෙ යිතෙහි උපාසකෙහි තෙන කතකම්මස්ස පුච්ඡාවසෙන වුත්තා. සා ච බො සිවථිකාය සන්තිපතිතෙහිති වෙදිතබ්බා. තත්ථ කිස්සාති කිං අස්ස. වතන්ති වතසමාදානං. පුන කිස්සාති කිදිසස්ස සුචිණ්ණස්ස වතස්ස බ්‍රහ්මවරියස්ස වාති විහත්තිං විපරිණාමෙත්වා යොජනා. එතාදිසන්ති ගණිකාය කුච්ඡයා නිබ්බත්තනං, සුසානෙ ඡඩ්ඛනන්ති එවරුපං. බ්‍යසනන්ති අනත්ථං. තාදිසන්ති තථාරුපං, “අභිගුට්ඨස්තෙනෙහෙත යාපෙති රත්ති”න්තිආදිනා, “අයං කුමාරො නගරස්සිමස්ස අග්ගකුලිකො භවිස්සති”තිආදිනා ච වුත්තප්පකාරන්ති අත්ථො. ඉද්ධිත්ති දෙවිද්ධිං, දිබ්බසම්පත්තින්ති වුත්තං භොති.

ඉදානි තෙහි උපාසකෙහි පුට්ඨො භගවා යථා තදා බ්‍යාකාසි, තං දස්සෙන්තා සඬිගීතිකාරා —

460.

“බුද්ධපමුඛස්ස හික්ඛුසඬිසස්ස, පූජං අකාසි ජනතා උළාරං;
තත්‍රස්ස චිත්තස්සහු අඤ්ඤාථත්තං, වාචං අභාසි එරුසං අසබ්භං.

461.

“සො තං චිතක්කං පටිනොදයිත්වා, පීතිං පසාදං පටිලද්ධා පච්ඡා;
තථාගතං ඡෙතවනෙ වසන්තං, යාගුයා උපට්ඨාසි සත්තරත්තං.

462.

“තස්ස වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං, තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
එතාදිසං බ්‍යසනං පාපුණිත්වා, තං තාදිසං පච්චන්‍රභොස්සතිද්ධිං.

463.

“යත්වාන සො වස්සසතං ඉධෙව, සබ්බෙහි කාමෙහි සමඬිගිභූතො;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, සහබ්‍යතං ගච්ඡති වාසවස්සා”ති. —

වතස්සො ගාථා අවොචුං.

460. තත්ථ ජනතාති ජනසමුහො, උපාසකගණොති අධිප්පායො. තත්‍රාති තස්සං පූජායං. අස්සාති තස්ස දාරකස්ස. චිත්තස්සහු අඤ්ඤාථත්තන්ති පුරිමභවස්මිං චිත්තස්ස අඤ්ඤාථාභාවො අනාදරො අගාරවො අපච්චයො අභොසි. අසබ්භන්ති සාධුසභාය සාවෙතුං අයුත්තං එරුසං වාචං අභාසි.

461. සොති සො අයං. තං විතක්කන්ති තං පාපකං විතක්කං. පවිනොදයිත්වාති මාතරා කතාය සඤ්ඤත්තියා වූපසමෙත්වා. පීතිං පසාදං පටිලද්ධාති පීතිං පසාදඤ්ච පටිලහිත්වා උප්පාදෙත්වා. යාගුයා උපට්ඨාසීති යාගුදානෙන උපට්ඨති. සත්තරත්තන්ති සත්තදිවසං.

462. තස්ස වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියන්ති තං මයා හෙට්ඨා චුත්තජ්ජකාරං අත්තනො චිත්තස්ස පසාදනං දානඤ්ච ඉමස්ස පුග්ගලස්ස වතං තං බ්‍රහ්මවරියඤ්ච, අඤ්ඤං කිඤ්චි නත්ථිති අත්ථො.

463. යත්වානාති යාව ආයුපරියොසානා ඉධෙව මනුස්සලොකෙ යත්වා. අභිසම්පරායන්ති පුනඛහවෙ. සහබ්‍යතං ගච්ඡති වාසවස්සාති සක්කස්ස දෙවානම්ත්දස්ස පුත්තභාවෙන සහභාවං ගමිස්සති. අනාගතත්ථෙ හි ඉදං පච්චුප්පන්නකාලවචනං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

කුමාරපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සෙරිණිපෙතිවත්පුවණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසීති ඉදං සත්ථරි පෙතවනෙ විහරන්තෙ සෙරිණිපෙතිං ආරබ්භ චුත්තං. කුරුරට්ඨෙ කිර හත්ථිනිපුරෙ සෙරිණි නාම එකා රූපුපජීවිති අහොසි. තත්ථ ව උපොසථකරණත්ථාය තතො තතො හික්ඛු සන්තිපතිංසු. පුන මහාහික්ඛුසන්තිපාතො අහොසි. තං දිස්වා මනුස්සා තිලකණ්ඩුලාදිං සජ්ජිතවතීතමධුආදිඤ්ච බහුං දානුපකරණං සජ්ජෙත්වා මහාදානං පවත්තෙසුං. තෙන ව සමයෙන සා ගණිකා අස්සද්ධා අප්පසන්නා මච්ඡෙරමලපරිසුට්ඨිතචිත්තා තෙහි මනුස්සෙහි “එහි තාව ඉදං දානං අනුමොදාහී”ති උස්සාහිතාපි “කිං තෙන මුණ්ඩකානං සමණානං දිත්තෙනා”ති අප්පසාදමෙව නෙසං සම්පවෙදෙසි, කුතො අප්පමත්තකස්ස පරිච්චාගො.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා අඤ්ඤතරස්ස පච්චන්තනගරස්ස පරිබාපිට්ඨෙ පෙතී හුත්වා නිබ්බන්ති. අථ හත්ථිනිපුරවාසී අඤ්ඤතරො උපාසකො වණ්ඡජාය තං නගරං ගන්ත්වා රත්තියා පච්චුසසමයෙ පරිබාපිට්ඨං ගතො තාදිසෙන පයොජනෙන. සා තත්ථ තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා නග්ගා අට්ඨිත්තවමත්තාවසෙසසරීරා අතිවිය බිහව්ඡදස්සනා අවිදුරෙ යත්වා අත්තානං දස්සෙසි. සො තං දිස්වා —

464.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසී, කිසා ධමනිසන්ථතා;
උප්ඵාසුලිකෙ කිසිකෙ, කා නු ත්වං ඉධ තිට්ඨසී”ති. —

ගාථාය පුච්ඡි. සාපිස්ස —

465.

“අහං භදන්තෙ පෙතීම්හි, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. —

ගාථාය අත්තානං පකාසෙසි. පුන තෙන —

466.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති. —

ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡිතා —

467.

“අනාවටෙසු තිත්ථෙසු, විචිනිං අඛස්මාසකං;
සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, දීපං නාකාසිමත්තනො.

468.

“නදිං උපෙම් තසිතා, රිත්තකා පරිවත්තති;
ජායං උපෙම් උණ්හෙසු, ආතපො පරිවත්තති.

469.

“අග්ගිවණ්ණො ව මෙ වාතො, ධහන්තො උපවායති;
එතඤ්ච භන්තෙ අරහාමි, අඤ්ඤඤච පාපකං තතො.

470.

“ගන්ත්වාන භත්ථිනිං පුරං, වජ්ජෙසි මය්හ මාතරං;
‘ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා’.

471.

“අත්ථි මෙ එත්ථ නික්ඛිත්තං, අනක්ඛාතඤ්ච තං මයා;
චත්තාරි සතසහස්සානි, පල්ලඬිකස්ස ව හෙට්ඨතො.

472.

“තතො මෙ දානං දදතු, තස්සා ව භොතු ජීවිකා;
දානං දත්වා ව මෙ මාතා, දක්ඛිණං අනුදිව්ජතු;
තදාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්ද්ධිනී”ති. —

ඉමාහි ඡහි ගාථාහි අත්තනා කතකම්මඤ්ථෙව පුන තෙන අත්තනො
කාතබ්බං අත්ථඤ්ච ආචික්ඛි.

467. තත්ථ අනාවටෙසු තිත්ථෙසුති කෙනවි අනිචාරිතෙසු නදිතළාකාදිතං තිත්ථපදෙසෙසු, යත්ථ මනුස්සා න්භායන්ති, උදකකිච්චං කරොන්ති, තාදිසෙසු යානෙසු. විචිනිං අඛිඨමාසකන්ති “මනුස්සෙහි ධ්වපෙත්වා විස්සරිතං අපිනාමෙත්ථ කිඤ්චි ලභෙය්‍ය”න්ති ලොභාහිභූතා අඛිඨමාසකමත්තම්පි විචිනිං ගවෙසිං. අථ වා අනාවටෙසු තිත්ථෙසුති උපසඬකමනෙන කෙනවි අනිචාරිතෙසු සත්තානං පයොගාසයසුද්ධියා කාරණභාවෙන තිත්ථභූතෙසු සමණබ්‍රාහ්මණෙසු විජ්ජමානෙසු. විචිනිං අඛිඨමාසකන්ති මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතවිත්තා කස්සචි කිඤ්චි අදෙන්ති අඛිඨමාසකම්පි විසෙසෙන චිනිං, න සඤ්චිනිං පුඤ්ඤං. තෙනාහ “සත්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, දීපං නාකාසිමත්තනො”ති.

468. තසිතාති පිපාසිතා. රිත්තකාති කාකපෙය්‍යා සන්දමානාපි නදි මම පාපකම්මෙන උදකෙන රිත්තා තුව්ඡා වාලිකමත්තා හුත්වා පරිචත්තති. උණ්හෙසුති උණ්හසමයෙසු. ආතපො පරිචත්තති ඡායාට්ඨානං මයි උපගතාය ආතපො සම්පජ්ජති.

469-70. අග්ගිවණ්ණොති සම්ඵස්සෙන අග්ගිසදිසො. තෙන චුත්තං “ඛහන්තො උපවායති”ති. එතඤ්ච, භන්තෙ, අරහාමීති, භන්තෙති තං උපාසකං ගරුකාරෙන වදති. භන්තෙ, එතඤ්ච යථාචුත්තං පිපාසාදිදුක්ඛං, අඤ්ඤඤ්ච තතො පාපකං දාරුණං දුක්ඛං අනුභවිතුං අරහාමි තජ්ජස්ස පාපස්ස කතත්තාති අධිජ්ජායො. වජ්ජෙසීති වදෙය්‍යාසි.

471-72. එත්ථ නික්ඛිත්තං, අනක්ඛාතන්ති “එත්තකං එත්ථ නික්ඛිත්ත”න්ති අනාවික්ඛිතං. ඉදානි තස්ස පරිමාණං ධ්විතට්ඨානඤ්ච දස්සෙන්ති “වත්තාරි සතසහස්සානි, පල්ලඬකස්ස ව හෙට්ඨතො”ති ආහ. තත්ථ පල්ලඬකස්සාති පුබ්බෙ අත්තතො සයනපල්ලඬකස්ස. තතොති නිහිතධනතො එකදෙසං ගහෙත්වා මම උද්දිස්ස දානං දෙනු. තස්සාති මය්හං මාතුයා.

එවං තාය පෙනියා චුත්තෙ සො උපාසකො තස්සා වචනං සම්පට්ඨිත්වා තත්ථ අත්තතො කරණීයං තීරෙත්වා හත්ථිනිපුරං ගන්ත්වා තස්සා මාතුයා තමත්ථං ආරොවෙසි. තමත්ථං දස්සෙතුං -

473.

සාධුති සො පටිස්සුත්වා, ගන්ත්වාන හත්ථිනිං පුරං;
අවොච තස්සා මාතරං -

“ධීතා ව තෙ මයා දිට්ඨා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා.

474.

“සා මං තත්ථ සමාදපෙසි, වජ්ජෙසි මය්හ මාතරං;
 ‘ධීතා ව තෙ මයා දිට්ඨා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
 පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා.

475.

“අත්ථි ව මෙ එත්ථ නික්ඛිත්තං, අනක්ඛාතඤ්ච තං මයා;
 වත්තාරි සතසහස්සානි, පල්ලඬිකස්ස ව හෙට්ඨතො.

476.

“තතො මෙ දානං දදතු, තස්සා ව හොතු ජීවිකා;
 දානං දත්වා ව මෙ මාතා, දක්ඛිණං අනුදිව්ජතු;
 තදාහං සුඛිතා හෙස්සං, සබ්බකාමසම්දධිනී’.

477.

“තතො හි සා දානමදා, තස්සා දක්ඛිණමාදිසි;
 පෙනි ව සුඛිතා ආසි, තස්සා වාසි සුච්චිකා’ති. —

සඬිගිතිකාරා ආහංසු. තා සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාව.

තං සුත්වා තස්සා මාතා භික්ඛුසඬිසස්ස දානං දත්වා තස්සා ආදිසි. තෙන සා පටිලද්ධුපකරණසම්පත්තියං ධීතා මාතු අත්තානං දස්සෙත්වා තං කාරණං ආචික්ඛි, මාතා භික්ඛුනං ආරොචෙසි, භික්ඛු තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

සෙරිණිපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මිගලුද්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා

නරනාරිපුරක්ඛතො යුවාති ඉදං භගවති වෙළවනෙ විහරන්තෙ මිගලුද්දකපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො ලුද්දකො රත්තින්දිවං මිගෙ වධිත්වා ජීවිකං කප්පෙසි. තස්සෙකො උපාසකො මිත්තො අහොසි, සො තං සබ්බකාලං පාපතො නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තො “එහි, සම්ම, රත්තියං පාණාතිපාතා විරමාහී”ති රත්තියං පුඤ්ඤෙ සමාදපෙසි. සො රත්තියං විරමිත්වා දිවා එව පාණාතිපාතං කරොති.

සො අපරෙත සමයෙන කාලං කත්වා රාජගහසමීපෙ වෙමානිකපෙතො හුත්වා නිබ්බත්තො, දිවසභාගං මහාදුක්ඛං අනුභවිත්වා රත්තියං පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමඬිගිභූතො පරිවාරෙසි. තං දිස්වා ආයස්මා නාරදො —

478.

“නරනාරිපුරක්ඛතො යුවා, රජනීයෙහි කාමගුණෙහි සොහසි;

දිවසං අනුභොසි කාරණං, කිමකාසි පුරිමාය ජාතියා’ති. —

ඉමාය ගාථාය පටිපුච්ඡි. තත්ථ නරනාරිපුරක්ඛතොති පරිවාරකභූතෙහි දෙවපුත්තෙහි දෙවධිතාහි ච පුරක්ඛතො පයිරුපාසිතො. යුචාති තරුණො. රජනීයෙහීති කමනීයෙහි රාගුප්පත්තිහෙතුභූතෙහි. කාමගුණෙහීති කාමකොට්ඨාසෙහි. සොහසිති සමඬගිභාවෙන විරොචසි රත්තියන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “දිවසං අනුභොසි කාරණං”ති, දිවසභාගෙ පන නානාප්පකාරං කාරණං සාතනං පච්චනුභවසි. රජනීති වා රත්තීසු. යෙහීති නිපාතමත්තං. කිමකාසි පුරිමාය ජාතියාති එවං සුඛදුක්ඛසංවත්තනියං කිං නාම කම්මං ඉතො පුරිමාය ජාතියා ත්වං අකත්ථ, තං කථෙහීති අත්ථො.

තං සුත්වා පෙනො ථෙරස්ස අත්තනා කතකම්මං ආචික්ඛන්තො —

479.

“අහං රාජගහෙ රම්මෙ, රමණීයෙ ගිරිබ්බපේ;
මිගලුද්දො පුරෙ ආසිං, ලොහිතපාණි දාරුණො.

480.

“අවිරොධකරෙසු පාණිසු, පුචුසත්තෙසු පදුට්ඨමානසො;
විවරිං අතිදාරුණො සදා, පරහිංසාය රතො අසඤ්ඤතො.

481.

“තස්ස මෙ සභායො සුභදයො, සද්ධො ආසි උපාසකො;
සොපි මං අනුකම්පන්තො, නිවාරෙසි පුනප්පුනං.

482.

““මාකාසි පාපකං කම්මං, මා තාත දුග්ගතිං අගා;
සථෙ ඉච්ඡසි පෙච්ච සුඛං, විරම පාණවධා අසංයමා.

483.

“තස්සාහං වචනං සුත්වා, සුඛකාමස්ස හිතානුකම්පිතො;
නාකාසිං සකලානුසාසනිං, විරපාපාහිරතො අබුද්ධිමා.

484.

“සො මං පුන භූරිසුමෙධසො, අනුකම්පාය සංයමෙ නිවෙසයි;
සථෙ දිවා හනසි පාණිතො, අථ තෙ රත්තිං භවතු සංයමො.

485.

“ස්වාහං දිවා හනිත්වා පාණිතො, විරතො රත්තිමහොසි
සඤ්ඤතො;
රත්තාහං පරිවාරෙමි, දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො.

486.

“තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, අනුභොමි රත්තිං අමානුසිං;
දිවා පටිහතාව කුක්කුරා, උපධාවන්ති සමන්තා බාදිතුං.

487.

“යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිනො, ධුවං පයුත්තා සුගතස්ස සාසනෙ;
මඤ්ඤාමි තෙ අමතමෙව කෙවලං, අධිගච්ඡන්ති පදං
අසඬ්ඛත”න්ති. —

ඉමා ගාථා අභාසි.

479-80. තත්ථ ලුද්දොති දාරුණො. ලොහිතපාණිති අභිණ්භං
පාණසානෙන ලොහිතමක්ඛිතපාණි. දාරුණොති බරො, සත්තානං
භිංසනකොති අත්ථො. අවිරොධකරෙසුති කෙනචි විරොධං අකරොන්තෙසු
මිගසකුණාදීසු.

482-83. අසංයමාති අසංවරා දුස්සිලායා. සකලානුසාසනින්ති සබ්බං
අනුසාසනිං, සබ්බකාලං පාණාතිපාතතො පටිවිරතින්ති අත්ථො.
විරපාපාභිරතොති විරකාලං පාපෙ අභිරතො.

484. සංයමෙති සුවරිතෙ. නිවෙසයිති නිවෙසෙසි. සවෙ දිවා හනසි
පාණිනො, අථ තෙ රත්තිං භවතු සංයමොති නිවෙසිතාකාරදස්සනං. යො කිර
සල්ලපාසසජ්ජනාදිනා රත්තියම්පි පාණවධං අනුයුත්තො අභොසි.

485. දිවා බජ්ජාමි දුග්ගතොති ඉදාති දුග්ගතිං ගතො මහාදුක්ඛජ්ජත්තො
දිවසභාගෙ බාදියාමි. තස්ස කිර දිවා සුනබ්භි මිගානං බාදාපිත්තා
කම්මසරික්ඛකං ඵලං හොති, දිවසභාගෙ මහන්තා සුනබා උපධාවිත්වා
අට්ඨිසඬ්ඛාතමත්තාවසෙසං සරීරං කරොන්ති. රත්තියා පන උපගතාය තං
පාකතිකමෙව හොති, දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවති. තෙන වුත්තං —

486.

“තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, අනුභොමි රත්තිං අමානුසිං;
දිවා පටිහතාව කුක්කුරා, උපධාවන්ති සමන්තා බාදිතුං”න්ති.

තත්ථ පටිහතාති පටිහතවිත්තා බද්ධාසාතා විය හුත්වා. සමන්තා
බාදිතුන්ති මම සරීරං සමන්තතො බාදිතුං උපධාවන්ති. ඉදඤ්ච තෙසං
අතිවිය අත්තතො භයාවහං උපගමනකාලං ගහෙත්වා වුත්තං. තෙ පන
උපධාවිත්වා අට්ඨිමත්තාවසෙසං සරීරං කත්වා ගච්ඡන්ති.

487. යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිනොති ඔසානගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො
— අහම්පි නාම රත්තියං පාණවධමත්තතො විරතො ඵවරූපං සම්පත්තිං

අනුභවාමි. යෙ පන තෙ පුරිසා සුගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ අධිසිලාදිකෙ ධූවං පයුත්තා දළ්භං පයුත්තා සත්තං සබ්බකාලං අනුයොගවත්තා, තෙ පුඤ්ඤවත්තො කෙවලං ලොකියසුඛෙන අසම්මිස්සං “අසඬ්ඛනං පද”න්ති ලද්ධනාමං අමතමෙව අධිගච්ඡන්ති මඤ්ඤෙ, නත්ථි තෙසං තදධිගමෙ කොචි විබන්ධොති.

එවං තෙන පෙනෙන චුත්තෙ ථෙරො තං පවත්තිං සත්ථු ආරොවෙසී. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. සබ්බමිසි චුත්තනයමෙව.

මිගලුද්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. දුතියමිගලුද්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා

කුටාගාරෙ ච පාසාදෙනි ඉදං භගවති වෙළචනෙ විහරන්තෙ අපරං මිගලුද්දකපෙතං ආරබ්භ චුත්තං. රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො මාගවිකො මාණවො විභවසම්පන්නොපි සමානො භොගසුඛං පභාය රත්තින්දිවං මිගෙ භනන්තො විවරති. තස්ස සභායභූතො එකො උපාසකො අනුද්දයං පටිච්ච – “සාධු, සම්ම, පාණාතිපාතතො විරමාහි, මා තෙ අභොසි දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛායා”ති ඔවාදං අදාසී. සො තං අනාදිසී. අථ සො උපාසකො අඤ්ඤතරං අත්තනො මනොභාවතීයං බිණ්ණාසවත්ථෙරං යාචි – “සාධු, භන්තෙ, අසුකපුරිසස්ස තථා ධම්මං දෙසෙථ, යථා සො පාණාතිපාතතො විරමෙය්‍යා”ති.

අථෙකදිවසං සො ථෙරො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො තස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසී. තං දිස්වා සො මාගවිකො සඤ්ජාතබ්බමානො පච්චුග්ගන්ත්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසී. නිසීදි ථෙරො පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ, සොපි ථෙරං උපසඬ්ඤමිත්වා නිසීදි. තස්ස ථෙරො පාණාතිපාතෙ ආදීනවං, තතො විරතියා ආනිසංසඤ්ච පකාසෙසී. සො තං සුත්වාපි තතො විරමිතුං න ඉච්ඡි. අථ නං ථෙරො ආභ – “සථෙ, ත්වං ආචුසො, සබ්බෙන සබ්බං විරමිතුං න සක්කොසි, රත්තිමිසි තාව විරමස්සු”ති, සො “සාධු, භන්තෙ, විරමාමි රත්ති”න්ති තතො විරමි. සෙසං අනන්තරවත්පුසදිසං. ගාථාසු පන –

488.

“කුටාගාරෙ ච පාසාදෙ, පල්ලඬිකෙ ගොනකත්ථනෙ;
පඤ්චඬිගිකෙන තුරියෙන, රමසි සුප්පවාදිතෙ.

489.

“තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
අපවිද්ධො සුසානස්මිං, බහුදුක්ඛං නිගච්ඡසී.

490.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි” ති. —

කිහි ගාථාහි නාරදත්ථෙරො නං පටිපුච්ඡි. අට්ඨස්ස පෙනො —

491.

“අහං රාජගහෙ රම්මෙ, රමණීයෙ ගිරිබ්බපේ;
මීගලුද්දො පුරෙ ආසිං, ලුද්දො වාසිමසඤ්ඤතො.

492.

“තස්ස මෙ සභායො සුභදයො, සද්ධො ආසි උපාසකො;
තස්ස කුලුපකො හික්ඛු, ආසි ගොතමසාවකො;
සොපි මං අනුකම්පන්තො, නිවාරෙසි පුනඡ්ඡුනං.

493.

““මාකාසි පාපකං කම්මං, මා තාත දුග්ගතිං අගා;
සථෙ ඉච්ඡසි පෙච්ච සුඛං, විරම පාණවධා අසංයමා’.

494.

“තස්සාහං වචනං සුත්වා, සුඛකාමස්ස හිතානුකම්පිතො;
නාකාසිං සකලානුසාසනිං, විරපාපාහිරතො අබුද්ධිමා.

495.

“සො මං පුන භූරිසුමෙධසො, අනුකම්පාය සංයමෙ නිවෙසසි;
‘සථෙ දිවා හනසි පාණිතො, අථ තෙ රත්තිං භවතු සංයමො’.

496.

“ස්වාහං දිවා හනිත්වා පාණිතො, විරතො රත්තිමහොසි
සඤ්ඤතො;
රත්තාහං පරිවාරෙමි, දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො.

497.

“තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, අනුභොමි රත්තිං අමානුසිං;
දිවා පටිහතාව කුක්කුරා, උපධාවන්ති සමන්තා ඛාදිතුං.

498.

“යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිතො, ධූවං පයුත්තා සුගතස්ස සාසනෙ;
මඤ්ඤාමි තෙ අමතමෙව කෙවලං, අධිගච්ඡන්ති පදං
අසඬ්ඛත” ති. —

තමත්ථං ආචික්ඛි. තාසං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තනයොව.

දුතියමගලුද්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කුට්ඨිනිච්ඡයිකපෙතවත්පුවණ්ණනා

මාලී කිරිටි කායුරිති ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ කුට්ඨිනිච්ඡයිකපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. තදා බිම්බිසාරො රාජා මාසස්ස ඡසු දිවසෙසු උපොසථං උපවසති, තං අනුවත්තන්තා බහු මනුස්සා උපොසථං උපවසන්ති. රාජා අත්තනො සන්තිකං ආගතාගතෙ මනුස්සෙ පුච්ඡති – “කිං තුම්හෙහි උපොසථො උපවුත්ථො, උදාහු න උපවුත්ථො”ති? තත්‍රෙකො අධිකරණෙ නියුත්තකපුරිසො පිසුණුවාවො නෙකතිකො ලඤ්ජගාහකො “න උපවුත්ථොම්හි”ති වත්තුං අසහන්තො “උපවුත්ථොම්හි, දෙවා”ති ආහ. අථ නං රාජසමීපතො නික්ඛන්තං සභායො ආහ – “කිං, සම්ම, අජ්ජ තයා උපවුත්ථො”ති? “භයෙනාහං, සම්ම, රඤ්ඤො සම්මුඛා එවං අවොචං, නාහං උපොසථිකො”ති.

අථ නං සභායො ආහ – “යදි එවං උපඨිච්ඡාපොසථොපි තාව තෙ අජ්ජ හොතු, උපොසථංගාති සමාදියාහි”ති. සො තස්ස වචනං “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා අභුත්වාච මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය රත්තියං වාසුපගතො රිත්තාසයසම්භූතෙන බලවචාතහෙතුකෙන සුලෙන උපවිජින්නායුසඨ්ඛාරො වුතිඅනන්තරං පබ්බතකුච්ඡියං වෙමානිකපෙතො හුත්වා නිබ්බන්ති. සො හි එකරත්තිං උපොසථරක්ඛණමත්තෙන විමානං පටිලහි දසකඤ්ඤාසහස්සපරිවාරං මහතිඤ්ච දිබ්බසම්පත්තිං. කුට්ඨිනිච්ඡයිකතාය පන පෙසුණිකතාය ච අත්තනො පිට්ඨිමංසානි සයමෙව ඔක්කන්තිත්වා බාදති. තං ආයස්මා නාරදො ගිජ්ජකුටතො ඔතරන්තො දිස්වා –

499.

“මාලී කිරිටි කායුරි, ගත්තා තෙ වන්දනුස්සදා;
පසන්නමුඛවණ්ණොසි, සුරියවණ්ණොච සොහසි.

500.

“අමානුසා පාරිසජ්ජා, යෙ තෙමෙ පරිවාරකා;
දස කඤ්ඤාසහස්සානි, යා තෙමා පරිවාරිකා;
තා කම්බුකායුරධරා, කඤ්චනාවෙළභුසිතා.

501.

“මහානුභාවොසි තුවං, ලොමහංසනරුපවා;
පිට්ඨිමංසානි අත්තනො, සාමං උක්කච්ච බාදසි.

502.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පිට්ඨිමංසානි අත්තනො;

සාමං උක්කච්ච බාදසීති.

503.

“අත්තනොහං අනත්ථාය, ජීවලොකෙ අචාරිසං;
පෙසුඤ්ඤමුසාවාදෙන, නිකතිවඤ්චනාය ව.

504.

“තත්ථාහං පරිසං ගන්ත්වා, සච්චකාලෙ උපට්ඨිතෙ;
අත්ථං ධම්මං නිරාකත්වා, අධම්මමනුචත්තිසං.

505.

“එවං සො බාදතත්තානං, යො හොති පිට්ඨිමංසිකො;
යථාහං අජ්ජ බාදාමි, පිට්ඨිමංසාති අත්තනො.

506.

“තයිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං, අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යුං;
මා පෙසුණං මා ව මුසා අභාණි, මා බොසි පිට්ඨිමංසිකො තුව”න්ති.

—

ථෙරො චතුහි ගාථාහි පුච්ඡි, සොපි තස්ස චතුහි ගාථාහි එතමත්ථං
විස්සජ්ජෙසි.

499. තත්ථ මාලිනි මාලධාරී, දිබ්බපුජ්ඵෙහි පටිමණ්ඩිතොති අධිජ්ජායො.
කිරිටිති වෙය්‍යිතසිසො. කායුරිති කෙයුරවා, බාහාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතොති
අත්ථො. ගත්තාති සරිරාවයවා. වන්දනුස්සදාති වන්දනසාරානුලිත්තා.
සුරියවණ්ණොව සොහසීති බාලසුරියසදිසවණ්ණො එව හුත්වා විරොචසි.
“අරණවණ්ණි පභාසසී”තිපි පාළි, අරණන්ති අරණියෙහි දෙවෙහි
සදිසවණ්ණො අරියාවකාසොති අත්ථො.

500. පාරිසජ්ජාති පරිසපරියාපන්නා, උපට්ඨාකාති අත්ථො. තුවන්ති
ත්ථං. ලොමහංසනරූපවාති පස්සන්නානං ලොමහංසජනනරූපයුත්තො.
මහානුභාවතාසමඬිගිතාය හෙතං වුත්තං. උක්කච්චාති උක්කන්තිත්වා,
ඡන්දිත්වාති අත්ථො.

503. අචාරිසන්ති අචරිං පටිපජ්ජිං. පෙසුඤ්ඤමුසාවාදෙනාති
පෙසුඤ්ඤෙන වෙච මුසාවාදෙන ව. නිකතිවඤ්චනාය වාති නිකතියා
වඤ්චනාය ව පතිරූපදස්සනෙන පරෙසං විකාරෙන වඤ්චනාය ව.

504. සච්චකාලෙති සච්චං වත්තුං යුත්තකාලෙ. අත්ථන්ති
දිට්ඨධම්මිකාදිහෙදං හිතං. ධම්මන්ති කාරණං ඤායං. නිරාකත්වාති

ජඩ්ඛෙත්වා පභාය. සොති යො පෙසුඤ්ඤාදිං ආවරති, සො සත්තො. සෙසං සබ්බං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

කුට්ඨිනිච්ඡයිකපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ධාතුච්චණ්ණපෙතවත්පුවණ්ණනා

අන්තලික්ඛස්මිං තිට්ඨන්තොති ඉදං ධාතුච්චණ්ණපෙතවත්පු. භගවති කුසිනාරායං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ යමකසාලානමන්තරෙ පරිනිබ්බුතෙ ධාතුච්චාගෙ ව කතෙ රාජා අජාතසත්තු අත්තනා ලද්ධධාතුභාගං ගහෙත්වා සත්ත වස්සානි සත්ත ව මාසෙ සත්ත ව දිවසෙ බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තො උළාරපූජං පවත්තෙසි. තත්ථ අසඬ්ඛෙය්‍යා අප්පමෙය්‍යා මනුස්සා චිත්තානි පසාදෙත්වා සග්ගූපගා අහෙසුං, ඡළාසිතිමත්තානි පන පුරිසසහස්සානි චිරකාලභාවිතෙන අස්සද්ධියෙන මිච්ඡාදස්සනෙන ව විපල්ලත්ථචිත්තා පසාදනීයෙපි යානෙ අත්තනො චිත්තානි පදොසෙත්වා පෙනෙසු උප්පජ්ජිංසු. තස්මිංයෙව රාජගහෙ අඤ්ඤතරස්ස විභවසම්පන්නස්ස කුටුම්භිකස්ස භරියා ධිතා සුණ්ඨා ව පසන්නචිත්තා “ධාතුපූජං කරිස්සාමා”ති ගන්ධපුප්ඵාදීනි ගහෙත්වා ධාතුට්ඨානං ගන්තුං ආරද්ධා. සො කුටුම්භිකො “කිං අට්ඨිකානං පූජනෙතා”ති තා පරිභාසෙත්වා ධාතුපූජං විචණ්ණෙසි. තාපි තස්ස වචනං අනාදිස්ත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ධාතුපූජං කත්වා ගෙහං ආගතා තාදිසෙන රොගෙන අභිභූතා නචිරස්සෙව කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිංසු. සො පන කොධෙන අභිභූතො නචිරස්සෙව කාලං කත්වා තෙන පාපකම්මෙන පෙනෙසු නිබ්බන්ති.

අට්ඨකදිවසං ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තෙසු අනුකම්පාය තථාරූපං ඉද්ධාභිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාසි, යථා මනුස්සා තෙ පෙනෙ තා ව දෙවතායො පස්සන්ති. තථා පන කත්වා චෙතියඬ්ඛගණෙ ධිතො තං ධාතුච්චණ්ණකං පෙනං තීභි ගාථාහි පුච්ඡි. තස්ස සො පෙනො බ්‍යාකාසි —

507.

“අන්තලික්ඛස්මිං තිට්ඨන්තො, දුග්ගන්ධො පුති වායසි;
මුඛඤ්ච තෙ කිමයො පුතිගන්ධං, බාදන්ති කිං කම්මකාසි පුබ්බෙ.

508.

“තතො සත්ථං ගහෙත්වාන, ඔක්කන්තන්ති පුනප්පුනං;
බාරෙන පරිප්ඵොසිත්වා, ඔක්කන්තන්ති පුනප්පුනං.

509.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි”ති.

510.

“අහං රාජගහෙ රම්මෙ, රමණීයෙ ගිරිබ්බපේ;
ඉස්සරො ධනධඤ්ඤස්ස, සුපහුතස්ස මාරිස.

511.

“තස්සායං මෙ හරියා ව, ධිතා ව සුණ්ණා ව මෙ;
තා මාලං උප්පලඤ්චාපි, පච්චග්ගඤ්ච විලෙපනං;
ථූපං හරන්ති යො වාරෙසිං, තං පාපං පකතං මයා.

512.

“ඡළාසිතිසහස්සානි, මයං පච්චත්තවෙදනා;
ථූපපුෂං විවණ්ණෙත්වා, පච්චාම නිරයෙ භුසං.

513.

“යෙ ව බො ථූපපුෂාය, චත්තන්තෙ අරහතො මහෙ;
ආදීනවං පකාසෙත්ති, විවෙචයෙථ නෙ තතො.

514.

“ඉමා ව පස්ස අයන්ති යො, මාලධාරී අලඬකතා;
මාලාවිපාකං නුභොන්ති යො, සමිද්ධා ව තා යසස්සිනි යො.

515.

“තඤ්ච දිස්වාන අච්ඡෙරං, අබ්භුතං ලොමහංසනං;
නමො කරොන්ති සප්පඤ්ඤා, චන්දන්ති තං මහාමුනිං.

516.

“සොහං නුත ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
ථූපපුෂං කරිස්සාමි, අප්පමත්තො පුනප්පුන”න්ති.

507-8. තත්ථ දුග්ගන්ධොති අනිට්ඨගන්ධො, කුණපගන්ධගන්ධිති අත්ථො. තෙනාහ “පුති වායසී”ති. තතොති දුග්ගන්ධවායනතො කිමිහි බායිතබ්බතො ව උපරි. සත්තං ගහෙත්වාන, ඔක්කන්තන්ති පුනප්පුනන්ති කම්මසඤ්චොදිතා සත්තා නිසිතධාරං සත්ථං ගහෙත්වා පුනප්පුනං තං චණුමුඛං අවකන්තන්ති. බාරෙන පරිඡ්චොසිත්වා, ඔක්කන්තන්ති පුනප්පුනන්ති අවකන්තිතට්ඨානෙ බාරොදකෙන ආසිඤ්චිත්වා පුනප්පුනම්පි අවකන්තන්ති.

510. ඉස්සරො ධනධඤ්ඤස්ස, සුපහුතස්සානි අතිවිය පහුතස්ස ධනස්ස ධඤ්ඤස්ස ව ඉස්සරො සාමී, අධිචො මහද්ධනොති අත්ථො.

511. තස්සායං මෙ හරියා ව, ධිතා ව සුණ්සා වාති තස්ස මය්හං අයං පුරිමත්තභාවෙ හරියා, අයං ධිතා, අයං සුණ්සා. තා දෙවභූතා ආකාසෙ ධිතාති දස්සෙන්නො වදති. පච්චග්ගන්ති අභිනවං. ථූපං හරන්තියො වාරෙසින්ති ථූපං පුජෙත්තුං උපනෙන්නියො ධාතුං විචණ්ණෙන්නො පටික්ඛිපිං. තං පාපං පකතං මයාති තං ධාතුච්චණ්ණනපාපං කතං සමාවරිතං මයාති විජ්ජපිසාරජ්ජන්නො වදති.

512. ජළාසිතිසහස්සානීති ජසහස්සාධිකා අසිතිසහස්සමත්තා. මයන්ති තෙ පෙනෙ අත්තනා සද්ධිං සඬගහෙත්වා වදති. පච්චත්තවෙදනාති විසුං විසුං අනුභුයාමානදුක්ඛවෙදනා. නිරයෙති බලදුක්ඛතාය පෙත්තිවිසයං නිරයසදිසං කත්වා ආහ.

513. යෙ ව බො ථූපපුජාය, වත්තන්තෙ අරහතො මහෙති අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථූපං උද්දිස්ස පුජාමහෙ පවත්තමානෙ අහං විය යෙ ථූපපුජාය ආදීනවං දොසං පකාසෙන්නි. තෙ පුග්ගලෙ තතො පුඤ්ඤතො විවෙචයෙථ විවෙචාපයෙථ, පරිබාහිරෙ ජනයෙථාති අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තනො මහාජානියතං විභාවෙති.

514. ආයන්තියොති ආකාසෙන ආගච්ඡන්තියො. මාලාවිපාකන්ති ථූපෙ කතමාලාපුජාය විපාකං ඵලං. සමිද්ධාති දිබ්බසම්පත්තියා සමිද්ධා. තා යසස්සිති යොති තා පරිවාරවන්තියො.

515. තඤ්ච දිස්වානාති තස්ස අතිපරිත්තස්ස පුජාපුඤ්ඤස්ස අච්ඡරියං අබ්භූතං ලොමහංසනං අතිඋළාරං විපාකවිසෙසං දිස්වා. නමො කරොන්ති සජ්ජඤ්ඤා, වන්දන්ති තං මහාමුනින්ති, හන්තෙ කස්සප, ඉමා ඉත්ථියො තං උත්තමපුඤ්ඤක්ඛෙත්තභූතං වන්දන්ති අභිවාදෙන්නි, නමො කරොන්ති නමක්කාරඤ්ච කරොන්තීති අත්ථො.

516. අථ සො පෙනො සංවිග්ගමානසො සංවෙගානුරූපං ආයතිං අත්තනා කාතබ්බං දස්සෙන්නො “සොහං නුනා”ති ගාථමාහ. තං උත්තානත්ථමෙව.

ඵවං පෙනෙන චුත්තො මහාකස්සපො තං අට්ඨුජ්ජන්ති. කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි.

ධාතුච්චණ්ණපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බුද්දක-අට්ඨකථාය පෙතවත්පුස්මිං

දසවත්පුපටිමණ්ඩිතස්ස

තතියස්ස චූළවග්ගස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාවග්ගො

1. අම්බසක්කරපෙතවත්පුවණ්ණනා

වෙසාලී නාම නගරත්ථි වජ්ජිනන්ති ඉදං අම්බසක්කරපෙතවත්පු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති පෙතවතෙ විහරන්තෙ අම්බසක්කරො නාම ලිච්ඡවිරාජා මිච්ඡාදිට්ඨිකො නත්ථිකවාදො වෙසාලියං රජ්ජං කාරෙසි. තෙන ච සමයෙන වෙසාලිනගරෙ අඤ්ඤතරස්ස වාණිජස්ස ආපණසම්පෙ වික්ඛල්ලං හොති, තත්ථ ඛ්‍ය ජනා උප්පතිත්වා අතික්කමන්තා කිලමන්ති, කෙච් කද්දමෙන ලිම්පන්ති. තං දිස්වා සො වාණිජො “මා ඉමෙ මනුස්සා කලලං අක්කමිංසු”ති අපගතදුග්ගන්ධං සඬ්ඛවණ්ණපටිභාගං ගොසිසට්ඨිං ආහරාපෙත්වා නික්ඛිපාපෙසි. පකතියා ච සීලවා අහොසි අක්කොධනො සණ්භවාටො, පරෙසඤ්ච යථාභූතං ගුණං කිත්තෙති.

සො එකස්මිං දිවසෙ අත්තනො සභායස්ස න්භායන්තස්ස පමාදෙන අනොලොකෙන්තස්ස නිවාසනවත්ථං කීළාධිප්පායෙන අපනිධාය තං දුක්ඛාපෙත්වා අදාසි. භාගිනෙය්‍යා පනස්ස වොරිකාය පරගෙහනො භණ්ඩං ආහරිත්වා තස්සෙව ආපණෙ නික්ඛිපි. භණ්ඩසාමිකා විමංසන්තා භණ්ඩෙන සද්ධිං තස්ස භාගිනෙය්‍යං තඤ්ච රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා “ඉමස්ස සීසං ඡිත්ථං, භාගිනෙය්‍යං පනස්ස සුලෙ ආරොපෙථා”ති ආණාපෙසි. රාජපුරිසා තථා අකංසු. සො කාලං කත්වා භූමිමදෙවෙසු උප්පජ්ජි. සො ගොසිසෙන සෙතූනො කතත්තා සෙතවණ්ණං දිබ්බං මනොජවං අස්සාජානීයං පටිලභි, ගුණවත්තානං වණ්ණකථනෙන තස්ස ගත්තනො දිබ්බගන්ධො වායති, සාටකස්ස පන අපනිහිතත්තා නග්ගො අහොසි. සො අත්තනා පුබ්බෙ කතකම්මං ඔලොකෙන්තො තදනුසාරෙන අත්තනො භාගිනෙය්‍යං සුලෙ ආරොපිතං දිස්වා කරුණාය වොදියමානො මනොජවං අස්සං අභිරුහිත්වා අඬ්ඬරත්තිසමයෙ තස්ස සුලා රොපිතට්ඨානං ගන්ත්වා අවිදුරෙ යිතො “ජීව, හො, ජීවිතමෙව සෙය්‍යො”ති දිවසෙ දිවසෙ වදති.

තෙන ච සමයෙන අම්බසක්කරො රාජා හත්ථික්ඛන්ධවරගනො නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො අඤ්ඤතරස්මිං ගෙහෙ වාතපානං විවරිත්වා රාජවිභූතිං පස්සන්ති. එකං ඉත්ථිං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා පච්ඡාසනෙ නිසින්තස්ස පුරිසස්ස “ඉමං සරං ඉමඤ්ච ඉත්ථිං උපධාරෙහි”ති සඤ්ඤං දත්වා අනුක්කමෙන අත්තනො රාජගෙහං පටිට්ඨො තං පුරිසං පෙසෙසි – “ගච්ඡ, භණෙ, තස්සා ඉත්ථියා සසාමිකභාවං වා අසාමිකභාවං වා ජානාහි”ති. සො ගන්ත්වා තස්සා සසාමිකභාවං ඤත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තස්සා ඉත්ථියා පරිග්ගහණූපායං වින්තෙන්තො තස්සා සාමිකං පක්කොසාපෙත්වා “එහි, භණෙ, මං උපට්ඨාහි”ති ආහ. සො අනිච්ඡන්තොපි “රාජා අත්තනො වචනං අකරොන්තෙ මයි රාජදණ්ඩං කරෙය්‍යා”ති භයෙන රාජුපට්ඨානං සම්පට්චිජ්ත්වා දිවසෙ දිවසෙ රාජුපට්ඨානං ගච්ඡති. රාජාපි තස්ස හත්තවෙනනං දාපෙත්වා කතිපයදිවසාතික්කමෙන පාතොව උපට්ඨානං ආගතං එවමාහ – “ගච්ඡ,

හණෙ, අමුම්භි යානෙ එකා පොක්ඛරණි අත්ථි, තතො අරුණවණ්ණමත්තිකං රත්තුප්පලානි ච ආනෙහි, සචෙ අප්පෙව නාගච්ඡෙය්‍යාසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති. තස්මිඤ්ඤ ච ගතෙ ද්වාරපාලං ආහ – “අප්ප අනත්ථඨගතෙ එව සුරියෙ සබ්බද්වාරානි ථකෙතබ්බානි”ති.

සා ච පොක්ඛරණි වෙසාලියා තියොජනමත්ථකෙ හොති, තථාපි සො පුරිසො මරණභයතප්පිතො වාතවෙගෙන පුබ්බණ්ණෙයෙව තං පොක්ඛරණිං සම්පාපුණි. “සා ච පොක්ඛරණි අමනුස්සපරිග්ගහිතා”ති පගෙව සුතත්තා භයෙන සො “අත්ථි නු ඛො එත්ථ කොච්චි පරිස්සයො”ති සමන්තතො අනුපරියායති. තං දිස්වා පොක්ඛරණිපාලකො අමනුස්සො කරුණායමානරූපො මනුස්සරූපෙන උපසඬකම්ත්වා “කිමත්ථං, හො පුරිස, ඉධාගතොසි”ති ආහ. සො තස්ස තං පවත්තිං කථෙසි. සො “යදි එවං යාවදත්ථං ගණ්හාහි”ති අත්තතො දිබ්බරූපං දස්සෙත්වා අත්තරධායි.

සො තත්ථ අරුණවණ්ණමත්තිකං රත්තුප්පලානි ච ගහෙත්වා අනත්ථඨගතෙයෙව සුරියෙ නගරද්වාරං සම්පාපුණි. තං දිස්වා ද්වාරපාලො තස්ස විරවන්තස්සෙව ද්වාරං ථකෙසි. සො ථකිතෙ ද්වාරෙ පචෙසනං අලහන්තො ද්වාරසමීපෙ සුලෙ ආරොපිතං පුරිසං දිස්වා “එතෙ මයි අනත්ථඨගතෙ එව සුරියෙ ආගතෙ විරවන්තෙ එවං ද්වාරං ථකෙසුං. ‘අහං කාලෙයෙව ආගතො, මම දාසො නත්ථි’ති තයාපි ඤාතං හොතු”ති සක්ඛිමකාසි. තං සුත්වා සො ආහ “අහං සුලෙ ආවුතො වජ්ඣො මරණාහිවුඛො, කථං තච සක්ඛි හොමි. එකො පනෙත්ථ පෙනො මහිද්ධිකො මම සමීපං ආගමිස්සති, තං සක්ඛිං කරොහි”ති. “කථං පන සො මයා දට්ඨබ්බො”ති? ඉධෙව ත්වං තිට්ඨ, “සයමෙව දක්ඛිස්සසි”ති. සො තත්ථ ධීතො මජ්ඣිමයාමෙ තං පෙනං ආගතං දිස්වා සක්ඛිං අකාසි. විහානාය ච රත්තියා රඤ්ඤා “මම ආණා තයා අතික්කන්තා, තස්මා රාජදණ්ඩං තෙ කරිස්සාමි”ති චුත්තෙ, දෙව, මයා තච ආණා නාතික්කන්තා, අනත්ථඨගතෙ එව සුරියෙ අහං ඉධාගතොති. තත්ථ කො තෙ සක්ඛිති? සො තස්ස සුලාචුතස්ස පුරිසස්ස සන්තිකෙ ආගච්ඡන්තං නග්ගපෙනං “සක්ඛි”ති නිද්දිසිත්වා “කථමෙතං අමිහෙහි සද්ධාතබ්බං”න්ති රඤ්ඤා චුත්තෙ “අප්ප රත්තියං තුමිහෙහි සද්ධාතබ්බං පුරිසං මයා සද්ධිං පෙසෙථා”ති ආහ. තං සුත්වා රාජා සයමෙව තෙන සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා ධීතො පෙනෙන ච තත්ථාගන්ත්වා “ජීව, හො, ජීවිතමෙව සෙය්‍යා”ති චුත්තෙ තං “සෙය්‍යා නිසප්පා නයිමස්ස අත්ථි”ති ආදිනා පඤ්චහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි. ඉදානි ආදිතො පන “වෙසාලි නාම නගරත්ථි වජ්ජින”න්ති ගාථා තාසං සම්බන්ධදස්සනත්ථං සඬගිතිකාරෙහි යපිතා –

517.

“වෙසාලි නාම නගරත්ථි වජ්ජිනං, තත්ථ අහු ලිච්ඡවි අමබසක්කරො;

දිස්වාන පෙතං නගරස්ස බාහිරං, තත්ථෙව පුච්ඡන්ථ තං කාරණත්ථිකො.

518.

“සෙය්‍යා නිසජ්ජා නයිමස්ස අත්ථි, අභික්කමො නත්ථි පටික්කමො ච;
අසිතපිතබායිතවත්ථභොගා, පරිවාරණා සාපි ඉමස්ස නත්ථි.

519.

“යෙ ඤාතකා දිට්ඨසුතා සුභජ්ජා, අනුකම්පකා යස්ස අහෙසුං පුබ්බෙ;
දට්ඨුම්පි තෙ දානි න තං ලහන්ති, විරාජිතතො හි ජනෙන තෙන.

520.

“න ඔග්ගතත්තස්ස භවන්ති මිත්තා, ජහන්ති මිත්තා විකලං විදිත්වා;
අත්ථඤ්ච දිස්වා පරිවාරයන්ති, බහු මිත්තා උග්ගතත්තස්ස භොන්ති.

521.

“නිහීනත්තො සබ්බභොගෙහි කිච්ඡො, සම්මක්ඛිතො සම්පරිහින්තගත්තො;
උස්සාවඛිත්ථුව පලිම්පමානා, අජ්ජ සුචෙ ජීවිතස්සුපරොධො.

522.

“එතාදිසං උත්තමකිච්ඡජ්ජත්තං,
උත්තාසිතං පුච්ඡන්දස්ස සුලෙ;
අථ ත්වං කෙන චණ්ණෙන චදෙසි යක්ඛ,
‘ජීව හො ජීවිතමෙව සෙය්‍යො’”ති.

517. තත්ථ තත්ථාති තස්සං වෙසාලියං. නගරස්ස බාහිරන්ති නගරස්ස බහි භවං, වෙසාලිනගරස්ස බහි එව ජාතං පවත්තං සම්බන්ධං. තත්ථෙව්වාති යත්ථ තං පස්සි, තත්ථෙව යානෙ. තන්ති තං පෙතං. කාරණත්ථිකොති “ජීව, හො, ජීවිතමෙව සෙය්‍යො”ති වුත්තඅත්ථස්ස කාරණෙන අත්ථිකො හුත්වා.

518. සෙය්‍යා නිසජ්ජා නයිමස්ස අත්ථිති පිට්ඨිපසාරණලක්ඛණා සෙය්‍යා, පල්ලඬිකාභුජනලක්ඛණා නිසජ්ජා ච ඉමස්ස සුලෙ ආරොපිතපුග්ගලස්ස නත්ථි. අභික්කමො නත්ථි පටික්කමො වාති අභික්කමාදිලක්ඛණං අප්පමත්තකම්පි ගමනං ඉමස්ස නත්ථි. පරිවාරිකා සාපිති යා අසිතපිතබායිතවත්ථපරිභොගාදිලක්ඛණා ඉන්ද්‍රියානං පරිවාරණා, සාපි ඉමස්ස නත්ථි. “පරිහරණා සාපි”ති වා පාඨො, අසිතාදිපරිභොගවසෙන ඉන්ද්‍රියානං පරිහරණා, සාපි ඉමස්ස නත්ථි විගතජීවිතත්තාති අත්ථො. “පරිවාරණා සාපි”ති කෙච්චි පටන්ති.

519. දිට්ඨසුතා සුභජ්ජා, අනුකම්පකා යස්ස අහෙසුං පුබ්බෙති සන්දිට්ඨසභායා වෙව අදිට්ඨසභායා ව යස්ස මිත්තා අනුද්දයාවන්තො යෙ අස්ස ඉමස්ස පුබ්බෙ අහෙසුං. දට්ඨුම්පිති පස්සිතුම්පි න ලහන්ති, කුතො සහ වසිතුන්ති අත්ථො. විරාජිතත්තොති පරිච්චත්තසභාවො. ජනෙන තෙනාති තෙන ඤාතිආදිජනෙන.

520. න ඔග්ගතත්තස්ස භවන්ති මිත්තාති අපගතවිඤ්ඤාණස්ස මතස්ස මිත්තා නාම න භොන්ති තස්ස මිත්තෙහි කාතබ්බකිච්චස්ස අතික්කන්තත්තා. ජහන්ති මිත්තා විකලං විදිත්වාති මතො තාව තිට්ඨතු, ජීවන්තම්පි භොගවිකලං පුරිසං විදිත්වා “න ඉතො කිඤ්ච ගය්හුපග”න්ති මිත්තා පජහන්ති. අත්ථඤ්ච දිස්වා පරිවාරයන්තීති තස්ස පන සන්තකං අත්ථං ධනං දිස්වා පියවාදිතො මුබුල්ලොකිකා හුත්වා තං පරිවාරෙරන්ති. බහු මිත්තා උග්ගතත්තස්ස භොන්තීති විභවසම්පත්තියා උග්ගතසභාවස්ස සමිද්ධස්ස බහු අනෙකා මිත්තා භොන්ති, අයං ලොකියසභාවොති අත්ථො.

521. නිභීනත්තො සබ්බභොගෙහීති සබ්බෙහි උපභොගපරිභොගවත්ථුහි පරිභීනත්තො. කිච්ඡොති දුක්ඛිතො. සම්මක්ඛිතොති රුහිරෙහි සම්මක්ඛිතසරීරො. සම්පරිහින්තගත්තොති සුලෙන අබ්භන්තරෙ විදාලිතගත්තො. උස්සාවබ්න්දුව පලිම්පමානොති තිණග්ගෙ ලිම්පමානඋස්සාවබ්න්දුසදියො. අජ්ජ සුචෙති අජ්ජ වා සුචෙ වා ඉමස්ස නාම පුරිසස්ස ජීවිතස්ස උපරොධො නිරොධො, තතො උද්ධං නජ්ජවත්තතීති අත්ථො.

522. උත්තාසිතන්ති ආවුතං ආරොපිතං. පුච්ඡන්දස්ස සුලෙති නිම්බරුක්ඛස්ස දණ්ඨෙත කතසුලෙ. කෙන වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. ජීව, භො, ජීවිතමෙව සෙය්‍යාති, භො පුරිස, ජීව. කස්මා? සුලං ආරොපිතස්සාපි හි තෙ ඉධ ජීවිතමෙව ඉතො චුතස්ස ජීවිතතො සතභාගෙන සහස්සභාගෙන සෙය්‍යා සුන්දරතරොති.

එවං තෙන රඤ්ඤා පුච්ඡිතො සො පෙනො අත්තතො අධිජ්ජායං පකාසෙන්නො –

523.

“සාලොහිතො එස අභොසි මය්හං, අහං සරාමි පුරිමාය ජාතියා;
දිස්වා ව මෙ කාරුඤ්ඤමභොසි රාජ, මා පාපධම්මො නිරයං පතායං.

524.

“ඉතො චුතො ලිච්ඡවි එස පොසො, සත්ථුස්සදං නිරයං ඝොරරූපං;
උපපජ්ජති දුක්කට්ඨමිමකාරී, මහාහිතාපං කටුකං භයානකං.

525.

“අනෙකභාගෙන ගුණෙන සෙය්‍යො, අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන;
එකන්තදුක්ඛං කටුකං භයානකං, එකන්තතිබ්බං නිරයං පතායං.

526.

“ඉදඤ්ච සුත්වා වචනං මමෙසො, දුක්ඛුපනීතො විජ්‍යෙය්‍ය පාණං;
තස්මා අහං සන්තිකෙ න භණාමි, මා මෙකතො ජීවිතස්සුපරොධො”ති. —

චතස්සො ගාථා අභාසි.

523. තත්ථ සාලොහිතො සමානලොහිතො යොනිසම්බන්ධෙන සම්බන්ධො, ඤාතකොති අත්ථො. පුරිමාය ජාතියාති පුරිමත්තභාවෙ. මා පාපධම්මො නිරයං පතායන්ති අයං පාපධම්මො පුරිසො නිරයං මා පති, මා නිරයං උපපජ්ජීති ඉමං දිස්වා මෙ කාරුඤ්ඤං අභොසීති යොජනා.

524. සත්තුස්සදන්ති පාපකාරීහි සත්තෙහි උස්සන්තං, අථ වා පඤ්චවිධබන්ධනං, මුඛෙ තත්තලොභසෙවනං, අභිගාරපබ්බතාරොපනං, ලොභකුම්භිපක්ඛෙපනං, අසිපත්තවනජ්ජවෙසනං, චෙත්තරණියං සමොතරණං, මහානිරයෙ පක්ඛෙපොති. ඉමෙහි සත්තහි පඤ්චවිධබන්ධනාදිහි දාරුණකාරණෙහි උස්සන්තං, උපරුපරි නිවිතන්ති අත්ථො. මහාභිතාපන්ති මහාදුක්ඛං, මහාඅග්ගිසන්තාපං වා. කටුකන්ති අනිට්ඨං. භයානකන්ති භයජනකං.

525. අනෙකභාගෙන ගුණෙනාති අනෙකකොට්ඨාසෙන ආනිසංසෙන. අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙනාති තතො ඉමස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතතො නිරයතො අයමෙව සුලො සෙය්‍යොති. නිස්සක්කෙ හි ඉදං කරණවචනං. එකන්ත තිබ්බන්ති එකන්තෙනෙව තිබ්ඤ්ඤං, නියතමහාදුක්ඛන්ති අත්ථො.

526. ඉදඤ්ච සුත්වා වචනං මමෙසොති “ඉතො චුතො”තිආදිනා චුත්තං මම වචනං සුත්වා එසො පුරිසො දුක්ඛුපනීතො මම වචනෙන නිරයදුක්ඛං උපනීතො විය හුත්වා. විජ්‍යෙය්‍ය පාණන්ති අත්තතො ජීවිතං පරිච්චජෙය්‍ය. තස්මාති තෙන කාරණෙන. මා මෙකතොති “මයා එකතො ඉමස්ස පුරිසස්ස ජීවිතස්ස උපරොධො මා භොතු”ති ඉමස්ස සන්තිකෙ ඉදං වචනං අහං න භණාමි, අථ ඛො “ජීව, භො, ජීවිතමෙව සෙය්‍යො”ති ඉදමෙව භණාමිති අධිජ්ජායො.

එවං පෙනෙන අත්තතො අධිජ්ජායෙ පකාසිතෙ පුන රාජා පෙනස්ස පවත්ති. පුච්ඡිතුං ඔකාසං කරොන්තො ඉමං ගාථමාහ —

527.

“අඤ්ඤාතො එසො පුරිසස්ස අත්ථො, අඤ්ඤම්පි ඉච්ඡාමසෙ පුච්ඡිතුං තුවං;
ඔකාසකම්මං සචෙ නො කරොසි, පුච්ඡාම තං නො න ච කුජ්ඣිතබ්බෝ”න්ති.

528.

“අද්ධා පට්ඨඤ්ඤා මෙ තදා අහු, නාවික්ඛණා අප්පසන්නස්ස හොති;
අකාමා සද්ධෙය්‍යාවචොති කත්වා, පුච්ඡස්සු මං කාමං යථා විසය්‍ය”න්ති. —

ඉමා රඤ්ඤො පෙතස්ස ච චචනපට්චනගාථා.

527. තත්ථ අඤ්ඤාතොති අවගතො. ඉච්ඡාමසෙති ඉච්ඡාම. නොති අම්භාකං. න ච කුජ්ඣිතබ්බන්ති “ඉමෙ මනුස්සා යංකිඤ්චි පුච්ඡන්ති”ති කොටො න කාතබ්බො.

528. අද්ධාති එකංසෙන. පට්ඨඤ්ඤා මෙති ඤාණවසෙන මය්හං “පුච්ඡස්සු”ති පට්ඨඤ්ඤා, ඔකාසදානන්ති අත්ථො. තදා අහුති තස්මිං කාලෙ පට්ඨදස්සනෙ අහොසි. නාවික්ඛණා අප්පසන්නස්ස හොතීති අකථනා අප්පසන්නස්ස හොති. පසන්නො එව හි පසන්නස්ස කිඤ්චි කටෙති. ත්වං පන තදා මයි අප්පසන්නො, අහඤ්ච තයි, තෙන පට්ඨානිත්වා කටෙතුකාමො නාහොසි. ඉදානි පනාහං තුය්හං අකාමා සද්ධෙය්‍යාවචො අකාමො එව සද්ධාතබ්බචචනො ඉති කත්වා ඉමිනා කාරණෙන. පුච්ඡස්සු මං කාමං යථා විසය්‍යන්ති ත්වං යථා ඉච්ඡසි, තමත්ථං මං පුච්ඡස්සු. අහං පන යථා විසය්‍යං යථා මය්හං සහිතුං සක්කා, තථා අත්තනො ඤාණබලානුරූපං කටෙස්සාමීති අධිප්පායො.

එවං පෙනෙන පුච්ඡනාය ඔකාසෙ කතෙ රාජා —

529.

“යං කිඤ්චහං චක්ඛුනා පස්සිසාමි,
සබ්බම්පි තාහං අභිසද්දහෙය්‍යං;
දිස්වාච තං නොපි චෙ සද්දහෙය්‍යං,
කරෙය්‍යාසි මෙ යක්ඛ නියස්සකම්මෝ”න්ති. —

ගාථමාහ. තස්සත්ථො — අහං යං කිඤ්චිදෙව චක්ඛුනා පස්සිසාමි, තං සබ්බම්පි තටෙව අහං අභිසද්දහෙය්‍යං, තං පන දිස්වාච තං චචනං නොපි චෙ සද්දහෙය්‍යං. යක්ඛ, මය්හං නියස්සකම්මං නිග්ගහකම්මං කරෙය්‍යාසිති. අථ චා යං කිඤ්චහං චක්ඛුනා පස්සිසාමීති අහං යං කිඤ්චිදෙව චක්ඛුනා පස්සිසාමි අචක්ඛුගොචරස්ස අදස්සනතො. සබ්බම්පි තාහං

අභිසද්දගෙයාන්ති සබ්බමිපි තෙ අහං දිට්ඨං සුතං අඤ්ඤං වා
අභිසද්දගෙයාං. තාදිසො හි මය්හං තයි අභිජ්ජසාදොති අධිජ්ජායො.
පච්ඡිමපදස්ස පන යථාචුත්තොව අත්ථො.

තං සුත්වා පෙනො -

530.

“සච්චජ්ජට්ඨඤ්ඤා තච මෙසා හොතු, සුත්වාන ධම්මං ලභ සුජ්ජසාදං;
අඤ්ඤත්ථිකො නො ච පද්ධට්ඨවිත්තො, යං තෙ සුතං අසුතඤ්ඤාපි
ධම්මං;

සබ්බමිපි අක්ඛිස්සං යථා පජාන”න්ති. - ගාථමාහ; ඉතො පරං -

531.

“සෙනෙන අස්සෙන අලඬකතෙන, උපයාසි සුලාචුතකස්ස
සන්තිකෙ;

යානං ඉදං අබ්භුතං දස්සනෙයාං, කිස්සෙනං කම්මස්ස අයං
විපාකොති.

532.

“වෙසාලියා නගරස්ස මජ්ඣෙ, වික්ඛල්ලමග්ගෙ නරකං අහොසි;
ගොසිසමෙකාහං පසන්නවිත්තො, සෙනං ගහෙත්වා නරකස්මි.
නික්ඛිපිං.

533.

“ඵතස්මිං පාදානි පතිට්ඨපෙත්වා, මයඤ්ච අඤ්ඤෙ ච
අතික්කම්මිහා;

යානං ඉදං අබ්භුතං දස්සනෙයාං, තස්සෙව කම්මස්ස අයං
විපාකොති.

534.

“චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති, ගන්ධො ච තෙ සබ්බදිසා
පවායති;

යක්ඛිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, නග්ගො වාසි කිස්ස අයං
විපාකොති.

535.

“අක්කොධනො නිච්චපසන්නවිත්තො, සණ්භාහි වාචාහි ජනං
උපෙමි;

තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො, දිබ්බො මෙ චණ්ණො සතතං
පභාසති.

536.

“යසඤ්ච කිත්තිඤ්ච ධම්මෙ ධීතානං, දිස්වාන මන්තෙම්
පසන්නවිත්තො;
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො, දිබ්බො මෙ ගන්ධො සත්තං
පවායති.

537.

“සභායානං තිත්ථස්මිං න්භායන්තානං, ථලෙ ගහෙත්වා නිදහිස්ස
දුස්සං;
බ්බිඛත්ථිකො නො ව පදුට්ඨවිත්තො, තෙනම්හි නග්ගො කසිරා ව
චුත්තීති.

538.

“යො කීළමානො පකරොති පාපං, තස්සෙදිසං කම්මවිපාකමාහු;
අකීළමානො පන යො කරොති, කිං තස්ස කම්මස්ස විපාකමාහුති.

539.

“යෙ දුට්ඨසඬ්ඛකප්පමනා මනුස්සා, කායෙන වාචය ව සංකිලිට්ඨා;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, අසංසයං තෙ නිරයං උපෙන්නී.

540.

“අපරෙ පන සුගතිමාසමානා, දානෙ රතා සඬ්ඛිතත්තභාවා;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, අසංසයං තෙ සුගතිං උපෙන්නී” ති. —

තෙසං උභින්නං වචනපටිවචනගාථා භොන්ති.

530. තත්ථ සච්චප්පට්ඨඤ්ඤා තව මෙසා භොතුති “සබ්බම්පි තාහං
අභිසද්දහෙයා”න්ති තව එසා පට්ඨඤ්ඤා මය්හං සච්චං භොතු. සුත්වාන
ධම්මං ලභ සුප්පසාදන්ති මයා චූච්චමානං ධම්මං සුත්වා සුන්දරං පසාදං
ලභස්සු. අඤ්ඤත්ථිකොති ආජානනත්ථිකො. යථා පජානන්ති යථා
අඤ්ඤොපි පජානන්තො, “යථාපි ඤාත”න්ති වා මයා යථා ඤාතන්ති
අත්ථො.

531. කිස්සෙතං කම්මස්ස අයං විපාකොති කිස්සෙතං කිස්ස නාම එතං,
කිස්ස කම්මස්ස අයං විපාකො. එතන්ති වා නිපාතමත්තං, කිස්ස කම්මස්සාති
යොජනා. “කිස්ස තෙ” ති ව කෙච්චි පට්ඨන්ති.

532-33. වික්ඛල්ලමග්ගෙති වික්ඛල්ලවති පට්ඨති. නරකන්ති ආවාටං.
එකාහන්ති එකං අහං. නරකස්මිං නික්ඛිපින්නි යථා කද්දමො න අක්කමීයති,
එවං තස්මිං වික්ඛල්ලාවාටෙ යපෙසිං. තස්සාති තස්ස ගොසීසෙන
සෙතුකරණස්ස.

536-7. ධම්මෙ ජිනානන්ති ධම්මචාරිනං සමචාරිනං. මත්තෙමීති කථෙමි කිත්තයාමි. බිඬ්ඬත්ථිකොති හසාධිජ්ජායො. නො ච පදුට්ඨචිත්තොති දුස්සසාමිකෙ න දුස්සිත්චිත්තො, න අවහරණාධිජ්ජායො නාපි විනාසාධිජ්ජායොති අත්ථො.

538. අකිලමානොති අබ්බිධාධිජ්ජායො, ලොභාදීහි දුස්සිත්චිත්තො. කිං තස්ස කම්මස්ස විපාකමාහුති තස්ස තථා කතස්ස පාපකම්මස්ස කීව කටුකං දුක්ඛවිපාකං පණ්ඩිතා ආහු.

539-40. දුට්ඨසඬ්ඬකජ්ජමනාති කාමසඬ්ඬකජ්ජපාදිවසෙන දුස්සිත්තොචිත්තකා, එතෙන මනොදුච්චරිතමාහ. කායෙන වාචය ච සංකිලිට්ඨාති පාණාතිපාතාදිවසෙන කායවාචාහි මලිනා. ආසමානාති ආසිසමානා පත්ථයමානා.

එවං පෙනෙන සඬ්ඬබ්බෙපෙනෙව කම්මඵලෙසු විහජිත්වා දස්සිතෙසු තං අසද්දහන්තො රාජා —

541.

“තං කිත්ති ජානෙය්‍යමහං අවෙච්ච, කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො;
කිං වාහං දිස්වා අභිසද්දහෙය්‍යං, කො වාපි මං සද්දහාපෙය්‍ය ඵත”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ තං කිත්ති ජානෙය්‍යමහං අවෙච්චාති යොයං තයා “යෙ දුට්ඨසඬ්ඬකජ්ජමනා මනුස්සා, කායෙන වාචය ච සංකිලිට්ඨා”තිආදිනා. “අපරෙ පන සුගතිමාසමානා”තිආදිනා ච කල්‍යාණස්ස පාපස්ස ච කම්මස්ස විපාකො විහජිත්වා චුත්තො, තං කිත්ති කෙන කාරණෙන අහං අවෙච්ච අපරපච්චයහාවෙන සද්දහෙය්‍යං. කිං වාහං දිස්වා අභිසද්දහෙය්‍යන්ති කීදිසං වා පනාහං පච්චක්ඛන්තං නිදස්සනං දිස්වා පටිසද්දහෙය්‍යං. කො වාපි මං සද්දහාපෙය්‍ය ඵතන්ති කො වා විඤ්ඤ පුරිසො පණ්ඩිතො ඵතමත්ථං මං සද්දහාපෙය්‍ය, තං කථෙමීති අත්ථො.

තං සුත්වා පෙනො කාරණෙන තමත්ථං තස්ස පකාසෙන්නො —

542.

“දිස්වා ච සුත්වා අභිසද්දහස්සු, කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො;
කල්‍යාණපාපෙ උභයෙ අසන්නෙ, සියා නු සත්තා සුගතා දුග්ගතා වා.

543.

“නො චෙත්ථ කම්මානි කරෙය්‍යුං මච්චා, කල්‍යාණපාපානි මනුස්සලොකෙ;

නාහෙසුං සත්තා සුගතා දුග්ගතා වා, භීතා පඤ්ඤා ව මනුස්සලොකෙ.

544.

“යස්මා ච කම්මානි කරොන්ති මච්චා, කල්‍යාණපාපානි මනුස්සලොකෙ;
තස්මා හි සත්තා සුගතා දුග්ගතා වා, භීතා පඤ්ඤා ව මනුස්සලොකෙ.

545.

“ද්වයජ්ජ කම්මානං විපාකමාහු, සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ච වෙදනීයං;
තා දෙවතායො පරිවාරයන්ති, පච්චෙන්ති බාලා ද්වයනං අපස්සිනො”ති. —

ගාථා අභාසි.

542. තත්ථ දිස්වා වානි පච්චක්ඛන්තො දිස්වාපි. සුත්වානි ධම්මං සුත්වා තදනුසාරෙන නයං තෙත්තො අනුමිනන්තො. කල්‍යාණපාපස්සානි කුසලස්ස අකුසලස්ස ච කම්මස්ස අයං සුඛො අයං දුක්ඛො ච විපාකොති අභිසද්දහස්සු. උභයෙ අසන්තෙති කල්‍යාණෙ පාපෙ වානි දුට්ඨෙ කම්මෙ අවිජ්ජමානෙ. සීයා නු සත්තා සුගතා දුග්ගතා වානි “ඉමෙ සත්තා සුගතිං ගතා දුග්ගතිං ගතා වා, සුගතීයං වා අඛිඨා දුග්ගතීයං දලිද්දා වා”ති අයමත්ථො කිං නු සීයා කථං සම්භවෙය්‍යානි අත්ථො.

543-4. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං “නො චෙත්ථ කම්මානී”ති ච “යස්මා ච කම්මානී”ති ච ගාථාද්වයෙන ඛ්‍යතිරෙකතො අත්ථයතො ච විභාවෙති. තත්ථ භීතා පඤ්ඤානි කුලරූපාරොග්‍යපරිවාරාදීහි භීතා උළාරා ව.

545. ද්වයජ්ජ කම්මානං විපාකමාහුති ද්වයං දුට්ඨං අජ්ජ ඉදානි කම්මානං සුවරිතදුච්චරිතානං විපාකං වදන්ති කථෙන්නි. කිං තන්ති ආහ “සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ච වෙදනීය”න්ති, ඉට්ඨස්ස ච අනිට්ඨස්ස ච අනුභවනයොග්ගං. තා දෙවතායො පරිවාරයන්ති යෙ උක්කංසවසෙන සුඛවෙදනීයං විපාකං පටිලහන්ති, තෙ දෙවලොකෙ තා දෙවතා හුත්වා දිඛ්ඛසුඛසමජ්ජිතා ඉන්ද්‍රියානි පරිවාරෙන්නි. පච්චෙන්ති බාලා ද්වයනං අපස්සිනොති යෙ බාලා කම්මඤ්ච කම්මඵලඤ්චානි ද්වයං අපස්සන්තා අසද්දහන්තා, තෙ පාපජපසුතා දුක්ඛවෙදනීයං විපාකං අනුභවන්තා නිරයාදීසු කම්මුතා පච්චෙන්ති දුක්ඛං පාපුණන්ති.

ඵවං කම්මඵලං සද්දහන්තො පන ත්වං කස්මා ඵවරූපං දුක්ඛං පච්චනුභවසීති අනුයොගං සන්ධාය —

546.

“න මත්ථි කම්මානි සයංකතානි, දත්වාපි මෙ නත්ථි යො ආදිසෙය්‍යා;

අව්ඡාදනං සයනමට්ඨනපානං, තෙනමහි නග්ගො කසිරා ච
වුත්තී”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ න මත්ථී කම්මානි සයංකතානීති යස්මා සයං අත්තනා
පුබ්බෙ කතානි පුඤ්ඤකම්මානි මම නත්ථී න විජ්ජන්ති, යෙහි ඉදානි
අව්ඡාදනාදීනි ලභෙය්‍යං. දත්වාපි මෙ නත්ථී යො ආදිසෙය්‍යානි යො
සමණබ්‍රාහ්මණානං දානං දත්වා “අසුකස්ස පෙතස්ස හොතු”ති මෙ
ආදිසෙය්‍ය උද්දිසෙය්‍ය, සො නත්ථී. තෙනමහි නග්ගො කසිරා ච වුත්තීති
තෙන දුට්ඨෙතාපි කාරණෙන ඉදානි නග්ගො නිව්චොළො අමහි, කසිරා
දුක්ඛා ච වුත්ති ජීවිකා හොතීති.

තං සුත්වා රාජා තස්ස අව්ඡාදනාදිලාභං ආකඨ්ඨන්තො —

547.

“සියා නු බො කාරණං කිඤ්චි යක්ඛ, අව්ඡාදනං යෙන තුවං ලභෙථ;
ආචික්ඛ මෙ ත්වං යදත්ථී හෙතු, සද්ධායිකං හෙතුවො
සුඤ්ඤාමා”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ යෙනානි යෙන කාරණෙන ත්වං අව්ඡාදනං ලභෙථ
ලභෙය්‍යාසි, කිඤ්චි තං කාරණං සියා නු බො භවෙය්‍ය නු බොති අත්ථො.
යදත්ථීති යදි අත්ථී.

අථස්ස පෙනො තං කාරණං ආචික්ඛන්තො —

548.

“කප්පිතකො නාම ඉධත්ථී හික්ඛු, ඤායී සුසීලො අරහා විමුත්තො;
ගුත්තින්ද්‍රියො සංවුත්තපාතිමොක්ඛො, සීතිභූතො
උත්තමදිට්ඨිපත්තො.

549.

“සබ්බො වදඤ්ඤ සුවො සුමුබො, ස්වාගමො සුප්පට්ඨත්තකො ව;
පුඤ්ඤස්ස බෙත්තං අරණවිහාරී, දෙවමනුස්සානඤ්ච
දක්ඛිණෙය්‍යා.

550.

“සත්තො විදුමො අනිසො නිරාසො, මුත්තො විසල්ලො අමමො
අවඬිකො;
නිරූපධි සබ්බපපඤ්චබ්බිණො, තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තො ජුතිමා.

551.

“අප්පඤ්ඤානො දිස්වාපි න ච සුජානො, මුතීති නං වජ්ජිසු
වොහරන්ති;
ජානන්ති නං යක්ඛභූතා අනෙජං, කල්‍යාණධම්මං විවරන්තං
ලොකෙ.

552.

“තස්ස තුවං එකයුගං දූවෙ වා, මමුද්දිසිත්වාන සචෙ දදෙථ;
පටිග්ගහිතානි ච තානි අස්සු, මමඤ්ච පස්සෙථ සන්තද්ධදුස්ස”න්ති.

—

ගාථා අභාසි.

548. තත්ථ කප්පිතතො නාමාති ජට්ඨසහස්සස්ස අබ්භන්තරෙ
ආයස්මතො උපාලිත්ථෙරස්ස උපජ්ඣායං සන්ධාය වදති. ඉධාති ඉමිස්සා
වෙසාලියා සමීපෙ. ඤායිති අග්ගඵලඤානෙන ඤායී. සීතිභූතොති
සබ්බකිලෙසදරථපරිලාභවූපසමෙන සීතිභාවජ්ජත්තො.
උත්තමදිට්ඨිපත්තොති උත්තමං අග්ගඵලං සම්මාදිට්ඨිං පත්තො.

549. සබ්බලොති මුදු. සුවචොති සුබ්බචො. ස්වාගමොති සුට්ඨ
ආගතාගමො. සුප්පටිමුත්තකොති සුට්ඨ පටිමුත්තකවාචො, මුත්තභාණීති
අත්ථො. අරණවිහාරීති මෙත්තාවිහාරී.

550. සන්තොති උපසන්තකිලෙසො. විධුමොති
විගතමිච්ඡාවිතක්කධුමො. අතීසොති නිද්දුක්ඛො. නිරාසොති නිත්තණ්හො.
මුත්තොති සබ්බභවෙහි විමුත්තො. විසල්ලොති විතරාගාදිසල්ලො. අමමොති
මමංකාරවිරහිතො. අවච්ඡකොති කායවච්ඡකාදිවච්ඡකවිරහිතො. නිරූපධීති
කිලෙසාහිසඬ්ඛාරාදිඋපධිජ්ජහායී. සබ්බපපඤ්චබ්බිණොති
පරික්ඛිණතණ්හාදිපපඤ්චො. ජුතිමාති අනුත්තරාය ඤාණජුතියා ජුතිමා.
අප්පඤ්ඤානොති පරමජ්ජිවිජ්ජතාය පටිච්ඡන්තගුණතාය ච න පාකට්ඨො.

551. දිස්වාපි න ච සුජානොති ගම්භීරභාවෙන දිස්වාපි “එවංසිලො,
එවංධම්මො, එවංපඤ්ඤො”ති න සුවිඤ්ඤෙය්‍යො. ජානන්ති නං යක්ඛභූතා
අනෙජන්ති යක්ඛභූතා ච අනෙජං නිත්තණ්හං “අරභා”ති තං ජානන්ති.
කල්‍යාණධම්මන්ති සුන්දරසිලාදිගුණං.

552. තස්සාති තස්ස කප්පිතකමහාථෙරස්ස. එකයුගන්ති එකං
වත්ථයුගං. දූවෙ වාති ද්වෙ වා වත්ථයුගානි. මමුද්දිසිත්වානාති මමං
උද්දිසිත්වා. පටිග්ගහිතානි ච තානි අස්සුති තානි වත්ථයුගානි තෙන
පටිග්ගහිතානි ච අස්සු භවෙය්‍යං. සන්තද්ධදුස්සන්ති දුස්සෙන කතසන්තාහං,
ලද්ධවත්ථං නිවත්ථපාරුතදුස්සන්ති අත්ථො.

තතො රාජා —

553.

“කස්මිං පදෙසෙ සමණං වසන්තං, ගන්ත්වාන පස්සෙමු මයං ඉදානි;
යො මජ්ජ කඬ්ඛං විවිකිච්ඡිතඤ්ච, දිට්ඨිවිසුකානි විනොදයෙය්‍යා”ති.

—

ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පුච්ඡි. තත්ථ කස්මිං පදෙසෙති කතරස්මිං පදෙසෙ.
යො මජ්ජානි යො අජ්ජ, ම-කාරො පදසන්ධිකරො.

තතො පෙනො —

554.

“එසො නිසින්තො කපිනච්චනායං, පරිවාරිතො දෙවතාහි බහුහි;
ධම්මිං කථං භාසති සච්චනාමො, සකස්මිමාවෙරකෙ
අජ්ජමත්තො”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ කපිනච්චනායන්ති කපිනං වානරානං නච්චනෙන
“කපිනච්චනා”ති ලද්ධවොහාරෙ පදෙසෙ. සච්චනාමොති ක්කාසි සුසිලො
අරහා විමුක්තොතිආදීහි ගුණනාමෙහි යාථාවනාමො අවිපරිතනාමො.

එවං පෙනෙන චුත්තෙ රාජා තාවදෙව ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්තුකාමො —

555.

“තථාහං කස්සාමි ගන්ත්වා ඉදානි, අච්ඡාදයිස්සං සමණං යුගෙන;
පටිග්ගහීතානි ච තානි අස්සු, තුවඤ්ච පස්සෙමු සන්තද්ධුස්ස”න්ති.

—

ගාථමාහ. තත්ථ කස්සාමිති කරිස්සාමි.

අථ පෙනො “දෙවතානං ථෙරො ධම්මං දෙසෙති, තස්මා නායං
උපසඬ්ඛිකමනකාලො”ති දස්සෙත්තො —

556.

“මා අක්ඛණෙ පබ්බජිතං උපාගමි, සාධු වො ලිච්ඡවි නෙස ධම්මො;
තතො ච කාලෙ උපසඬ්ඛිකමිත්වා, තත්ථෙව පස්සාහි රහො
නිසින්ත”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ සාධුති ආයාවනෙ නිපාතො. වො ලිච්ඡවි නෙස ධම්මොති,
ලිච්ඡවිරාජ, තුම්භාකං රාජ්‍යං එස ධම්මො න භොති, යං අකාලෙ
උපසඬ්ඛිකමනං. තත්ථෙවාති තස්මිංයෙව යානෙ.

එවං පෙනෙන වුත්තෙ රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා අත්තනො නිවෙසනමෙව ගත්ත්වා පුන යුත්තපත්තකාලෙ අට්ඨ වත්ථුයුගානි ගාභාපෙත්වා ථෙරං උපසඬකමිත්වා එකමන්තං නිසින්තො පටිසන්ථාරං කත්වා “ඉමානි, භන්තෙ, අට්ඨ වත්ථුයුගානි පටිග්ගණ්හා”ති ආභ. තං සුත්වා ථෙරො කථාසමුට්ඨාපනත්ථං. “මහාරාජ, පුබ්බෙ ත්වං අදානසීලො සමණබ්බාභ්මණානං විහෙය්නජාතිකොව කථං පණිතානි වත්ථානි දාතුකාමො ජාතො”ති ආභ. තං සුත්වා රාජා තස්ස කාරණං ආචික්ඛන්තො පෙනෙන සමාගමං, තෙන ච අත්තනා ච කමීතං සබ්බං ථෙරස්ස ආරොචෙත්වා වත්ථානි දත්වා පෙතස්ස උද්දිසි. තෙන පෙනො දිබ්බවත්ථධරො අලඬකතපටියත්තො අස්සාරුල්ලො ථෙරස්ස ච රඤ්ඤො ච පුරතො පාතුභවි. තං දිස්වා රාජා අත්තමනො පමුදිතො පිතිසොමනස්සජාතො “පච්චික්ඛන්තො වත මයා කම්මඵලං දිට්ඨං, න දානාභං පාපං කරිස්සාමි, පුඤ්ඤමෙව කරිස්සාමි”ති වත්වා තෙන පෙනෙන සක්ඛිං අකාසි. සො ච පෙනො “සචෙ, ත්වං ලිච්ඡවිරාජ, ඉතො පට්ඨාය අධම්මං පභාය ධම්මං චරසි, එවාභං තච සක්ඛිං කරිස්සාමි, සන්තිකඤ්ච තෙ ආගමිස්සාමි, සුලාචුතඤ්ච පුරිසං සීසං සුලතො මොචෙහි, එවං සො ජීවිතං ලහිත්වා ධම්මං චරන්තො දුක්ඛතො මුච්චිස්සති, ථෙරඤ්ච කාලෙන කාලං උපසඬකමිත්වා ධම්මං සුණන්තො පුඤ්ඤානි කරොහි”ති වත්වා ගතො.

අථ රාජා ථෙරං වන්දිත්වා නගරං පවිසිත්වා සීසං සීසං ලිච්ඡවිපරිසං සන්තිපාතෙත්වා තෙ අනුජානාපෙත්වා තං පුරිසං සුලතො මොචෙත්වා “ඉමං අරොගං කරොථා”ති තිකිච්ඡකෙ ආණාපෙසි. ථෙරඤ්ච උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි – “සීයා නු ඛො, භන්තෙ, නිරයගාමිකම්මං කත්වා ඨිතස්ස නිරයතො මුත්ති”ති. සීයා, මහාරාජ, සචෙ උළාරං පුඤ්ඤං කරොති, මුච්චතීති වත්වා ථෙරො රාජානං සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨාපෙසි. සො තත්ථ පතිට්ඨිතො ථෙරස්ස ඔවාදෙ යත්වා සොතාපන්තො අහොසි, සුලාචුතො පන පුරිසො අරොගො හුත්වා සංවෙගජාතො භික්ඛුසු පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තමත්ථං දස්සෙන්තා සඬගිතිකාරා –

557.

“තථාති වත්වා අගමාසි තත්ථ, පරිවාරිතො දාසගණෙන ලිච්ඡවි;
සො තං නගරං උපසඬකමිත්වා, වාසුපගච්ඡිත්ථ සකෙ නිවෙසනෙ.

558.

“තතො ච කාලෙ ගිහිකිච්චානි කත්වා,
න්භත්වා පිටිත්වා ච ඛණං ලහිත්වා;
විවෙය්‍ය පෙළාතො ච යුගානි අට්ඨ,
ගාභාපසි දාසගණෙන ලිච්ඡවි.

559.

“සො තං පදෙසං උපසඬකමිත්වා, තං අද්දස සමණං සන්තචිත්තං;

පටික්කන්තං ගොවරතො නිවත්තං, සීතිභූතං රුක්ඛමුලෙ නිසින්තං.

560.

“තමෙනමවොව උපසඬ්ඛමිත්වා, අප්පාබාධං ඵාසුචිභාරඤ්ච පුච්ඡි;
වෙසාලියං ලිච්ඡවිහං භදන්තෙ, ජානන්ති මං ලිච්ඡවි අම්බසක්කරො.

561.

“ඉමානි මෙ අට්ඨ යුගා සුභානි, පටිග්ගණ්භ භන්තෙ පදදාමි තුය්හං;
තෙනෙව අත්ථෙත ඉධාගතොස්මි, යථා අහං අත්තමනො
භවෙය්‍යන්ති.

562.

“දුරතොව සමණා බ්‍රාහ්මණා ච, නිවෙසනං තෙ පරිවජ්ජයන්ති;
පත්තානි භිජ්ජන්ති ච තෙ නිවෙසනෙ, සඬ්ඝාටියො වාපි විදාලයන්ති.

563.

“අථාපරෙ පාදකුඨාරිකාහි, අවංසිරා සමණා පාතයන්ති;
ඵතාදිසං පබ්බජිතා විහෙසං, තයා කතං සමණා පාපුණන්ති.

564.

“තිණෙන තෙලමිපි න ත්වං අදාසි, මුල්භස්ස මග්ගමිපි න පාවදාසි;
අන්ධස්ස දණ්ඩං සයමාදියාසි, ඵතාදිසො කදරියො අසංවුතො තුචං;
අථ ත්වං කෙන වණ්ණෙන කිමෙව දිස්වා, අම්හෙහි සහ සංවිභාගං
කරොසිති.

565.

“පච්චෙමි භන්තෙ යං ත්වං වදෙසි, විහෙසයිං සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ ච;
බ්බිඬත්ථිකො නො ච පදුට්ඨවිත්තො, ඵතමිපි මෙ දුක්කට්මෙව
භන්තෙ.

566.

බ්බිඬාය යක්ඛො පසවිත්වා පාපං, වෙදෙති දුක්ඛං අසමත්තහොගී;
දහරො යුචා නග්ගනියස්ස භාගී, කිං සු තතො දුක්ඛතරස්ස හොගී.

567.

“තං දිස්වා සංවෙගමලත්ථං භන්තෙ, තප්පච්චයා වාපි දදාමි දානං;
පටිග්ගණ්භ භන්තෙ වත්ථයුගානි අට්ඨ, යක්ඛස්සිමා ගච්ඡන්තු
දක්ඛිණායොති.

568.

“අද්ධා හි දානං බහුධා පසත්ථං, දදතො ච තෙ අක්ඛයධම්මමත්ථු;

පටිගණ්හාමි තෙ වත්ථයුගානි අට්ඨ, යක්ඛස්සිමා ගච්ඡන්තු දක්ඛිණායොති.

569.

“තතො හි සො ආවමයිත්වා ලිච්ඡවි, ථෙරස්ස දත්වාන යුගානි අට්ඨ; පටිග්ගහීතානි ච තානි අස්සු, යක්ඛඤ්ච පස්සෙථ සන්නද්ධදුස්සං.

570.

“තමද්දසා චන්දනසාරලිත්තං, ආපඤ්ඤමාරුළ්භමුළාරවණ්ණං; අලඬිකතං සාධුනිවත්ථදුස්සං, පරිවාරිතං යක්ඛමහිද්ධිපත්තං.

571.

“සො තං දිස්වා අත්තමනො උදග්ගො, පහට්ඨවිත්තො ච සුභග්ගරූපො; කම්මඤ්ච දිස්වාන මහාවිපාකං, සන්දිට්ඨිකං චක්ඛුනා සච්ඡිකත්වා.

572.

“තමෙනමවොච උපසඬිකමිත්වා, දස්සාමි දානං සමණබ්‍රාහ්මණානං; න වාපි මෙ කිඤ්චි අදෙය්‍යමත්ථි, තුවඤ්ච මෙ යක්ඛ බහුපකාරොති.

573.

“තුවඤ්ච මෙ ලිච්ඡවි එකදෙසං, අදාසි දානානි අමොසමෙතං; ස්වාහං කරිස්සාමි තයාව සක්ඛිං, අමානුසො මානුසකෙන සද්ධිත්ති.

574.

“ගතී ච බන්ධු ච පරායණඤ්ච, මිත්තො මමාසි අථ දෙවතා මෙ; යාවාමි තං පඤ්ඡලිකො භවිත්වා, ඉච්ඡාමි තං යක්ඛ පුතපි දට්ඨුන්ති.

575.

“සචෙ තුවං අස්සද්ධො භවිස්සසි, කදරියරූපො විජ්ජපිපන්නවිත්තො; ත්වං නෙච මං ලච්ඡසි දස්සනාය, දිස්වා ච තං නොපි ච ආලපිස්සං.

576.

“සචෙ පන ත්වං භවිස්සසි ධම්මගාරවො, දානෙ රතො සඬිගහිත්තභාවො; ඔපානභූතො සමණබ්‍රාහ්මණානං, එවං මමං ලච්ඡසි දස්සනාය.

577.

“දිස්වා ච තං ආලපිස්සං හදන්තෙ, ඉමඤ්ච සුලතො ලහුං පමුඤ්ච; යතොනිදානං අකරිමිහ සක්ඛිං, මඤ්ඤාමි සුලාචුතකස්ස කාරණා.

578.

“නෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අකරිමිහ සක්ඛිං, අයඤ්ච සුලතො ලහුං පමුත්තො;
සක්කච්ච ධම්මානි සමාවරන්තො, මුච්චෙය්‍යා සො නිරයා ච තම්හා;
කම්මං සියා අඤ්ඤත්‍ර චෙදනීයං.

579.

“කප්පිතකඤ්ච උපසඬකම්ත්වා, තෙනෙව සහ සංවිහජිත්වා කාලෙ;
සයං මුඛෙනුපනිසජ්ජ පුච්ඡ, සො තෙ අක්ඛිස්සති එතමත්ථං.

580.

“තමෙව භික්ඛුං උපසඬකම්ත්වා, පුච්ඡස්ස අඤ්ඤත්ථිකො නො ච පදුට්ඨවිත්තො;
සො තෙ සුතං අසුතඤ්චාපි ධම්මං, සබ්බමපි අක්ඛිස්සති යථා පජානන්ති.

581.

“සො තත්ථ රහස්සං සමුල්ලපිත්වා, සක්ඛිං කරිත්වාන අමානුසෙන;
පක්කාමි සො ලිච්ඡවිනං සකාසං, අථ බ්‍රවි පරිසං සන්තිසින්තං.

582.

“සුඤ්ඤානු භොන්තො මම එකවාක්‍යං, වරං වරිස්සං ලභිස්සාමි අත්ථං;
සුලාවුතො පුරිසො ලුද්දකම්මො, පණ්ණිතදණ්ඩො අනුසත්තරූපො.

583.

“එත්තාවතා වීසතිරත්තිමත්තා, යතො ආවුතො නෙව ජීවති න මතො;
තාහං මොවයිස්සාමි දානි, යථාමතිං අනුජානාතු සඬසො’ති.

584.

“එතඤ්ච අඤ්ඤඤච ලහුං පමුඤ්ච, කො තං වදෙථ තථා කරොන්තං;
යථා පජානාසි තථා කරොහි, යථාමතිං අනුජානාති සඬසො’ති.

585.

“සො තං පදෙසං උපසඬකම්ත්වා, සුලාවුතං මොවයි ඛිජ්ජමෙව;
මා භාගි සම්මානි ච තං අවොච, තිකිච්ඡකානඤ්ච උපට්ඨපෙසි.

586.

“කප්පිතකඤ්ච උපසඬකම්ත්වා, තෙනෙව සහ සංවිහජිත්වා කාලෙ;

සයං මුඛෙනුපනිසජ්ජ ලිච්ඡවි, තථෙව පුච්ඡන්ථ නං කාරණත්ථිකො.

587.

“සුලාවුතො පුරිසො ලුද්දකම්මො, පණිතදණ්ඩො අනුසත්තරූපො;
එත්තාවතා විසතිරත්තිමත්තා, යතො ආවුතො නෙව ජීවති න මතො.

588.

“සො මොචිතො ගන්ත්වා මයා ඉදානි, එතස්ස යක්ඛස්ස වචො හි
හන්තෙ;
සියා නු ඛො කාරණං කිඤ්චිදෙව, යෙන සො නිරයං නො වජෙය්‍ය.

589.

“ආචික්ඛ හන්තෙ යදි අත්ථි හෙතු, සද්ධායිකං හෙතුවචො සුණොම;
න තෙසං කම්මානං විනාසමත්ථි, අවෙදයිත්වා ඉධ ඛ්‍යන්තිභාවොති.

590.

“සචෙ ස ධම්මානි සමාවරෙය්‍ය, සක්කච්ච රත්තින්දිවමජ්ජමත්තො;
මුච්චෙය්‍ය සො නිරයා ව තම්භා, කම්මං සියා අඤ්ඤත්‍ර වෙදනීයන්ති.

591.

“අඤ්ඤාතො එසො පුරිසස්ස අත්ථො, මමම්පි දානි අනුකම්ප
හන්තෙ;
අනුසාස මං ඔවද භූරිපඤ්ඤ, යථා අභං නො නිරයං වජෙය්‍යන්ති.

592.

“අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං උපෙහි, ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච
පසන්නචිත්තො;
තථෙව සික්ඛාය පදානි පඤ්ච, අඛණ්ඩචුල්ලානි සමාදියස්සු.

593.

“පාණානිපාතා විරමස්සු ඛිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු;
අමජ්ජපො මා ව මුසා අභාණී, සකෙන දාරෙන ව හොති තුට්ඨො;
ඉමඤ්ච අරියං අට්ඨඨගවරෙනුපෙතං, සමාදියාහි කුසලං සුබුද්ධයං.

594.

“වීචරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අන්තං පාතං ඛාදනීයං, වත්ථසෙනාසනානි ව;
දදාහි උජ්ඣුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

595.

“හික්ඛුපි සිලසම්පන්නෙ, වීතරාගෙ ඛුස්සුතෙ;

තප්පෙහි අන්තපානෙන, සදා පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති.

596.

“එවඤ්ච ධම්මානි සමාවරන්තො, සක්කච්ච
රත්තින්දිවමප්පමන්තො;
මුඤ්ච තුවං නිරයා ච තම්භා, කම්මං සියා අඤ්ඤත්‍ර වෙදනීයන්ති.

597.

“අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං උපෙමි, ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච
පසන්නචින්තො;
තථෙව සික්ඛාය පදානි පඤ්ච, අඛණ්ඩචුල්ලානි සමාදියාමි.

598.

“පාණාතිපාතා විරමාමි ඛේපං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;
අමජ්ජපො නො ච මුසා භණාමි, සකෙන දාරෙන ච භොමි තුට්ඨො;
ඉමඤ්ච අරියං අට්ඨඬ්ඨවරෙත්‍රපෙතං, සමාදියාමි කුසලං සුබුද්ධං.

599.

“වීචරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අන්තං පාතං බාදනීයං, චත්ථසෙනාසනානි ච.

600.

“භික්ඛු ච සීලසම්පන්නෙ, විතරාගෙ බහුස්සුතෙ;
දදාමි න විකම්පාමි, බුද්ධානං සාසනෙ රතොති.

601.

“එතාදිසො ලිච්ඡවි අම්බසක්කරො, වෙසාලියං අඤ්ඤතරො
උපාසකො;
සද්ධො මුදු කාරකරො ච භික්ඛු, සඬ්ඝඤ්ච සක්කච්ච තදා උපට්ඨති.

602.

“සුලාවුතො ච අරොගො හුත්වා, සෙරී සුඛී පබ්බජ්ජං උපාගමි;
භික්ඛුඤ්ච ආගම්ම කප්පිතකුත්තමං, උභොපි සාමඤ්ඤඵලානි
අජ්ඣගුං.

603.

“එතාදිසා සප්පුරිසාන සෙවනා, මහප්ඵලා භොති සතං විජානතං;
සුලාවුතො අග්ගඵලං අඵස්සයි, ඵලං කනිට්ඨං පන
අම්බසක්කරො”ති. —

ගාථායො අවොචුං.

557-560. තත්ථ වාසුපගච්ඡන්ථාති වාසං උපගච්ඡ. ගිහිකිව්වානීති ගෙහං ආවසන්තෙන කාතබ්බකුට්ඨබ්බකිව්වානි. විවෙය්‍යාති සුන්දරවත්ථගහණත්ථං විචිනිත්වා. පටික්කන්තන්ති පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තං. තෙනාහ “ගොවරතො නිවත්ත”න්ති. අවොවාති “වෙසාලියං ලිච්ඡවිහං, හදන්තෙ”තිආදිකං අවොව.

562-3. විදාලයන්තීති විචාලයන්ති. පාදකුයාරිකානීති පාදසංඛාතාහි කුයාරිහි. පාතයන්තීති පරිපාතයන්ති.

564. තිණෙනාති තිණග්ගෙනාපි. මුල්භස්ස මග්ගමිපි න පාවදාසීති මග්ගමුල්භස්ස මග්ගමිපි ත්වං න කථයසි “එවායං පුරිසා ඉතො චිතො ව පරිබ්භමතු”ති. කෙළිසිලො හි අයං රාජා. සයමාදියාසීති අන්ධස්ස හත්ථතො යට්ඨිං සයමෙව අච්ඡන්දිත්වා ගණ්හසි. සංවිහාගං කරොසීති අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බවත්ථුතො එකච්චාති දත්වා සංවිහජසි.

565. පච්චෙමි, හන්තෙ, යං ත්වං වදෙසීති “හන්තෙ, ත්වං පත්තාති හිජ්ජන්ති”තිආදිනා යං වදෙසි, තං පටිජානාමි, සබ්බමෙවෙනං මයා කතං කාරාපිතඤ්චාති දස්සෙති. එතමිපිති එතං බිඬ්ඛාධිප්පායෙන කතමිපි.

566-7. බිඬ්ඛාති බිඬ්ඛාය. පසචිත්ථාති උපචිනිත්වා. වෙදෙතීති අනුභවති. අසමත්තභොගීති අපරිපුණ්ණභොගො. තමෙව අපරිපුණ්ණභොගතං දස්සෙතුං “දහරො යුවා”තිආදි වුත්තං. නග්ගනියස්සාති නග්ගභාවස්ස. කිං සු තතො දුක්ඛතරස්ස භොතීති කිං සු නාම තතො නග්ගභාවතො දුක්ඛතරං අස්ස පෙතස්ස භොති. යක්ඛස්සිමා ගච්ඡන්තු දක්ඛිණායොති ඉමා මයා දියාමානවත්ථදක්ඛිණායො පෙතස්ස උපකප්පන්තු.

568-72. බහුධා පසත්ථන්ති බහුහි පකාරෙහි බුද්ධාදීහි වණ්ණිතං. අක්ඛයධම්මමත්ථුති අපරික්ඛයධම්මං භොතු. ආවමයිත්ථාති හත්ථපාදධොවනපුබ්බකං මුඛං වික්ඛාලෙත්වා. වන්දනසාරලිත්තන්ති සාරභූතවන්දනලිත්තං. උළාරවණ්ණන්ති සෙට්ඨරූපං. පරිවාරිතන්ති අනුකුලවුත්තිනා පරිජනෙන පරිවාරිතං. යක්ඛමහිද්ධිපත්තන්ති මහතිං යක්ඛිද්ධිං, දෙවිද්ධිං පත්වා යීතං. තමෙනමවොවාති තමෙනං අවොව.

573. එකදෙසං අදාසීති චතුසු පච්චයෙසු එකදෙසභූතං වත්ථදානං සන්ධාය වදති. සක්ඛිත්ති සක්ඛිභාවං.

574. මමාසීති මෙ ආසි. දෙවතා මෙති මය්හං දෙවතා ආසීති යොජනා.

575-7. විජ්ජපිපන්තචිත්තොති මිච්ඡාදිට්ඨිං පටිපන්නමානසො, ධම්මියං පටිපදං පහාය අධම්මියං පටිපදං පටිපන්නොති අත්ථො. යතොනිදානන්ති යන්තිමිත්තං යස්ස සන්තිකං ආගමනභෙතු.

579. සංවිහජිත්වාති ආනසංවිහාගං කත්වා. සයං මුඛෙනුපනිසජ්ජ පුවිජාති අඤ්ඤෙ පුරිසෙ අපෙසෙත්වා උපිනිසිදිත්වා සම්මුඛෙනෙව පුවිජ.

581-3. සන්තිසිත්තන්ති සන්තිපතිතවසෙන නිසිත්තං. ලභිස්සාමි අත්ථන්ති මයා ඉච්ඡිතමපි අත්ථං ලභිස්සාමි. පණ්ණිතදණ්ඩොති යපිතසරිරදණ්ඩො. අනුසත්තරුපොති රාජිනි අනුසත්තසභාවො. වීසතිරත්තිමත්තාති වීසතිමත්තා රත්තියො අතිවත්තාති අත්ථො. තාහන්ති තං අහං. යථාමතින්ති මය්හං යථාරුචි.

584. එතඤ්ච අඤ්ඤාඤ්චාති එතං සුලෙ ආවුතං පුරිසං අඤ්ඤාඤ්ච යස්ස රාජාණා පණ්ණිතා, තඤ්ච. ලහුං පමුඤ්චාති සීසං මොවෙහි. කො තං වදෙථ තථා කරොත්තන්ති තථා ධම්මියකම්මං කරොත්තං තං ඉමස්මිං වජ්ජිරට්ඨෙ කො නාම “න පමොවෙහි”ති වදෙය්‍ය, එවං වත්තුං කොචිපි න ලහතිති අත්ථො.

585. තිකිච්ඡකානඤ්චාති තිකිච්ඡකෙ ව.

588. යක්ඛස්ස වචොති පෙතස්ස වචනං, තස්ස, හන්තෙ, පෙතස්ස වචනෙන එවමකාසිත්ති දස්සෙති.

590. ධම්මානීති පුබ්බෙ කතං පාපකම්මං අභිභවිතුං සමත්ථෙ පුඤ්ඤධම්මෙ. කම්මං සීයා අඤ්ඤත්‍ර වෙදනීයන්ති යං තස්මිං පාපකම්මෙ උපපජ්ජවෙදනීයං, තං අහොසිකම්මං නාම හොති. යං පන අපරපරියායවෙදනීයං, තං අඤ්ඤත්‍ර අපරපරියායෙ වෙදයිතබ්බඵලං හොති සති සංසාරජ්ජවත්තියන්ති අත්ථො.

593. ඉමඤ්චාති අත්තනා වුවිචමානං තාය ආසන්නං පච්චක්ඛං වාති කත්වා වුත්තං. අරියං අට්ඨචගවරෙණුපෙතන්ති පරිසුද්ධට්ඨෙත අරියං, පාණාතිපාතාවරමණිආදීහි අට්ඨහි අඬගෙහි උපෙතං යුත්තං උත්තමං උපොසථසීලං. කුසලන්ති අනවජ්ජං. සුබුදුයන්ති සුබවිපාකං.

595. සදා පුඤ්ඤං පවඩ්ඪන්ති සකිදෙව පුඤ්ඤං කත්වා “අලමෙත්තාවතා”ති අපරිතුට්ඨො හුත්වා අපරාපරං සුවරිතං පුරෙත්තස්ස සබ්බකාලං පුඤ්ඤං අභිවඩ්ඪන්ති, අපරාපරං වා සුවරිතං පුරෙත්තස්ස පුඤ්ඤසඩ්ධාතං පුඤ්ඤඵලං උපරුපරි වඩ්ඪන්ති පරිපුරෙතිති අත්ථො.

597. එවං ථෙරෙන වුත්තෙ රාජා අපායදුක්ඛතො උත්‍රස්තචිත්තො රතනත්තයෙ පුඤ්ඤධම්මෙ ව අභිවඩ්ඪමානපසාදො තතො පට්ඨාය සරණාති සීලාති ව සමාදියන්තො “අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං උපෙමී”තිආදිමාහ.

601. තත්ථ ඵතාදිසොති ඵදිසො යථාවුත්තරූපො. වෙසාලියං අඤ්ඤතරො උපාසකොති වෙසාලියං අනෙකසහස්සෙසු උපාසකෙසු අඤ්ඤතරො උපාසකො භුත්වා. සද්ධොතිආදි කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයෙන තස්ස පුරිමභාවතො අඤ්ඤාදිසතං දස්සෙතං වුත්තං. පුබ්බෙ හි සො අස්සද්ධො කක්ඛලො හික්ඛුනං අක්කොසකාරකො සඨිසස්ස ච අනුපට්ඨාකො අභොසි. ඉදානි පන සද්ධො මුදුකො භුත්වා හික්ඛුසඨිසඤ්ච සක්කච්චං තදා උපට්ඨහීති. තත්ත කාරකරොති උපකාරකාරී.

602. උභොපිති ද්වෙපි සුලාවුතො රාජා ච. සාමඤ්ඤඵලානි අජ්ඣගුන්ති යථාරහං සාමඤ්ඤඵලානි අධිගච්ඡිංසු. තයිදං යථාරහං දස්සෙතං “සුලාවුතො අග්ගඵලං අඵස්සයි, ඵලං කනිට්ඨං පන අම්බසක්කරො”ති වුත්තං. තත්ථ ඵලං කනිට්ඨන්ති සොතාපත්තිඵලං සන්ධායාහ. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඵචං රඤ්ඤා පෙනෙන අත්තනා ච වුත්තමත්ථං ආයස්මා කප්පිතකො සත්ථාරං වන්දිතං සාවත්ථීං ගතො භගවතො ආරොවෙසි. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

අම්බසක්කරපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සෙරීසකපෙතවත්පුවණ්ණනා

604-57. සුඤ්ඤාට යක්ඛස්ස වාණිජානඤ්චාති ඉදං සෙරීසකපෙතවත්පු. තං යස්මා සෙරීසකවිමානවත්පුනා නිබ්බිසෙසං, තස්මා තත්ථ අට්ඨුප්පත්තියං ගාථාසු ච යං වත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං විමානවත්පුවණ්ණනායං (වි. ව. අට්ඨ. 1227 සෙරීසකවිමානවණ්ණනා) වුත්තමෙව, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බන්ති.

සෙරීසකපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නන්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා

රාජා පිඨගලකො නාමාති ඉදං නන්දකපෙතවත්පු. තස්ස කා උප්පත්ති? සත්පු පරිනිබ්බානතො වස්සසතද්වයස්ස අව්චයෙන සුරට්ඨවිසයෙ පිඨගලො නාම රාජා අභොසි. තස්ස සෙනාපති නන්දකො නාම මිච්ඡාදිට්ඨි විපරිතදස්සනො “නත්ථී දින්න”න්තිආදිනා මිච්ඡාගාහං පග්ගස්ස විවරි. තස්ස ධීතා උත්තරා නාම උපාසිකා පතිරූපෙ කුලෙ දින්නා අභොසි. නන්දකො පන කාලං කත්වා විඤ්ඤාට්ඨියං මහති නිග්‍රොධරුක්ඛෙ වෙමානිකපෙනො භුත්වා නිබ්බන්ති. තස්මිං කාලකතෙ උත්තරා සුචිසිතලගන්ධොදකපුරිතං පානීයසං කුම්මාසාහිසඨිබ්බතෙහි වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නෙහි පුට්ඨෙහි පරිපුණ්ණසරාවකඤ්ච අඤ්ඤතරස්ස

බිණාසවත්ථෙරස්ස දත්වා “අයං දක්ඛිණා මය්හං පිතු උපකප්පතු”ති උද්දිසි,
තස්ස තෙන දානෙන දිබ්බපාතියං අපරිමිතා ව පුවා පාතුහවිංසු. තං දිස්වා
සො එවං චිත්තෙසි – “පාපකං වත මයා කතං, යං මහාපතො ‘නත්ථි
දින්න’න්තිආදිනා මිච්ඡාගාහං ගාහිතො. ඉදානි පන පිඨගලො රාජා
ධම්මාසොකස්ස රඤ්ඤො ඔවාදං දාතුං ගතො, සො තං තස්ස දත්වා
ආගමිස්සති, හන්දාහං නත්ථිකදිට්ඨිං විනොදෙස්සාමි”ති. න විරෙතෙව ව
පිඨගලො රාජා ධම්මාසොකස්ස රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා පටිනිවත්තන්තො
මග්ගං පටිපජ්ජී.

අථ සො පෙනො අත්තනො වසන්ට්ඨානාහිමුඛං තං මග්ගං නිමිති.
රාජා ඨිතමජ්ඣන්තිකෙ සමයෙ තෙන මග්ගෙන ගච්ඡති. තස්ස ගජන්තස්ස
පුරතො මග්ගො දිස්සති, පිට්ඨිතො පනස්ස අන්තරධායති. සබ්බපච්ඡතො
ගච්ඡන්තො පුරිසො මග්ගං අන්තරහිතං දිස්වා හිතො විස්සරං විරවන්තො
ධාවිත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි, තං සුත්වා රාජා හිතො සංවිග්ගමානසො
හත්ථික්ඛන්ධෙ යත්වා වතස්සො දිසා ඔලොකෙන්තො පෙනස්ස
වසනනිග්‍රොධරුක්ඛං දිස්වා තදහිමුඛො අගමාසි සද්ධිං චතුරඤ්චිනියා
සෙනාය. අථානුක්කමෙන රඤ්ඤෙ තං යානං පත්තෙ පෙනො
සබ්බාහරණවිභූසිතො රාජානං උපසඬ්ඡිකමිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා පුච්ච ව
පාතියඤ්ච දාපෙසි. රාජා සපරිපතො න්හත්වා පුච්ච බාදිත්වා පාතියං
පිචිත්වා පටිපජ්ජස්සද්ධමග්ගකිලමථො “දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො”තිආදිනා
පෙනං පුච්ඡී. පෙනො ආදිතො පට්ඨාය අත්තනො පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා
රාජානං මිච්ඡාදස්සනතො විමොචෙත්වා සරණෙසු සිලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසි.
තමත්ථං දස්සෙතුං සඬ්චිතිකාරා –

658.

“රාජා පිඨගලකො නාම, සුරට්ඨානං අධිපති අහු;
මොරියානං උපට්ඨානං ගන්ත්වා, සුරට්ඨං පුනරාගමා.

659.

“උණ්භෙ මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ, රාජා පඬ්ඤං උපාගමි;
අද්දස මග්ගං රමණීයං, පෙනානං තං වණ්ණපථං.

660. සාරථීං ආමන්තසී රාජා –

“අයං මග්ගො රමණීයො, බෙමො සොවත්ථිකො සිවො;
ඉමිනා සාරථී යාම, සුරට්ඨානං සන්තිකෙ ඉතො’.

661.

“තෙන පායාසි සොරට්ඨො, සෙනාය චතුරඤ්චිනියා;
උබ්බිග්ගරුපො පුරිසො, සොරට්ඨං එතදබ්බි.

662.

“කුම්මග්ගං පටිපන්නම්භා, භිංසනං ලොමහංසනං;
පුරතො දිස්සති මග්ගො, පච්ඡතො ච න දිස්සති.

663.

“කුම්මග්ගං පටිපන්නම්භා, යමපුරිසාන සන්නිකෙ;
අමානුසො වායති ගන්ධො, සොසො සුයාති දාරුණො’.

664.

“සංවිග්ගො රාජා සොරට්ඨො, සාරථීං එතදබ්බි;
කුම්මග්ගං පටිපන්නම්භා, භිංසනං ලොමහංසනං;
පුරතො දිස්සති මග්ගො, පච්ඡතො ච න දිස්සති.

665.

“කුම්මග්ගං පටිපන්නම්භා, යමපුරිසාන සන්නිකෙ;
අමානුසො වායති ගන්ධො, සොසො සුයාති දාරුණො’.

666.

“හත්ථික්ඛන්ධං සමාරුය්හ, ඔලොකෙන්තො චතුද්දිසා;
අද්දස නිග්‍රොධං රමණීයං, පාදපං ඡායාසම්පන්නං;
නිලබ්භවණ්ණසදිසං, මෙසවණ්ණසිරිනිහං.

667.

“සාරථීං ආමන්තයි රාජා, ‘කිං එසො දිස්සති බ්‍රහා;
නිලබ්භවණ්ණසදිසො, මෙසවණ්ණසිරිනිහො’.

668.

“නිග්‍රොධො සො මහාරාජ, පාදපො ඡායාසම්පන්නො;
නිලබ්භවණ්ණසදිසො, මෙසවණ්ණසිරිනිහො.

669.

“තෙන පායාසි සොරට්ඨො, යෙන සො දිස්සතෙ බ්‍රහා;
නිලබ්භවණ්ණසදිසො, මෙසවණ්ණසිරිනිහො.

670.

“හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරුය්හ, රාජා රුක්ඛං උපාගමි;
නිසිදි රුක්ඛමූලස්මිං, සාමච්චො සපරිජ්ජතො;
පුරං පානීයසරකං, පුට්ඨෙ විත්තෙ ච අද්දස.

671.

“පුරිසො ච දෙවචණ්ණි, සබ්බාහරණභූසිතො;

උපසඬ්ඛිකමිත්වා රාජානං, සොරට්ඨං එතදබ්බවි.

672.

“ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අථො තෙ අදුරාගතං;
පිචතු දෙවො පානීයං, පුචෙ බාද අරින්දම’.

673.

“පිට්ඨිත්වා රාජා පානීයං, සාමච්චො සපරිජ්ජනො;
පුචෙ බාදිත්වා පිත්ථා ව, සොරට්ඨො එතදබ්බවි.

674.

“දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
අජානන්තා තං පුච්ඡාම, කථං ජානෙමු තං මයන්ති.

675.

“නාමහි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
පෙතො අහං මහාරාජ, සුරට්ඨා ඉධ මාගතොති.

676.

“කිංසිලො කිංසමාවාරො, සුරට්ඨස්මිං පුරෙ තුවං;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, ආනුභාවො අයං තවාති.

677.

“තං සුඤ්ඤාහි මහාරාජ, අරින්දම රට්ඨවඩ්ඪන;
අමච්චා පාරිසජ්ජා ව, බ්‍රාහ්මඤ්ඤා ව පුරොහිතො.

678.

“සුරට්ඨස්මිං අහං දෙව, පුරිසො පාපචෙතසො;
මිච්ඡාදිට්ඨි ව දුස්සිලො, කදරියො පරිභාසකො.

679.

“දදන්තානං කරොන්තානං, වාරයිස්සං බහුජ්ජනං;
අඤ්ඤාසං දදමානානං, අන්තරායකරො අහං.

680.

“විපාකො නත්ථි දානස්ස, සංයමස්ස කුතො ඵලං;
නත්ථි ආවරියො නාම, අදන්තං කො දමෙස්සති.

681.

“සමතුල්ලානි භුතානි, කුතො ජෙට්ඨාපවායිකො;
නත්ථි බලං වීරියං වා, කුතො උට්ඨානපොරිසං.

682.

“නත්ථි දානඵලං නාම, න විසොධෙති වෙරිනං;
ලද්ධෙය්‍යං ලහතෙ මච්චො, නියතිපරිණාමජං.

683.

“නත්ථි මාතා පිතා භාතා, ලොකො නත්ථි ඉතො පරං;
නත්ථි දිත්තං නත්ථි භුතං, සුනිහිතං න විජ්ජති.

684.

“යොපි භනෙය්‍ය පුරිසං, පරස්ස ඡින්නදතෙ සිරං;
න කොච්ඡි කඤ්චි භනති, සත්තන්තං විචරමන්තරෙ.

685.

“අච්ඡෙජ්ජාහෙජ්ජො හි ජීවො, අට්ඨංසො ගුළපරිමණ්ඩලො;
යොජනානං සතං පඤ්ච, කො ජීවං ඡෙත්තුමරහති.

686.

“යථා සුත්තගුලෙ ඛිත්තෙ, නිබ්බෙදෙන්නං පලායති;
ඵවමෙව ච සො ජීවො, නිබ්බෙදෙන්නො පලායති.

687.

“යථා ගාමතො නික්ඛම්ම, අඤ්ඤං ගාමං පවිසති;
ඵවමෙව ච සො ජීවො, අඤ්ඤං බොන්දිං පවිසති.

688.

“යථා ගෙහතො නික්ඛම්ම, අඤ්ඤං ගෙහං පවිසති;
ඵවමෙව ච සො ජීවො, අඤ්ඤං බොන්දිං පවිසති.

689.

“චුල්ලාසිති මහාකප්පිනො, සතසහස්සානි හි;
යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතා, සංසාරං බෙපයිත්වානා;
දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සරෙ.

690.

“මිතානි සුඛදුක්ඛානි, දොණෙහි පිටකෙහි ච;
ජිනො සබ්බං පජානාති, සම්මුල්ලො ඉතරා පජා.

691.

“ඵවංදිට්ඨි පුරෙ ආසිං, සම්මුල්ලො මොහපාරුතො;
මිච්ඡාදිට්ඨි ච දුස්සිලො, කදරියො පරිභාසකො.

692.

“ඔරං මෙ ඡහි මාසෙහි, කාලකිරියා භවිස්සති;
එකන්තකටුකං සොරං, නිරයං පපතිස්සහං.

693.

“චතුක්කණ්ණං චතුද්වාරං, විහත්තං භාගසො මිතං;
අයොපාකාරපරියන්තං, අයසා පටිකුජ්ජිතං.

694.

“තස්ස අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා.

695.

“වස්සානි සතසහස්සානි, සොසො සුය්‍යානි තාවදෙ;
ලක්ඛො එසො මහාරාජ, සතභාගවස්සකොට්ඨො.

696.

“කොට්ඨසතසහස්සානි, නිරයෙ පච්චරෙ ඡනා;
මිච්ඡාදිට්ඨි ව දුස්සිලා, යෙ ව අරියුපවාදිනො.

697.

“තත්ථාහං දීඝමද්ධානං, දුක්ඛං වෙදිස්ස වෙදනං;
එලං පාපස්ස කම්මස්ස, තස්මා සොවාමහං භුසං.

698.

“තං සුඤ්ඤාහි මහාරාජ, අරින්දම රට්ඨවඩ්ඨන;
ධිතා මය්හං මහාරාජ, උත්තරා හද්දමත්ථු තෙ.

699.

“කරොති හද්දකං කම්මං, සීලෙසුපොසපෙ රතා;
සඤ්ඤතා සංවිහාගී ව, වදඤ්ඤා චිතමච්ඡරා.

700.

“අඛණ්ඩකාරී සික්ඛාය, සුණ්භා පරකුලෙසු ව;
උපාසිකා සකාමුනිනො, සම්බුද්ධස්ස සිරිමනො.

701.

“භික්ඛු ව සීලසම්පන්නො, ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි;
ඔක්ඛිත්තවක්ඛු සතිමා, ගුත්තද්වාරො සුසංවුතො.

702.

“සපදානං වරමානො, අගමා තං නිවෙසනං;
තමද්දස මහාරාජ, උත්තරා හද්දමත්ථු තෙ.

703.

“පුරං පාතියසරකං, පුටෙ විත්තෙ ච සා අදා;
පිතා මෙ කාලකතො භන්තෙ, තස්සෙතං උපකප්පතු.

704.

“සමනන්තරානුද්දිට්ඨො, විපාකො උදපජ්ජථ;
භුඤ්ජාමි කාමකාමීහං, රාජා වෙස්සවණො යථා.

705.

“තං සුණොහි මහාරාජ, අරින්දම රට්ඨවඩ්ඪන;
සදෙවකස්ස ලොකස්ස, බුද්ධො අග්ගො පවුච්චති;
තං බුද්ධං සරණං ගච්ඡ, සපුත්තදාරො අරින්දම.

706.

“අට්ඨඬිගිකෙන මග්ගෙන, චුසන්ති අමතං පදං;
තං ධම්මං සරණං ගච්ඡ, සපුත්තදාරො අරින්දම.

707.

“චත්තාරො ච පටිපන්නා, චත්තාරො ච එලෙ ඨිතා;
එස සඬ්ඝො උජ්ඣතො, පඤ්ඤාසිලසමාහිතො;
තං සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡ, සපුත්තදාරො අරින්දම.

708.

“පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු;
අමජ්ජපො මා ච මුසා අභාණි, සකෙන දාරෙන ච හොහි තුට්ඨොති.

709.

“අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමොසි දෙවතෙ;
කරොමි තුය්හං චචනං, ත්වංසි ආචරියො මම.

710.

“උපෙමි සරණං බුද්ධං, ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං;
සඬ්ඝඤ්ච නරදෙවස්ස, ගච්ජාමි සරණං අහං.

711.

“පාණාතිපාතා විරමාමි ඛිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;
අමජ්ජපො නො ච මුසා භණාමි, සකෙන දාරෙන ච හොමි තුට්ඨො.

712.

“ඔචුණාමි මහාවාතෙ, නදියා සීසගාමියා;
චමාමි පාපිකං දිට්ඨිං, බුද්ධානං සාසනෙ රතො.

713.

“ඉදං වත්ථාන සොරට්ඨො, විරමිත්ථා පාපදස්සනා;
නමො භගවතො කත්ථා, පාමොක්ඛො රථමාරුහී”ති. — ගාථායො
අවොචුං;

658-9. තත්ථ රාජා පිඨගලකො නාම, සුරට්ඨානං අධිපති අභුති
පිඨගලවක්ඛුතාය “පිඨගලො”ති පාකටනාමො සුරට්ඨදෙසස්ස ඉස්සරො
රාජා අහොසි. මොරියානන්ති මොරියරාජුනං, ධම්මාසොකං සන්ධාය වදති.
සුරට්ඨං පුනරාගමාති සුරට්ඨස්ස විසයං උද්දිස්ස සුරට්ඨගාමිමග්ගං
පච්චාගඤ්ඡි. පඨකන්ති මුදුභූමිං. වණ්ණුපටන්ති පෙනෙන නිම්මිතං
මරුභූමිමග්ගං.

660. බෙමොති නිබ්භයො. සොවත්ථිකොති සොත්ථිභාවාවහො. සිවොති
අනුපද්දවො. සුරට්ඨානං සන්තිකෙ ඉකොති ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡන්තා
මයං සුරට්ඨවිසයස්ස සමීපෙයෙව.

661-2. සොරට්ඨොති සුරට්ඨාධිපති. උබ්බිග්ගරුපොති උත්තස්තසභාවො.
භිංසනන්ති භයජනනං. ලොමභංසනන්ති භිංසනකභාවෙන ලොමානං
භංසාපනං.

663. යමපුරිසාන සන්තිකෙති පෙනානං සමීපෙ වත්තාම. අමානුසො
වායති ගන්ධොති පෙනානං සරීරගන්ධො වායති. සොසො සුයාති
දාරුණොති පච්චෙකනිරයෙසු කාරණං කාරියමානානං සත්තානං
සොරතරො සද්දො සුයාති.

666. පාදපන්ති පාදසදිසෙහි මූලාවයවෙහි උදකස්ස පිවනතො
“පාදපො”ති ලද්ධනාමං තරුං. ඡායාසම්පන්නන්ති සම්පන්නච්ඡායං.
නීලබ්භවණ්ණසදිසන්ති වණ්ණෙන නීලමෙඝසදිසං.
මෙඝවණ්ණසිරිනිහන්ති මෙඝවණ්ණසණ්ඨානං හුත්ථා බායමානං.

670. පුරං පානියසරකන්ති පානියෙන පුණ්ණං පානියභාජනං. පුවෙති
බජ්ජකෙ. විත්තෙති විත්තිජනනෙ මධුරෙ මනුඤ්ඤෙ තහිං තහිං සරාවෙ
පුරෙත්ථා යපිතපුවෙ අද්දස.

672. අථො තෙ අදුරාගතන්ති එත්ථ අථොති නිපාතමත්තං,
අවධාරණත්ථෙ වා, මහාරාජ, තෙ ආගතං දුරාගතං න හොති, අථ ඛො
ස්වාගතමෙවාති මයං සම්පට්ඨිමාමාති අත්ථො. අරින්දමාති අරිතං දමනසීල.

677. අමච්චා පාරිසජ්ජාති අමච්චා පාරිසජ්ජා ව වචනං සුණන්තු,
බ්‍රාහ්මණො ව තුය්හං පුරොගිතො තං සුණාතුති යොජනා.

678. සුරට්ඨස්මිං අහන්ති සුරට්ඨදෙසෙ අහං. දෙවානි රාජානං ආලපති. මිච්ඡාදිට්ඨිති නත්ථිකදිට්ඨියා විපරිතදස්සනො. දුස්සිලොති නිස්සිලො. කදරියොති ඵද්ධමච්ඡරි. පරිභාසකොති සමණබ්‍රාහ්මණානං අක්කොසකො.

679. වාරයිස්සන්ති වාරෙසිං. අන්තරායකරො අහන්ති දානං දදන්තානං උපකාරං කරොන්තානං අන්තරායකරො හුත්වා අඤ්ඤෙසඤ්ච පරෙසං දානං දදමානානං දානමයපුඤ්ඤතො අහං බහුජනං වාරයිස්සං වාරෙසින්ති යොජනා.

680. විපාකො නත්ථි දානස්සාතිආදි වාරිතාකාරදස්සනං. තත්ථ විපාකො නත්ථි දානස්සාති දානං දදතො තස්ස විපාකො ආයතිං පත්තබ්බඵලං නත්ථිති විපාකං පටිබාහති. සංයමස්ස කුතො ඵලන්ති සිලස්ස පන කුතො නාම ඵලං, සබ්බෙන සබ්බං තං නත්ථිති අධිජ්ජායො. නත්ථි ආවරියො නාමාති ආචාරසමාවාරයික්ඛාපකො ආවරියො නාම කොචි නත්ථි. සභාවතො ඵච හි සත්තා දන්තා වා අදන්තා වා භොන්තිති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “අදන්තං කො දමෙස්සති”ති.

681. සමතුල්‍යානි භූතානීති ඉමෙ සත්තා සබ්බෙපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සමසමා, තස්මා ජෙට්ඨො ඵච නත්ථි, කුතො ජෙට්ඨාපවායිකො, ජෙට්ඨාපවායනපුඤ්ඤං නාම නත්ථිති අත්ථො. නත්ථි බලන්ති යම්හි අත්තතො බලෙ පතිට්ඨිතා සත්තා වීරියං කත්වා මනුස්සසොහග්ගතං ආදිං කත්වා යාවඅරහත්තං සම්පත්තියො පාපුණන්ති, තං වීරියබලං පටික්ඛිපති. වීරියං වා නත්ථි කුතො උට්ඨානපොර්සන්ති ඉදං නො පුරිසවීරියෙන පුරිසකාරෙන පවත්තන්ති ඵචං පවත්තවාදපටික්ඛෙපවසෙන වුත්තං.

682. නත්ථි දානඵලං නාමාති දානස්ස ඵලං නාම කිඤ්චි නත්ථි, දෙයාධම්මපරිච්චාගො භස්මනිහිතං විය නිජ්ඵලො ඵවාති අත්ථො. න විසොධෙති වෙරිනන්ති ඵත්ථ වෙරිනන්ති වෙරවන්තං වෙරානං වසෙන පාණාතිපාතාදීනං වසෙන ච කතපාපං පුග්ගලං දානසිලාදිවතතො න විසොධෙති, කදාචපි සුද්ධං න කරොති. පුබ්බෙ “විපාකො නත්ථි දානස්සා”තිආදි දානාදිතො අත්තතො පරෙසං නිවාරිතාකාරදස්සනං, “නත්ථි දානඵලං නාමා”තිආදි පන අත්ථතො මිච්ඡාහිනිවෙසදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. ලද්ධෙය්‍යන්ති ලද්ධබ්බං. කථං පන ලද්ධබ්බන්ති ආහ “නියතිපරිණාමජ”න්ති. අයං සත්තො සුඛං වා දුක්ඛං වා ලහන්තො නියතිවිපරිණාමවසෙනෙව ලහති, න කම්මස්ස කතත්තා, න ඉස්සරාදිනා වාති අධිජ්ජායො.

683. නත්ථි මාතා පිතා භාතාති මාතාදීසු සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තීනං ඵලාභාවං සන්ධාය වදති. ලොකො නත්ථි ඉතො පරන්ති ඉතො ඉධලොකතො පරලොකො නාම කොචි නත්ථි, තත්ථ

තත්ථෙව සත්තා උච්ඡිජ්ජන්තිති අධිජ්ජායො. දින්නන්ති මහාදානං. හුතන්ති පහෙනකසක්කාරො, තදුහයම්පි ඵලාභාවං සන්ධාය “නත්ථි”ති පටික්ඛිපති. සුනිහිතන්ති සුට්ඨු නිහිතං. න විජ්ජතිති යං සමණබ්‍රාහ්මණානං දානං නාම “අනුගාමිකනිධි”ති වදන්ති, තං න විජ්ජති. තෙසං තං වාචාවත්පුමත්තමෙවාති අධිජ්ජායො.

684. න කොචි කඤ්චි හනතිති යො පුරිසො පරං පුරිසං හනෙය්‍ය, පරස්ස පුරිසස්ස සීසං ඡින්නෙය්‍ය, තත්ථ පරමත්ථතො න කොචි කඤ්චි හනති, සත්තන්තං කායානං ඡිද්දභාවතො හනන්තො විය හොති. කථං සත්ථපභාරොති ආහ “සත්තන්තං විවරමන්තරො”ති. පට්ඨිආදීනං සත්තන්තං කායානං විවරභූතෙ අන්තරෙ ඡිද්දෙ සත්ථං පවිසති, තෙන සත්තා අසිආදීහි පහතා විය හොන්ති, ජීවො විය පන සෙසකායාපි නිව්චසභාවත්තා න ඡිජ්ජන්තිති අධිජ්ජායො.

685. අවිජ්ජෙජ්ජාහෙජ්ජො හි ජීවොති අයං සත්තානං ජීවො සත්ථාදීහි න ඡින්නිතබ්බො න හින්දිතබ්බො නිව්චසභාවත්තා. අට්ඨංසො ගුළපරිමණ්ඩලොති සො පන ජීවො කදාචි අට්ඨංසො හොති කදාචි ගුළපරිමණ්ඩලො. යොජනානං සතං පඤ්චාති කෙවලිභාවං පත්තො පඤ්චයොජනසතුබ්බෙධො හොති. කො ජීවං ඡෙත්තුමරහතීති නිව්චං නිබ්බිකාරං ජීවං කො නාම සත්ථාදීහි ඡින්නිතං අරහති, න සො කෙනචි විකොපනෙය්‍යාති වදති.

686. සුත්තගුලෙති වෙයෙත්වා කතසුත්තගුලෙ. බිත්තෙති නිබ්බෙය්‍යනවසෙන බිත්තෙ. නිබ්බෙයෙත්තං පලායතීති පබ්බතෙ වා රුක්ඛග්ගෙ වා යත්වා නිබ්බෙයීයමානං බිත්තං සුත්තගුලං නිබ්බෙයෙත්තමෙව ගච්ඡති, සුත්තෙ බීණෙ න ගච්ඡති. ඵවමෙවන්ති යථා තං සුත්තගුලං නිබ්බෙයීයමානං ගච්ඡති, සුත්තෙ බීණෙ න ගච්ඡති, ඵවමෙව සො ජීවො “චුල්ලාසිති මහාකප්පිනො සතසහස්සානි”ති චුත්තකාලමෙව අත්තභාවගුලං නිබ්බෙයෙත්තො පලායති පවත්තති, තතො උද්ධං න පවත්තති.

687. ඵවමෙව ව සො ජීවොති යථා කොචි පුරිසො අත්තතො නිවාසගාමතො නික්ඛමිත්වා තතො අඤ්ඤං ගාමං පවිසති කෙනචිදෙව කරණීයෙන, ඵවමෙව සො ජීවො ඉතො සරීරතො නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤං අපරං සරීරං නියතවසෙන පවිසතීති අධිජ්ජායො. බොන්දින්නි කායං.

689. චුල්ලාසිතීති චතුරාසිති. මහාකප්පිනොති මහාකප්පානං. තත්ථ “ඵකම්භා මහාසරා අනොතත්තාදිතො වස්සසතෙ වස්සසතෙ කුසග්ගෙන ඵකෙකං උදකබ්බන්දුං නීහරන්තෙ ඉමිනා උපක්කමෙන සත්තක්ඛන්තුං තම්භි සරෙ නිරුද්ධෙ ජාතෙ ඵකො මහාකප්පො නාම හොතී”ති වත්වා “ඵවරූපානං මහාකප්පානං චතුරාසිතිසතසහස්සානි සංසාරස්ස

පරිමාණ’න්ති වදන්ති. යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතාති යෙ අන්ධබාලා, යෙ ච සප්පඤ්ඤා, සබ්බෙපි තෙ. සංසාරං බෙපයිත්වානාති යථාචුත්තකාලපරිච්ඡෙදං සංසාරං අපරාපරුප්පත්තිවසෙන බෙපෙත්වා. දුක්ඛස්සන්තං කර්ස්සරෙති වට්ඨදුක්ඛස්ස පරියන්තං පරියොසානං කර්ස්සන්ති. පණ්ඩිතාපි අන්තරා සුඡ්ඤ්ඤාං න සක්කොන්ති, බාලාපි තතො උද්ධං නප්පවත්තන්තිති තස්ස ලද්ධි.

690. මිතාති සුබදුක්ඛාති, දොණෙහි පිටකෙහි වාති සත්තානං සුබදුක්ඛාති නාම දොණෙහි පිටකෙහි මානභාජනෙහි මිතාති විය යථාචුත්තකාලපරිච්ඡෙදෙනෙව පරිමිතත්තා පච්චෙකඤ්ච තෙසං තෙසං සත්තානං තාති නියතිපරිණාමජාති පරිමිතාති. තයිදං ජිනො සබ්බං පජානාති ජිනභූමියං ධීනො කෙවලං පජානාති සංසාරස්ස සමතික්කන්තත්තා. සංසාරෙ පන පරිබ්භමති සම්මුල්භායං ඉතරා පජා.

691. එවංදිට්ඨි පුරෙ ආසින්නි යථාචුත්තන්තට්ඨිකදිට්ඨිකො පුබ්බෙව අහං අහොසිං. සම්මුල්භො මොහපාරුතොති යථාචුත්තාය දිට්ඨියා හෙතුභූතෙන සම්මොහෙන සම්මුල්භො, තංසහජාතෙන පන මොහෙන පාරුතො, පටිච්ඡාදිතකුසලඛිජොති අධිප්පායො.

692. එවං පුබ්බෙ යා අත්තනො උප්පන්නා පාපදිට්ඨි, තස්සා වසෙන කතං පාපකම්මං දස්සෙත්වා ඉදාති අත්තනා ආයතිං අනුභවිතබ්බං තස්ස එලං දස්සෙත්තො “ඔරං මෙ ඡහි මාසෙහි”තිආදිමාහ.

695-7. තත්ථ වස්සාති සතසහස්සානීති වස්සානං සතසහස්සානි, අතික්කම්ත්වාති වචනසෙසො. භූමිමත්ථෙ වා එතං පච්චත්තවචනං, වස්සෙසු සතසහස්සෙසු විතිවත්තෙසුති අත්ථො. සොසො සුයාති තාවදෙති යදා එත්තකො කාලො අතික්කන්තො හොති, තාවදෙව තස්මිං කාලෙ “ඉධ පච්චත්තානං වො මාරිසා වස්සසතසහස්සපරිමාණො කාලො අතීනො”ති එවං තස්මිං නිරයෙ සද්දො සුයාති. ලක්ඛො එසො, මහාරාජ, සතභාගවස්සකොට්ඨොති සතභාගා සතකොට්ඨාසා වස්සකොට්ඨො, මහාරාජ, නිරයෙ පච්චත්තානං සත්තානං ආයුනො එසො ලක්ඛො එසො පරිච්ඡෙදොති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – දසදසකං සතං නාම, දස සතාති සහස්සං නාම, දසදසසහස්සාති සතසහස්සං නාම, සතසතසහස්සාති කොට්ඨි නාම, තාසං කොට්ඨං වසෙන සතසහස්සවස්සකොට්ඨො සතභාගා වස්සකොට්ඨො. සා ච ඛො තෙරගිකානංයෙව වස්සගණනාවසෙන වෙදිතබ්බා, න මනුස්සානං, දෙවානං වා. ඊදිසාති අනෙකාති වස්සකොට්ඨසතසහස්සාති තෙරගිකානං ආයු. තෙනාහ “කොට්ඨසතසහස්සාති, නිරයෙ පච්චරෙ ඡනා”ති. යාදිසෙන පන පාපෙන සත්තා එවං නිරයෙසු පච්චන්ති, තං නිගමනවසෙන දස්සෙතුං “මිච්ඡාදිට්ඨි ව දුස්සීලා, යෙ ච අරියුපවාදිනො”ති චුත්තං. වෙදිස්සන්ති අනුභවිස්සං.

698-706. එවං ආයතිං අත්තනා අනුභවිතබ්බං පාපඵලං දස්සෙත්වා ඉදානි “කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, ආනුභාවො අයං තවා”ති රඤ්ඤා පුච්ඡිතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා තං සරණෙසු වෙව සීලෙසු ච පතිට්ඨාපෙතුකාමො “තං සුඤ්ඤානි මහාරාජා”ති ආදිමාහ. තත්ථ සීලෙසුපොසට්ඨෙ රතාති නිව්චසීලෙසු ච උපොසට්ඨසීලෙසු ච අභිරතා. අදාති අදාසි. තං ධම්මන්ති තං අට්ඨඨිතිකං මග්ගං අමතපදඤ්ච.

709-12. එවං පෙනෙන සරණෙසු සීලෙසු ච සමාදපිතො රාජා පසන්නමානසො තෙන අත්තනො කතං උපකාරං තාව කිත්තෙන්වා සරණාදිසු පතිට්ඨහන්තො “අත්ථකාමො”ති ආදිකා තිස්සො ගාථා වත්වා පුබ්බෙ අත්තනා ගහිතාය පාපිකාය දිට්ඨියා පටිනිස්සට්ඨිභාවං පකාසෙත්තො “ඔපුඤ්ඤාමි”ති ගාථමාහ.

තත්ථ ඔපුඤ්ඤාමි මහාවාතෙති මහන්තෙ වාතෙ වායන්තෙ භුසං විය තං පාපකං දිට්ඨිං, යක්ඛ, තව ධම්මදෙසනාවාතෙ ඔපුඤ්ඤාමි නිද්ධුනාමි. නදියා වා සීසගාමියාති සීසසොතාය මහානදියා වා තිණකට්ඨපණ්ණකසට්ඨං විය පාපිකං දිට්ඨිං පවාහෙමිති අධිජ්ජායො. වමාමි පාපිකං දිට්ඨිත්ති මම මනොමුඛගතං පාපිකං දිට්ඨිං උච්ඡඩ්ඨියාමි. තත්ථ කාරණමාහ “බුද්ධානං සාසනෙ රතො”ති. යස්මා එකංසෙන අමතාවහෙ බුද්ධානං භගවන්තානං සාසනෙ රතො අභිරතො, තස්මා තං දිට්ඨිසඬ්ඛාතං විසං වමාමිති යොජනා.

713. ති ඔසානගාථා සඬ්ඛිතිකාරෙහි යපිතා. තත්ථ පාමොක්ඛොතිපාචිනදිසාහිමුඛො හුත්වා. රථමාරුහීති රාජා ගමනසජ්ජං අත්තනො රාජරථං අභිරුහි, ආරුය්හ යක්ඛානුභාවෙන තං දිවසමෙව අත්තනො නගරං පත්වා රාජභවනං පාවිසි. සො අපරෙන සමයෙන ඉමං පවත්ති. භික්ඛූනං ආරොවෙසි, භික්ඛූ තං ථෙරානං ආරොවෙසුං, ථෙරා තතිසසඬ්ඛිතියං සඬ්ඛහං ආරොපෙසුං.

නන්දකපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. රෙවතීපෙතවත්පුවණ්ණනා

714-36. උට්ඨෙහි, රෙවතෙ, සුපාපධම්මෙති ඉදං රෙවතීපෙතවත්පු. තං යස්මා රෙවතීවිමානවත්පුනා නිබ්බිසෙසං, තස්මා යදෙත්ථ අට්ඨුජ්ජත්තියං ගාථාසු ච වත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං විමානවත්පුවණ්ණනායං (වි. ව. අට්ඨ. 860 රෙවතීවිමානවණ්ණනා) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉදඤ්ඤි නන්දියස්ස දෙවපුත්තස්ස වසෙන විමානවත්පුපාළියං සඬ්ඛහං ආරොපිතම්පි රෙවතීපට්ඨිද්ධාය ගාථාය වසෙන “රෙවතීපෙතවත්පු”න්ති පෙතවත්පුපාළියම්පි සඬ්ඛහං ආරොපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

රෙවතීපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උච්ඡුපෙතවත්පුවණ්ණනා

ඉදං මම උච්ඡුවනං මහන්තන්ති ඉදං උච්ඡුපෙතවත්පු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති වෙළවනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරො පුරිසො උච්ඡුකලාපං ඛන්ධෙ කත්වා එකං උච්ඡුං බාදන්තො ගච්ඡති. අථ අඤ්ඤතරො උපාසකො සීලවා කල්‍යාණධම්මො බාලදාරකෙන සද්ධිං තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡති. දාරකො උච්ඡුං පස්සිත්වා “දෙහී”ති පරොදති. උපාසකො දාරකං පරොදන්තං දිස්වා තං පුරිසං සඬගණ්හන්තො තෙන සද්ධිං සල්ලාපමකාසී. සො පන පුරිසො තෙන සද්ධිං න කිඤ්චි ආලපි, දාරකස්ස උච්ඡුඛණ්ඩම්පි නාදාසී. උපාසකො තං දාරකං දස්සෙත්වා “අයං දාරකො අතිවිය රොදති, ඉමස්ස එකං උච්ඡුඛණ්ඩං දෙහී”ති ආහ. තං සුත්වා සො පුරිසො අසහන්තො පටිභතචිත්තං උපට්ඨපෙත්වා අනාදරවසෙන එකං උච්ඡුලට්ඨිං පිට්ඨිතො බිපි.

සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා චිරං පරිභාවිතස්ස ලොහස්ස වසෙන පෙතෙසු නිබ්බත්ති, තස්ස ඵලං නාම සකකම්මසරික්ඛකං භොතීති අට්ඨකරීසමත්තං යානං අවත්ථරන්තං අඤ්ජනවණ්ණං මුසලදණ්ඩපරිමාණෙනි උච්ඡුහි සනසඤ්ජන්තං මහන්තං උච්ඡුවනං නිබ්බත්ති. තස්මිං බාදිතුකාමතාය “උච්ඡුං ගහෙස්සාමී”ති උපගතමත්තෙ තං උච්ඡු අභිභනන්ති, සො තෙන පුච්ඡිතො පතති.

අට්ඨකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො රාජගහං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ තං පෙනං අද්දස. සො ථෙරං දිස්වා අන්තතා කතකම්මං පුච්ඡි —

737.

“ඉදං මම උච්ඡුවනං මහන්තං, නිබ්බත්තති පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං; තං දානි මෙ න පරිභොගමෙති, ආචික්ඛ හන්තෙ කිස්ස අයං විපාකො.

738.

“භඤ්ඤාමි ඛජ්ජාමි ව වායමාමි, පරිසක්කාමි පරිභුඤ්ජිතුං කිඤ්චි; ස්වාහං ඡින්නථාමො කපණො ලාලපාමි, කිස්ස කම්මස්ස අයං විපාකො.

739.

“විසාතො වාහං පරිපතාමි ඡමායං,
පරිවත්තාමි වාරිවරොව සම්මෙ;
රුදතො ව මෙ අස්සුකා නිග්ගලන්ති,
ආචික්ඛ හන්තෙ කිස්ස අයං විපාකො.

740.

“ඡාතො කිලන්තො ච පිපාසිතො ච, සන්තස්සිතො සාතසුඛං න වින්දෙ;
පුච්ඡාමි තං එතමත්ථං හදන්තෙ, කථං නු උච්ඡුපරිභොගං
ලභෙය්‍ය”න්ති.

741.

“පුරෙ තුවං කම්මමකාසි අත්තනා, මනුස්සභූතො පුරිමාය ජාතියා;
අහඤ්ච තං එතමත්ථං වදාමි, සුත්වාන ත්වං එතමත්ථං විජාන.

742.

“උච්ඡුං තුවං බාදමානො පයානො, පුරිසො ච තෙ පිට්ඨිතො
අත්ථගච්ඡි;
සො ච තං පච්චාසන්තො කථෙසි, තස්ස තුවං න කිඤ්චි ආලපිත්ථ.

743.

“සො ච තං අභණන්තං අයාචි, දෙහය්‍ය උච්ඡුන්ති ච තං අවොච;
තස්ස තුවං පිට්ඨිතො උච්ඡුං අදාසි, තස්සෙතං කම්මස්ස අයං
විජාකො.

744.

“ඉඬ්ඝ ත්වං ගන්ත්වාන පිට්ඨිතො ගණ්භෙය්‍යාසි, ගහෙත්වාන තං
බාදස්සු යාවදන්ථං;
තෙනෙව ත්වං අත්තමනො හවිස්සසි, හට්ඨො චුදග්ගො ච
පමොදිතො වාති.

745.

“ගන්ත්වාන සො පිට්ඨිතො අග්ගහෙසි, ගහෙත්වාන තං බාදි
යාවදන්ථං;
තෙනෙව සො අත්තමනො අභොසි, හට්ඨො චුදග්ගො ච පමොදිතො
වා”න්ති. —

වචනපටිවචනගාථා පෙනෙන ථෙරෙන ච චුත්තා.

737-8. තත්ථ කිස්සාති කිදිසස්ස, කම්මස්සාති අධිප්පායො. හඤ්ඤාමිති විහඤ්ඤාමි විසාතං ආපජ්ජාමි. විහඤ්ඤාමිති වා විබාධියාමි, විසෙසතො පිළියාමිති අත්ථො. ඛජ්ජාමිති බාදියාමි, අසිපත්තසදිසෙහි නිසිතෙහි බාදන්තෙහි විය උච්ඡුපත්තෙහි කන්තියාමිති අත්ථො. වායමාමිති උච්ඡුං බාදිතුං වායාමං කරොමි. පරිසක්කාමිති පයොගං කරොමි. පරිභුඤ්ජිතුන්ති උච්ඡුරසං පරිභුඤ්ජිතුං, උච්ඡුං බාදිතුන්ති අත්ථො. ඡින්නථාමොති ඡින්නසහො උපවිජින්නථාමො, පරික්ඛිණ්ණලොති අත්ථො. කපණොති දිනො. ලාලපාමිති දුක්ඛෙන අට්ටිතො අතිවිය විලපාමි.

739. විසාතොති විසාතවා, විහතබ්බො වා. පරිපතාමි ජමායන්ති යාතුං අසක්කොන්තො භූමියං පපතාමි. පරිවත්තාමිති පරිබ්භමාමි. වාරිවරොවාති මච්ඡො විය. සම්මෙති සම්මසන්තත්තෙ ථලෙ.

740-4. සන්තස්සිතොති ඔට්ඨකණ්ඩතාලූනං සොසප්පත්තියා සුට්ඨු තසිතො. සාතසුඛන්ති සාතභූතං සුඛං. න වින්දෙති න ලහාමි. තන්ති තුවං. විජානාති විජානාහි. පයාතොති ගන්තුං ආරද්ධො. අන්වගච්ඡිති අනුබන්ධි. පච්චාසන්තොති පච්චාසිසමානො. තස්සෙතං කම්මස්සාති එත්ථ එතන්ති නිපාතමත්තං, තස්ස කම්මස්සාති අත්ථො. පිට්ඨිතො ගණ්භෙය්‍යාසීති අත්තතො පිට්ඨිපස්සෙනෙව උච්ඡුං ගණ්භෙය්‍යාසී. පමොදිතොති පමුදිතො.

745. ගහෙත්වාන තං බාදි යාවදත්ථන්ති ථෙරෙන ආණන්තිනියාමෙන උච්ඡුං ගහෙත්වා යථාරූචි බාදිත්වා මහන්තං උච්ඡුකලාපං ගහෙත්වා ථෙරස්ස උපනෙසි, ථෙරො තං අනුග්ගණ්හන්තො තෙනෙව තං උච්ඡුකලාපං ගාහාපෙත්වා වෙළ්චනං ගන්ත්වා භගවතො අදාසි, භගවා භික්ඛුසඬ්ඨෙත සද්ධිං තං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං අකාසි, පෙනො පසන්තවිත්තො වන්දිත්වා ගතො, තතො පට්ඨාය යථාසුඛං උච්ඡුං පරිභුඤ්ජි.

සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජි. සා පනෙසා පෙනස්ස පවත්ති මනුස්සලොකෙ පාකටා අහොසි. අථ මනුස්සා සත්ථාරං උපසඬ්ඨකම්මිත්වා තං පවත්ති. පුච්ඡිංසු. සත්ථා තෙසං තමත්ථං විත්ථාරතො කථෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි, තං සුත්වා මනුස්සා මච්ඡෙරමලතො පටිවිරතා අහෙසුන්ති.

උච්ඡුපෙනවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කුමාරපෙනවත්පුවණ්ණනා

සාවත්ථි නාම නගරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ද්වෙ පෙනෙ ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියං කිර කොසලරඤ්ඤො ද්වෙ පුත්තා පාසාදිකා පඨමවයෙ යිතා යොබ්බනමදමත්තා පරදාරකම්මං කත්වා කාලං කත්වා පරිබාපිට්ඨෙ පෙනා හුත්වා නිබ්බන්තිංසු. තෙ රත්තියං හෙරවෙන සද්දෙන පරිදෙවිංසු. මනුස්සා තං සුත්වා භීතතසිතා “එවං කතෙ ඉදං අවමඬ්ඨගලං වූපසම්මති”ති බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨෙස මහාදානං දත්වා තං පවත්ති. භගවතො ආරොවෙසු. භගවා “උපාසකා තස්ස සද්දස්ස සවනෙන තුම්භාකං න කොචි අන්තරායො”ති වත්වා තස්ස කාරණං ආවික්ඛිත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙතුං -

746.

“සාවත්ථි නාම නගරං, භිමවන්තස්ස පස්සතො;
තත්ථ ආසුං ද්වෙ කුමාරා, රාජපුත්තාති මෙ සුතං.

747.

“සම්මත්තා රජනියෙසු, කාමස්සාදාහිනන්දිනො;
පච්චුප්පන්තසුඛෙ ගිද්ධා, න තෙ පස්සිංසුනාගතං.

748.

“තෙ චුතා ච මනුස්සත්තා, පරලොකං ඉතො ගතා;
තෙධ ඝොසෙන්නාදිස්සන්තා, පුබ්බෙ දුක්කට්ඨත්තනො.

749.

“බහුසු වත සන්තෙසු, දෙය්‍යධම්මෙ උපට්ඨිතෙ;
නාසක්ඛිම්භා ච අත්තානං, පරිත්තං කාතුං සුඛාවහං.

750.

“කිං තතො පාපකං අස්ස, යං නො රාජකුලා චුතා;
උපපන්නා පෙත්තිවිසයං, බුප්පිපාසසමප්පිතා.

751.

“සාමිනො ඉධ හුත්වාන, භොන්ති අසාමිනො තහිං;
භමන්ති බුප්පිපාසාය, මනුස්සා උන්නතොනතා.

752.

“එතමාදීනවං ඤාත්වා, ඉස්සරමදසම්භවං;
පභාය ඉස්සරමදං, භවෙ සග්ගගතො නරො;
කායස්ස හෙදා සප්පඤ්ඤො, සග්ගං සො උපපජ්ජති”ති - ගාථා
අභාසි;

746. තත්ථ ඉති මෙ සුතන්ති න කෙවලං අත්තනො ඤාණෙන
දිට්ඨමෙව, අථ බො ලොකෙ පාකට්ඨාවෙන එවං මයා සුතන්ති අත්ථො.

747. කාමස්සාදාහිනන්දිනොති කාමගුණෙසු අස්සාදවසෙන
අහිනන්දනසීලා. පච්චුප්පන්තසුඛෙ ගිද්ධාති වත්තමානසුඛමත්තෙ ගිද්ධා
ගථිතා හුත්වා. න තෙ පස්සිංසුනාගතන්ති දුච්චරිතං පභාය සුවරිතං චරිත්වා
අනාගතං ආයතිං දෙවමනුස්සෙසු ලද්ධබ්බං සුඛං තෙ න වින්තෙසු.

748. තෙධ ඝොසෙන්නාදිස්සන්තාති තෙ පුබ්බෙ රාජපුත්තභූතා පෙනා
ඉධ සාවත්ථියා සම්පෙ අදිස්සමානරූපා ඝොසෙන්නි කන්දන්ති. කිං
කන්දන්තිති ආහ “පුබ්බෙ දුක්කට්ඨත්තනො”ති.

749. ඉදානි තෙසං කන්දනස්ස කාරණං හෙතෙතො ච ඵලතො ච
විභජිත්වා දස්සෙතුං “බහුසු වත සන්තෙසු”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ බහුසු වත සන්තෙසුති අනෙකෙසු දක්ඛිණෙයොසු විජ්ජමානෙසු. දෙයාධම්මෙ උපට්ඨතෙති අත්තනො සන්තකෙ දාතඛිඛදෙයාධම්මෙපි සම්පෙ යිතෙ, ලඛිභමානෙති අත්ථො. පරිත්තං සුඛාවහන්ති අප්පමත්තකම්පි ආයතිං සුඛාවහං පුඤ්ඤං කත්වා අත්තානං සොත්ථිං නිරුපද්දවං කාතුං නාසක්ඛිම්භා වතාති යොජනා.

750. කිං තතො පාපකං අස්සාති තතො පාපකං ලාමකං නාම කිං අඤ්ඤං අස්ස සියා. යං නො රාජකුලා චුතාති යෙන පාපකම්මෙන මයං රාජකුලතො චුතා ඉධ පෙත්තිවිසයං උපපන්නා පෙනෙසු නිබ්බත්තා බුජ්ජිපාසසමජ්ජිතා විවරාමාති අත්ථො.

751. සාම්මිනො ඉධ හුත්වානාති ඉධ ඉමස්මිං ලොකෙ යස්මිංයෙව යානෙ පුබ්බෙ සාම්මිනො හුත්වා විවරන්ති, තහිං තස්මිංයෙව යානෙ භොන්ති අස්සාම්මිනො. මනුස්සා උන්නතොන්නාති මනුස්සකාලෙ සාම්මිනො හුත්වා කාලකතා කම්මවසෙන ඔනතා භමන්ති බුජ්ජිපාසාය, පස්ස සංසාරපකතින්ති දස්සෙති.

752. එතමාදීනවං ඤත්වා, ඉස්සරමදසම්භවන්ති එතං ඉස්සරියමදවසෙන සම්භූතං අපායුපපත්තිසඬ්ඛාතං ආදීනවං දොසං ඤත්වා පභාය ඉස්සරියමදං පුඤ්ඤප්පසුතො හුත්වා. භවෙ සග්ගගතො නරොති සග්ගං දෙවලොකං ගතොයෙව භවෙයා.

ඉති සත්ථා තෙසං පෙතානං පවත්තිං කථෙත්වා තෙහි මනුස්සෙහි කතං දානං තෙසං පෙතානං උද්දිසාපෙත්වා සම්පත්තපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

කුමාරපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. රාජපුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා

පුබ්බෙ කතානං කම්මානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො රාජපුත්තපෙතං ආරඛිභ කථෙසි. තත්ථ යො සො අතීතෙ කිතවස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො අතීතෙ පච්චෙකබුද්ධෙ අපරජ්ඣිත්වා බහුති වස්සසහස්සාති නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන පෙනෙසු උප්පන්නො. සො ඉධ “රාජපුත්තපෙතො”ති අධිජ්ජෙතො. තස්ස වත්පු භෙට්ඨා සාණවාසිපෙතවත්පුම්හි විත්ථාරතො ආගතමෙව, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව ගහෙනඛිඛං. සත්ථා හි තදා ථෙරෙන අත්තනො ඤාතිපෙතානං පවත්තියා කථිතාය “න කෙවලං තව ඤාතකායෙව, අථ බො ත්වම්පි ඉතො අනන්තරාතීතෙ අත්තභාවෙ පෙතො හුත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවී”ති වත්වා තෙන යාවිතො –

753.

“සුඛබ්බෙ කතානං කම්මානං, විපාකො මථයෙ මනං;
රූපෙ සද්දෙ රසෙ ගන්ධෙ, ඵොට්ඨබ්බෙ ච මනොරමෙ.

754.

“ඉච්චං ගීතං රතං බිඬ්ඬං, අනුභුත්වා අනප්පකං;
උය්‍යානෙ පරිවරිත්වා, පවිසන්තො ගිරිබ්බජං.

755.

“ඉසිං සුනෙත්තමද්දක්ඛි, අත්තදන්තං සමාහිතං;
අප්පිච්ඡං හිරිසම්පන්නං, උඤ්ජෙ පත්තගතෙ රතං.

756.

“හත්ථික්ඛන්ධනො ඔරුය්‍හ, ලද්ධා හන්තෙති වාබුචි;
තස්ස පත්තං ගහෙත්වාන, උච්චං පග්ගය්‍හ ඛත්තියො.

757.

“ථණ්ඩිලෙ පත්තං හින්දිත්වා, හසමානො අපක්කම්;
රඤ්ඤො කිතවස්සාහං පුත්තො, කිං මං හික්ඛු කර්ස්සසි.

758.

“තස්ස කම්මස්ස ඵරුසස්ස, විපාකො කටුකො අහු;
යං රාජපුත්තො වෙදෙසි, නිරයම්හි සමප්පිතො.

759.

“ජලෙව චතුරාසිති, වස්සානි නහුතානි ව;
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිත්ථො, නිරයෙ කතකිබ්බිසො.

760.

“උත්තානොපි ච පච්චිත්ථ, නිකුජ්ජො වාමදක්ඛිණො;
උද්ධංපාදො යිතො වෙච, චිරං බාලො අපච්චථ.

761.

“බහුනි වස්සසහස්සානි, පුගානි නහුතානි ව;
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිත්ථො, නිරයෙ කතකිබ්බිසො.

762.

“ඵතාදිසං බො කටුකං, අප්පදුට්ඨප්පදොසිනං;
පච්චන්ති පාපකම්මන්තා, ඉසිමාසජ්ජ සුඛබ්බතං.

763.

“සො තත්ථ බහුවස්සානි, වෙදයිත්වා බහුං දුඛං;
බුජ්ජිපාසහතො නාම, පෙතො ආසි තතො වුතො.

764.

“එතමාදීනවං ඤාත්වා, ඉස්සරමදසම්භවං;
පභාය ඉස්සරමදං, නිවාතමනුවත්තයෙ.

765.

“දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසො, යො බුද්ධෙසු සගාරවො;
කායස්ස හෙදා සප්පඤ්ඤො, සග්ගං සො උපපජ්ජති”ති. —

ඉදං පෙතවත්පුං කපෙසි.

753. තත්ථ පුබ්බෙ කතානං කම්මානං, විපාකො මථයෙ මනන්ති
පුරිමාසු ජාතීසු කතානං අකුසලකම්මානං ඵලං උළාරං හුත්වා උප්පජ්ජමානං
අන්ධබාලානං විත්තං මථයෙය්‍ය අභිභවෙය්‍ය, පරෙසං අනත්ථකරණමුඛෙන
අත්තනො අත්ථං උප්පාදෙය්‍යාති අධිප්පායො.

ඉදානි තං විත්තමථනං විසයෙන සද්ධිං දස්සෙතුං “රූපෙ සද්දෙ”ති ආදි
වුත්තං. තත්ථ රූපෙති රූපහෙතු, යථිච්ඡිතස්ස මනාපියස්ස රූපාරම්මණස්ස
පටිලාභනිමිත්තන්ති අත්ථො. සද්දෙති ආදීසුපි එසෙව නයො.

754. එවං සාධාරණතො වුත්තමත්ථං අසාධාරණතො නියමෙත්වා
දස්සෙත්තො “නච්චං ගීත”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ රතීන්ති කාමරතීං. බිඬ්ඬන්ති
සභායකාදීහි කෙළිං. ගිරිබ්බජන්ති රාජගහං.

755. ඉසින්ති අසෙක්ඛානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එසනට්ඨෙන ඉසිං.
සුනෙත්තන්ති එවංනාමකං පච්චෙකබුද්ධං. අත්තදන්තන්ති උත්තමෙන
දමථෙන දම්මවිත්තං. සමාහිතන්ති අරහත්තඵලසමාධිනා සමාහිතං. උඤ්ජෙ
පත්තගතෙ රතන්ති උඤ්ජෙන භික්ඛාචාරෙන ලද්ධෙ පත්තගතෙ
පත්තපරියාපන්තෙ ආභාරෙ රතං සන්තුට්ඨං.

756. ලද්ධා, හත්තෙති වාමුවීති “අපි, හත්තෙ, භික්ඛා ලද්ධා”ති
විස්සාසජනනත්ථං කපෙසි. උච්චං පග්ගය්‍හාති උච්චතරං කත්වා පත්තං
උක්ඛිපිත්වා.

757. ථණ්ඩිලෙ පත්තං භින්දිත්වාති බරකඨිනෙ භූමිප්පදෙසෙ බිපන්තො
පත්තං භින්දිත්වා. අපක්කමීති ථොකං අපසක්කි. අපසක්කන්තො ච
“අකාරණෙනෙව අන්ධබාලො මහත්තං අනත්ථං අත්තනො අකාසී”ති
කරුණායනවසෙන ඔලොකෙත්තං පච්චෙකබුද්ධං රාජපුත්තො ආහ
“රඤ්ඤො කිතවස්සාහං පුත්තො, කිං මං භික්ඛු කරිස්සසී”ති.

758. ඵරුසස්සාති දාරුණස්ස. කටුකොති අනිට්ඨො. යන්ති යං විපාකං.
සමජ්ජිකොති අල්ලිකො.

759. ජලෙව චතුරාසීති, වස්සානි නහුතානි වාති උත්තානො නිපන්තො චතුරාසීතිවස්සසහස්සානි, නිකුජ්ජො, වාමපස්සෙන, දක්ඛිණපස්සෙන, උද්ධංපාදො, ඔලම්බිකො, යථාධීතො වාති එවං ජ චතුරාසීතිසහස්සානි වස්සානි භොන්ති. තෙනාහ -

760.

“උත්තානොපි ව පච්චිත්ථ, නිකුජ්ජො වාමදක්ඛිණො;
උද්ධංපාදො ධීතො චෙව, චිරං බාලො අපච්චවා”ති.

තානි පන වස්සානි යස්මා අනෙකානි නහුතානි භොන්ති, තස්මා චුත්තං “නහුතානි”ති. භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිත්ථොති අතිවිය දුක්ඛං පාපුණි.

761. පුගානීති වස්සසමුහෙ, ඉධ පුරිමගාථාය ව අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං.

762. එතාදිසන්ති එවරුපං. කටුකන්ති අතිදුක්ඛං, භාවනපංසකනිද්දෙසොයං “එකමන්තං නිසීදී”තිආදීසු විය. අප්පදුට්ඨප්පදොසිනං ඉසිං සුඛිබ්බතං ආසජ්ජ ආසාදෙත්වා පාපකම්මන්තා පුග්ගලා එවරුපං කටුකං අතිවිය දුක්ඛං පච්චන්තිති යොජනා.

763. සොති සො රාජපුත්තපෙතො. තත්ථාති නිරයෙ. වෙදයිත්ථාති අනුභවිත්වා. නාමාති බ්‍යත්තපාකටභාවෙන. තතො චුතොති නිරයතො චුතො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

එවං භගවා රාජපුත්තපෙතකථාය තත්ථ සන්නිපතිතං මහාජනං සංවෙජෙත්වා උපරි සච්චානි පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි සම්පාපුණිංසුති.

රාජපුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ගුප්තබාදකපෙතවත්පුවණ්ණනා

ගුප්තකූපතො උග්ගන්ත්වාති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ එකං ගුප්තබාදකපෙතං ආරම්භ චුත්තං. සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ එකො කුටුම්භිකො අත්තතො කුලුපකං භික්ඛුං උද්දිස්ස විහාරං කාරෙසි. තත්ථ නානාජනපදතො භික්ඛු ආගන්ත්වා පටිවසිංසු. තෙ දිස්වා මනුස්සා පසන්නචිත්තා පණිතෙන පච්චයෙන උපට්ඨහිංසු. කුලුපකො භික්ඛු තං අසහමානො ඉස්සාපකතො හුත්වා තෙසං භික්ඛුනං දොසං වදන්තො කුටුම්භිකං උජ්ඣාපෙසි. කුටුම්භිකො තෙ භික්ඛු කුලුපකඤ්ච පරිභවන්තො පරිභාසි. අථ කුලුපකො කාලං කත්වා තස්මිංයෙව විහාරෙ වච්චකුටියං පෙතො හුත්වා නිබ්බත්ති, කුටුම්භිකො පන කාලං කත්වා තස්සෙව උපරි

පෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං දිස්වා පුච්ඡන්තො —

766.

“ගුථකුපතො උග්ගන්ත්වා, කො න දීනො පතිට්ඨසී;
නිස්සංසයං පාපකම්මන්තො, කිං නු සද්දහසෙ තුව”න්ති. —

ගාථමාහ. තං සුත්වා පෙනො —

767.

“අහං හදන්තෙ පෙනොමිහි, දුග්ගතො යමලොකිකො;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතො”ති. —

ගාථාය අත්තානං ආචික්ඛි. අථ නං ථෙරො —

768.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගවිජ්ඣි”ති. —

ගාථාය තෙන කතකම්මං පුච්ඡී. සො පෙනො —

769.

“අහු ආවාසිකො මය්හං, ඉස්සුකී කුලමච්ඡරී;
අජ්ඣාසිතො මය්හං සරෙ, කදරියො පරිභාසකො.

770.

“තස්සාහං වචනං සුත්වා, භික්ඛවො පරිභාසිසං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, පෙතලොකං ඉතො ගතො”ති. —

ද්විති ගාථාහි අත්තනා කතකම්මං කථෙසි.

769. තත්ථ අහු ආවාසිකො මය්හන්ති මය්හං ආවාසෙ මයා කතවිහාරෙ එකො භික්ඛු ආවාසිකො නිබද්ධවසනකො අහොසි. අජ්ඣාසිතො මය්හං සරෙති කුලපකහාවෙන මම ගෙහෙ තණ්හාහිනිවෙසවසෙන අහිනිවිටියො.

770. තස්සාහි තස්ස කුලපකහික්ඛුස්ස. භික්ඛවොති භික්ඛු. පරිභාසිසන්ති අක්කොසිං. පෙතලොකං ඉතො ගතොති ඉමිනා ආකාරෙන පෙතයොනිං උපගතො පෙතභූතො.

තං සුත්වා ථෙරො ඉතරස්ස ගතිං පුච්ඡන්තො —

771.

“අමිත්තො මිත්තවණ්ණෙන, යො තෙ ආසි කුලුපකො;
කායස්ස හෙදා දුප්පඤ්ඤො, කිං නු පෙච්ච ගතිං ගතො” ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ මිත්තවණ්ණෙනාති මිත්තපට්ඨපෙන මිත්තපට්ඨපතාය.

පුන පෙනො ථෙරස්ස තමත්ථං ආචික්ඛන්තො —

772.

“තස්සෙවාහං පාපකම්මස්ස, සීසෙ තිට්ඨාමි මත්ථකෙ;
සො ච පරවිසයං පත්තො, මමෙව පරිවාරකො.

773.

“යං හදන්තෙ හදන්තඤ්ඤෙ, එතං මෙ හොති භොජනං;
අහඤ්ච ඛො යං හදාමි, එතං සො උපජීවතී” ති. — ගාථාද්වයමාහ;

772. තත්ථ තස්සෙවාති තස්සෙව මය්හං පුබ්බෙ කුලුපකභික්ඛුහුතස්ස පෙතස්ස. පාපකම්මස්සාති පාපසමාවාරස්ස. සීසෙ තිට්ඨාමි මත්ථකෙති සීසෙ තිට්ඨාමි, තිට්ඨන්තො ච මත්ථකෙ එව තිට්ඨාමි, න සීසප්පමාණෙ ආකාසෙති අත්ථො. පරවිසයං පත්තොති මනුස්සලොකං උපාදාය පරවිසයභූතං පෙත්තිවිසයං පත්තො. මමෙවාති මය්හං එව පරිවාරකො අහොසිති වචනසෙසො.

773. යං හදන්තෙ හදන්තඤ්ඤෙති හදන්තෙ, අය්‍ය මහාමොග්ගලාන, තස්සං වච්චකුටියං යං අඤ්ඤෙ උහදන්ති වච්චං ඔස්සජන්ති. එතං මෙ හොති භොජනන්ති එතං වච්චං මය්හං දිවසෙ දිවසෙ භොජනං හොති. යං හදාමිති තං පන වච්චං බාදිත්වා යම්පහං වච්චං කරොමි. එතං සො උපජීවතීති එතං මම වච්චං සො කුලුපකපෙනො දිවසෙ දිවසෙ බාදනවසෙන උපජීවති, අත්තභාවං යාපෙතීති අත්ථො.

තෙසු කුටුම්භිකො පෙසලෙ භික්ඛු “එවං ආහාරපරිභොගතො වරං තුම්භාකං ගුප්තාදන්”න්ති අක්කොසි. කුලුපකො පන කුටුම්භිකම්පි තථාවචනෙ සමාදපෙත්වා සයං තථා අක්කොසි, තෙනස්ස තතොපි පටිකුට්ඨකරා ජීවිකා අහොසි. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පවත්තිං හගවතො ආරොචෙසි. හගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා උපවාදෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

ගුප්තාදකපෙතවත්පුවණ්ණො නිට්ඨිතා.

9. ගුඨබාදකපෙතිවත්පුවණ්ණනා

774-81. ගුඨකුපතො උග්ගන්ත්වාති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං ගුඨබාදකපෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. තස්සා වත්පු අනන්තරවත්පුසදිසං. තත්ථ උපාසකෙන විහාරො කාරිතොති උපාසකස්ස වසෙන ආගතං, ඉධ පන උපාසිකායාති අයමෙව විසෙසො. සෙසං වත්පුස්මිං ගාථාසු ව අපුබ්බං නත්ථි.

ගුඨබාදකපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ගණපෙතවත්පුවණ්ණනා

නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාත්ථාති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ සම්බහුලෙ පෙතෙ ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථියං කිර සම්බහුලා මනුස්සා ගණභූතා අස්සද්ධා අප්පසන්නා මච්ඡෙරමලපරියුට්ඨිතවිත්තා දානාදිසුචරිතවිමුඛා හුත්වා චිරං ජීවිත්වා කායස්ස හෙදා නගරස්ස සම්පෙ පෙතයොනියං නිබ්බන්තිංසු. අට්ඨකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සාවත්ථියං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ පෙතෙ දිස්වා —

782.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාත්ථ, කිසා ධමනිසන්ථතා;
උප්ථාසුලිකා කිසිකා, කෙ නු තුම්භෙත්ථ මාරිසා” ති. —

ගාථාය පුච්ඡි. තත්ථ දුබ්බණ්ණරූපාත්ථාති දුබ්බණ්ණසරීරා හොථ. කෙ නු තුම්භෙත්ථාති තුම්භෙ කෙ නු නාම භවථ. මාරිසාති තෙ අත්තනො සාරූප්පවසෙන ආලපති.

තං සුත්වා පෙතා —

783.

“මයං භදන්තෙ පෙතම්භා, දුග්ගතා යමලොකිකා;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතා” ති. —

ගාථාය අත්තනො පෙතභාවං පකාසෙත්වා පුන ථෙරෙන —

784.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්සකම්මවිපාකෙන, පෙතලොකං ඉතො ගතා” ති. —

ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡිතා —

785.

“අනාවටෙසු තිත්ථෙසු, විචිනිමහද්ධමාසකං;
සන්තෙසු දෙයාධම්මෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තනො.

786.

“නදිං උපෙම තසිතා, රිත්තකා පරිවත්තති;
ඡායං උපෙම උණ්හෙසු, ආතපො පරිවත්තති.

787.

“අග්ගිවණ්ණො ච නො වාතො, ඩහන්තො උපවායති;
එතඤ්ච හන්තෙ අරහාම, අඤ්ඤඤච පාපකං තතො.

788.

“අපි යොජනානි ගච්ඡාම, ඡාතා ආහාරගෙධිනො;
අලද්ධාව නිවත්තාම, අහො නො අප්පපුඤ්ඤතා.

789.

“ඡාතා පමුච්ඡිතා හන්තා, භූමියං පටිසුම්භිතා;
උත්තානා පටිකිරාම, අවකුජ්ජා පතාමසෙ.

790.

“තෙ ච තත්ථෙව පතිතා, භූමියං පටිසුම්භිතා;
උරං සීසඤ්ච සට්ඨෙම, අහො නො අප්පපුඤ්ඤතා.

791.

“එතඤ්ච හන්තෙ අරහාම, අඤ්ඤඤච පාපකං තතො;
සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තනො.

792.

“තෙ හි නුන ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤ සීලසම්පන්නා, කාහාම කුසලං බහු”න්ති. —

අත්තනා කතකම්මං කථෙසුං.

788. තත්ථ අපි යොජනානි ගච්ඡාමාති අනෙකානිපි යොජනානි ගච්ඡාම. කථං? ඡාතා ආහාරගෙධිනොති, චිරකාලං ජීසච්ඡාය ජීසච්ඡිතා ආහාරෙ ගිද්ධා අභිගිජ්ඣන්තා හුත්වා, එවං ගන්ත්වාපි කිඤ්චි ආහාරං අලද්ධායෙව නිවත්තාම. අප්පපුඤ්ඤතාති අපුඤ්ඤතා අකතකල්‍යාණතා.

789. උත්තානා පටිකිරාමාති කදාවි උත්තානා හුත්වා විකිරියමානභිගපච්චඞ්ගා විය වත්තාම. අවකුජ්ජා පතාමසෙති කදාවි අවකුජ්ජා හුත්වා පතාම.

790. තෙ වාති තෙ මයං. උරං සීසඤ්ච සට්ඨෙමාති අවකුජ්ජා හුත්වා පතිතා උට්ඨාතුං අසක්කොන්තා වෙධන්තා වෙදනාප්පත්තා අත්තනො අත්තනො උරං සීසඤ්ච පටිසංසාම. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ථෙරො තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො මච්ඡෙරමලං පහාය දානාදිසුවරිතනිරතො අහොසිති.

ගණපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. පාටලිපුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා

දිට්ඨා තයා නිරයා තිරච්ඡානයොනීති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤතරං විමානපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. සාවත්ථිවාසිනො කිර පාටලිපුත්තවාසිනො ච බහු වාණිජා නාවාය සුවණ්ණභූමිං අගමිංසු. තත්ථෙකො උපාසකො ආබාධිකො මාතුගාමෙ පටිබද්ධවිත්තො කාලමකාසි. සො කතකුසලොපි දෙවලොකං අනුපපජ්ජිත්වා ඉත්ථියා පටිබද්ධවිත්තතාය සමුද්දමජ්ඣෙ විමානපෙතො හුත්වා නිබ්බත්ති. යස්සං පන සො පටිබද්ධවිත්තො, සා ඉත්ථි සුවණ්ණභූමිගාමිනිං නාවං අභිරුය්භ ගච්ඡති. අථ ඛො සො පෙතො තං ඉත්ථිං ගහෙතුකාමො නාවාය ගමනං උපරුන්ධි. අථ වාණිජා “කෙන නු ඛො කාරණෙන අයං නාවා න ගච්ඡති” ති විමංසන්තා කාලකණ්ණිසලාකං විචාරෙසුං. අමනුස්සිද්ධියා යාවතතියං තස්සා එව ඉත්ථියා පාපුණි, යස්සං සො පටිබද්ධවිත්තො. තං දිස්වා වාණිජා වෙළකලාපං සමුද්දෙ ඔතාරෙත්වා තස්ස උපරි තං ඉත්ථිං ඔතාරෙසුං. ඉත්ථියා ඔතාරිතමත්තාය නාවා වෙගෙන සුවණ්ණභූමිං අභිමුඛා පායාසි. අමනුස්සො තං ඉත්ථිං අත්තනො විමානං ආරොපෙත්වා තාය සද්ධිං අභිරමි.

සා එකං සංවච්ඡරං අතික්කමිත්වා නිබ්බන්තරූපා තං පෙතං යාවන්තී ආහ – “අහං ඉධ වසන්තී මය්භං සම්පරායිකං අත්ථං කාතුං න ලභාමි, සාධු, මාරිස, මං පාටලිපුත්තමෙව නෙහි” ති. සො තාය යාවිතො –

793.

“දිට්ඨා තයා නිරයා තිරච්ඡානයොනී, පෙතා අසුරා අථවාපි මානුසා දෙවා;

සයමද්දස කම්මවිපාකමත්තනො, නෙස්සාමි තං පාටලිපුත්තමක්ඛනං;

තත්ථ ගන්ත්වා කුසලං කරොහි කම්ම” ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ දිට්ඨා තයා නිරයාති එකච්චෙ පච්චෙකනිරයාපි තයා දිට්ඨා. තිරච්ඡානයොනීති මහානුභවා නාගසුපණ්ණාදිතිරච්ඡානාපි දිට්ඨා තයාති යොජනා. පෙතාති බුජ්ජිපාසාදිභෙදා පෙතා. අසුරාති කාලකඤ්චිකාදිභෙදා අසුරා. දෙවාති එකච්චෙ වාතුමහාරාජිකා දෙවා. සො කිර අත්තනො ආනුභාවෙන අන්තරන්තරා තං ගහෙත්වා පච්චෙකනිරයාදිකෙ දස්සෙන්නො විචරති, තෙන එවමාහ. සයමද්දස කම්මවිපාකමත්තනොති නිරයාදිකෙ විසෙසනො ගන්ත්වා පස්සන්තී සයමෙව අත්තනා කතකම්මානං විපාකං පච්චක්ඛනො අද්දස අදක්ඛි. නෙස්සාමි තං පාටලිපුත්තමක්ඛනන්ති

ඉදානාහං තං අක්ඛතං කෙනචි අපරික්ඛතං මනුස්සරූපෙනෙව පාටලිපුත්තං නයිස්සාමි. ත්වං පන තත්ථ ගන්ත්වා කුසලං කරොහි කම්මං, කම්මවිපාකස්ස පච්චක්ඛතො දිට්ඨත්තා යුත්තපයුත්තා පුඤ්ඤනිරතා භොගීති අත්ථො.

අථ සා ඉත්ථී තස්ස චචනං සුත්වා අත්තමනා —

794.

“අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, භිතකාමොසි දෙවතෙ;
කරොමි තුය්හං චචනං, ත්වංසි ආචරියො මම.

795.

“දිට්ඨා මයා නිරයා තිරච්ඡානයොනි, පෙනා අසුරා අථවාපි මානුසා දෙවා;
සයමද්දසං කම්මවිපාකමත්තනො, කාහාමි පුඤ්ඤානි
අනප්පකානී”ති. —

ගාථමාහ.

අථ සො පෙනො තං ඉත්ථී ගහෙත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා පාටලිපුත්තනගරස්ස මජ්ඣෙකෙ යපෙත්වා පක්කාමි. අථස්සා ඤාතිමිත්තාදයො තං දිස්වා “මයං පුබ්බෙ සමුද්දෙ පක්ඛිත්තා මතාති අස්සුමිහ. සා අයං දිට්ඨා චත, භො, සොත්ථිනා ආගතා”ති අභිනන්දමානා සමාගන්ත්වා තස්සා පචත්තිං පුච්ඡිංසු. සා තෙසං ආදිතො පට්ඨාය අත්තනා දිට්ඨං අනුභූතඤ්ච සබ්බං කථෙසි. සාවත්ථිවාසිනොපි බො තෙ වාණිජා අනුක්කමෙන සාවත්ථී උපගතකාලෙ සත්ථු සන්තිකං උපසඬකමිත්වා චන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තා තං පචත්තිං භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා චතුත්තං පරිසානං ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො සංවෙගජාතො දානාදිකුසලධම්මනිරතො අභොසිති.

පාටලිපුත්තපෙතවත්ථුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. අම්බවනපෙතවත්ථුවණ්ණනා

අයඤ්ච තෙ පොක්ඛරණී සුරම්මාති ඉදං සත්ථරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ අම්බපෙනං ආරබ්භ චුත්තං. සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරො ගහපති පරික්ඛිණ්ණහොගො අභොසි. තස්ස භරියා කාලමකාසි, එකා ධිතායෙව භොති. සො තං අත්තනො මිත්තස්ස ගෙහෙ යපෙත්වා ඉණ්ණවසෙන ගහිතෙන කහාපණසතෙන භණ්ඩං ගහෙත්වා සත්ථෙත සද්ධිං වණිජ්ජාය ගතො, න විරෙතෙව මූලෙන සහ උදයභූතානි පඤ්ච කහාපණසතානි ලහිත්වා සත්ථෙත සහ පටිනිවත්ති. අත්තරාමග්ගෙ වොරා පරියුට්ඨාය සත්ථං පාපුණිංසු, සත්ථිකා ඉතො විතො ච පලායිංසු. සො පන ගහපති

අඤ්ඤතරස්මිං ගච්ඡෙ කභාපණෙ නික්ඛිපිත්වා අවිදුරෙ නිලීයි. වොරා තං ගහෙත්වා ජීවිතා වොරොපෙසුං. සො ධනලොභෙන තත්ථෙව පෙතො භුත්වා නිබ්බත්ති.

වාණිජා සාවත්ථිං ගන්ත්වා තස්ස ධිතුයා තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සා පිතු මරණෙන ආජීවිකාභයෙන ච අතිවිය සඤ්ජාතදොමනස්සා බාළ්භං පරිදෙවි. අථ නං සො පිතු සභායො කුටුම්භිකො “යථා නාම කුලාලභාජනං සබ්බං හෙදනපරියන්තං, එවමෙව සත්තානං ජීවිතං හෙදනපරියන්තං. මරණං නාම සබ්බසාධාරණං අප්පටිකාරඤ්ච, තස්මා මා ත්වං පිතරි අතිබාළ්භං සොචි, මා පරිදෙවි, අහං තෙ පිතා, ත්වං මය්හං ධිතා, අහං තච පිතු කිච්චං කරොමි, ත්වං පිතූනො ගෙහෙ විය ඉමස්මිං ගෙහෙ අවිමනා අභිරමස්සු”ති වත්වා සමස්සාසෙසි. සා තස්ස වචනෙන පටිප්පස්සද්ධසොකා පිතරි විය තස්මිං සඤ්ජාතගාරවබ්බමානා අත්තනො කපණභාවෙන තස්ස වෙය්‍යාවච්චකාරිනී භුත්වා වත්තමානා පිතරං උද්දිස්ස මතකිච්චං කාතුකාමා යාගුං පවිත්වා මනොසිලාවණ්ණානි සුපරිපක්කානි මධුරානි අම්බඵලානි කංසපානියං යපෙත්වා යාගුං අම්බඵලානි ච දාසියා ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එවමාහ — “භගවා මය්හං දක්ඛිණාය පටිග්ගහණෙන අනුග්ගහං කරොථා”ති. සත්ථා මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො තස්සා මනොරථං පුරෙත්තො නිසජ්ජාකාරං දස්සෙසි. සා භට්ඨතුට්ඨා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ අත්තනා උපනීතං සුවිසුද්ධවත්ථං අත්ථරිත්වා අදාසි, නිසිදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ.

අථ සා භගවතො යාගුං උපනාමෙසි, පටිග්ගහෙසි භගවා යාගුං. අථ සඬ්ඝං උද්දිස්ස භික්ඛූනම්පි යාගුං දත්වා පුන ධොතභත්ථා අම්බඵලානි භගවතො උපනාමෙසි, භගවා තානි පරිභුඤ්ජී. සා භගවත්තං වන්දිත්වා එවමාහ — “යා මෙ, භන්තෙ, පච්චත්ථරණයාගුඅම්බඵලදානවසෙන පවත්තා දක්ඛිණා, සා මෙ පිතරං පාපුණාතු”ති. භගවා “එවං භොතු”ති වත්වා අනුමොදනං අකාසි. සා භගවත්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. තාය දක්ඛිණාය සමුද්දිට්ඨමත්තාය සො පෙතො අම්බවනඋය්‍යානවිමානකප්පරුක්ඛපොක්ඛරණියො මහතිඤ්ච දිබ්බසම්පත්තිං පටිලභි.

අථ තෙ වාණිජා අපරෙන සමයෙන වණිජ්ජාය ගච්ඡන්තා තමෙව මග්ගං පටිපන්නා පුබ්බෙ වසිත්ථානෙ එකරත්තිං වාසං කප්පෙසුං. තෙ දිස්වා සො විමානපෙතො උය්‍යානවිමානාදිහි සද්ධිං තෙසං අත්තානං දස්සෙසි. තෙ වාණිජා තං දිස්වා තෙන ලද්ධසම්පත්තිං පුච්ඡන්තා —

796.

“අයඤ්ච තෙ පොක්ඛරණී සුරම්මා, සමා සුතිත්ථා ච මහොදකා ච;
සුපුප්ඵිතා භමරගණානුකිණ්ණා, කථං තයා ලද්ධා අයං මනුඤ්ඤා.

797.

“ඉදඤ්ච තෙ අම්බවනං සුරම්මං, සබ්බොතුකං ධාරයතෙ ඵලානි;
සුපුජ්ඣිතං භමරගණානුකිණ්ණං, කථං තයා ලද්ධමිදං විමාන”න්ති.

—

ඉමා ද්වෙ ගාථා අවොචුං.

796. තත්ථ සුරම්මානි සුට්ඨ රමණීයා. සමානි සමතලා. සුනිත්ථානි
රතනමයසොපානතාය සුන්දරතිත්ථා. මහොදකානි බහුජලා.

797. සබ්බොතුකන්ති පුජ්ජපගඵලපගරුක්ඛාදීහි සබ්බෙසු උතුසු
සුබාවහං. තෙනාහ “ධාරයතෙ ඵලානි”ති. සුපුජ්ඣිතන්ති නිව්චං සුපුජ්ඣිතං.

තං සුත්ථා පෙතො පොක්ඛරණිආදීනං පටිලාභකාරණං ආචික්ඛන්තො —

798.

“අම්බපක්කං දකං යාගු, සීතවිජායා මනොරමා;
ධිතාය දින්නදානෙන, තෙන මෙ ඉධ ලබ්භතී”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ තෙන මෙ ඉධ ලබ්භතීති යං තං භගවතො භික්ඛූනඤ්ච
අම්බපක්කං උදකං යාගුඤ්ච මම උද්දිස්ස දෙන්තියා මය්හං ධිතාය දින්නං
දානං, තෙන මෙ ධිතාය දින්නදානෙන ඉධ ඉමස්මිං දිබ්බෙ අම්බවනෙ
සබ්බොතුකං අම්බපක්කං, ඉමස්සා දිබ්බාය මනුඤ්ඤාය පොක්ඛරණියා
දිබ්බං උදකං, යාගුයා අත්ථරණස්ස ච දානෙන
උය්‍යානවිමානකජ්ජරුක්ඛාදීසු සීතවිජායා මනොරමා ඉධ ලබ්භති,
සමිජ්ඣතීති අත්ථො.

ඵවඤ්ච පන වත්ථා සො පෙතො තෙ වාණිජෙ නෙත්ථා තානි පඤ්ච
කභාපණසතානි දස්සෙත්ථා “ඉතො උපඨිසං තුම්භෙ ගණ්භථ, උපඨිසං මයා
ගහිතං ඉණං සොධෙත්ථා සුබෙන ජීවතුති මය්හං ධිතාය දෙථා”ති ආහ.
වාණිජා අනුක්කමෙන සාවත්ථිං පත්ථා තස්ස ධිතාය කථෙත්ථා තෙන
අත්තනො දින්නභාගමිපි තස්සා ඵව අදංසු. සා කභාපණසතං ධනිකානං
දත්ථා ඉතරං අත්තනො පිතු සභායස්ස තස්ස කුටුම්භිකස්ස දත්ථා සයං
වෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති නිවසති. සො “ඉදං සබ්බං තුය්හංයෙව භොතු”ති
තස්සායෙව පටිදත්ථා තං අත්තනො ජෙට්ඨපුත්තස්ස සරසාමිනිං අකාසි.

සා ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ඵකං පුත්තං ලහිත්ථා තං උපලාලෙන්ති —

799.

“සන්දිට්ඨිකං කම්මං ඵවං පස්සථ, දානස්ස දමස්ස සංයමස්ස
විපාකං;
දාසී අහං අය්‍යකුලෙසු හුත්ථා, සුණිසා හොමි අගාරස්ස ඉස්සරා”ති. —

ඉමං ගාථං වදති.

අටේකදිවසං සත්ථා තස්සා ඤාණපරිපාකං ඔලොකෙන්වා ඔහාසං
ඵරිත්වා සම්මුඛෙ යිතො විය අත්තානං දස්සෙන්වා –

“අසාතං සාතරූපෙන, පියරූපෙන අප්පියං;
දුක්ඛං සුඛස්ස රූපෙන, පමත්තං අනිවත්තති”ති. (උදා. 18; ඡා.
1.1.100) –

ඉමං ගාථමාහ. සා ගාථාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. සා
දුතියදිවසෙ බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස දානං දත්වා තං පවත්තිං
භගවතො ආරොචෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා
සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා
අහොසීති.

අම්බවතපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. අක්ඛරුක්ඛපෙතවත්පුවණ්ණනා

යං දදාති න තං භොතීති ඉදං අක්ඛදායකපෙතවත්පු. තස්ස කා
උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරො සාවත්ථිවාසී
උපාසකො සකටෙහි භණ්ඩස්ස පුරන්වා වණ්ඨජාය විදෙසං ගන්ත්වා තත්ථ
අත්තනො භණ්ඩං වික්කිණිත්වා පටිභණ්ඩං සකටෙසු ආරොපෙන්වා
සාවත්ථිං උද්දිස්ස මග්ගං පටිපජ්ජී. තස්ස මග්ගං ගච්ඡන්තස්ස අට්ඨියං
ඵකස්ස සකටස්ස අක්ඛො භිජ්ජී. අථ අඤ්ඤතරො පුරිසො රුක්ඛගහණත්ථං
කුඨාරිඵරසුං ගාහාපෙන්වා අත්තනො ගාමනො නික්ඛමිත්වා අරඤ්ඤ
විවරන්තො තං යානං පත්වා තං උපාසකං අක්ඛහඤ්ජනෙන
දොමනස්සජ්ජත්තං දිස්වා “අයං වාණිජො අක්ඛහඤ්ජනෙන අට්ඨියං
කිලමති”ති අනුකම්පං උපාදාය රුක්ඛදණ්ඩං ඡින්දිත්වා දළ්භං අක්ඛං කත්වා
සකටෙ යොජෙන්වා අදාසි.

සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තස්මිංයෙව අට්ඨිපදෙසෙ
භුම්මදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්තො. අත්තනො කම්මං පච්චචෙක්ඛිත්වා
රත්තියං තස්ස උපාසකස්ස ගෙහං ගන්ත්වා ගෙහද්වාරෙ යත්වා –

800.

“යං දදාති න තං භොතී, දෙට්ඨෙව දානං දත්වා උභයං තරති;
උභයං තෙන දානෙන ගච්ඡති, ජාගරථ මා පමජ්ජථා”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ යං දදාති න තං භොතීති යං දෙය්‍යධම්මං දායකො දෙති, න
තදෙව පරලොකෙ තස්ස දානස්ස ඵලභාවෙන භොතී, අථ ඛො අඤ්ඤං ඛහුං
ඉට්ඨං කන්තං ඵලං භොතියෙව. තස්මා දෙට්ඨෙව දානන්ති යථා තථා දානං
දෙථ ඵව. තත්ථ කාරණමාහ “දත්වා උභයං තරති”ති, දානං දත්වා

දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි දුක්ඛං අනත්ථඤ්ච අතික්කමති. උභයං තෙන දානෙන ගච්ඡතීති දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකඤ්චාති උභයම්පි සුඛං තෙන දානෙන උපගච්ඡති පාපුණාති, අත්තනො පරෙසඤ්ච භික්ෂුඛවසෙනාපි අයමත්ථො යොජෙතබ්බො. ඡාගරථ මා පමජ්ජථාති එවං උභයානත්ථනිවාරණං උභයභිතසාධනං දානං සම්පාදෙතුං ඡාගරථ, දානුපකරණාති සජ්ජෙත්වා තත්ථ ච අජ්ජමත්තා හොථාති අත්ථො. ආදරදස්සනත්ථං චෙත්ථ ආමෙඨිතවසෙන වුත්තං.

වාණිජො අත්තනො කිච්චං තීරෙත්වා පටිනිවත්තිත්වා අනුක්කමෙන සාවත්ථිං පත්වා දුතියදිවසෙ සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසි. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

අක්ඛරුක්ඛපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. භොගසංහරණපෙතිවත්පුවණ්ණනා

මයං භොගෙ සංහරිමිහාති ඉදං භොගසංහරණපෙතිවත්පු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති වෙළවනෙ විහරන්තෙ රාජගහෙ කිර වතස්සො ඉත්ථියො මානකුටාදිවසෙන සජ්ජිමධුතෙලධඤ්ඤාදීහි වොහාරං කත්වා අයොනියො භොගෙ සංහරිත්වා ජීවන්ති. තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා බහිනගරෙ පරිබාපිට්ඨෙ පෙනියො හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. තා රත්තියං දුක්ඛාභිභූතා —

801.

“මයං භොගෙ සංහරිමිහා, සමෙන විසමෙන ව;
තෙ අඤ්ඤෙ පරිභුඤ්ජන්ති, මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී” ති. —

විජ්ජලපන්තියො හෙරවෙන මහාසද්දෙන විරවිංසු. මනුස්සා තං සුත්වා භීතතසිතා විහාතාය රත්තියා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං සජ්ජෙත්වා සත්ථාරං භික්ඛුසඬ්ඨඤ්ච නිමන්තෙත්වා පණිතෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්ඡිත්වා භගවන්තං භුත්තාවිං ඔනීතපත්තපාණිං උපනිසිදිත්වා තං පවත්තිං නිවෙදෙසුං. භගවා “උපාසකා තෙන වො සද්දෙන කොචි අත්තරායො නත්ථි, වතස්සො පන පෙනියො දුක්ඛාභිභූතා අත්තනා දුක්කටං කම්මං කටෙත්වා පරිදෙවනවසෙන විස්සරෙන විරවන්තියො —

“මයං භොගෙ සංහරිමිහා, සමෙන විසමෙන ව;
තෙ අඤ්ඤෙ පරිභුඤ්ජන්ති, මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී” ති. —

ඉමං ගාථමාහංසුති අවොච.

තත්ථ භොගෙති පරිභුඤ්ජිතබ්බට්ඨොන “භොගා”ති ලද්ධනාමෙ වත්ථාහරණාදිකෙ විත්තුපකරණවිසෙසෙ. සංහරිමිහාති මච්ඡෙරමලෙන පරියාදින්නවිත්තා කස්සචි කිඤ්චි අදත්ථා සඤ්චිනිමිහ. සමෙන වීසමෙන වාති ඤායෙන ච අඤ්ඤායෙන ච, ඤායපතිරූපකෙන චා අඤ්ඤායෙන තෙ භොගෙ අමිහෙහි සංහරිතෙ ඉදානි අඤ්ඤෙ පරිභුඤ්ජන්ති. මයං දුක්ඛස්ස භාගිනීති මයං පන කස්සචිපි සුචරිතස්ස අකතත්තා දුච්චරිතස්ස ච කතත්තා එතරහි පෙතයොනිපරියාපන්නස්ස මහතො දුක්ඛස්ස භාගිනියො භවාම, මහාදුක්ඛං අනුභවාමාති අත්ථො.

එවං භගවා තාහි පෙනීහි චුත්තං ගාථං වත්ථා තාසං පවත්තිං කට්ඨන්ථා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්ථා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙත්ථා උපරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

භොගසංහරණපෙතිවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. සෙට්ඨිපුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා

සෙට්ඨිවස්සසහස්සානීති ඉදං සෙට්ඨිපුත්තපෙතවත්පු. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන බො පන සමයෙන රාජා පසෙනදි කොසලො අලඬිකතප්පටියත්තො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහනියා රාජීද්ධියා මහත්තෙන රාජානුභාවෙන නගරං අනුසඤ්චරන්තො අඤ්ඤතරස්මි. ගෙහෙ උපරිපාසාදෙ වාතපානං විචරිත්ථා තං රාජවිභූතිං ඔලොකෙන්ති. රූපසම්පත්තියා දෙවච්ඡරාපටිභාගං එකං ඉත්ථි. දිස්ථා අදිට්ඨපුබ්බෙ ආරම්මණෙ සහසා සමුප්පන්නෙන කිලෙසසමුදාවාරෙන පරියුට්ඨිතවිත්තො සතිපි කුලරූපාවාරාදිගුණවිසෙසසම්පන්නෙ අන්තෙපුරජනෙ සභාවලහුකස්ස පන දුද්දමස්ස චිත්තස්ස වසෙන තස්සං ඉත්ථියං පටිබද්ධමානසො හුත්ථා පච්ඡාසනෙ නිසින්නස්ස පුරිසස්ස “ඉමං පාසාදං ඉමඤ්ච ඉත්ථි. උපධාරෙහි”ති සඤ්ඤං දත්ථා රාජගෙහං පටිට්ඨො. අඤ්ඤං සබ්බං අම්බසක්කරපෙතවත්පුමිහි ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අයං පන විසෙසො — ඉධ පුරිසො සුරියෙ අනත්ථචගතෙයෙව ආගන්ත්ථා නගරද්වාරෙ ථකිතෙ අත්තනා ආනීතං අරුණවණ්ණමත්තිකං උප්පලානි ච නගරද්වාරකවාටෙ ලග්ගෙත්ථා නිපජ්ජිතුං ජෙතවනං අගමාසි. රාජා පන සිරිසයනෙ වාසුපගතො මජ්ඣමයාමෙ ස-ඉති න-ඉති දු-ඉති සො-ඉති ච ඉමානි වත්තාරි අක්ඛරානි මහතා කණ්ඨොන උච්චාරිතානි විය විස්සරවසෙන අස්සොසි. තානි කිර අතීතෙ කාලෙ සාවත්ථිවාසීහි චතුහි සෙට්ඨිපුත්තෙහි භොගමදමත්තෙහි යොබ්බනකාලෙ පාරදාරිකකම්මවසෙන බහුං අපුඤ්ඤං පසචෙත්ථා අපරභාගෙ කාලං කත්ථා තස්සෙව නගරස්ස සම්පෙ ලොහකුම්භියං නිබ්බන්තිත්ථා පච්චමානෙහි ලොහකුම්භියා මුඛවට්ඨිං පත්ථා එකෙකං ගාථං වත්ථුකාමෙහි උච්චාරිතානං තාසං ගාථානං ආදිඅක්ඛරානි, තෙ පයමක්ඛරමෙව වත්ථා වෙදනාප්පත්තා හුත්ථා ලොහකුම්භිං ඔතරිංසු.

රාජා පන තං සද්දං සුත්වා භීතතසිතො සංවිග්ගො ලොමහට්ඨජාතො තං රත්තාවසෙසං දුක්ඛෙන චිතිනාමෙත්වා විභාතාය රත්තියා පුරොහිතං පක්කොසාපෙත්වා තං පවත්තිං කට්ඨෙසි. පුරොහිතො රාජානං භීතතසිතං ඤත්වා ලාභගිද්ධො “උප්පන්නො ඛො අයං මය්හං බ්‍රාහ්මණානඤ්ච ලාභුප්පාදනුපායො”ති චින්තෙත්වා “මහාරාජ, මහා වතායං උපද්දවො උප්පන්නො, සබ්බවතුක්කං යඤ්ඤං යජාහි”ති ආහ. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා අමච්චෙ ආණාපෙසි “සබ්බවතුක්කයඤ්ඤස්ස උපකරණානි සජ්ජෙථා”ති. තං සුත්වා මල්ලිකා දෙවී රාජානං එවමාහ — “කස්මා, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං සුත්වා අනෙකපාණවධහිංසනකකිච්චං කාතුකාමොසි, නනු සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතඤ්ඤාණවාරො භගවා පුච්ඡිතබ්බො? යථා ච තෙ භගවා ඛ්‍යාකරිස්සති, තථා පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති. රාජා තස්සා වචනං සුත්වා සත්ථු සත්තිකං ගන්ත්වා තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසි. භගවා “න, මහාරාජ, තතොනිදානං තුය්හං කොචි අත්තරායො”ති වත්වා ආදිතො පට්ඨාය තෙසං ලොහකුම්භිනිරයෙ නිබ්බත්තසත්තානං පවත්තිං කට්ඨෙත්වා තෙහි පච්චෙකං උච්චාරෙතුං ආරද්ධගාථායො —

802.

“සට්ඨිවස්සසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
නිරයෙ පච්චමානානං, කදා අත්තො භවිස්සති.

803.

“නත්ථි අත්තො කුතො අත්තො, න අත්තො පටිදිස්සති;
තථා හි පකතං පාපං, තුය්හං මය්හඤ්ච මාරිසා.

804.

“දුප්ප්චිතමජීවිම්භ, යෙ සන්තෙ න දදම්භසෙ;
සන්තෙසු දෙය්‍යාධම්මෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තතො.

805.

“සොහං නුන ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤු සීලසම්පන්නො, කාහාමි කුසලං බහු”න්ති. —

පරිපුණ්ණං කත්වා කට්ඨෙසි.

802. තත්ථ සට්ඨිවස්සසහස්සානිති වස්සානං සට්ඨිසහස්සානි. තස්මිං කිර ලොහකුම්භිනිරයෙ නිබ්බත්තසත්තො අධො ඔගච්ඡන්තො තිංසාය වස්සසහස්සෙහි හෙට්ඨිමතලං පාපුණාති, තතො උද්ධං උග්ගච්ඡන්තොපි තිංසාය එව වස්සසහස්සෙහි මුඛවට්ටිපදෙසං පාපුණාති, තාය සඤ්ඤාය සො “සට්ඨිවස්සසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො”ති ගාථං වත්තුකාමො සංඉති වත්වා අධිමත්තවෙදනාප්පත්තො හුත්වා අධොමුඛො පති. භගවා පන තං රඤ්ඤො පරිපුණ්ණං කත්වා කට්ඨෙසි. එස නයො සෙසගාථාසුපි. තත්ථ

කදා අන්තො භවිස්සතීති ලොහකුම්භිනිරයෙ පච්චමානානං අම්භාකං කදා නු
බො ඉමස්ස දුක්ඛස්ස අන්තො පරියොසානං භවිස්සති.

803. තථා භීති යථා තුය්භං මය්භඤ්ච ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නත්ථි අන්තො,
න අන්තො පටිදිස්සති, තථා තෙන පකාරෙන පාපකං කම්මං පකතං තයා
මයා වාති විහත්තිං විපරිණාමෙත්වා වත්තබ්බං.

804. දුප්ඵ්විතන්ති විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බං ජීවිතං. යෙ සන්තෙති යෙ මයං
සන්තෙ විජ්ජමානෙ දෙය්‍යධම්මෙ. න දදම්භසෙති න අදම්භ. චුත්තමෙවත්ථං
පාකටතරං කාතුං “සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තනො”ති
චුත්තං.

805. සොහන්ති සො අභං. නුනාති පරිචිතක්කෙ නිපාතො. ඉතොති
ඉමස්මා ලොහකුම්භිනිරයා. ගන්ත්වාති අපගන්ත්වා. යොනිං ලද්ධාන
මානුසිත්ති මනුස්සයොනිං මනුස්සත්තභාවං ලභිත්වා. වදඤ්ඤාති
පරිච්චාගසීලො, යාවකානං වා වචනඤ්ඤා. සීලසම්පන්නොති
සීලාචාරසම්පන්නො. කාහාමි කුසලං බහුන්ති පුබ්බෙ විය පමාදං
අනාපජ්ජිත්වා බහුං පහුතං කුසලං පුඤ්ඤකම්මං කරිස්සාමි, උපවිනිස්සාමිති
අත්ථො.

සත්ථා ඉමා ගාථායො වත්වා විත්ථාලෙන ධම්මං දෙසෙසි,
දෙසනාපරියොසානෙ මත්තිකාරත්තුප්පලභාරකො පුරිසො
සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. රාජා සඤ්ජාතසංවෙගො පරපරිග්ගතෙ
අභිජ්ඣං පභාය සදාරසන්තුට්ඨො අභොසිති.

සෙට්ඨිපුත්තපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. සට්ඨිකුටපෙතවත්පුවණ්ණනා

කිං නු උම්මත්තරූපොවාති ඉදං සත්ථරි වෙළවනෙ විහරන්තෙ
අඤ්ඤතරං පෙනං ආරබ්භ චුත්තං. අතීතෙ කිර බාරාණසිනගරෙ
අඤ්ඤතරො පීඨසජ්ජි සාලිත්තකපයොගෙ කුසලො, තභිං
සක්ඛරබ්භිපනසිජ්ජෙ නිජ්ජත්තිං ගතො නගරද්වාරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ
නිසිදිත්වා සක්ඛරපහාරෙහි
හත්ථිඅස්සමනුස්සරථකුටාගාරධජ්ජුණ්ණසට්ඨරූපානි නිග්‍රොධපත්තෙසු
දස්සෙති. නගරදාරකා අත්තනො කීළනත්ථාය මායකඨ්ඨමාසකාදීනි දත්වා
යථාරූචි තානි සිජ්ජානි කාරාපෙන්නි.

අට්ඨකදිවසං බාරාණසිරාජා නගරතො නික්ඛමිත්වා තං නිග්‍රොධමුලං
උපගතො නිග්‍රොධපත්තෙසු හත්ථිරූපාදිවසෙන නානාවිධරූපවිහත්තියො
අජ්ජිතා දිස්වා මනුස්සෙ පුච්ඡී – “කෙන නු බො ඉමෙසු නිග්‍රොධපත්තෙසු
ඵලං නානාවිධරූපවිහත්තියො කතා”ති? මනුස්සා තං පීඨසජ්ජිං දස්සෙසුං.

“දෙව, ඉමිනා කතා” ති. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා එවමාහ – “සක්කා නු බො, භණෙ, මයා දස්සිතස්ස එකස්ස පුරිසස්ස කථෙත්තස්ස අජානන්තස්සෙව කුච්ඡියං අජලණ්ඩිකාහි පුරෙතු” ති. “සක්කා, දෙවා” ති. රාජා තං අත්තනො රාජභවනං නෙත්වා බහුභාණිකෙ පුරොහිතෙ නිබ්බින්නරූපො පුරොහිතං පක්කොසාපෙත්වා තෙන සහ විචිත්තෙ ඕකාසෙ සාණිපාකාරපරික්ඛිත්තෙ නිසිදිත්වා මන්තයමානො පීඨසජ්ජිං පක්කොසාපෙසි. පීඨසජ්ජි නාළිමත්තා අජලණ්ඩිකා ආදායාගන්ත්වා රඤ්ඤො ආකාරං ඤත්වා පුරොහිතාහිමුබ්බො නිසින්නො තෙන මුබ්බෙ විචට්ඨෙ සාණිපාකාරවිචරෙන එකෙකං අජලණ්ඩිකං තස්ස ගලමුලෙ පතිට්ඨාපෙසි. සො ලජ්ජාය උග්ගිලිතුං අසක්කොන්නො සබ්බා අජ්ඣොහරි. අථ තං රාජා අජලණ්ඩිකාහි පුරිතොදරං විස්සජ්ජි – “ගච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, ලද්ධං තයා බහුභාණිකාය එලං, මද්දනඵලපියඬුගතවාදිහි අභිසඬුතං පානකං පිචිත්වා උච්ඡඩ්ඨෙහි, එවං තෙ සොත්ථි භවිස්සති” ති. තස්ස ච පීඨසජ්ජස්ස තෙන කම්මෙන අත්තමනො හුත්වා චුද්දස ගාමෙ අදාසි. සො ගාමෙ ලහිත්වා අත්තානං සුබ්බෙත්තො පිණෙත්තො පරිජනම්පි සුබ්බෙත්තො පිණෙත්තො සමණබ්‍රාහ්මණාදීනං යථාරහං කිඤ්චි දෙන්තො දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකඤ්ච අත්ථං අභාපෙන්තො සුබ්බෙනෙව ජීවති, අත්තනො සන්තිකං උපගතානං සිජ්ජං සික්ඛන්තානං භත්තවෙනනං දෙනි.

අට්ඨකො පුරිසො තස්ස සන්තිකං උපගන්ත්වා එවමාහ – “සාධු, ආචරිය, මම්පි එතං සිජ්ජං සික්ඛාපෙහි, මය්හං පන අලං භත්තවෙනනො” ති. සො තං පුරිසං තං සිජ්ජං සික්ඛාපෙසි. සො සික්ඛිතසිජ්ජො සිජ්ජං වීමංසිතුකාමො ගන්ත්වා ගඬිගාතීරෙ නිසින්නස්ස සුනෙත්තස්ස නාම පච්චෙකබුද්ධස්ස සක්ඛරාහිසානෙන සිසං හින්දි. පච්චෙකබුද්ධො තත්ථෙව ගඬිගාතීරෙ පරිනිබ්බාසි. මනුස්සා තං පචත්තිං සුත්වා තං පුරිසං තත්ථෙව ලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදිහි පහරිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසුං. සො කාලකතො අවිච්ඡිමහානිරයෙ නිබ්බන්තිත්වා බහුනි වස්සසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ රාජගහනගරස්ස අවිදුරෙ පෙනො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස කම්මස්ස සරික්ඛකෙන විපාකෙන භවිතබ්බන්ති කම්මවෙගුක්ඛිත්තානි පුබ්බණ්හසමයං මජ්ඣන්තිකසමයං සායන්හසමයඤ්ච සට්ඨි අයොකුට්ඨසහස්සානි මත්ථකෙ නිපතන්ති. සො ඡින්නහින්තසීසො අධිමත්තවෙදනාජ්ජත්තො භූමියං නිපතති, අයොකුට්ඨෙසු පන අපගතමත්තෙසු පටිපාකතිකසිරො තිට්ඨති.

අට්ඨකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ගිජ්ඣකුට්ඨපබ්බතා ඔතරන්තො තං දිස්වා –

806.

“කිං නු උම්මත්තරූපොව, මිගො භන්තොව ධාවසි;
නිස්සංසයං පාපකම්මන්තො, කිං නු සද්දායසෙ තුව” ති. –

ඉමාය ගාථාය පටිපුච්ඡි. තත්ථ උම්මත්තරුපොචාති උම්මත්තකසභාවො විය උම්මාදප්පත්තො විය. මීගො භන්තොව ධාවසීති භන්තමීගො විය ඉතො විතො ව ධාවසී. සො හි තෙසු අයොකුටෙසු නිපතන්තෙසු පරිත්තාණං අපස්සන්තො “න සියා නු බො එවං පභාරො”ති ඉතොපි එත්තොපි පලායති. තෙ පන කම්මවෙගුක්ඛිත්තා යත්ථ කත්ථවි ධීතස්ස මත්ථකෙයෙව නිපතන්ති. කිං නු සද්දායසෙ තුවන්ති කිං නු බො තුවං සද්දං කරොසී, අතිවිය විස්සරං කරොන්තො විවරසී.

තං සුත්වා පෙනො —

807.

“අභං භදන්තෙ පෙනොමිහි, දුග්ගතො යමලොකිකො;
පාපකම්මං කරිත්වාන, පෙතලොකං ඉතො ගතො.

808.

“සට්ඨි කුටසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
සීසෙ මය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ව මත්ථක”න්ති. —

ද්විහි ගාථාහි පටිවචනං අදාසී. තත්ථ සට්ඨි කුටසහස්සානීති සට්ඨිමත්තානි අයොකුටසහස්සානි. පරිපුණ්ණානීති අනුනානි. සබ්බසොති සබ්බභාගතො. තස්ස කිර සට්ඨියා අයොකුටසහස්සානං පතනප්පභොනකං මහන්තං පබ්බතකුට්ඨපමාණං සීසං නිබ්බන්ති. තං තස්ස වාලග්ගකොට්ඨිතදුනමත්තමපි යානං අසෙසෙත්වා තානි කුටානි පතන්තානි මත්ථකං භින්දන්ති, තෙන සො අට්ටස්සරං කරොති. තෙන චුත්තං “සබ්බසො සීසෙ මය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ව මත්ථක”න්ති.

අථ නං ථෙරො කතකම්මං පුච්ඡන්තො —

809.

“කිං නු කායෙන වාචාය, මනසා දුක්කටං කතං;
කිස්ස කම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසී.

810.

“සට්ඨි කුටසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
සීසෙ තුය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ව මත්ථක”න්ති. —

ද්වෙ ගාථා අභාසී.

තස්ස පෙනො අත්තනා කතකම්මං ආචික්ඛන්තො —

811.

“අථද්දසාසිං සම්බුද්ධං, සුනෙත්තං භාවිතින්ද්‍රියං;

නිසින්නං රුක්ඛමුලස්මිං, ක්කායන්නං අකුතොභයං.

812.

“සාලිත්තකප්පහාරොන, භින්දිස්සං තස්ස මත්ථකං;
තස්සකම්මවිපාකෙන, ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡිසං.

813.

“සට්ඨි කුටසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
සීසෙ මය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ච මත්ථක”න්ති. —

තිස්සො ගාථායො අභාසි.

811. තත්ථ සම්බුද්ධන්ති පච්චෙකසම්බුද්ධං. සුනෙත්තන්ති එවංනාමකං. භාවිතින්ද්‍රියන්ති අරියමග්ගභාවනාය භාවිතසද්ධාදිඉන්ද්‍රියං.

812-13. සාලිත්තකප්පහාරොනානි සාලිත්තකං වුවචති ධනුකෙන, අඬුලිහි එව වා සක්ඛරබ්‍රිපනපයොගො. තථා හි සක්ඛරාය පහාරොනානි වා පායො. භින්දිස්සන්ති භින්දිං.

තං සුත්වා ථෙරො “අත්තනො කතකම්මානුරූපමෙව ඉදානි පුරාණකම්මස්ස ඉදං ඵලං පටිලහති”ති දස්සෙන්තො —

814.

“ධම්මෙන තෙ කාපුරිස;
සට්ඨි කුටසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
සීසෙ තුය්හං නිපතන්ති, තෙ භින්දන්ති ච මත්ථක”න්ති. —

ඔසානගාථමාහ. තත්ථ ධම්මෙනානි අනුරූපකාරණෙන. තෙති තච, තස්මිං පච්චෙකබුද්ධො අපරජ්ඣාත්තෙන තයා කතස්ස පාපකම්මස්ස අනුවච්ඡිකමෙවෙනං ඵලං තුය්හං උපනීතං. තස්මා කෙනචි දෙවෙන වා මාරොන වා බ්‍රහ්මනා වා අපි සම්මාසම්බුද්ධොනපි අප්පට්ඨාහනීයමෙතන්ති දස්සෙති.

එවඤ්ච පන වත්වා තතො නගරෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කතහත්තකිච්චො සායන්හසමයෙ සත්ථාරං උපසඬකමින්වා තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්තො පච්චෙකබුද්ධානං ගුණානුභාවං කම්මානඤ්ච අවඤ්ඤාතං පකාසෙසි, මහාජනො සංවෙගජාතො හුත්වා පාපං පහාය දානාදිපුඤ්ඤතිරතො අභොසිති.

සට්ඨිකුටපෙතවත්පුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බුද්දක-අට්ඨකථාය පෙතවත්පුස්මිං

සොළසවත්පුපටිමණ්ඩිතස්ස

චතුත්ථස්ස මහාවග්ගස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව –

යෙ තෙ පෙනෙසු නිබ්බත්තා, සත්තා දුක්කට්ඨකාරිනො;
යෙහි කම්මෙහි තෙසං තං, පාපකං කට්ඨකප්ඵලං.

පච්චක්ඛතො විභාවෙන්තී, පුච්ඡාචස්සජ්ජනෙහි ව;
යා දෙසනානියාමෙන, සතං සංවෙගවඩ්ඪතී.

යං කථාවත්පුකුසලා, සුපරිඤ්ඤාතවත්පුකා;
පෙතවත්පුති නාමෙන, සඬගායිංසු මහෙසයො.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානායං;
නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

යා තත්ථ පරමත්ථානං, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථ-දීපනී නාම නාමතො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලවිනිච්ඡයා;
සා පන්තරසමත්තාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සඬබරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනං.

ඔගාහෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිනො භොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

චිරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිච්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතීපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරතිත්ථවිහාරවාසිනා මුනිවරයතිනා

හදන්තෙන ආචරියධම්මපාලෙන කතා පෙතවත්පුඅත්ථසංවණ්ණනා
නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී හද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උග්‍රහය පිණිසයි.....